

Druhouměsíčník, Slunečník a Větroník a Frisbee

1/2003

PAST

L I T A T U R A
T A K S U
L I V E R Y
D V

V tomto čísle naleznete:

▪ Braunschweig ▪ Opičí Opičárný ▪ Profil - Václav

Stopky

"Dneska mlčíš víc než jindy. Něco se děje?"

"Vypral jsem si stopky."

"Hmm, to je blbý. Všiml jsem si, že sis na ně už tak překně zvykl. Vypadal jsi s nimi v ruce tak spokojeně."

"Byly to dobrý stopky, i když jsem za tu dobu co je mám, nenašel způsob jak vypnout to otravný každohodinový pípnutí."

"Na všem špatném je něco dobrého. Kdykoliv uslyšíš podobný pípnutí, věnuješ jim malou tichou vzpomínku. .... Nakonec, teď jsi na ten způsob přišel."

"No, teď už možná jo. Co jsem ti to vlastně ale chtěl říct....!?"

"To teda při nejlepší vůli netuším."

"Připomenulo mi to, že čas haly pomalu končí a minulý víkend to s ním z mého pohledu dopadlo, jako s těmi stopkami."

"Skvělý, probouzíš se ze zimního spánku a hala ti začná být nebo už možná dokonce je malá. Pokračuj!"

"Jsou teď sice voňavé, ale takové prázdné, bez života a vhodné jen k pověšení na zed. Při pohledu na ně se můžu maximálně nechat unáset nostalgickými vzpomínkami na bílé časy sněhu a ledu."

"A zkoušel jsi vyměnit baterku? Dokážeš to nějak shrnout a říct v jedné větě to podstatné, co jsi minulý víkend zažil nebo na co jsi přišel Naše čtenářky po každé tvém slově přímo prahou. Zkus jim nabídnout extra lahůdku, celou větu."

"Kdo si to ještě letos venku nezkusil, neuvěří, když řeknu: "Nechci zpátky do haly!!!"

Jako správný Spiritista věřím, že Spirit stále žije a proto by mě nepřekvapilo, kdyby se ty stopky rozběhly na prvním venkovním tréninku. To bude ale bohužel až za měsíc."

"Wow. Díky. Myslím, že budou spokojené a ty na to snad do podzimu zapomeneš! :))"

Carlos a Dejf

Kam za létající kultúrou

• březen 23/2002

Praha - malá opičárna č. 4 - ženy
info: monkeys@email.cz

• březen 29-30/2003

Plzeň - yellow submarine 03
info: zz@interbis.cz

• duben 12-13/2003

Chomutov - halové mistrovství ČR
info: cz.ert@email.cz

• duben 12-13/2003

Tapolca - 1. CEL turnaj
info: fifty56@freemail.hu

• duben 17-20/2003 /italie/

Rimini - Paganello 2003
info: www.paganello.com

• květen 03-04/2003

Chrast - turnaj TM
info: monkeys@email.cz

• květen 03-04/2003 /belgie/

Bruggy - Toms tourney
info: www.frisbee.be

• květen 03-04/2003 /italie/

Florencie
info: www.ultilinks.com

• květen 10-11/2003 /rakousko/

Waldviertel - 2. CEL turnaj
info: www.frisbee.be

• květen 17-18/2003

turnaj PD
info: prague.devils@email.cz

• květen 29 - červen 01/2003 /nl/

Rotterdam

info: uvnitř čísla

• červen 14-15/2003 /neměcko/

Norimberk

info: www.frisbee.de

• červen 21-22/2003

Finále ligy - /pravděpodobně/
info: www.cald.cz, cald@email.cz

ČALD informuje

Zápis ze 19. schůze ČALD

Datum konání schůze: 26.2.2003

Místo: Restaurace U Čámrse

Přítomni: Petr Medek, Marie Borská, Kristina Klímová, Martin Slížek, David Průcha, Vít Grigartík, Petr Schreiber

Nepřítomen: Luboš Passian

Hosté: Petr Kotěšovec, Jeff Leamer

1) Stav rozdělaných věcí:

- a) bannery - nic nového, pracuje se na návrhu - řeší PK
- b) pohár - žádné nové zprávy, řeší LP
- c) stanovy - v běhu, řeší DP a VG
- d) video - objednávka zaslána, doposud bez reakce pořadatelů, řeší PS
- e) obchodník - v běhu

2) Rozvoj

- a) možnost hrazení tisku skript ČALD. Přichází v úvahu v příštím roce, obecně ano, ale je třeba zjistit (zejména technické) podrobnosti. Řeší KK.
- b) pořad o frisbee - naskytla se možnost odvysílání pořadu o frisbee. Pravděpodobně

by ČALD musela dodat komplet hotový pořad. Je třeba zjistit podrobnosti. Řeší PM a MB.

3) Hřiště

Na jaře poběží rekonstrukce hřiště, hrát se bude až v roce 2004. Zůstává možnost se zapojit buď už do úprav (brigádnické hodiny či finančně), nebo na jaře 2004 při výstavbě kabin. Stále požadujeme 2*2,5 hodiny týdně + 1 víkend v měsíci. Je třeba rozeslat mail týmům a zjistit ochotu k brigádnickým hodinám. Rozešle PM.

4) Reprezentace

Trenéři nedodali požadované soupisky. Po diskusi je ČALD ochotna zaplatit týmový poplatek za oba týmy, jestliže do 21. 3. 2003 obdrží seznam s dostatečným počtem (cca 40) hráčů ochotných jet reprezentovat ČR v jednom z týmů do Francie. Předpokládané náklady 10.000 Kč na hráče. Dotaze ČALD 1.000 - 2.000 Kč na hráče. Přesná částka bude upřesněna, všichni do příště vymyslí návrh na přesnou výši dotace.

Česká Asociace Létajícího Disku

P.O.BOX 199, 160 41, Praha 6

cald@email.cz, www.cald.cz

5) Liga

Ohlas od týmů:

stávající systém - 1 tým

ponechat na výběr VR - 1 tým

1 finálový turnaj - 5 týmů

3 povinné turnaje bez finále - 1 tým

2 kvalifikační + finále - 1 tým.

Mail s výsledky a s plány na současný ročník rozešle DP.

Tento ročník budou 2 nepovinné turnaje (pořádají TM a PD) a finále. Podmínkou účasti ve finále je účast alespoň na jednom turnaji z podzimních SPLT a P7 nebo jarních TM a PD. Finále nebude oddělené na horší a lepší týmy, bude klasický systém 2 skupiny (nasazení dle loňského pořadí MR), potom křížem a pak o místo. Systém ještě může být upřesněn a mírně upraven.

Termínovka:

TM - Chrast - 3.-4. 5. 2003

PD 17.-18. 5. 2003

Finále 21.-22. 6. 2003 Zatím není pořadatel, KK zkusi ČB. Termín se může změnit - záleží na pořadateli.

6) CEL

Při sestavování kalendáře bere ČALD v úvahu termíny CEL. Bohužel první termín CEL je v konfliktu s halovým MR. Termín MR byl ale znám již v listopadu 2002.

7) Golf

Bude golfová liga - 3 až 5 turnajů.

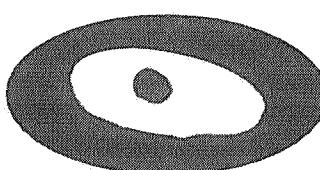
Plzeň 5.4., Pardubice, Praha, možná Brno a ČB. Každý turnaj bude bodován.

Vytípován dodavatel koší, pravděpodobně bude vyrobeno 10ks.

Plánuje se účast zástupce ČR na ME v Anglii.

Další schůze úterý 25. 3. v 18.30

Zapsal Méd'a

PAST 1/2003

frisbíjový občasník

Ředitelé a Vydavatelé:

dejf & carlos

Redakční rada:

náladová

Redakce děkuje:

děkujeme

Jazykové korektury:

kamilka

Naše emajlová adresa:

dejf@seznam.cz

carluzo@email.cz

Předplatné pro ČR a SR:

david průcha

Na záhonech 60

Praha 4, 141 00

Telefón: 241 482 749

Foto:

dejf, bryn, marták /tm/, chasing plastic,
kamilka /gm/, honza h. /p7/, štěpán /pd/
foto na obálce: Laura a její tygří revival

past tištne Copy General
naklad 70 ks

vychází 8. 3. 2003

OPIČÍ

1. opicárna - open

Název: Opičárna

Pořadatel: Terrible Monkeys

Datum konání: 24. 11. 2002

Počet týmů: 8

Kvalita hřiště: průměrně velká hala s tribunou, malý prostor kolem hřiště, povrch dobrý

Pravidla: pět na pět hráčů, 22 minut bez bodového limitu, remíza není možná, team musí vyhrát alespoň o bod, 1 timeout
Hrací systém: dvě skupiny po čtyřech, dále zápasy křížem (1. z jedné skupiny se 2. ze skupiny druhé a opačně - semifinále a 3. se 4. teamem a opačně) potom zápasy o umístění

Hra: Většina týmů přijela se začátečníky (kromě Lionů a Monkeys), podle toho také vypadala hra - spousta špatných hodů a zmatků. Kvalitní byl podle mě akorát finálový zápas mezi PL a TM. Tyto teamy spolu hrály už ve skupině, kdy Ližoni jasně vyhráli. Ve finále ale prohráli o bod a to i přes to, že monkeys měli žabku na lajné.

Snidaně a občerstvení přes den: žádná a žádné

Večeře: na vlastní triko v místní hospodě u zamluveného stolu

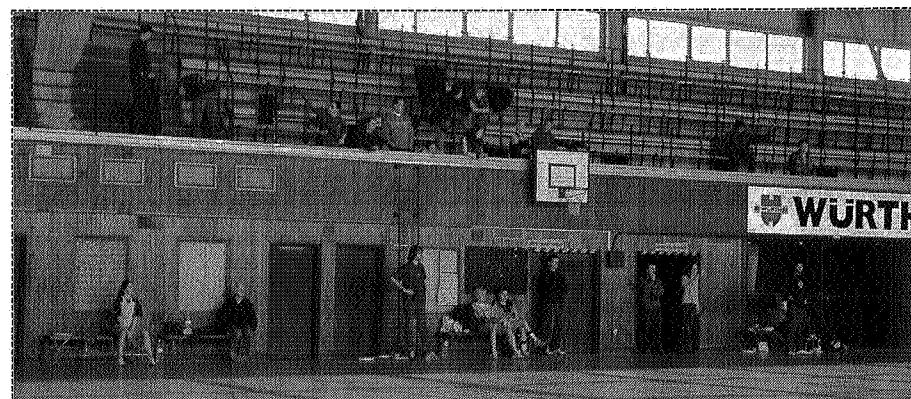
Startovné: 1 500,- na team

Party: lehká v místní hospodě s dohrávou v jednom nonstopu

Pivní závod: nebyl

Ceny: jeden banán na jednoho hráče

Závěr: Piditurnájek splnil svůj účel. Kdo má chuť se zlepšovat nelitoval.

4. teamem a opačně) potom zápasy o umístění

Hra: spousta začínajících lidí, spousta chyb, spousta elánu, mraky a mraky před-

vánočních starostí a radostí

Snidaně a občerstvení přes den: žádná a žádné

Večeře: na vlastní triko předběžně zamlu-

výsledky

pl	16-6	atruc
tm	11-8	p7
pl	9-5	p7
tm	12-2	atruc
p7	9-7	atruc
tm	6-11	pl

pd	4-10	žz
fuj	8-6	roll
pd	4-9	roll
fuj	7-8	žz
žz	9-3	roll
pd	5-6	fuj

p7	12-2	pd
roll	10-6	atruc
pl	13-5	fuj
tm	12-2	žz

pd	8-7	atruc
p7	13-4	roll
žz	7-6	fuj
pl	10-11	tm

výsledky

fuj	10-4	roll
tm	5-7	split
fuj	8-7	split
tm	10-6	roll
roll	3-10	split
tm	7-6	fuj

pd	7	žz //výhra/
p7	10-5	atruc
pd	5-6	atruc
p7	7-8	žz
žz	12-3	atruc
pd	2-11	p7

tm	6-4	pd
roll	8-6	atruc
split	4-6	p7
fuj	7-8	žz

pd	6-10	atruc
tm	9-6	roll
split	7-11	fuj
p7	9-11	žz

1. opicárna - 24/11/2002

1. monkeys	
2. lions	
3. žlutá zimnice	
4. fuj	
5. p7	
6. rollnice	
7. devils	
8. atruc	
spirit: atruc	

2. opicárna - 21/12/2002

1. žlutá zimnice	
2. pražská 7	
3. fuj	
4. split	
5. monkeys	
6. rollnice	
7. atruc	
8. prague devils	
spirit: devils	

2. opicárna - coed

Název: Opičárna

Pořadatel: Terrible Monkeys

Datum konání: 21. 12. 2002

Počet týmů: 8

Kvalita hřiště: průměrně velká hala s tribunou, malý prostor kolem hřiště, povrch dobrý

Pravidla: pět na pět hráčů (2 ženy musí být na lajné), 22 minut bez bodového limitu, remíza není možná, team musí vyhrát alespoň o bod, 1 timeout

Hrací systém: dvě skupiny po čtyřech, dále zápasy křížem (1. z první skupiny se 2. ze skupiny druhé a opačně - semifinále a 3. se 4. teamem a opačně) potom zápasy o umístění

OPÍČÁTNY

vena pořadatelů v místní hospodě

Startovné: 1.500,- na tým

Paráty: lehká v místní hospodě s dohravou v jednom nonstopu

Pivní závod: nebyl

Ceny: jeden banán na jednoho hráče

Závěr: Pro začátečníky ideální šance si zahrát a něčemu novému se naučit. Pro zkušenější - příjemné zimní protáhnutí ztuhlých odpočívajících kostí.

carlos

3. opíčárna - women

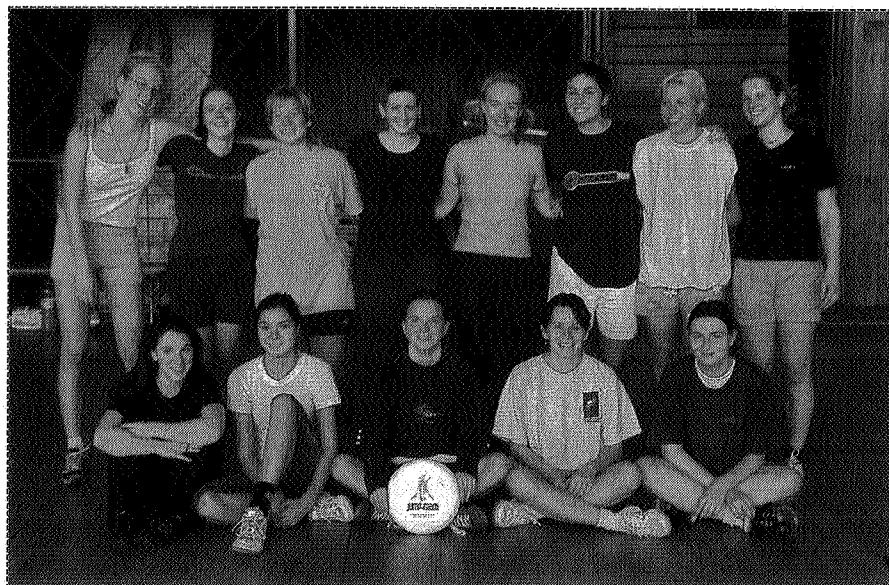
zadáno pro ŽABKY

Pořadatel: Terrible Monkeys

Kdo jste nebyl na tomhle turnaji pánev, o dost jste přišli. Na frisbí neuvěřitelná koncentrace "slabšího" pohlaví vytáhla mě přinutila vstát v neděli ráno z postele a vyrazit. Nebyl jsem ostatně sám. Když jsem dorazil do haly těšíc se na holky, první koho jsem uviděl byli novopečený "inža" Štěpán a Aleš coby zdatné publikum kteří mlátili do všeho, co jim přišlo pod ruku a Tomášek jako trenér prdu (prdelek?). V hale bylo potom ještě páry chlapíků, ale hlavně holky, čímž se dostávám ke hře.

Hrály 4 týmy, tj PD, ŽZ, TM+P7 a totální mix (ROL+FUJ+SPLT). První zápas si nějak nemůžu vybavit asi jako všechny ostatní, ve kterých PDčka nehrály. Já jsem vlastně pořádně sledoval jenom hru našich žabek,

za což se ostatním dámám velice omlouvám.

První utkání hrály proti TMP7. Výhoz sbírá Markéta, háže over na Kristýnu ta do zóny a první bod je na světě. Vzápětí dáváme další bod a potom ještě jeden a zápas je rozhodnut. Divák Štěpán šílí. První bod TMP7aček přichází až za stavu 6:0, když Lenka hází dlouhou sekuru na Silvu na milimetr přesně. V dalším průběhu se už nic zajímavého nestalo a my vítězíme 10:3. Po tomhle zápase bylo skoro jasné, že naše žabky zvítězí. Asi proto, že měly nejsilnější sestavu (hrály naše čtyři nejlepší holky), ale po tomhle zápase (a nejenom po tomhle) jsem měl pocit, že si mixované týmy na hřišti chvílemi překáží a nev, co mají hrát. V následujícím zápase proti ŽZ (za kterou hrají dvě úplně nové zimničandy), prohráváme po hře plné turnoverů už 4:0, ale pak se holky najdou a přes Kačerovy trenérské pokyny a snahu Zimnice hra končí 10:4 v naš prospěch.

V další hře nás čekal mix ROLFUSPLT a asi nejzajímavější zápas. Za stavu 1:1 zkouší Markéta na Kristýnu riskantní banán po lajné, který vychází a vedeme 2:1. Mix ale rychle srovnává rychlou akcí a Janička chytá v zóně pěkný bod. Hned na to ale vychází podobná akce nám a vzápětí po házecí chybě zvyšujeme na rozdíl dvou bodů, který trvá asi až do stavu 6:4. Ke konci počet chyb narůstá a zápas končí 8:5.

Zápas o finále je až moc jednoznačnou záležitostí, nám vychází všechno a holkám ze Zimnice nic. Když na to koukám přes

výsledky

žlutá zimnice	4-10	prague devils
tm/p7	6-5	roll/fuj/split
prague devils	10-3	tm/p7
žlutá zimnice	6-8	roll/fuj/split
žlutá zimnice	5-8	tm/p7
prague devils	8-5	roll/fuj/split
tm/p7	8-5	roll/fuj/split
prague devils	14-14	žlutá zimnice
roll/fuj/split	11-6	žlutá zimnice
prague devils	12-3	tm/p7

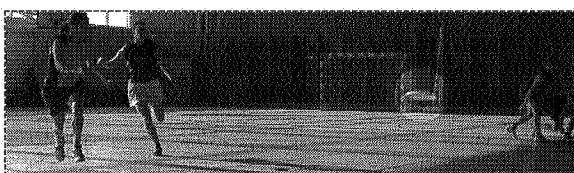
3. opíčárna - 9/2/2003

1. prague devils

2. tm/p7

3. roll/fuj/split

4. žlutá zimnice

kameru, tak to vypadá, že po zvednutí disku ze země následuje chyba nejpozději asi tak do páté příhrávky, ovšem naše borkyně jim v určitých fázích hry docela zdatně sekundují. Hra končí asi 10:0.

Finále vypadá ze začátku vyrovnaně, za stavu 2:1 pro nás dělají TMP7ačky chybu, kterou trestá Maruška overem na Markétu. Hned na to ale TMP7 srovnává krok Sylviou, následuje však šňůra devíti bodů a finále se mění v jednoznačnou záležitost našich borkyň.

Myslím si, že nápad na holčičí turnaj byl super, škoda jen že nebylo víc týmů a kompletních (myšleno všichni (všechny) z jednoho týmu). Pro nováčkyňě to mohla být dobrá zkušenosť, už jenom proto, že si zahrály určitě víc, než s chlapíkama. To je ode mě skoro všechno, musím jen dodat, že pokud se tenhle článek někomu zdá příliš jednoznačně zaměřený, je tomu skutečně tak.

Frankie PD

Nikolausturnier Bayreuth 2002

Některé věci patří neodmyslitelně k sobě - steak a hranolky, gin a tonic, Petr Schreiber a kolty a v posledních třech letech taky

Pražská Sedma a Bayreuth. Proto jsme se i letos hodně snažili, abychom si mohli v Bajrojtu hodit. Jako všechny německé turnaje na podzim, i Nikolausturnier byl zaplavěný přihláškami (na 12 míst 30 přihlášek). Naštěstí se nám díky vřelým vztahům s pořádajícími BayBees, povedlo systémem registrací obejít vyzkoušeným slibem, že ženská část týmu zatančí nahá na stole. Slib nakonec splnil zástupce mužské části týmu (viz hecy-kecy).

Sestava pro letošní ročník se vydařila: Silva, Lenka, Martina, Ivona, Petr, Ráfa, Martin, Michal, Honza. Transport do Bajrojtu probíhal ve dvou na sobě nezávislých skupinách. Přesněji řečeno, druhá skupina

(pro jednoduchost ... no prostě skupina B) byla závislá na té první tím, že neznala cestu. Její nezávislost jsme zajistili my ve skupině A tak, že jsme jí cestu nesdíleli a na zoufalá volání o pomoc jsme nereagovali. Skupina B vyrážela o několik hodin později, neboť Silvie patrně v obavě z abstinence na turnaji ještě na poslední chvíli stíhala firemní party v Praze.

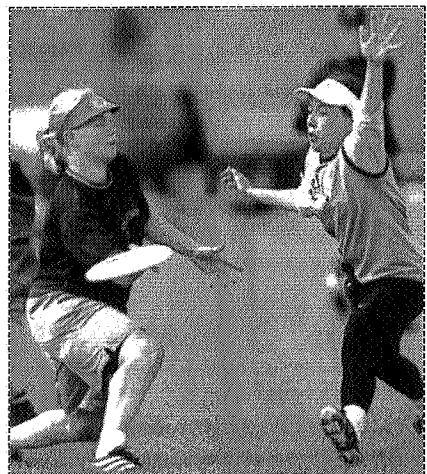
Vcelku logicky, tedy každá skupina dorazila do Bajrojtu svojí vlastní cestou. Kuriózní je, že skupina B neznala cesty, jela nejkratším možným způsobem. Nejspíš to zapříčinila skutečnost, že používali mapu. Skupina A těch zkušenějších, se bohužel nechala ovlivnit mým sebejistým prohlášením, že z Rozvadova je to v podstatě pořád rovně, a mapu nevyndala. Dnes již víme, že to je pravda jen zčásti. Zhruba na jedné třetině cesty je totiž třeba odbočit vpravo. Jinak je popis "v podstatě rovně" v podstatě správný. Snad pouze díky pozornosti navigátorky Lenky a nervozitě řidiče Ráti jsme nedojeli až k holandským hranicím, ale zarazili jsme se již u městečka Amberg. Zbytek cesty jsme strávili používáním nesjízdných a zamrzlých zkratek, neboť jsme se za žádnou cenu nechtěli vracet zpět - hrozilo, že bychom potkali skupinu B, což by byl ostudný zážitek.

V Bajrojtu, nás jako každý rok přivítali otevřenou náručí a otevřenými lahvíčkami fíkové vodky. Byla jistě chyba, že jsme na předchozích ročníků tuto lihovinu konzumovali, neboť Němcí z toho chyběně vydilili, že nám chutná, a již ve dveřích ukazovali na celou krabici s varovným nápisem Feigenvodka. Konečně se nám však podařilo zúročit několikaletá studia na VŠE a v praxi se seznámit se situací neelastické nabídky. Alfred Marshall by měl jistě radost, jak jsme jeho teorii hbitě aplikovali na situaci trhu s fíkovou vodkou v rámci omezeného trhu Nikolausturnier. Fíková vodka je totiž tak hnusná, že si jí nikdo (snad s výjimkou několika pomatených Němců) dobrotovně nekupoval. Její nabídka byla velmi neelastická - prodávající se jí potřebovali zbavit za každou cenu, když už jí jednou měli. Naproti tomu naše poptávka byla značně

elastická, neb jsme měli zásoby substitutu (v podobě ginu, vína, ještě nějakého ginu a ještě nějakého vína). Ve výsledku se nám tedy podařilo stlačit cenu z 1,50 EUR za 1 vodku na 5 EUR za 10 vodek, což nás potěšilo natolik, že ještě před příjezdem skupiny B, jsme takto zkonzumovali přes 20 lahvíček.

Dobrě jsme si pamatovali ročník 2001, kdy jsme neuváženou hrou v macháčka již v pátek večer neblaze poznámenali náš sobotní výkon na hřišti. Rovněž nás upozornil náš bajrojtský kamarád Simon, že po loňské zkušenosti, kdy Sedma vypila všechnu tequila ještě před půlnocí, letos na party kupili 18 lahví. Proto jsme zlehli krátce po příjezdu skupiny B a na sobotní hru jsme nastoupili v plné sestavě. Turnaje se jako tradičně účastnilo 12 týmů, které hrály v jedné hale bajrojtské univerzity. Celé naše snažení na hřišti lze charakterizovat jako klasiku poslední doby. Méně zkušené týmy se nám dařilo ubránit, zvláště pokud hrály své "německo" se třemi handlery. V útoku se osvědčila nově vyzkoušená taktika "nervat to za každou cenu do zóny". Pro Sedmu a zvláště některé její členy to byla zcela nová zkušenosť. Někdy se nám podařilo před dobývanou zónou dát i dvě příhrávky, než třetímu člověku povolily nervy a vši silou (a nejlépe ouvreem) to narval do chumlu stojícího tří metry před ním. O to překvapivější byly okamžiky, kdy se ze zmíněného chumlu vypotácel hráč v bleděmodrému dresu s diskem v ruce a soupeřovou hlavou v podpaží.

Za zmínku stojí zápas s dívčím týmem (tuším Milder Norden nebo tak nějak).

mikulášský turnaj

Účastníci letního Darmstadtu (Poolimate 2002) si dobře pamatovali, jak také lze hrát proti holkám. Nedbaje této zkušenosti jsme do zápasu vstoupili v pohodě a než jsme se rozkoukali, dotahovali jsme soupeřův náskok 1:3. Celý zápas jsme se pak tahali o body. Nakonec jsme těsně vyhráli, takže darmstadtská ostuda se neopakovala. Hra v sobotu nás vynesla do horní poloviny, což nás uklidnilo. Při pomyšlení na Simonových 18 lahví tequila, jsme si totiž jen ztěží představovali, jak to dopadne v neděli ráno.

Party v Bajrojtu bývá nezapomenutelná. V roce 2000 nám s Ráfou a Silvíí někdo ukradl láhev irské whisky, což jsme dodnes nezapomněli. O rok později mě cestou na party Petr Schreiber naučil jíst olivy (tím, že mi je servíroval vždy a pouze společně s hitem vermutu) a tuto zkušenosť si rovněž pamatuji dodnes. Ani letos Bajrojt nezklamal. Party se konala ve známém "skleníku" u univerzity, což představuje pěší výlet v trvání 30-50 minut cesty tam (v závislosti na počtu vermutových a olivových zastávek) a 45-90 minut cesty zpět (v závislosti na tom, zda se vůbec pohybujete směrem ke spací hale).

Do skleníku jsme jako tradičně vtancovali řvouc "jede jede mašinka". Kamarád Simon

sí této skutečnosti ihned všiml a při prvním kontaktu oči ukázal nad hlavou devět prstů. Toto číslo zajímavě korespondovalo s počtem lidí v našem týmu a jak se později ukázalo, také s počtem panáků tequila, které nám na uvítanou nalil. Pohled na jeho veselou tvář a devět prstů se pak ten večer ještě mnohokrát opakoval. Party se vydařila ve všech ohledech. Druhou tequilu si každý z týmu musel zasloužit tím, že přetancoval tehdy ještě prázdný parket ke klavíru s panáky, hodnotila se originalita a provedení. Do poslední chvíle jsem sázel na Ratiborova dementního ptakopyska, nicméně v posledním kole i jeho jednoznačně překonal Iwonin striptýz. Ten upoutal pozornost i těch nejsušších Němců, kteří si jinak v poklidu srkali pivo.

Zakrátko jsme ovládli parket a v příjemné zábavě strávili hlavní část party. Nad rámem začalo prstů nad Simonovou hlavou ubývat, a když jich zbývalo pouze pět, bylo rozhodnuto o přesunu do spací haly.

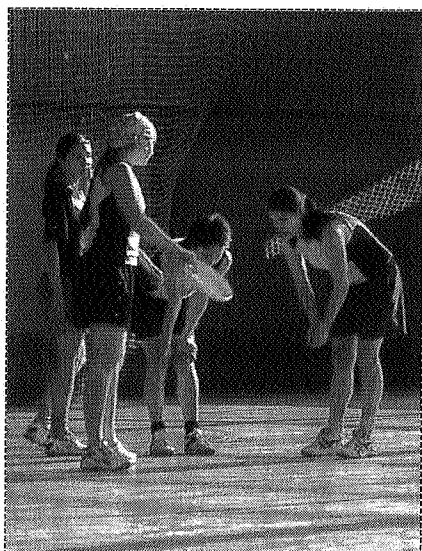
Druhý den ráno jsme nastupovali k zápasu, který každý ostřílený frisbják zná pod názvem "první zápas v neděli ráno". Proti papírově silnějšímu soupeři Funatics jsme si ani nedělali velké naděje. O to překvapivější byl průběh celého zápasu. Než se soupeř

probudil, prohrával o čtyři body. Náš tým to vyburcovalo k nadlidskému výkonu především v obraně. Naše zchátralé tělesné schránky (dámská část týmu promine) jsme uváděli na krátkých vzdálenostech do rychlostí zcela netušených. Pocit týmové sounáležitosti nám dodával nepoznané množství energie, a tak jsme Fanatiky nakonec udolali. To nám zajistilo historicky nejlepší umístění na Bajrojtském, i jakémkoliv jiném zahraničním turnaji.

Poslední zápas s Endzonis jsme jednoznačně prohráli, neboť na ně nestačí ani klid, snaha, štěstí a team spirit dohromady. Výsledné 4. místo jsme si ale pořádně užili. Celý turnaj (na hřišti i mimo něj) nikoho neopustila nepopsatelně výborná nálada, která se nám v týmu už nějakou dobu šíří. Snad i z toho důvodu jsme si z Bajrojtu kromě 4. místa a krásných vzpomínek opět přivezli i cenu Spirit of the Game.

Bolestné bylo loučení s naším velkým kamarádem Simonem, jemuž jsme ostatně vděčili za možnost v Bajrojtu vůbec hrát. Simon odcestoval natrvalo do Finska, kde si podle posledních zpráv užívá "highly competitive" ultimate a už se velmi těší, až pojede na pořádný turnaj do Německa. V prosinci jsme ještě vůbec netušili, že za necelé dva měsíce společně s bajrojtskými vytvoříme úžasný Banzai tým BayBees pro turnaj v Berlíně. Již tehdy nám ale bylo jasné, že Pražská Sedma a Bayreuth pořád patří k sobě.

Honza, P7

f. u. j.

Nathan Heilmann

Jak jsi se dostal k Ultimate?

Se sportem si tykám odmalička. Na střední škole jsem běhal dlouhé tratě. To pokračovalo ještě první rok na univerzitě v Rochesteru, NY. Přestal jsem s tím kvůli vysoké náročnosti, kterou univerzita vyžadovala, což mělo neblahý vliv na můj společenský život. Nemohl jsem tolík pařít. Navíc mě nebaivilo pořád někoho poslouchat jak trénovat, kdy a kde soutěžit. Takže když mi kamarád nabídł, abych šel hrát za univerzitní Ultimate tým, vzal jsem to a těšil se na změnu. A jak se ukázalo, hrát s Little Piggies bylo o soutěžení i zábavě - perfektní kombinace pro náruživého atleta a společenského tvora, který miluje nezávislost a cestování.

Po kterých cestách jsi se ubíral, než jsi přcestoval do Prahy?

Po promoci jsem se odstěhoval do San Juan v Coloradu, kde jsem pracoval jako číšník. Bydlel jsem v lyžařském středisku Telluride. Nebyl snad den, abych nelyžoval. Za peníze, které jsem si tam vydělal, jsem kupil motorku a projel 37 států napříč US. Pak jsem se usadil v San Francisku, makal opět v restauraci a zároveň navštěvoval univerzitu v Berkley, kde jsem pracoval na svém výzkumném projektu se zaměřením na nápravu přízvuků u nerodilých mluvčích. Pak následoval Amsterdam, kam jsem se přemístil, abych byl se svou přítelkyní. Situace se ale po krátké době změnila a já se začal poohlížet po novém evropském městě.

Proč zrovna Praha?

Rozhodl jsem se pro Prahu, protože jsem slyšel, že je to krásný město a levný. Měl jsem v Praze kamaráda, který mi mohl ukázat co a jak. Jenže kamarád brzy odjel a nechal mě v cizím městě, ve kterém jsem neznal absolutně nikoho. V té době jsem neuvažoval o tom, že bych tu zůstal.

Nathan Heilmann (24) - Vystudoval kulturní antropologii a kognitivní vědy na univerzitě v Rochesteru, ale kdyby otevřeli na nějaké univerzitě obor zvaný Ultimate, Nate by se hlásil určitě tam. Ultimate je pro něj náboženství. Kam se vrtne, hledá zelený oltář, po kterém by mohl prohánět své plastové ovečky. Je rád, že takové místo našel i v Čechách, a děkuje všem v české lize za to, že mezi sebe pouštějí cizince. Jeho nejoblíbenějším místem v Praze je Kampa v létě, kde se může předvádět s diskem před opalujícími se děvčaty. Do Prahy přijel před rokem. Vydělává si učením angličtiny a nedávno začal brát hodiny češtiny. Na to, co se z textu nedozvítíte, se Nathana budete moct snad už brzy zeptat sami.

Ale zůstal jsi. Nebylo to částečně díky kontaktu s Fujem?

Vlastně ano. Dodržuju takovou tradici - v každém městě, které navštívím, se snažím dostat k disku. Takže jsem hledal tým i v Praze. Měl jsem štěstí, že David umístil pod ultilinks první Fujácké stránky zrovna týden před mým plánovaným odjezdem do Madridu. Seznámili jsme se a David udělal hodně pro to, abych v Praze mohl zůstat. Za přátelství s ním jsem neskonale vděčný.

Už jsi v týmu dost dlouho na to, abys ho mohl posoudit. Myslím, že za poslední rok udělal nějaký pokrok?

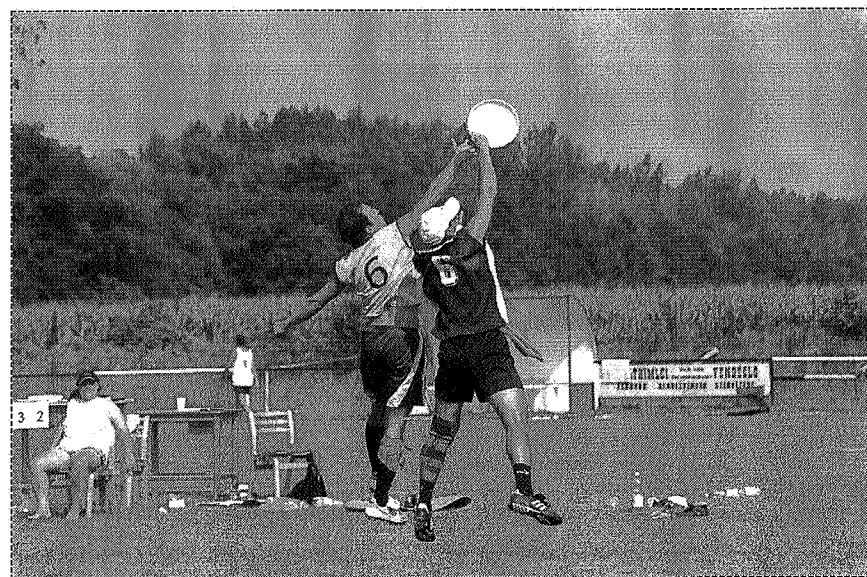
Nevím, jestli se herní kvalita nějak posunula dopředu od doby, co tu jsem. Někteří hráči se výrazně zlepšili. Bohužel, jsme z rodinných či profesních důvodů utrpěli velké ztráty. Zamrzí, když dlouholetí hráči opustí tým, ale já doufám v nadšení těch nových. Aby jsme se lépe sehráli jako tým, potřebujeme více nadšenců, kteří budou intenzivně trénovat 2x týdně a jezdit na hodně turnajů v ČR a v nově vznikající středoevropské lize.

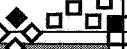
Tým Fujů je často kritizován za tvrdou hru. Speciálně Davidova hra je mnohými považována za nebezpečnou. Někdo říká, že se mu nelíbí hrát proti Fuj, že se bojí. Ale nevím, jsem si, že by se týmu dostalo takové odesvy v zahraničí.

V čem je problém?

Je pravda, že se mi nikde, s výjimkou ČR, nestalo, aby mně nebo mému spoluhráči soupeř řekl, že naše hra je příliš agresivní nebo nebezpečná. Nejsem si úplně jistý, proč je tomu tak v české lize. Možná Češi dávají přednost bezpečnější a volnější hře. Možná proti českým týmům uplatňujeme tvrdší hru než proti týmům zahraničním. To si však nemyslím. Anebo - a silně doufám, že to není ten případ - zahraniční týmy jenom nevyjádřily stejný postoj, jaký chovají k našemu stylu hry hráči v ČR.

Tým je složen převážně z Američanů, kteří ke hře přistupují jinak než Češi a možná i jinak než hráči z jiných evropských zemí. Sám říkám, že se snaží sbírat zkušenosti v každém městě, do kterého zavítáš. Vysledoval jsi nějaké

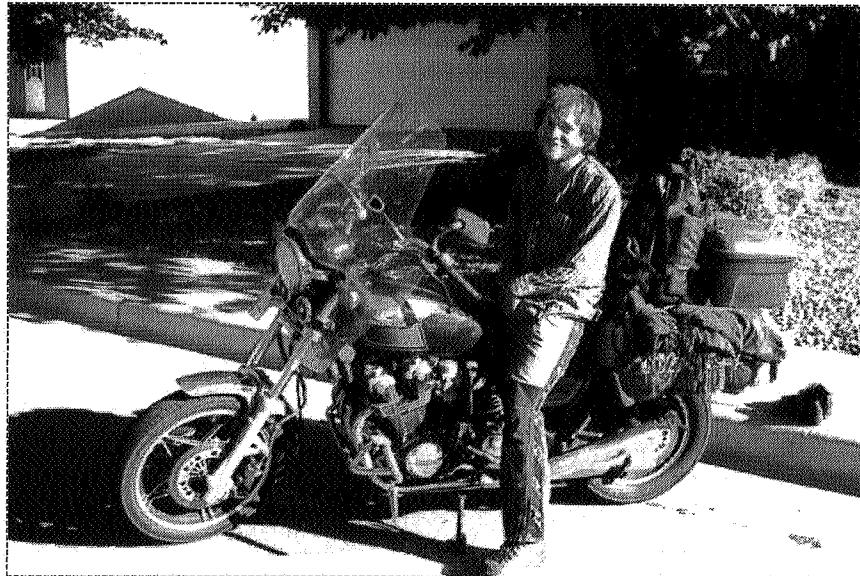

rozdíly mezi evropským a americkým Ultimate?

Všimnul jsem si, že každý kontinent má trochu jiný přístup ke spiritu. Oba mají své výhody a nevýhody, ale ani jeden není úplně ideální. Kdyby mi bohové Ultimatu mohli splnit dvě přání, první by bylo, aby všechny severoamerické týmy převzaly evropskou tradici spiritového kolečka. Tento zvyk na závěr každého zápasu je opravdu úžasná věc. Pomáhá vyrovnat se s prohrou, která bývá leckdy frustrující. Dále bych si přál, aby někteří evropští hráči přestali brát některé fauly osobně. Myslím si, že je výhodou amerického Ultimate, že každý hráč vstupuje na hřiště s tím, že určité riziko musí podstoupit. Sport, který zahrnuje běhání, výskoky, rybičky a hody diskem - někdy velmi prudké - je ve své podstatě nebezpečný, přestože pravidla definují Ultimate jako sport nekontaktní. Nechci tím říct, že bychom se neměli snažit o hru, ve které by ke kontaktu docházelo minimálně, ale spíše brát občasné nechtěné fyzické kontakty jako součást hry a ne jako osobní útok.

A ještě jednu věc bych chtěl dodat. Nepovažuji za dobrý spirit nehlásit fauly, protesty, přestupy. Hádky a tahanice kvůli tomu, co kdo nahlásil, to je proti zásadám spiritu, ale nedřžet se pravidel, abychom se "náhodou někoho nedotklí", sráží úroveň hry a není fér vůči těm, kteří se s hrou teprve seznamují.

Kolika turnajů jsi se v uplynulé sezóně zúčastnil? Který se ti nejvíce líbil a proč?
Dohromady to bylo 23 turnajů, z toho 17

venku. Nejlepší byl v Bologni, kde jsem hrál s Maďary. Potkal jsem tam hrozně moc skvělých lidí. Myslím, že hlavním důvodem, proč se mi ten turnaj tak líbil, byla účast 12 ženských týmů. Podle mého názoru, cím více žen, tím lepší turnaj.

Kromě přítomnosti žen, co ještě potřebuješ, aby sis Ultimate skutečně užil?

Aby spoluhráči, soutěž i kvalita hřiště byly na co nejvyšší úrovni. Nejvíce mě baví hrát, když jsem tlačen k co nejlepšímu výkonu a mám k tomu ideální podmínky.

Věnuješ se vedle Ultimate ještě jiným sportům?

Hrál jsem fotbal a basketbal a běhal jsem. Ale všechno jsem začal flákat, když se objevil Ultimate. Rád sleduju americký fotbal v televizi, ale Ultimate je zdaleka nejlepší a nejzábavnější sport jak na dívání, tak na hraní.

Co tě na tom sportu tak fascinuje?

V žádném jiném sportu nemá jednotlivec příležitost zasáhnout tak významnou měrou do způsobu hry. Věřím, že na každém turnaji je Ultimate znovu a znova vynálezán. Je to částečně díky krátké existenci sportu, částečně díky vlastní povaze hry, která je utvářena hráči samotnými. Když se ti, jako zkušenému hráči Ultimate, nelibí něco na způsobu, jakým se hra vede, můžeš svůj názor vyjádřit a něco s tím udělat. A to u profesionálního sportu nejde.

Hra s diskem je pro mě daleko přitažlivější než míčové hry. S diskem se toho dá dělat

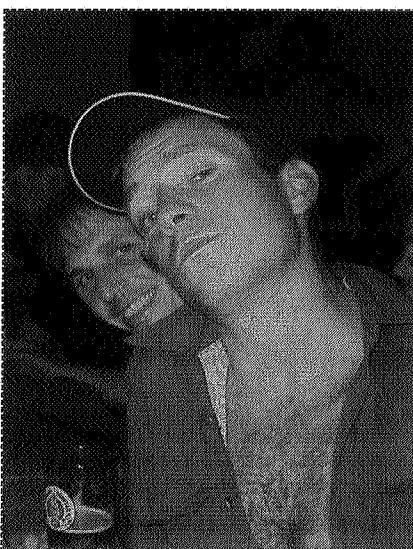
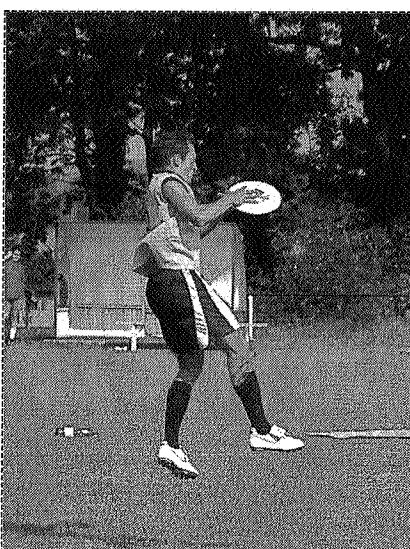
mnohem víc. A co je pro mě hodně důležité, to jsou lidi, pohodový lidi, který potkávám kolem frisbee daleko více než kdekoli jinde.

Existuje vlastnost, kterou by se hráči Ultimate vyznačovali?

Myslím, že určitá dávka nespoutanosti nebo dobrodružná povaha je nutná k tomu, aby člověk začal se sportem, který považuje většina lidí za divný.

Postrádáš něco z amerického Ultimate v české lize?

V univerzitním týmu jsme byli všichni přibližně na stejně úrovni. Tahle vyrovnanost mi tady chybí. Doufám, že v českém národním týmu si to vynahradím. V US pro mě bylo daleko jednodušší se prosadit mezi svými

vrstevníky a postavit se do čela týmu. Tady je to, hlavně z jazykových důvodů, obtížnější a připadá mi to i nevhodné.

Jak se vůbec cítí cizinec bez znalosti češtiny v české lize?

Někdy je to dost frustrující. Připadá mi blbý nutit lidí, se kterými si chci jen přátelsky popovídат, aby používali jazyk jim cizí. Ale na druhou stranu mám velkou radost, když se mi podaří navázat konverzaci s někým jako je Strom nebo opilý Lukáš.

Baví tě hrát na českých turnajích?

Dlouho trvalo, než jsem se začal v lize cítit pohodlně. Ale mám pocit, že přítel přibývá. Doufám, že s větší znalostí češtiny stoupne i potěšení z účasti na turnajích. Rád bych podotknul, že díky turnajům jsem měl možnost trochu sledovat, jak se žije mimo Prahu, což bych asi jinak nikdy nepoznal.

Proti kterému českému týmu nebo proti kterým hráčům tě baví hrát nejvíce?

Mám pocit, že nejlepší výkon ze sebe vydám ve hře proti Monkeys a Devils. Z nějakého důvodu ve mně tyhle týmy dokážou probudit to nejlepší. Dělají dobré jméno českému Ultimate. Mezi své nejoblíbenější soupeře i spoluhráče počítám Stroma, Štěpána a Brina. Dost jsem se toho od nich naučil. Taky Jeffa mám rád. Jeho pokrytí z lajny mi připomínají prostředí US Ultimate. Stačí, aby zaječel něco od bufetu a já jsem zase na nohou. Příznám se, že mým nejoblíbenějším hráčem v celé lize je Petr Josek. Za poslední rok jsme spolu objeli přes 20 turnajů a stali se z nás nejlepší kamarádi. Pro mě je to ten nejzábavnější člověk v celém českém Ultimate. Konkurovat by mu mohl snad jen Mark Knettig.

Co plánuješ s diskem do budoucna? Evropský šampionát, více turnajů? Nestaneš se trenérem týmu?

Doufám, že budu hrát v open divizi na mistrovství a pomůžu týmu k vítězství. Chtěl bych letos jet na 33 turnajů a hrát ve vzdálenějších zemích, jako je Anglie nebo Španělsko. Dokud se nenaucím česky, žádnému týmu kapitána dělat nebudu.

díky za rozhovor Katy

Ústí nad Labem

Název: good morning cup

Pořadatel: Vít Grigartzik a Jan Šolta

Datum konání: 18./19. leden 2003

Počet týmů: 6 v kategorii open a 7 v kategorii coed

Kvalita hřiště: průměrně velká hala s tribunou na obou stranách, malý prostor kolem hřiště, povrch dobrý

Pravidla: pět na pět hráčů, 25 minut bez bodového limitu, remíza není možná, stačí vyhrát o bod, 1 timeout

Hrací systém: každý s každým ve své kategorii a na závěr ještě zápas mezi vítězem kategorie open a vítězem kategorie coed, sobotní hra byla rozdělena podle kategorií - coed hrály dopoledne a open hrály od 15.00

Hra: některá utkání měla docela slušnou kvalitu (třeba PD-TM, nebo PD-PL), v coed kategorii neměl konkurenci německý team z Halle v čele s blondatým reprezentantem. Open vyhráli zaslouženě Devils. Následovalo tzv. "superfinále" mezi vítězem open - Devils a vítězem coed - Hallunken. Celkovým vítězem se stal team (asi Hallunken)

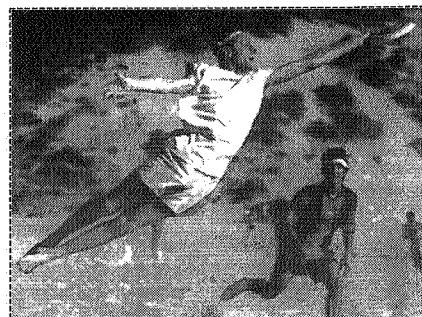
Snídaně a občerstvení přes den: snídaně standartní - nic nechybělo nic nevyčnívalo, občerstvení přes den v zastrčeném bufetu v areálu haly

Večeře: v hospodě kde se konala páry

Startovné: 470/380,- na hráče (470,- za 2 noclehů)

Párty: v nedaleké hospodě - dalo by se říct, že to byla páry tzv. stolová - každý team u svého stolu - hudba žádná, šípky, fotbalík, paňáci

Pivní závod: každý team vyslal 3 zástupce, kteří měli co nejrychleji vypít (postupně) třetinku piva a potom se trefit třemi šípkami

do terče - za netrefení se následovala jedna trestná třetinka piva - závod probíhal na čas a teamy soutěžily jednotlivě

Ceny: čokošky, bombošky a jin podobné věci

Závěr: mohla by se tahle akce stát pravidelným lednovým turnajem se stále lepší a kvalitnější (i z Čech) konkurencí. Ale i za současného stavu to má určitě smysl.

carlos

Ústí nad Labem 18/19. leden 2003

Open:

1. prague devils

2. prague lions

3. terrible monkeys

4. hallodigaze

5. fuj

6. prague 7

Coed:

1. hallunken

2. 3sb ?

3. žlutá zimnice

4. pick-up

5. .terrible monkeys

6. rollinci

spirit: hallodigaze a hallunken (alespoň myslím)

beer race: terrible monkeys open

DiscGolfová Liga o.z.

Letos začíná první ročník discgolfové ligy České republiky. Jejím cílem by měla být propagace discgolfu, jako sportu pro nejširší veřejnost. Liga bude probíhat pod záštitou ČALD. Technické detaily a termíny turnajů se zatím upřesňují, jistý je zatím termín a místo konání prvního turnaje.

Formát ligy

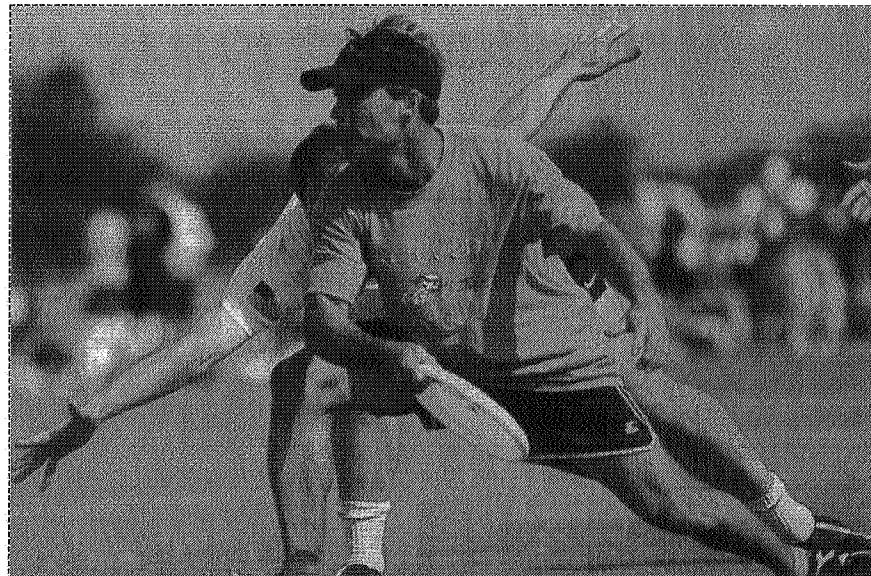
Česká discgolfová liga se skládá z jednotlivých ligových turnajů. Předpokládaný počet turnajů pro rok 2003 je 3 až 6. Soutěží se v kategoriích Open, Women a Junior.

Formát ligových turnajů

Ligový turnaj se musí hrát na hřišti s minimálním počtem 12 jamek, alespoň na dvě kola, tzn. celkem minimálně 24 jamek. Ideálně 2x18 jamek + 9 jamek finále pro 5 nejlepších hráčů. Jako cíle by měly být použity discgolfové koše, popř. kůly nebo stromy.

Bodování

Hráci získávají za umístění v turnajích body. Do celkových výsledků ligy se započítávají 2 nejlepší výsledky z jednotlivých turnajů v případě 3-4 ligových turnajů, popř.

3 nejlepší výsledky v případě 5 a více turnajů. Vítěz turnaje získává 100 bodů, každý další v pořadí o 100/n bodů méně (n je počet startujících). Body se přidělují bez rozlišení kategorií.

Pravidla

Hraje se podle pravidel PDGA upravených na naše podmínky, přesné znění bude na těchto stránkách zveřejněno později.

Přihlášky

Zájemci o účast v lize, nechte se přihlásit na emailu discgolf@email.cz

Termíny ligových turnajů

- 5. 4. 2003 - Plzeň - Borský park - Aprílový Discgolfový Dýchánek
- 26. 4. 2003 - Pardubice/Praha
- Praha/Pardubice
- říjen 2003 - Praha-Vypich - závěrečný turnaj ligy

Zájemci o pořádání ligových turnajů, nechte se ozvou na email discgolf@email.cz

Marfák

Rozvoj o.z.

Přátelé v díku,
po dlouhé době se vám opět hlásím z pověření Rozvoje. Od minulého roku se na základě našeho Školení učitelů několik tělocvičkářů ve čtyřech českých městech snaží naučit své svěřence základy Ultimate.

Letos na přelomu března a dubna budeme moci shlédnout plody jejich snažení na sérii turnajů pro školy. Součástí každého takového turnaje bude krátká ukázka hry zkušenějších hráčů, kteří se pak o jednotlivé teamy budou starat a radit jim, jak těm z týmu druhé školy natrhnou prdýlky.

Ano, hádáte správně - hledáme zásobu oněch zkušenějších hráčů, na každém turnaji by jich alespoň deset mělo být. Napište si prosím následující termíny do diářů a pokud někdo budete moci dorazit, dejte mi vedět. Akce začínají vždy v 8:00.

24. 3. - Plzeň

28. 3. - Liberec

31. 3. - Ústí nad Labem

1. 4. - České Budějovice

Náklady na cestu rádi proplatíme.

Díky za pomoc

Štěpán

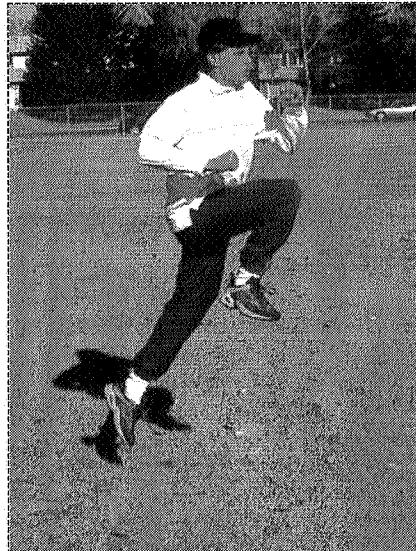
Trénování skoku do výšky s pomocí biometrického cvičení

Biometrické cvičení se stalo součástí atletického tréninku v polovině 70. let minulého století. Jeho vynálezcem je Rus Verhoshansky neboli "Vert". Úspěch ruských atletů na mezinárodních soutěžích přispěl k popularitě tohoto cvičení, které dnes používají vrcholoví sportovci po celém světě. Cvičení posiluje nohy, podporuje pružnost svalové tkáně a zlepšuje nervovou koordinaci svalových soustav. Cílem biometrického tréninku je posílit, zrychlit, zefektivnit, zkrátka celkově zlepšit výskok do výšky - vertical jump - tedy něco, co se ve hře Ultimate může zatraceně hodit.

Následující cvičení jsou jen malou ukázkou toho, co biometrický trénink zahrnuje. Ale perfektně korespondují s tím, co hráč Ultimate potřebuje, aby dosáhl co nejvyššího výskoku. Při pravidelném tréninku můžete dosáhnout zlepšení výskoku o 5 až 20 cm. Doporučuje se trénink opakovat minimálně s třídenním odstupem.

Před začátkem tréninku si dejte 10 - 15 minut běhu na rozechrátí, od mírného pokusu po rychlé rovinky, a pořádně se vystrečujte. Pak provádějte jednotlivé cviky.

1. Strides – dlouhé kroky

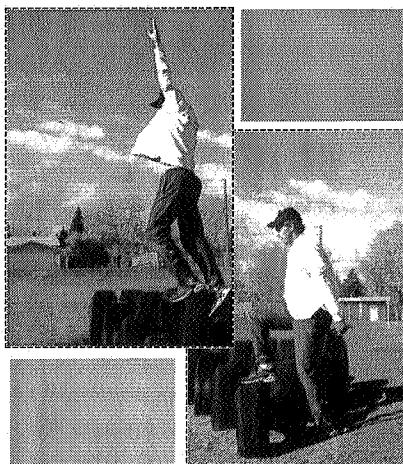
Tento druh tréninku používají hodně sprinterů a skokani do dálky. Je účinný především pro zvýšení akcelerace a rychlý přechod do sprintu.

Na běžecké trati změřte vzdálenost 7 až 10 metrů. Začněte lehkým poklusem. Až dosáhnete startovní čáry, přejděte v poskoky - odražejte se z nohy na nohu co nejvíce a nejdále až k cílové čáře. Dbejte na razanci při odrazu. Začněte s 5 - 6 rovinkami a postupně přidávejte.

2. Superpeoples – výskoky a dopady střídavě na jednu nohu

Cvičení vyhledávané především hráči basketbalu, volejbalu a rugby. Pro posílení odrazu z jedné nohy.

Najděte si zvýšenou plošinu (schod, lavičku)

vysokou tak, aby úhel pokrčené nohy, kterou na plošinu postavíte, tvořil přibližně 90 stupňů. Mocným odrazem z horní pokrčené nohy se vymířte nahoru a při tom vytáhněte ruce nad hlavu, jakobyste se pokoušeli zachytit vysoko letící disk. Ve vzduchu nohy vystřídejte. Pohyb opakujte co nejrychleji a nejrazeněji. Čím déle zůstane noha na zemi, tím menší je využití energie uložené ve svalové tkáni. Proto je důležité opakovat pohyby co nejrychleji. Pro začátek zkuste 3 sety po 10 výskocích pro každou nohu zvlášť a postupně počet zvyšujte.

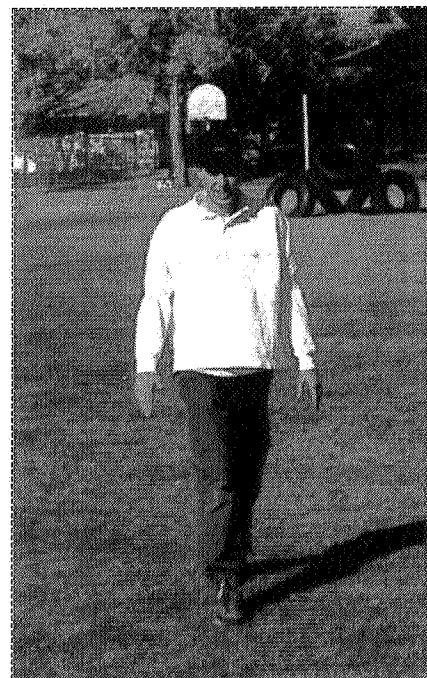
3. Skipping

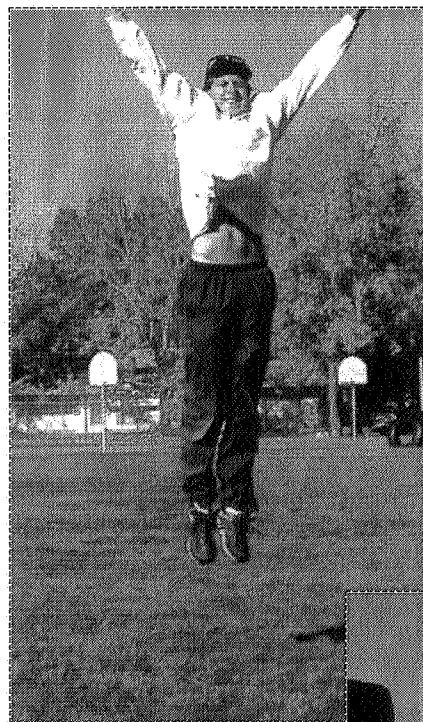
Činnost, kterou využijte při skippingu - běh, při kterém zvedáte kolena vysoko k bradě - posiluje spodní část nohou.

10 - 15 minut skippingu je skvělá rozvíčka pro celé tělo a dobrý způsob, jak začít s biometrickým tréninkem. Intenzitu skippingu můžete zvýšit skoky snožmo do výšky a rychlým během.

4. One and two-legged pop-ups – výskoky z jedné nohy a snožmo

Oblíbené cvičení volejbalistů. Tímto cvičením se trénují výskoky ze statického postoje.

One-legged pop-ups

Udělejte velký krok před sebe a z přední nohy vyskočte, zatímco druhou posouváte dopředu.

Two-legged pop-ups

Vykročte jednou nohou dopředu a v momentě, kdy přisunete druhou nohu k první, se mocně odražte z obou do výšky. Při každém výskoku zvedněte ruce nad hlavu a dopaděte na obě nohy.

Začněte se třemi sety po 10 u prvního cvičení a se třemi sety po 20 u cvičení druhého.

5. Rebounders – odrazy

Rozvíjí práci trupu, posiluje břišní a zádové svalstvo. Toto cvičení přidá razanci vašim hodům a zlepší mrštnost.

Postavte se k překážce na způsob kladiny o výšce 1 m, rukama se opřete tak, aby byly ve stejně rovině vedle sebe a přeskakujte překážku snožmo. Dbejte na to, aby ruce i tělo byly při výskoku natažené a udržujte co nejrych-

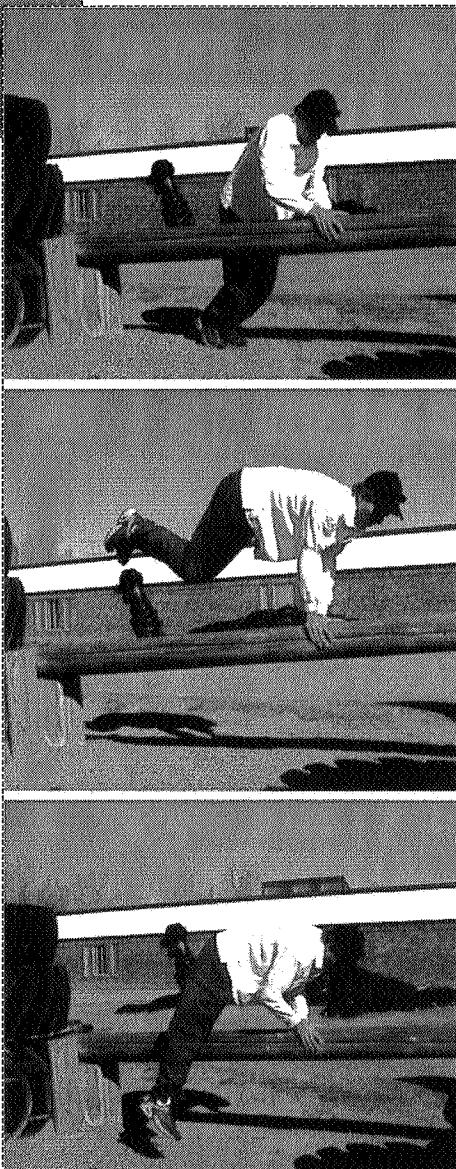
lejší tempo. Poprvé zkuste 3 sety po 10.

b. Hill sprints – sprinty do kopce

Sprinty nejsou součástí biometrického cvičení, ale pokud se chcete zrychlit, neměli byste je vynechat. Krom toho jsou ideální tečkou na závěr tréninku.

Najděte mírný svah, na jehož vrchol vysprintujete za 5 - 10 sekund. Začněte s 10 sprinty a po každém si dejte nějaký čas na vydýchaní.

přeložila Katy

cz . e t t u v
f t e e z

Tak já snad fakt nevím, proč frisbee hraju. Poslední dobou nemám taklik volného času nazbyt a podle toho vypadá moje docházka na trénink. Když jsem měl nedávno čas a on byl zrovna turnaj a já měl možnost si zase dokázat, že jsem za těch posledních pár dní až týdnů nezapomněl hodit "plastem" směrem k někomu a v některých případech ho dokonce napálit do kedlubny, že uběhnu mříň než si doveďu v těch nejdivočejších snech vůbec připustit, tak jsem se po prvním dnu večer v hospůdce, a to s celým týmem, slušně vymazal!!! Ještě jsem natolik prudce inteligentní, že jsem celý den skoro nic nejedl a večeři jsem odmítal, dal si pivo a s Kájou si po chvíli usrkávání řekl: "Dneska rozhodně bez panáků!" A najednou se najde nějaký oslaveneck, (nevím kde se furt berou, co turnaj to aspoň jeden slavič, až mám pocit, že si to někdo vymýslí a chce jenom chlastat) a už to litá. CO PIJES?! Tahle krátká věta to rozjede a při jejím vyslovení mi naskakuje husí kuže, teď nevím jestli odporem nebo slabostí, a já najednou sám sebe slyším: "CITRUS!" Nalačno je samozřejmě nejlepší. Mám dál psát nebo už je to jasné!!!

Nebo už je to jasné od začátku? At je to tak nebo tak, v neděli jsme si moc nezahráli. Vono je to dost těžký hrát s několika velkými paňáky v nohách a s nedostatkem spánku. Někteří z nás sli spát skoro při rozbřesku a někteří vstávali při výhodu, skoro. No a to si musíte potom dát pozor, aby do kebulky netrefil někdo vás. A chvílemi neváte, kolik disků je ve hře, koho vlastně bráňte a zvažujete, jestli neposerete i ten dump. Zkrátka vopruz a blbá dřína na alespoň nějaký celkem slušný výsledek. To zákonitě nikoho nemůže bavit a všechny chyby ze hry se točí jenom okolo včerejší návštěvy občerstvovacího zařízení. Takže místo toho, abych si pěkně zahrál a nebo se pokochal hezkou hrou v neděli, měl jsem úplně jiné starosti a těšil se do pelechu. Už znám i hezčí rána a tím pádem i hezčí nedělní zápasy. No a to stačí. Má m pocit, že asi každý to zažil a jistě víme, že vymazat se znamená druhý den si moc nezahrát. Pokud se vozí jenom jedinec, je to blbý vůči týmu, pokud se vozí všichni, tak nikdo nikomu nemůže vycítit nic. A tečkal!!!

cz.cert

Nacht der langen Stollen

Vzpomínky na loňský ročník nočního drážďanského turnaje provázely celý nás tým na každém společném kroku. Každý z nás si tehdy z Německa přivezl svůj vlastní osobitý zážitek, některým jsme jejich vlastní zážitky museli vyprávět dodatečně. Turnaj to byl vynikající, takže jsme se pořádně těšili na to, že si na pátém ročníku opět zahrajeme. Po Bajrojské zkušenosti jsme žhavili dráty mailových serverů se značným předstihem, což opět zajistilo možnost obejít systém registrací. Mimo jiné, díky loňskému Spiritu jsme tedy dostali jisté místo a vyrazili jsme nakoupit zásoby na cestu.

Ve stejné době se v Ústí nad Labem uskutečnil ještě jeden turnaj, takže bylo nutné nás početný tým citlivě rozdělit na dvě skupiny. Bylo zřejmé, že Drážďany si především zaslouží loňský tým, který se bolestným způsobem prokousal ke Spiritu. K této sestavě (Petr, Silva, Vašek, Klára, Honza, Ráta) se přidala Martina s Michalem a Janička. Druhá polovina Sedmy vedená Lenkou zahrnovala naše mládí a Martina (sorry Martine...).

Obě poloviny týmu byly zdrceny tím, že nemohou společně vyrážit ve šlépějích tak nadějně zavedené tradice z minulého roku. Představa odloučení na sobotní party nás děsila, nicméně Silva s Petrem přišli v tu chvíli s geniálním nápadem uspořádat menší společnou party ještě v pátek večer u nich doma. Množství masa srovnatelné snad pouze s Whose Baby, hra různých nespravedlivých a zlomyslných verzí šípek a prima zábava naštěstí ráno nebyly moc cítit, a tak jsme kolem deváté hodiny téměř bez problémů vyrazili. To je mimochodem další sympatická vlastnost drážďanského turnaje - hraje se v sobotu od 12 hodin do půlnoci a pak v neděli od 11 hodin. Nočním týmům jako je ten nás, podobný rytmus velmi vyhovuje.

Na rozdíl od jiných příležitostí, tentokrát cesta proběhla nanejvýš nezajímavě. Do Drážďan jezdíme každou chvíli, a tak jsme

viceméně po paměti našli město i halu. Po cestě jsme důkladně rozebrali klady (pokud vůbec nějaké byly) a především nevýhody - přistoupení k Evropskému měnovému systému a nejednu ránu jsme též uštědřili parazitům v Evropské centrální bance. Jak se později ukázalo, Martina tento devastující arzenál euroskepticismu nestáčela u státní závěrečné zkoušky ani odjistit, natož z něj směrem ke zkoušejícím vypálit. Jediným zpestřením na jinak fádní cestě byl snad pouze stařík, který na Rátu hrozil napřaženou holí a hulákal cosi neslušného za to, že u haly na zákazu odbočil vlevo.

V Drážďanech si člověk opravdu hodně zahráje. Dvě haly, 14 týmů, hra 12 hodin v sobotu a 5 hodin v neděli. Celkem každý tým sehráje 10 zápasů o délce asi tak 23 minut. Hned při příjezdu nás přivítal nás dobrý kamarád Frank Žirafa. Každý asi tohoto člena Drehst'rn Deckel znáte, je charakteristický dvěma věcmi: jednak se po hřišti pohybuje podobně jako zmíněný živočich, jednak neustále a bez výjimky nosí světoznámé svisle barevně pruhované šortky. V tu dobu Frank ještě nevěděl, že je žirafa. Na party však tato informace unikla.

Od chvíle, kdy jsme vstoupili do haly, se děly divné věci. Zdravili nás na první pohled úplně cizí lidé a říkali zprvu nepochopitelné věty jako: "No to jsme na vás letos zvědaví..." V tu chvíli mi hlavou probleskla vzpomínka z loňského ročníku, kdy jsme ráno se Silvií vstoupili do místnosti se snídaní, všichni ztichli a užasle sledovali, že se pohybujeme bez cizí pomoci. V ten okamžik jsem pochopil, že si nás ti lidé celý rok pamatuji. Na svoji pověst hluboko vytěsanou do zdí drážďanské haly jsme celý víkend naráželi velmi často.

Herní systém byl vcelku komplikovaný a už si ho ani nepamatují. Vím jen, že se

začínalo ve dvou skupinách po sedmi týmech, systémem každý s každým. Dvakrát nám nešťastně utekl závěr zápasu, čímž jsme dosáhli v Německu tradičních remíz. Tři výhry a jedna prohra k tomu (se suverénně hrajícími berlínskými Blindfischi) nás posunuly do horní poloviny další části. Hra v sobotu vypadala zprvu katastrofálně, neboť první zápas byl právě s pozdějšími finalisty, Rybami. Ryby se na hřišti pohybovaly s jistotou, ale především naprostě rozložily naše sny o jakýkoli útok. Vyzkoušeli jsme snad všechno možné, ale nedalo se. V nejhorším zápasu na turnaji jsme prohráli 5:10 a odcházel jsme psychicky na dně. Zbytek skupiny se naopak velmi vydařil. Zápas se Saxy Divers jsme v závěru nezvládli takticky, při třech posledních příhrávkách jsme soupeř darovali disk a ten vyronal. Ze si člověk v tu chvíli připadá jako debil, asi nemusím zdůrazňovat.

Ještě v sobotu v noci jsme sehráli zápasy s nejlepšími z druhé skupiny. Gumíci si s námi tentokrát potrénovali, patrně jim hlavní gumídek připomněl ostudnou porážku z Bajrojtu 2001 nebo se mstil za to, že jsem ho loni na party tahal za uši. Přesto jsme se v zápasě příjemně bavili a soupeř to ocenil tím, že nám občas přihrál. My jsme v duchu fair play takovéto disky vraceli dobré postaveným obráncům. Poslední zápas někdy před půlnocí jsme hráli s pozdějšími vítězi Wilder Mix. Šlo o jakýsi pickup toho lepšího, co lze v německých týmech najít. Mix přes den porazil většinu týmů s nulou a i Gumídky jaksepatří vyškolil. Proto jsme do zápasu vstoupili opět s klidem poraženého a než jsme se nadáli, vedli jsme 4:1. Soupeř v tu dobu procitl z předčasných snů a začal hrát ultimate. Šňúrou devíti bodů si Mix zajistil další vítězství a nám již nic nebránilo vrhnout se do sprch. Celkově se sobotní hra vydařila. V kolečku nás týmy podporovaly a vyslovovaly očekávání ohledně večerní party. Snad jen jednou některý z Němců po prohraném zápasu prohlásil, že na party nás jistě dostanou. Kapitán toho týmu ho však hned usměrnil: "Tys tady asi nebyl vloni, co?"

Ve sprše jsme ostudně nedbalí psaných pokynů o šetření s vodou a vypořebovali jsme celkem aspoň 50 hektolitrů vody, 1 litr

nacht der langen stollen

sektu a 1 litr ginu (Bombay Sapphire). Zde se naplno ukázala Petrova technická invence, když neváhal vynaložit úsilí k přemístění lavičky přímo pod sprchu, kde pak v sedě střídavě ve společnosti lahve sektu a ginu vydržel asi tři čtvrtě hodiny. Teprvé když jsme jej s Martinou upozornili, že mu slézají kůže z předloktí, smutně odkrácel do šatny. Díky celkově pomalejšímu tempu naše skupina - já, Petr, Martina - ve sprše zůstala mnohem déle než ostatní. To zapříčinilo, že jsme nestihli sledovat pivní závod, ze kterého tedy nemohu podat žádné svědectví. Pokud se stejně jako Ioni jedla štola s pivem, pak je to jen dobré, neboť to je skutečně nechutná podíváná. Jako první se ze závodu vrátila Lenčina spolubydlící Magda, která se k nám na cestu přidala s cílem projít drážďanské galerie. Když uviděla láhev ginu, hned nám dala složitou hádanku, kdo postavil dům Seagramů (Seagram's je jiná značka ginu a whisky) v Anglii. Ze tří možností vybral správně kolemjdoucí Ráta, címž mi zkazil náladu na dalších třicet vteřin. Další neúspěšný soutěžící, Michal, byl ještě zklamanejší, neboť za správnou odpověď očekával cenu.

O půl jedné začínal tradiční nightglow, tedy speciální hra se svítícím diskem, jejíž pravidla nelze do několika slov vměstnat. Představte si úplnou tmu, z níž na diváky blikají červená a zelená světélka představující hráče, mezi kterými létá ufo pilotované patrně ufounama, kteří jsou naprostě na mol. Občas ufoun uvízne v rukách některého ze světýlek a křik prozradí, že asi padl bod. Naši zástupci, Martina s Janičkou, dělali týmu čest a několikrát ufo lapili. Abychom ve tmě poznali naše hráčky, vykřikl vždy Václav "Marti vyskoč". Když se červené světýlko pohnulo párkárat nahoru a dolu, bylo jasné, že je to Martina. Analogicky jsme pak identifikovali Janu.

Následující party se vydařila. Obě lahve Bombaje zakrátko došly, a tak jsme se vrhli na parket, který jsme, jak už bývá naším zvykem, rychle ovládli. Muziku hrál berlinský Jonathan, náš oblíbenec z několika předchozích turnajů, a nutno dodat, že hrál dobře. Cíl party byl jasný: udělat si co nejvíce kamarádů v ostatních týmech, abychom se příště nemuseli bát o místa na turnajích. Zvlášť Ráta a Václav tento cíl vzali velmi vážně a rychle je znali celý sál. Ráta se na turnaji ukázal jako zkušený manipulátor. Nejprve se mnou uzavřel sázku (o láhev Bombaje, jak je v Sedmém zvykem) o to, kdo dostane na parket hlavního Gumídka, který byl v tu dobu ve společnosti lahve piva a sličné brunety. Nejprve jsem neuspěl sám, pak selhalo páru vtipovaných spoluhráčů. Když nakonec neuspělo mé hlavní eso, vyjednavačka Martina, nezbýlo než k akci přemluvání najmout německé kamarády. U Gumídka se ten večer vystřídal snad všechny dívky v sále, ale žádná s ním nehnula. Později přišel tančit sám od sebe a sázka tím propadla.

Snad největším případem davového šílenství a ukázkou Ratiborovy manipulace byla situace, kdy se ztratil Václav. Ráta dokázal zařídit, že během chvíle celý (ale teď mám na mysli skutečně úplně celý sál s několika desítkami cizích lidí) řval z plna hrdla "Vašku, Vašku!" a divoce přitom poskakoval. Jonathan nebyl schopen nářev přehlušit svojí hudbou a zoufale rezignoval. Ráno se mě mnozí Němci se zájmem ptali "And who is Vašku?" a pak překvapeného Václava upřímně zdravili. Ráno se rovněž stala dodnes nevysvětlená věc, kdy mi sympatická, ale mě do té doby neznámá, Němka Geeske do ruky vtiskla papírek, na kterém jsem později nalezl její emailovou adresu. Je zřejmé, že jsem ho měl předat někomu dalšímu v týmu, ale nikdo z mých spoluhráčů (ani spoluhráček) se neodvážoval veřejně k papírku přihlásit. Když jsem později Geeske viděl na turnaji v Berlíně, raději jsem se ani neptal. Některé věci člověk prostě nechce vědět.

Party jsme ustáli naprostě v pohodě. Jako poslední jsme s Ráhou a Silvou opouštěli křepčícího Gumídka, který se zjevně těšil na klidné chvíle s drobnou brunetou, až ode-

jdeme. Ráno (od dvanácti) jsme hráli s lepší polovinou pořadatelského týmu. Taktickou a klidnou hrou jsme je těsně porazili. Kuriózně to znamenalo, že jsme se se stejným týmem o hodinu později utkali znova v zápase o páté místo. Soupeř si na základě vývoje předchozího zápasu vcelku dělal naděje, ale přemohla jej nervozita. My jsme hráli opět v pohodě a náškok sedmi bodů získaný hned zkraje, kdy nám vycházel snad úplně všechno, jsme si již sebrat nenechali.

Drážďany tedy pro Sedmu znamenaly velmi úspěšné 5. místo ze 14 týmů. Na vylášení došlo k zajímavé situaci, kdy v hlasování o Spirit tří týmy získaly stejný počet hlasů. Pořadatelé pohotově zaimprovizovali a tak rozhodovala hlasitost potlesku a řevu ve prospěch jednotlivých týmů. První dva potlesky byly sice burácivé, nicméně při řevu pro Pražskou Sedmu se hala zachvěla v základech, a tak jsme si i z letošních Drážďan odváželi cenu Spirit of the Game ztělesněnou v krabici perníkových písmenek. Největší radost mi ale udělalo to, že nás Němci mají rádi. Za poslední tři roky jsme Spirita přivezli ze všech německých turnajů, kde se uděloval. A tak mě Drážďany opět utvrdily v tom, že hraju v prima týmu.

Honza, P7

Drážďany 18/19 ledna 2003

1. Wilder Mix

2. Blindfische

3. Gummibärchen

4. Rotatos Potatos

5. Prague 7

6. Wellenreiter (Dresden I)

7. Squared Woodies

8. Saxx Divers

9. Heidis

10. DJs Dahlem

11. Schleuderträume

12. Überfluss (Dresden II)

13. Spreeperlen

14. Forest Jump

Spirit: Prague 7

Szerrace: Forest Jump

Candle cup O2

Otevřel jsem oči. Vzbudili mě příjemní Massive Attack jejich Mezzanine. To si nechám líbit. Stejně je to tady zvláštní tělocvična. Včera jsem si šel lehnout k té bílé stěně a teď vstávám a stěna nikde. Že je vytahovací jsem věděl, ale že vůbec nezaregistroju jak ji pořadatelé vysouvají, to mě překvapilo. Možná je to tím, že jsem šel spát až něco po čtvrtý. No, ale co se dalo dělat, včera jsme si před turnajkem ještě zašli potrénovat a pak pod tou Smetankou - přes hodinu čekat na jídlo! To mě fakt dozráli. Pak ještě nákupy v Tescu a Kačerovy 3 igelitky jídla. Kdyby to za mě nevzal ve dvě Tomášek, asi bych byl teď totálně mrtvej. Šikovnej synek, zvládli jsme to všichni 3. On, Ála i já.

Teď už bych měl ale vážně vstávat - ještě když sem ten sycák Lukáš hází disky. Netrefil ale mě, ale Markétu vedle. Kde je Kristina? Vlastně má anginu a zůstala v Praze. Taky Pedro a Antal a tak nám museli pomoci Kačer a Ája z Rollníků. Uvidíme jak nám to půjde. Tak hurá na snídani.

V Braunschweigu je dobrá, ale hlavní nášup bude až zítra. Blbý je, že tady vždycky spíme v hrací hale, takže musíme vstávat na první zápas, ať ho hrajem nebo ne. Čau Prdi, jak jste spali? To už ale snídáme. Frankie se nezastaví ani při jidle. Byl už v Praze nastydlej a trénuje a jede na turnaj. Kačer mu v autě nezatopí, aby nespal a Frankie to do nás hustí celou snídani. Tak se měl přioblíct. Už mě to nebabí poslouchat, asi to napíšu do článku. Už jsem pánům redaktorům dlouho nic nesepsal, tak tentokrát to zkusím vzít důkladně a dělat si poznámky během turnaje.

První náš zápas je s Endzonis. Máme s nima nevyřízený účty z Lipska, ale tady nejsou v tak dobrý sestavě. Vidim tu jenom Uviho a ještě tak jednoho dobrého chlápk. Později se dozvídám, že Endzonis tento víkend zvládají ještě jeden turnaj a tady maj spíš to horší. My zase vcelku plynule zvládáme Endzonis a končíme s výsledkem 9:5 pro Pd. Na první zápas docela dobrý, to bejvá naše slabinka. Co myslíš, Bobeš?

"Zbytečně rvali a tlačili dopředu zavřenou stranou.". Po zápase koukáme na ostatní a už zase přemýšíme o horních místech. Je tu pár dobrých týmů, hlavně obávaní

Gumíci. Ale na rozdíl od loňska je nemáme ve skupině. Tak uvidíme.

V pauze před druhým zápasem se neděje nic, co by čtenáře zajímalo. Prasknul mi disk, Lukáš po zdařilém hodu ojogurtoval věci polovině týmu a Kačer se učí ovládat Lukášovu supertužku. Frankie se vzbudil a tím končí náš klid při relaxaci na tribuně. To už je třeba připravit se na další zápas a Kačer místo rozvíčkování hledá svůj dres. Pak roztáhne pusu od ucha k uchu v širokém úsměvu a prohlásí: "Tak tento trik mě nenapad, s tím trikem." Potom si sundavá triko s dlouhým rukávem, pod kterým má Prácký dres. To mi připomíná, že za mých "dětských" let jsem se těšil na rok 2000. Říkal jsem si, že to už mi bude 23 a proto budu dospělej. No nic, zpátky na turnaj.

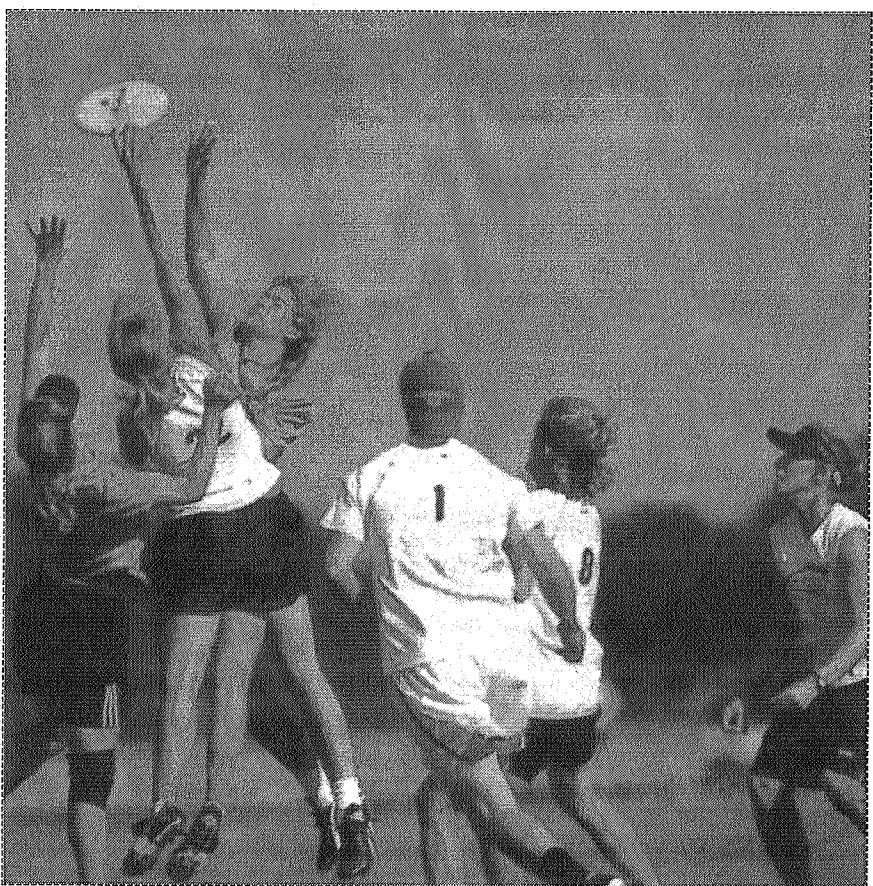
Druhý zápas hrajeme proti Djs a ti se jeví převážně neškodní. Získáváme rychle vedení a brzy je to 7:0. Tam přichází naše krize. Opravdu špatně bráníme a soupeř dotahuje. Naštěstí včas se stačíme vzpamatovat a končíme za stavu 13:7. Co si o tom myslíš, trenére?

Dlouze přemýšlí a pak pronese: "Myslim, že

po 6. bodu nám přestaly vycházet dlouhé, hráli jsme to furt stejně a soupeř to prokouknul. Bylo snažit bránit a my měli problém změnit taktiku. Poučení pro příště: střídat častěji způsob obrany a útoku."

Do dalšího zápasu máme přes dvě hodiny čas. Sednu si nahoru na tribunu a budu nasávat turnajovou atmosféru. Někdo si hází diskem, někdo zkouší spát, někdo se toulá po píska v egyptské poušti a i já si na chvíli odskočím do Středozemě mezi Rohanské jezdce. Potom si ale zkusím lehnout stranou do koutku a dohnat manko procestované noci. Jsem ale vystresovaněj z toho, že bych měl usnout a tak neusínám a hodinky proklimbám mezi hranami švédské bedny a prochladnutím. Vzpamatuji se až při rozvíčkování před zápasem s Happyfish. Ze začátku vyrovnaný zápas se ke konci odvíjí zcela v naší režii a končí za stavu 12:6 pro Prague Devils. Po zápase jsem zcela v klidu a při tom ztrácím cosi z mladického nadšení a radosti typické pro moje frisbee začátky. Něco za něco. Tak se aspoň můžu zeptat trenéra na zápas.

Napije se piva a říká: "Jsem velmi spokojen s výkonem svých svěřenců, neboť jsme se

poučili z chyb minulých a hráli jsme trpělivěji. Povedlo se nám rozhýbat obranu našimi skvělymi handlerskými náběhy včetně Františka a díky tomu jsme dokázali tento velmi těžký zápas dotáhnout do vítězného konce - stejně tak jako celou základní skupinu."

Bystrý čtenář směle dedukuje, že dnes už asi hrát nebudem. Skupinu jsme vyhráli a tak další zápas až zítra, protože mezi skupinami v sobotu vítězové nehrají. Trenér tedy není sám, kdo má v ruce pivo. Po našich nákupech máme dostatečné zásoby a tak to pivo do sprchy vyschllo ještě než jsme tam stihli dojít. Nejdříve se ale účastníme pivního závodu, kteří pořadatelé netradičně vložili mezi zápasy ve skupině a další 3 zápasy hrané v sobotu.

Do našeho týmu byli nominováni Kačer, Štěpán a Ája. Závod spočívá v pití piva, běhu, zapalování a nošení svíčky a různých kombinací toho všeho. První běží Kačer a po běžecké pasáži je 4. a zahajuje kombinaci. Naším týmem zatím cloumají emoce a zvučně hrdinu povzbuzují. "Chlastej vole!" - to se neudržel Štěpán. Při kombinaci se Kačík propadá až na 5. místo a Frankie už ho odepsuje: "To je řoura". Jako by to slyšel, Kačer zabojuje. Se svíčkou to zdá se umí a dobíhá jako 2.

Ája rychle pije a běží. Já myslím, že pije normálně, ale Bobeš s nadhledem diváka na tribuně pojmenová: "Ája je zkušená pička.". Trochu ho podezívám, že tento kompliment vyšvihnul jenom aby dokázal, jak umí být vtipný v použití otřepaných frází. Ale na kritiku nemám čas, neboť Ája už předává - na 4. místě. Štěpán bojuje, ale moc toho nevybojuje. Naši borci končí na 3. místě a já pozorně sleduji jejich diskuzi po závodě. Vesměs si stěžují na problémy se svíčkama a já se osmělím a ptám se jich na pocity ze závodu. Kačer s nadhledem jemu vlastním konstatuje pouze "Dobrý". Štěpán ovšem ochotně diskutuje: "Mně to pivo chutnalo". "Mně to víno taky." dodává Ája.

Štěpán přisadí: "Jak se vám líbila moje rybička pro pivo?".

To už strhává i Kačera: "Sem žádnou nedíl!".

"Ty volééé, dyk jsem skočil!".

Po sprše se rozhodujeme, co s načatým večerem. Do party zbývá dost času. Kdosi přibíhá s nadšením ve tváři a mapou v ruce. Jsou tu prý skvělé vánoční trhy, na který se

sjjíždějí Němci autobusy z širokého okolí. Já osobně nemám vůbec náladu vystrkovat nos z tělocvičny. Stačí, když jsem si šel do Ály pro pivo - je tam dost zima. V diskuzi proti sobě bojují zima venku a nuda v hale. Osobně bych čekání na party nudou nazýval - záleží jen na nás, co podniknem. Pak ještě přichází Uví a tak se ho ptáme na vánoční trhy. Prohlašuje, že je to "comercial shit" a že by tam rozhodně nešel. To byl naštěstí poslední hřebíček do dveří tělocvičny a nikam se nejde. Tak si zahrajeme v hale pičky - dobrá zábava, pokud se člověku nevymkne z rukou. Losujeme týmy a dáváme malý turnážek. Vítězíme já s Bobešem a společně sledujeme zápas, v jehož rozhodujícím momentu názor většiny rozhoduje o vítězství Markéta a myslím Štěpána.

Vlastní party se koná ve vstupní hale tělocvičny a protože hudbu vybírá naše velká kamarádku Pippa, odpouštím jí i ty vánoční trhy, co tam hraje. Němci si to evidentně užívají víc. Zřejmě se jednalo o lokální pecky. Měl jsem se tu i zmínit o jisté taneční soutěži, ale název už jsem zapomněl a do toho večera jsem ho ani neznal. Možná je to hanba, ale takové věci mě většinou moc nevzrušují. Krom toho se nikdo z nás výrazněji neprosadil, ač jsme se ve startovním poli dostatečně zviditelnili. Party se vcelku daří a nějaký ten kousek je možná i na kecy hecy. Ale zase není třeba prezentovat scénky, které vám připadají super vtipné a ráno už jste je buď zapomněli (v tom lepším případě) a nebo je zapomenout chcete (v tom horším). Také můžete mít kamarády, kteří vám je rádi připomenou a tím vás ze stavu lepšího dostanou do ještě horšího. Pak o tom zpravidla napišou do Pasti a to je stav nejhorší - tedy pro vás.

Trochu jsem se nechal unést, ale party už mezitím skončila a my spíme.

V neděli ráno počítáme ztráty. Dva zničení frisbeeáci, jeden z toho ještě zraněný. K tomu jedna kačenka, ale Bobeš to tentokrát nebyl. Ten mi může být za tuhle poznámku vděčnej, neboť jinak by to každej asi tipoval na něj. Nemáš záč.

První zápas hrajem už v devět. To je dař za ten volnej sobotní večer. Teď tedy nastupujem proti Saxíkům, kteří vyhráli jinou skupinu. Takový normální zápas v neděli ráno. Celou dobu těsně vedeme, ale

nemůžem polevit ani na chvíli. Komentář radší nechám rovnou na trenérovi: "Musíme zkldnit příhrávky do zóny. Radší v klidu útočit přes dump. Vzhledem k okolnostem a alkoholu v krvi jsme hráli docela dobré." Po zápase se Štěpán omlouvá týmu za svůj stav. Ale jak říkal Bobeš, zápas jsme zvládli docela dobré a navíc jsme príma parta mladých lidí.

Při zápase si jeden ze soupeřů hlásil strip. Bobeš byl přesvědčen, že to strip nebyl a tak hlášku kontestoval. Normálka vrácení příhrávky a hra pokračovala. Proto se o tom nezmínuju. Po zápase si Němec přichází promluvit s Bobešem. Říká, že se o tom bavil s lidma ve svém týmu a že disk neměl úplně pod kontrolou a strip to teda nebyl. Podali si ruce.

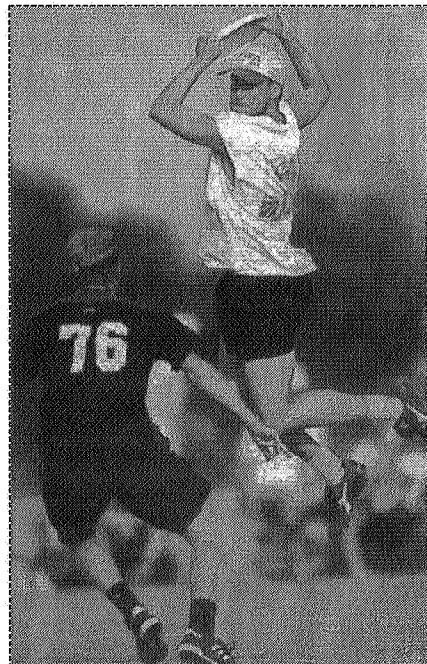
V dalším zápase jsme narazili na obávané Gumídky. Jednou jsme je potkat museli. Tým už je v lepší formě a nehrajem tak špatně. Vlastně hrajeme dobré. Gumídcí většinu času vedou a nakonec zaslouženě vyhávají 8:6. Zápas se mi opravdu líbí. Je to jedno z těch vzácných utkání, kdy vás netrapí prohra. Prostě máte pocit z dobré hry a výsledek je jenom proto, že někdo vyhrát musel kvůli systému.

"Jaký to byl zápas, trenére?"

"Velmi těžký."

"V čem jsme dělali největší chybu?"

"Až tak moc chyb jsme nedělali, většina byla vynucená dobrou obranou, která nás nutí rizkovat."

Francie 2003

23 > 30
AUGUST
2003

ultimate - frisbee

EURO 2003

fontenay-le-comte

repre / pozvánka

We're putting together the Czech co-ed and open national teams for the Europeans Ultimate Championships, the most competitive tournament in Europe this year. Consequently, we need the best players in the country with the commitment and drive to carry the teams to the top.

How will we get there? We're going to prepare. Practices will be once a week almost every week until the EUC, with some weekend practices. These trainings will be more intense than what has been seen here before; players will hone their frisbee skills and get used to more and more complicated and cooperative offensive and defensive strategies. For the co-ed team, I'll be writing a "playbook" that will cover strategies and specific plays; all players will be responsible for learning them, so all the players can count on their teammates to know them. Plus, players will be expected to physically train (run, throw) on their own or with other teams to get into good shape. And, of course we'll go to highly competitive tournaments as well: Rotterdam, Nuremburg, and two CEL tourneys. We'll build a base when we train to jump to new heights at tournaments.

So can you make the team? You should ask yourself this instead: Can I commit the time and energy to make myself a better ultimate player? Will I work (and I mean work!) to sharpen my play until I can routinely make the difficult look easy? Can I expand my vision so I'm playing with my entire team, not just against the person I'm marking? Can I play insane D and then when we get the disk, play intense but disciplined and calm offense?

Don't sell yourself short just because you're a little new or a little old; a new player who can play super-D may make the team over an older player who's got slightly better

throws but no D. But also if you've been around for a while, you can compete with the youngsters if you're willing to break old habits and push yourself hard! It will be an big investment of energy, time, and money. But those who are willing to work will see their ultimate games improve greatly, and be an important part of the Czech national teams as they go further than ever before.

Tryouts are planned for April 5th and 6th. I will be coaching the co-ed team, and Jeff the open team. If you are interested in playing for either team, please e-mail me at: bryna@volny.cz and/or

Jeff at: leamer@volny.cz

Bryn

repre / malé info

Lehký výtah ze schůze trenérů reprezentace a lidí kolem:

1) - combined coed/open team tryouts over the weekend of April 4/5. The tryouts are open to anyone in the CL. Bryn and Jeff will be making the selections for their teams based on performance at these tryouts.

2) - National teams will go to the following tournaments:

coed - Rotterdam, 29/5 - 1/6, Nuremburg 14-15/6, Bratislava 12-13/7, Prague 2-3/8

open - Rotterdam, 29/5-1/6, Nuremburg 14-15/6, Rumba Cup, Austria 28-29/6, Bratislava 12-13/7, Prague 2-3/8.

3) - jerseys and discs are going to be designed and ordered. If you guys (or cald) have any ideas, please talk to Petr Josek and Nate Heilmann.

4) - national team fees - players will be charged a fee to be on the national team and these fees will cover tournament entries leading up to the euros (but not

inclusive). These fees will NOT cover transport to tournaments or any tournament extra. Fees are not refundable. If you are on either team, you will be expected to pay.

5) - training camps/practices - Bryn and Jeff are working up a practice/camp schedule which will be available at the tryouts.

6) - we set up another meeting for 18/3.

David /f.u.j/

Zatím registrované týmy do Francie 2003 / k 1. 3. 2003/:

AUSTRIA	2 /open, coed/
CZECH REPUBLIC	2 /open, coed/
DENMARK	2 /open, women/
ENGLAND	4 /open, women, masters, coed/
FINLAND	4 /open, women, juniors, coed/
FRANCE	5 /všechny kategorie/
GERMANY	5 /všechny kategorie/
IRELAND	1 /open/
ITALY	4 /open, women, masters, coed/
LATVIA	3 /women, juniors, coed/
NETHERLANDS	2 /open, women/
SWEDEN	3 /open, women, juniors/
SWITZERLAND	2 /open, coed/

Open / **12** / 2 / 0 / **14**

Women / **9** / 2 / 0 / **11**

Juniors / **4** / 3 / 2 / **11**

Masters / **5** / 1 / 3 / **9**

Coed / **9** / 2 / 2 / **13**

Celkem / **39** / 10 / 7 / **56**

První číslo znamená jistou účast (tzn. zatím registrované týmy, druhé číslo možnou účast, třetí číslo znamená, že státy uvažují o vyslání týmu a čtvrté číslo je číslo, kdyby jeli všechny týmy (jisté i nejisté). Čísla se samozřejmě mohou ještě změnit.

CEL question and answer sheet

What is the Central European League?

The central European league is exactly what the title implies, a league for all central European teams. Any team which is a member of the Austrian, Czech, Hungarian, or Slovak federations has preference to play in any of the five CEL qualification tournaments. The tournaments will start in April and run through the summer, cumulating with the CEL championship tournament in September.

Why have a Central European League?

The idea behind the league is to have regional teams and players play each other a lot more, get to know each other better, bring more players into the game through international competition and to raise the level of Ultimate throughout the region. We plan to try and include a women's bracket at every CEL tournament to get women playing against other women, one of the toughest things to see happen in Ultimate.

How does my team enter a CEL tournament?

To enter any tournament is simple, just go to the webpage for the CELs, <http://www.ultimatevienna.com/>, click on the contact for the tournament you want to enter, send a message and you are in. Don't wait too long though as each tournament is limited to 16 teams (not including women). All CEL tournaments are reserved first and foremost for clubs from central Europe but should not enough central European clubs enter by a certain date, registration will be opened up to allow teams from the rest of the world to enter.

Where are the CEL tournaments going to be played?

There will be a CEL tournament in every CEL country. The first is in Hungary on April 12-13. The second is in Austria. The third is also in Austria, the fourth in Slovakia and the fifth in Czech. We have no plans for

a Polish tournament yet as the only team in Poland so far is in Poznan and they are looking at how to become involved.

How does my team qualify for the finals in September?

The CEL is run on a point system and teams with the most points after the five qualification tournaments will qualify to go to the finals. Points are earned by placing in the top six in any CEL tournament (1st place 10 points, 2nd place, 6 points, 3rd place 4 points, 4th place 3 points, 5 place 2 points, 6th place 1 point). The defending CEL champion will automatically gain 10 points towards next years qualification. National federation winners are also allotted five points.

What if I play on a club in a CEL tournament that I don't play with in my league?

A player may play with any club in the CEL but he/she must play with that team at least once in a CEL qualification tournament in order to play with that team in the CEL championship tournament. If a team entered in a CEL tournament is made up of two different teams, the players on the team may decide how to divide up the points scored among their home clubs.

Where can I see who is leading the league?

All CEL information is available on the website. Currently the Terrible Monkeys are the defending CEL champions and Czech champions so they start the season with 15 points towards the 2003 finals.

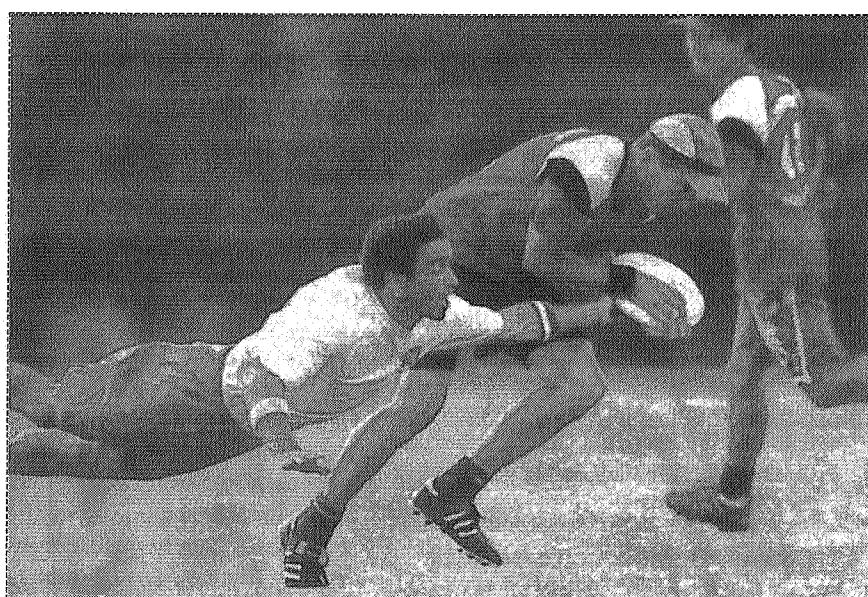
Will all four frisbee federations be represented at the finals?

Yes. The top placing team from each federation will earn a spot at the finals. Should one nation place more than one team, the bottom ranked team from that nation will be removed in order to open a spot for the top ranked national team which did not qualify.

For example, at the end of the season say TM (CZ) wins the league and are placed first. Mental (SK) is second, Big EZ (A) is third, PD (CZ) is fourth, Catchup (A) is fifth, Storm (SK) is sixth, FUJ (CZ) is seventh and Spin (A) is eighth. The top club from Hungary (ie Hallagodeze (H)) finished ninth in the points standings and therefore has not qualified for the finals. In this case, Spin, the lowest ranked team from a country that has already qualified (A) will lose their spot and the Hungarian club will be invited.

Are there any other exceptions we should be aware of?

Yes, the host team of the finals always qualifies. The finals will rotate on a yearly

basis from country to country. Last year Hungary threw the finals, this year is still undecided. It will be up to the clubs from the country which is hosting the final to decide who is going to throw the tournament.

Anything else??

Mainly the CELs are designed to be fun, cheap and competitive. If you can't get your whole team out for any of the tournaments, think about combining with another team so you can go. Try to get out to these tournaments, meet other players and raise the level of your game, your team's game and the country's game! But most of all, get out there and have a good time. After all, Frisbee is fun, Damnit!

David /f.u.j/

CENTRAL EUROPEAN COMMITTEE

1. The CECL Committee consists of 1 delegate per federation.
2. The CECL Committee is in charge of rules changing, exceptions, CEL ranking update, etc.

CENTRAL EUROPEAN LEAGUE RULES

1. Members of the CEL are all teams part of the following Frisbee federations: Austria, Check Rep., Hungary and Slovakia.
2. Each Federation is entitled to organize at least 1 CEL Tournament.
3. Teams from the CEL Member federations should be invited before the others. If there are still vacant spot, these can be given to teams not belonging to the CEL members.
4. The top 6 teams of each tournaments get points. 10 for the first, 8 for the second, 4 for the third, 3 for the forth, 2 for the fifth and 1 for the sixth. It is assumed that at least 12 teams will participate. The placement of non-CEL-Members are not taken into account for the points assignation.
5. The winner of the previous Champions League get 10 bonus points for the next season.
6. The winners of the national championships get 5 bonus points for the next season,
7. If a club comes with more than one team to a CEL tournament, the total points for that club will be the sum of the points

gained by its teams.

8. If 2 or more clubs merge for a tournament making one common team, it must be decided before the beginning of the tournament to which club the points will be given. Points can also be split among the clubs forming the team in the percentage they want.
9. At the end of the regular season the top 8 teams are entitled to participate to the Central European Champions League (CECL) (see CECL Rules below). This will be organized every time by a different federation.

CENTRAL EUROPEAN CHAMPIONSLIGUE RULES

1. 8 Open teams will participate to the CECL.
  2. Only the organizer of the CECL has a fixed spot.
  3. Each federation is entitled to have at least 1 team.
  4. The top 8 teams in the CEL regular season are entitled to participate.
- If in this way some federations wouldn't have any representing team, the 8th ranked team in the regular season will loose the spot in favor of the best ranked team from the missing federation. If this is not possible because in this case point 3 would be violated for an other federation, then the 7th ranked team looses the spot and so on, till points 2 and 3 are fulfilled.
5. 2 or more clubs, which are entitle to participate to the CECL, can merge and so free a spot for the next best ranked team in the regular season. At the beginning of the CECL it must be clarified how the points will be split among the clubs in case of victory.
  6. Teams can pick up max. 3 players from teams which haven't qualified for the CECL.
  7. Exceptions are possible but they must be discussed with the CECL committee before the beginning of the tournament.

the Central European League (CEL) is born !

The CEL is an international league among Austria, Czech Rep., Hungary and Slovakia. The goal of this league is to increase the level and the number of ultimate players in our region, offering more international tournaments in the area, always trying to keep the costs as low as possible.

In this way also students or workers, who cannot afford to drive for hours to go to an

Ultimate tournament, will get the possibility to make international experiences and have a lot of fun within our Ultimate region. The modus of CEL tournaments is Open (that is, no restrictions on the number of women on the line). It has also been agreed, that on CEL tournaments there should also be space for AT LEAST some women games, if a whole tournament is not possible. The goal is to stimulate also the women scene, helping the entrance in our sport also to new girls (hei, come on guys, who doesn't want that ?!) and the formation of real teams instead of having only national pick-ups.

The CEL is not supposed to be an alternative to the national leagues, but an extension. Its tournaments are planned far ahead, so that the dates of the national leagues rounds can be chosen in the free weekends.

(1st Round on April 12+13, 2nd Round on Mai 10+11, 3rd Round on June 28+29 are FIXED!!)

The side <http://www.ultimatevienna.com> has been chosen for the moment as CEL Page. There you can find the list of the tournaments in our area and the CEL rules.

Please be so kind to communicate us (<mailto:info@ultimatevienna.com>) if and when you intend to organise a tournament, so that we can keep the list up to date (also if it's a national league one).

I hope that many teams, also those ones which do not travel that much, will use the opportunities offered by the CEL, because we really have a lot to learn from each other, a lot of experiences and ideas to share and a lot parties and fun to have!!!

Keep it spinning!

CEL Committee

Oddi (Austria)
andrea.furlan@siemens.com

David (Czech)
brauchli@volny.cz

Fifty (Hungary)
fifty56@freemail.hu

Matus (Slovakia)
mentaldiscorders@msn.com

Atrované Ruce

Jiri Blahout
Nám. Miru 8
301 00 Plzeň
atrucplzen@centrum.cz

F.U.I.

Marek Holicky
Ruprechtická 2277
193 00, Praha 9
marovo@volny.cz
www.pragueaccommodations.com/fui.html

Prague Devils

Ian Filander
KIV FFL CVUT
Technická 2
166 27 Praha 6
prague.devils@email.cz
www.praguedevils.org

Prague Lions

Michal Peske
Bukovecká 508
199 00, Praha 9
peske@fio.cz

Pražská 7

Martina Zralá
Chodská 4
122 00, Praha 2
p7@seznam.cz
p7.actum.cz

Rollinci

Ian Malý
Poznanská 450
181 00, Praha 8
rollinci@nofuture.cz
frisbee.webpark.cz

SPLIT

Pavel Kolařík
Nád. Úpadem 274
149 00, Praha 4
split@seznam.cz

Terrible Monkeys

David Prucha
Na záhonech 60
141 00, Praha 4
monkeys@email.cz
monkeys.jinak.cz

Zlutá Zimnice

Líbor Šafíř
U lípy 25
155 00, Praha 5
zz@interbis.cz
zz.interbis.cz

3SB

David Novák
Hašková 20
370 04, České Budějovice
3sb@email.cz
<http://3sb.webpark.cz>

Chomutov

Vítěz Grigartík
Sportklub 92
P.O. BOX 20
407 01, Jilev
vit.gr@iol.cz

Olomouc

Jiří Friedel
xjfriedel@seznam.cz

»» Jeden z významných hráčů P7 se za přispění neméně významné spoluhráčky ocítl na parketu Bajrojské party nečekaně do půli těla nahý. Zprávu se nepodařilo potvrdit ze dvou nezávislých zdrojů, proto zůstávají jména protagonistů utajena stejně jako skutečnost, o kterou polovinu těla šlo.

»» Pražská Sedma zveřejnila finanční výsledky za fiskální rok 2002. Nečekaně vysoký zisk na akcií vyvolal prudký nárůst akciového trhu NASDAQ, kde jsou akcie P7 kótovány. Podle CFO týmu Martiny Zralé byly finanční výsledky zejména zapříčineny jasně formulovanou strategií vydělat na každém turnaji. "Právě proto jsme vloni uspořádali hned čtyř turnaje. Zvláště úspěšným tahem bylo uspořádání ligového turnaje na podzim, kdy astronomické startovné bylo využíváno chabou večeří ve stylu all-the-meat-you-can-eat, kterou jsme navíc chytře započítali do startovného," uvedla Zralá. Pro příští rok plánuje P7 akvizici společnosti Gaia a postupnou ekonomickou likvidaci konkurenčních turnajů. První z obětí má údajně být vyhlášený turnaj TM v Chrasti.

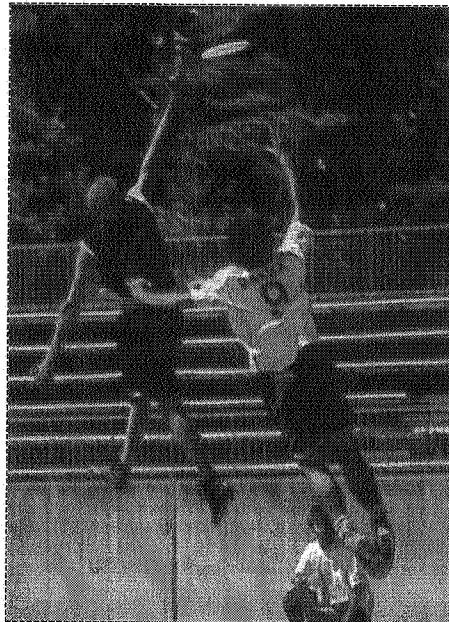
»» Z Kačerova hlubokého sloupku mělkých myšlenek zaznamenáno při pičkách na turnaji v Braunschweigu: "Já s tou jednou rukou jsem jak jednorukej."

»» Párty v Braunschweigu. Dostatečně vytržený Štěpán okouzluje Pippu vybranými kousky. Poloprázdnu plechovku piva staví na svou hlavu při neutuchajícím tanci. Následně ji ještě docela rychle zdvihá ze země, aby nevytekl moc piva. Pak už v typickém postoji stojí opět s ostatními v kroužku a se samolibým úsměvem "vždyť-setohotoliknestalo" neví, proč ostatní stále tak zírají. My ostatní koukáme na jeho plechovku s pivem, kterou drží vzhůru nohama a pivo vytéká...

Winterthur/Berlín, Frisbeer cup, Yellow submarine, Halové MR v Chomutově, profil a možná Rimini

Příští Past vyjde v květnu 2003. Uzavěrka je 24. 4. 2003.

»» Lenčina spolubydlící Magda se na turnaji v Drážďanech nechala slyšet, že pokud jde o sklenici gintoniku, tak by Václavovi dala. Pokud se bavíme obecně, tak by klidně dala i Ráfovi. Oba jmenovaní při tomto výroku téměř přepadli přes okraj žebřínek, odkud sledovali noční zápas nightglow.

»» Rád bych také něco dodal, ale bohužel, tentokrát mě nic vtipnýho ani věcnýho nenapadlo. Doufám, že ti, co něco měli dodat, tak brzo učiní, abych mohl co nejdřív zhltat nové číslo Pasti. Už se těším. :o) Š.

»» Mám jednu drobnou připomínku. Nyní jsem četl vytisklá pravidla - překlad. Jsem rád, že se to dostalo tak daleko, že opět někdo přeložil inovovaná pravidla. Bohužel, ten někdo nevím, že již jednou pravidla byla přeložena a že ač je to neuvěřitelné, stává se, že ne všechny překlady jednoho textu jsou shodné. Kromě toho za dobu existence Ultimate a Frisbee v Čechách se postupně vytvářela jakási terminologie, se kterou by se mohlo počítat i nadále. Kromě jiného asociace touto (možná zastaralou) terminologií krmí všechny lidi, kteří procházejí školním rozvojem. Připomínka tedy jednoznačně směřuje k unifikaci názvosloví a jeho dodržování. Viz překlad Goal lines.

Děkuji za pochopení!

Papa

PAST

6. silvestrovský frisbee ples

Ejš Frisbee Buntěs

Na místo konání tradičního silvestrovského plesu přijíždím se značným předstihem. Byl jsem požádán hřistikou organizátory Pasti o reportáž a tak nechci ponechat nic náhodě.

První polínka letí komínem 29. prosince a poslední 1. ledna. Mezi tím dnes již zkušení organizátoři staví a zase boří neuvěřitelnou rychlosť načinčaný hrad plný jiskřivých emocí, prekvapení a libuštek pro tělo i duši. Celé 4 dny jsou v neustálém pohybu a tvoření. Na spánek, jak záhy zjišťují, není čas. Bez zbytečných řečí a v příjemné atmosféře se sál v Malých Kyšicích, kde se již po několikáté veselice koná, mění z ušmudlané ponuré místnosti v docela příjemné místo s tanečním parketem, plně zásobeným barem, švédským stolem, sváteční výzdobou a plně dostačující aparaturou. Téma je známé vždy několik měsíců dopředu a veškerá tvorba se točí kolem něj. Hosté se sjíždějí 31. prosince celé odpoledne a večer. S pobavením sledují zkoušku programu, usírkávají míchanice a nakonec se převlékají do vlastnoručně zhotovených kostýmů. Večer se pomalu rozjíždí. Nálada v sále překračuje hranici průměrnosti, všechny smysly jemně rezonují a celou scenérii dokreslují šustící alabalové pruhy nad americkými kamny. Pódium dominuje velký plakát se dvěma pochodněmi. Letos snad konečně nebude zima.

pop pop

Egon Frisbee Buntěs

Estrádu zahajují úderem osmě hodiny večerní sladci hošici z Back Street Boys s písni o homosexualitě. Následuje první tanečně-popový blok. Play list je sestaven z nejznámějších popových skladeb posledních třícti let a vystačí spolehlivě na 15hodin zábavy. Zhruba každou půlhodinu je citlivě doplněn živými účinkujícími. Jen namátkou například: Laura a její tygři a jejich precizně zmáknuté aranžmá a krásné hudební nástroje a převleky, Beavis s vypracovanou mimikou, poskakující Sting, Bruce Springsteen unplugged s nevidanou kšticí a drivem, De lite s nádhernými tanečky, Gabi & Filipe & sbor Peikerů & různých cizích národů s nečekanou ostudou. Lépe by snad dopadla samostatná vystoupení, než tento odvážný, riskantní a náročný pokus. Účastníci veselice tancují, hrají fotbálek a nebo jen tak zevlují se skleničkou či nějakou pochutinou v ruce. Vypadají spokojeně. Tedy, pokud se to pozna podle černých nosních dírek. Náhle je večer nečekaně rozpůlen hromadným polknutím bublinek rovinou z lahve.

Druhá půlka večera je divočejší než ta první. Většina zásadních vystoupení se odehrává na toaletách a u kompu. Hlavními účinkujícími jsou zde Štěpán a dveřní výplň, nějaká cizinka a Zub a v neposlední řadě pář povedených vykuků a jejich oblíbené písničky. Abych snad ještě o něco nepřišel, držím se na nohou až do ranních hodin. Z barové stoličky sleduji neutuchající popový cvrkot. K mému velikému překvapení zjišťuji, že většina lidí, kteří jsou ještě vzhůru, jsou samotní neznicitelní pořadatelé. A to mi rozum nebene. Mno, tak zase za rok.

-parazit-

Dvojměsíčník, Slunečník a Větrník a Frisbee

2/2003

Past

LITERATURA
MUSIC
TEATR
SPOLEČENSTVÍ

K tomuto čísle patří:

- Pragmaráj • Winterflug • Chomutov • Písek

Vážení přátelé, sportovci!

Ráda bych se vám představila, i když mě mnozí již trochu znáte. Tak především, jsem z umělé hmoty a vážím 175 gramů. Často právě kvůli tomu slýchávám opovržení, ale vězte mi, umělá hmota dokáže divy. Přátelé mi říkají Frisbee, Disk nebo Taliř. Některí, co se sami ještě pořádně nevyvinuli, mi říkají UFO. Sice moc nevím proč, když ho ještě nikdy nikdo neviděl. Možná právě proto o mě vedou složku, které říkají Akta X. Já sama jsem běloška a říká se o mě, že mám největší výdrž. Možná. Ale rozhodně i moje černé, žluté, fialové nebo jen transparentní sestřičky jsou naprosto v pohodě. Poznáte mě i podle toho, že miluju tetování. Sama mám na sobě takovou roztomilou opičku. Je to na celý život. Některé sestřičky si to včas neuvědomí, a vymyslí nebo se nechají přemluvit a nechají si udělat nějakou děsnou kravinu. Jako třeba nedávno jsem viděla, jak mé přítelkyně (neplést s milenkou) udělaly takovou pidi kérku a ani se nepodepsaly, no hrůza.

Proč tohle všechno píšu? Nedávno mi zemřel táta a já tak musela vzít život do svých rukou. Už nemůžu vydržet to, jak se mnou pořád mlátíte o zem. Jako kdybych byla nějaká obyčejná věc. Kdy už konečně pochopíte, že chyba není ve mně, ale ve vás. Vždyť já jsem dokonalá, i míč přeci sní o tom, že bude jako já. Zkrátka, svět je naruby, protože jinak by ani vás nenapadlo mě obrátit naruby a polít mě pivem nebo zasrat nutelou. Některí z vás si dokonce myslí, že za vám budu běhat jako pes nebo co. Mě si milí zlatí, musíte hladat, věnovat se mi, hýčkat si mě, ale především mě musíte pochopit. Komu se to povede, nebude litovat.

Tak to je tak ve zkratce, protože ty dva parchanti mi nedali víc prostoru. Třeba jim to příště docvakne. Uvidíme, zázraky se dějí.

Vaše sněhobílá Stosedmdesátpětka.

Kam za letající kultúrou

- červen 07-08/2003 /německo/
Heidelberg

info: info@frisbeeheidee.de

- červen 07-09/2003 /švýcarsko/
Geneva

info: tarek.khouri@freesurf.ch

- červen 14-15/2003 /německo/
Norimberk

info: www.frisbee.de

- červen 14-15/2003 /německo/
Munster

info: tobias.fauth@web.de

- červen 21-22/2003
České Budějovice - finále ligy

info: 3sb@email.cz

- červen 21-22/2003 /německo/
Lipsko

info: pneumcke@virbus.de

- červen 28-29/2003 /rakousko/
Ried - rumba cup 03 /cel/

info: www.ultimatevienna.com

- červenec 05-06/2003
Plzeň - atrucup 03

info: atrucplzen@centrum.cz

- červenec 12-13/2003 /slovensko/
Bratislava - /cel/

info: www.ultimatevienna.com

- červenec 19-20/2003
Praha/Petrovice - whose baby 03

info: p7@seznam.cz

- červenec 26-27/2003
Chrastenice - vrchol sezóny

info: libor saifrt, daniel hokeš, martin mencl

- srpen 9-10/2003
Čelákovice - /cel/

info: brauchli@volny.cz

- srpen 16-17/2003 /německo/
Darmstadt

info: poolmixmate@arsludendi.de

- srpen 23-30/2003 /francie/
Fontenay-le-comte - /eug03/

ČALD informuje

Zápis ze 21. schůze ČALD

Datum konání schůze: 29. 4. 2003

Místo: Restaurace U Čámrse

Přítomni: Petr Medek, Marie Borská, Kristina

Klímová, Vít Grigartzik, Petr Schreiber

Nepřítomen: Luboš Passian, Martin Slížek

Omluvěni: David Průcha

1) Stav rozdělaných věcí:

- a) pohár - přebírá VG, zjistí stav
- b) video - urgencie na jinou emailovou adresu,

2) Ekonomika

Obchodník: Dle nových zjištění existuje cesta pro podporu obchodníka formou záloh nebo půjčky. Požadavky ČALD mohou být nákladové ceny na určitý rozsah zboží, povinná účast na akcích ČALD apod. Další promyslet.

Účetní: Lenka možná pojede mimo republiku, navrhuje Janu (P7). Je lepší, aby účetní měl(a) spolupracovníka. Radou či jinak může přispět MB a snad i David Novák.

3) Coed liga je dobrá myšlenka. Záleží na formě dalšího ligového ročníku a rozhodnutí se proto odkládá.

Finále uspořádají 3SB nebo Atruc. Navrhovaný termín 21. - 22.6.

4) Repre

Do Francie jede jen MIXED team. Odhlasována (+5, -0, ?0) dotace 2000 Kč na hráče.

5) Hřístě

Správce změnil požadavek a nyní nabízí spoluúčast jen formou financování stavby kabin. To je investice 400 000Kč. V tuto chvíli neakceptujeme a VG udržuje kontakt pro případ, že se podmínky změní.

6) Valná hromada

bude na finálovém turnaji. Jinak žádná změna.

Zápis ze 22. schůze ČALD

Datum konání schůze: 29. 5. 2003

Místo: Restaurace U Čámrse

Přítomni: Petr Medek, Marie Borská, Kristina

Klímová, David Průcha, Martin Slížek

Nepřítomen: Luboš Passian

Omluvěni: Petr Schreiber, Vít Grigartzik

Hosté: Štěpán Materna

1) Sponsoring

2) Dokumentace účasti repre na ME.

VR ČALD předběžně souhlasí s variantou studenta FAMU. Požaduje ovšem autorská práva na požízený dokument a nemůže prevzít globálně odpovědnost za kameru během celého ME. Detaily bude řešit smlouva. Nyní ŠM zjišťuje další podrobnosti.

3) Freestyle

Je třeba aktualizovat stránky VR ČALD a zajistit dovoz disků. Řeší ŠM spolupráce na webu ČALD PM.

4) Finále ligy

viz. obálka

5) Obchodník

Chystá se dovoz cca 200 disků. PV žádá ČALD o půjčku na financování (55 000,- Kč). VR ČALD souhlasí (+5, -0, ?0). Podmínky:- předložení kalkulace ceny disků (po dodávce)- do vyprodání zásob zajistit prodej disků na akcích ČALD (rozvoj + turnaje)- na rozvojových akcích je žádoucí přizpůsobit cenu disků charakteru akce- design dle návrhu ČALD (ten dodá asociace do 15.6. Pokud ne, ČALD se tohoto požadavku vzdává a design může být libovolný) Financování proběhne formou půjčky v požadované výši s obvyklým úrokem. Úrok může být placen formou služeb asociaci. Návrh smlouvy vytvoří VG. Design na disk: ČALD vyhlásí soutěž o design na disk. Požadavky:- design obsahuje logo ČALD a internetovou adresu ČALD (www.cald.cz)- max 3 barvy- samozřejmě hezký na pohled a měl by být dobré prodejný (zaujmout, je pro veřejnost) Vítězný návrh vybere komise složená ze členů VR ČALD, autorů všch návrhů, Cz.erta a Carluse. Vítěz získá disk (s vítězným designem) a bude předsedou veřejně pochválen při valné hromadě ČALD. Všechny návrhy budou vystaveny na webu ČALD. Soutěž zařizuje DP

Další schůze není. Na VH skončí mandát stávajících členů VR a bude zvolena nová rada.

Zapsal Méďa /předseda/
(nekorekturováno)

Česká Asociace Létajícího Disku

P.O.BOX 199, 160 41, Praha 6

cald@email.cz, www.cald.cz

PAST 2/2003 frisbíjový občasník

Ředitel a Vydavatel:

dejf & carlos

Redakční rada:

nažhavená

Redakce děkuje:

děkujeme

Jazykové korektury:

kamilka

Naše emailová adresa:

dejfp@email.cz

carluzo@email.cz

Předplatné pro ČR a SR:

david průcha
pod rapidem 5
praha 10, 100 00
telefon: 737 826 113

Foto:

dejf, marták /tm/, petr josek /fuj/, jiří /zz/
džarda /roll/,
foto na obálce: winterthur02 /petr josek/

past tiskne Copy General
náklad 70 ks
vychází 31. 5. 2003

Banzai BayBees Tour 2003

Prolog

V půlce ledna jsme se vrátili z Drážďan všichni nadšení nejen výbornou hrou, ale i prima náladou v týmu. Výhled na dva měsíce bez ultimate byl proto hrozný. Každého mrzelo, že jsme zachrápali přihlašku na berlínský Winterflug. Náryky se opakovaly každý trénink, až mi to nedalo a rozeslal jsem našim německým kamarádům nabídku, že se při nedostatku hráčů rádi přidáme.

Díl první: Winterflug Berlin

Ozvaly se hned dva týmy, z nichž jsem bez váhání zvolil bajrojské BayBees. Užasná zpráva narazila na tradiční problém, najednou vlastně nikdo nechce, nemůže, nesmí. To byste pak své kamarády nejradší zabili. Z domluvené sestavy Honza, Lenka, Silva nakonec ještě Silva odpadla vlivem zákeřného útoku choroby. Na poslední chvíli se podařilo sehnat Katku (FJ). Jako vedlejší osoba řídící v příběhu figuruje i Tomáš R. (TM). Sestava ve voze Honza + Lenka (P7) & Tomáš (TM) + Katka (FJ) sličovala mnohé a tak jsme vylet pojmenovali Kamikadze Ultimate Trip, zvolili ústřední pokřik Banzai a vzali tři lahve ginu.

Většina turnajů začíná cestou a věte, i my jsme se do Berlín museli nejdříve dopravit. Dva řidiči jsou výhodou, zvláště pro toho, kdo řídí první. To se ukázalo zhruba 30 sekund po střídání - Tomáš se ujal volantu a já náročného úkolu determinace optimálního míscího poměru látek G-T. Optimum bylo nalezeno experimentální metodou v poměru 60:40 ve prospěch ginu. S touto směsí jsme vystačili až k branám Berlína, kde náš hlasitý zpěv najednou přerušil nepříjemný Tomášův požadavek o navigaci. V tu chvíli seděla na předním sedadle Lenka, což mě a Katku rozesmálo k slzám. Po jejím "já ... hm ... asi rovně" už jsme se museli držet, abychom smíchy nevypadli z auta. Lenka se snažila získat čas otázkami typu "To už je Berlín?" či "Ty jsi tu poprvé?",

případně se vymanit z odpovědnosti obviněními "Jedeš moc rychle!" a výmluvami "Já nemám mapu." Ano, byl to Berlín; ano, Tom tam řídil poprvé; ano, jel tak 150; ano mapu, adresu i popis cesty jsme nechali v Praze -- ale pro zkušenou navigátorku by to neměla být překážka.

Berlínem jsme jeli asi půl hodiny, dokonce jsme s Katkou museli přestat zpívat. Nevím proč, protože jsme stejně jeli furt rovně. Ti vpředu začínali být nervózní, my vzadu jsme přemýšleli, co budeme bez mapy dělat, až se ztratíme. Půlhodinové hrobové ticho přerušilo Lenčino náhlé "Já ti nevím, já bych asi zahla doleva." Tomáš tak učinil a po 100 metrech jsme dojeli ke spací hale. Dodnes se nepodařilo tento úkaz vysvětlit.

V hale jsme potkali naše kamarády z Bajrojtu ve složení Magda, Tobi, Swantje, Andreas, Betina, Claudio. Společně jsme si vysvětlili, proč pořád křičíme Banzai, proč je rádi vidíme, proč je Bombay Sapphire jiný než ostatní giny a proč si myslíme, že nazíří natrhnem Fujum...

Hala v sobotu se odvijela téměř podle připraveného scénáře. Úvodní zápas s týmem FJ byl od začátku velmi vyrovnaný, začínalo se za stavu 0:0. Bohužel nám soupeř hned poté utekl na rozdíl deseti bodů, což jsme už do konce nedotáhli a zápas skončil 22:3. Poněkud zklamaní těsnou přehrou jsme vstoupili do zápasu se Zimnicí. (Mimochodem to je úžasný pocit být na turnaji v Německu a hrát jeden zápas za druhým s českými týmy...) Výsledky ze soboty si dál už nepamatuju. Bajrojt přivezl na turnaj 3 úplně nováčky (první turnaj) a pář začátečníků, hra se tomu dost podobala. Teda ne, že my bychom tomu nějak pomohli.

Naprostě úžasná nálada v týmu se proto může zdát těžko pochopitelná. Každý zápas jsme si výborně užili, mezi zápasama nám bylo skvěle, turnaj byl v tomhle neuveritelně vydařenej. Navíc potěšilo i to, že hra se zápasu od zápasu zlepšovala. S tím, jak přicházeli slabší soupeři, se skóre srovnávalo a poslední tři zápasy už jsme sahali na vítězství. Po dvou (jíž skutečně) nešťastných prohrách 11:10 jsme v posled-

ním zápase smetli jiný nováčkovský tým skoro o deset bodů.

Mezitím v sobotu večer proběhla tradiční party, které z redakčních důvodů nemohu věnovat patřičný prostor. Za zmínu stojí snad má slabá paměť, kdy jsem ve spací hale nechal láhev safíru, pro kterou jsme museli vyslat emergency team (Tobi, Lenka, Honza, Tomáš, Katka). Tomu se nakonec podařilo tekutinu dopravit a zprovidit ze světa. O útoku žraloků se jistě dočtete v jiných článcích nebo hezech.

Výsledkem turnaje bylo 23. místo ze 24 týmů, nepopsatelně skvělý pocit a dohoda s Bajrojtem, že něco podobného určitě při nejbližší příležitosti zopakujeme.

Díl druhý: Yellow Submarine Plzeň

Tato příležitost se naskytla vzápětí na turnaji v Plzni, kam BayBees přihlásili tým a opět měli problém s hráči. Před ohlášením jsme je ochotně zachránili, neb jsme do Plzně měli jeden a půl týmu. Kdybyste mě zabili, tak si nevpomenu, jaká přesně tam byla sestava. Tušíš, že za Banzai jsme hráli Honza, Lenka, Ráfa a Radek (P7) + Andreas, Swantje a Kathrin (BayBees).

Cesta tentokrát naprostá nuda. Střízlivá Lenka nás povodila po celé Plzni, nicméně halu jsme nalezli. Bejbíky jsem vyzvedával na nádraží. Našel jsem si vhodné místo na nástupiště a když jsem je uviděl, zařval jsem z plna hrdla "Banzaaaaaaaai!". Všichni až na bajrojské se na mě zděšeně podívali, stařík připomínající letce z druhé světové dokonce vyhledal úkryt a ustrašeně se zahleděl k nebi. Když se vyjasnilo, že nejde ani o kamikadze ani o samuraje, došel jsem ke kamarádům a odvedl je z místa činu.

Sobotní hra Banzaj týmu byla v pohodě. Bohužel hned z kraje chytla Kathrin ránu loktem do oka, škrábla si kontaktní čočkou duhovku (nebo takovou tu věc v oku, co si jí člověk může škrábnout kontaktní čočkou, vždyť víte) a nehrála. To se podepsalo na dalším zápase (organizátorům a Lence děkuji za zařízení posunu), kde jsme byli

trochu nesoustředění a darovali Saxíkům těsné vítězství. První bratrovražedný zápas P7-BayBees dopadl poměrně jasně ve prospěch Banzaje, neboť čisté Sedmě to prostě padalo a nám ne. Kathrin vše pozorovala, dostala čerstvé jahůdky, pak celý jahodový dort a večer panáka.

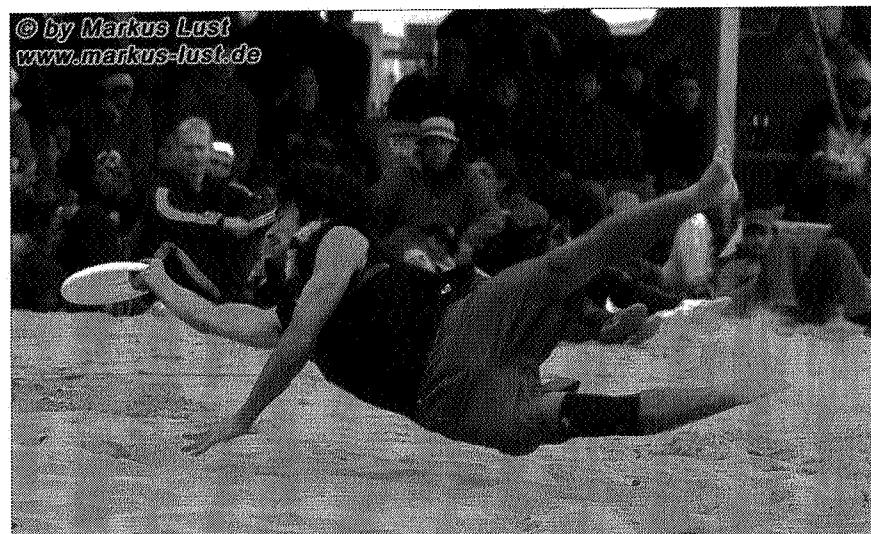
Party se podařila, jak to tak chodí... Vynikající pivní závod odrovnal hlasivky všech fanoušků (co Dejfe?) a naši přátelé se vytasili s láhví zlaté tequily, která jim zbyla ještě z Nikolausturnieru. "Nechcete hopsinku?" Přivezli i pomeranč a skořici, což jsme ocenili. "Nechcete hopsinku?" Původně odděleně sedící týmy Sedmy a Banzai se najednou stmelily a podle abecedy začaly pit. Začal Ráta. Kde se ocitl na začátku abecedy, nikdo neví, mnohem víc však udivilo, že jeho jméno se v abecedě opakovalo ještě čtyřikrát. "Nechcete hopsinku?" Někdy se hodí mít netradiční jméno. "Nechcete hopsinku?" ...to už Silva nevydržela a důrazně Petrovi vysvětlila, že jeho hopsinku dneska vážně nikdo pit nebude. Petra to zjevně nevyvedlo z míry a než láhev dopil, ještě nám ji 350x nabídla.

Krise nastala v okamžiku, kdy jsme se rozhodli tančit. Nebyla hudba. To organizátorům nikdy nezapomenem, takový zásadní prohřešek. Nicméně vybaveni diskotékouymi hity Whose Baby 2002 Mix a albem Ať žijí duchové jsme vytvořili diskotéku kolem služebního vozu nejmenované internet marketingové agentury. Zimu kompenzoval nový druh 47% bombaj safiru a Radíkova tradiční 40% láhev téhož. Party v ulicích Plzně se rozjela krásně, duchy vystřídal rokenrol a popíkové pecky. Každý navrátilec směřující do tepla spačáku dostal na vybranou - bud' se přidá k nám nebo se popere s Tomášem a pokusí se probít do haly. Většinu soubojů vyhrál Tomáš. V půl čtvrté se k nám přidala i hlídka Městské policie Plzeň. Bohužel však vůbec nejevila zájem o tanec, dokonce ani o hudbu. Právě naopak. V tu chvíli Petr zjistil, že jsme vlastně stejně byli na odchodu.

Někteří šli spát, někteří pokračovali v místním nonstopáci. Nedělní hra byla v pohodě, zahrála si i jednooká Kathrin. Shoda náhod nás v posledním zápasu svedla k odvetě zápasu Sedma-Banzai. Začátek se opako-

val, akorát že opačně. Na co Banzajové šáhli, to Banzajové zapařili. Po time-outu za stavu 5:1 se nám ještě podařilo dotáhnout a zdramatizovat závěr. V trochu nervózní dohře se poslední bod vydářil lépe Sedmě a ta vyhrála tuším 12:11. Tím nám oplatila porážku z předchozho dne a zároveň uzmulá deváté místo.

Výsledkem bylo tedy desáté místo a opět spousta prima zážitků. Tvrďárna se blížila...

Dil třetí: Tvrzárna Mladá Boleslav

Po prvních dvou dílech této trilogie asi nepřekvapí, že se na Tvrďárně opět objevil kombinovaný česko-německý tým Sedmy a BayBees. Na výslovné přání otce myšlenky Andrease, který se nezúčastnil, jsme vymysleli nové jméno týmu - Jellyfish Sucked the Fucking Lemonade by Mistake, které si všichni obratem zkrátili na Fucking Lemonade. Ostatní čisté sedmy hrály v týmech Most of the Red Meat a Blue Sun. Pak už jen Pd, Škorpióni a Pickup. Tady si neodpustím vyjádřit (nejen) své zklamání nad počtem odhlášených týmů, kterým korunu nasadila Zimnice - ta se odhlašila v sedanu večer před turnajem. Celého turnaje se tak zúčastnilo 31 hráčů! Jak ale už všichni víte, Sedma dělá turnaje jen pro peníze, tak jsme si ani tuto šanci pořádně se na těch 16 ne-sedmáckých hráčích obohatit nenechali ujít.

Sestavu budu opět tahat z fusekle, myslím.

že ve Fucking Lemonade hráli Honza, Lenka, Martin (P7), Swantje a Flo (BayBees). Zápasy byly příjemně dlouhé a bylo jich i docela dost. Výsledky už fakt nevím, jen vím, že to celé bylo príma, hodně jsem si zahrál a tak. Večer byl pivní závod. Nevím, kdo to vymyslel, ale bylo to o život. 5 lidí, velikonoční zajíc plný lentilek a láhev vaječného koňaku. První ulomil ušákoví uši, vysype lentilky, začne žrát uši, nalije do zajice po okraj vaječnák. Druhý a třetí pak

vypíjou zajice a sežerou lentilky. Poslední dvojice pak musí dojít všechno, co na disku zbylo kromě alobalu. Byl jsem se Swantje v této poslední dvojici, když jsem dobíhal do cíle, hubu jsem měl narvanou čokoládou jako nikdy v životě. Uklidňovalo mě jen to, že Petr a Vašek ve vedlejším týmu jsou na tom stejně zle. Šlo však o to všechno i spolykat.

To si někdy zkuste. Narvete si do huby celého velkého zajíce, žvýkejte a pak ho zkuste co nejrychleji polknout. V tu chvíli nejde polknout nic. V tomto souboji jsem sice o zlomek vteřiny porazil Vaška, ale šlo především o přežití a ne vítězství. Party začala (podobně jako v Chomutově) již ve sprše, kdy se pilo šampaňské a jablíčko. Cestou na večeři se pak vytvořily dvě skupiny - naši mladí a my z Fucking Lemonade jsme šli napřed, zatímco zbytek skočil do Kauflandu pro zásoby. Když po půlhodině dorazili na večeři, těžkopádně z nich vypadla informace, že stihli vypít ještě 4 jablíčka a jedno šampáňko. A taky tak vypadali.

Němci opět přivezli zlatou tequila. Usoudili jsme, že je nerozumné vytahovat láhev před těmi alkoholiky a šli jsme ji zkonzumovat ven. Zde se osvědčila taktická sehranost F.L., ven jsme vyrazili v okamžiku, kdy "jablíčkáři" dostali jídlo a nemohli za námi vyrazit. Když jsem se Swantje dorazil jako předvoj na místo konzumace, potkal jsem Radka. S lišáckým mrknutím jsem mu vysvětlil, že se Swantje potřebuji trochu soukromí, což rychle pochopil a zmizel vevnitř -- to již přicházela Lenka a Flo. Než se nejrychlejší jablka najedla, byla láhev ze dvou třetin pokořena, takže jsme se po kratší společné zábavě venku vrátili dovnitř.

Klára v tu chvíli měla velkou radost, jak jsme se venku pobavili a hned Vaškovi začala líčit, s kým vším se tam líbala. Tomu to bylo jedno. Některým spoluhráčům pak sahala i do kalhot. Za sebe mohu říct, že to téměř spoluhráčům bylo nepříjemně. Zbytek večera jsme pak protančili. Hlavní zábavou bylo skákání, při kterém vždy přeskočila skladba v přehrávači. Kdykoli se vám nelíbila písnička, stačilo skočit a hned se hrálo něco jiného. Je asi jasné, že se skladby měnily velmi často. Bohužel i tehdy, když se všem píseň libila a nějaký debil se neudržel a skočil.

Druhý den jsme namíchalí pickupy a sehráli další řádku pohodových zápasů. Celá Tvrďárna (tentokrát doslova) byla tradičně příjemná. Spirita získaly společně týmy Jellyfish Sucked the Fucking Lemonade by Mistake a Most of the Red Meat.

Epilog

BayBees Bayreuth jsou výborný lidi a stojí za to s náma hrát. Už teď se těšíme, až zase někdy postavíme společné Banzaje.

Andreas je sice ve Švýcarsku, já teď taky nejsem moc po ruce, ale na podzim to rozhodně rozjedeme. Pořádáte turnaj? Tak si pište ... přihlašujte Banzai BayBees.

Honza, P7 & Banzai BayBees

Plzeň

Název: Yellow submarine

Místo konání: Plzeň

Pořadatel: Žlutá zimnice

Datum konání: 29.-30. 3. 03

Počet týmů: 16 týmů

Kvalita hřiště: Dvě hrací haly, vzdálené několik kilometrů. S tím souvisely mírné problémy s dopravou. Hala Lokomotiva - snad nejlepší hala, v jaké jsem Ultimate doposud hrál. Dostatek místa kolem hřiště, perfektní neklouzavý povrch, velká tribuna po obou stranách, kvalitní klimatizace. Hala VŠ - téměř žádný prostor kolem hřiště, nízký strop, průměrný povrch. Bohužel, organizátoři byli nuceni uspořádat finále v této hale. K tomu ještě spací hala, poblíž hospody, kde probíhala páry.

Pravidla: Pět proti pěti, 35 minut, finále 45 minut (s poločasem)

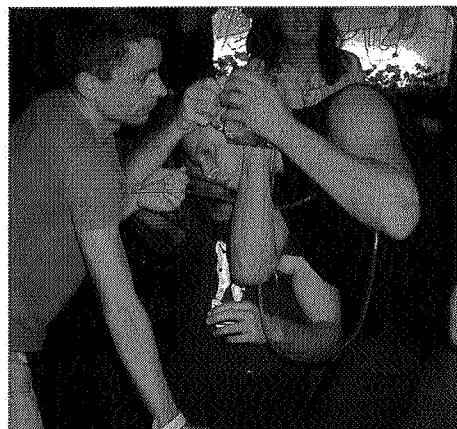
Snídaně a občerstvení přes den: Snídaně špičková, buchty a bábovky s vlaječkami. Velice dobrý nápad pro zpestření byly pribináčky. Občerstvení - v obou halách všechno dostatek. Spousta salátů, sendvičů, toustů, buchet, atd.

Večeře: Konala se v hospodě U Švejka. Výběr ze smažených žampiónů, řízků, svíčkové a myslím špenátu.

Party: Probíhala v rezervované hospodě U Švejka. Plno pití a společensky unavených. Zábava u stolů. Hudba téměř žádná. Bohužel personál nebyl moc sdílný s bavícími se frisbižáky a po půlnoci se snažil všechny pokračující páry ukončit. Navíc došel fernet, byly tam totiž i Pédéčka.

Pivní závod: Vydařená soutěž. Pěti metrovou hadičkou propletenou triky tří soutěžících bylo třeba co nejrychleji vypít půllitr, samozřejmě piva. Poté hadičky sundat a omotat kolem půllitru. Na to doplatili monkeyáci, protože i když jako první splnili první část úkolu a pili nejrychleji, nepodařilo se jim hadičku omotat celou. Ze sklenice sklouzla a pivní závod vyhrál tým Zimnice.

Ceny: Diplomy, tatranky

Plzeň 29/30 března 2003

I. *Terrible monkeys (CZ)*

2. *Crunch (NL)*

3. *Žlutá zimnice (CZ)*

4. *Old Timers (D)*

5. *Sexy Divers (D)*

6. *Pir Pussles (D)*

7. *Prague Devils (CZ)*

8. *Žlutá zimnice 3 (CZ)*

9. *Prague 7 (CZ)*

10. *Banzai Baybees (D)*

II. *Terrible Monkeys 3 (CZ)*

12. *Whoever (CZ)*

13. *Přetočované ručky (CZ)*

14. *Rollers (CZ)*

15. *Pick-up*

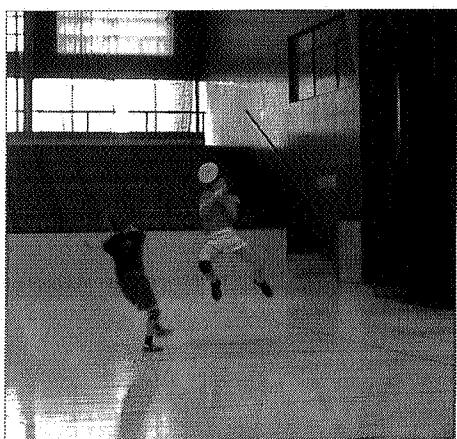
16. *DJ Dahlzem (D)*

Beer race: Žlutá zimnice

the best homepage of the Y503:

Old Timers

Spirit of the Game : Crunch

Lud'a

23 → 30
AUGUST
2003

ultimate - frisbee
EURO 2003
fontenay-le-comte

repre

First, thank you all for trying out. Everyone who came out has contributed to the team, and I really appreciate it.

The team is:

Alena Semerádová /roll/
Bryn Perkins /tm/
Carlos Kotěšovec /tm/
David Průcha /tm/ - odřek z fin. důvodů
Filip Šroubek /tm/
Hana Sloupová /tm/
Iva Kadlelová /žz/
Jan Novák /žz/
Jana Vejmelková /spl/
Katka Svobodová /tj/
Kristína Klímová /pd/
Lenka Čamrová /p7/
Libor Crha /tm/
Markéta Šoutová /pd/
Pavel Kolařík /spl/
Petr Medek /pd/
Petra Mazurová /žz/ - odřekla ze spousty důvodů
Radka Balážová /žz/
Silvie Schreiberová /p7/
Štěpán Materna /pd/
Tomáš Radil /tm/
Tomáš Veselý /pd/

Also, Ondřej Bouška and Nate Heilmann are invited to practice with the team.
I hope they will accept and consider leading an open team so the many talented men available can learn together and enjoy playing more competitive ultimate. The mixed team will do what it can to support this other team.
So, congratulations to the people who made the team, and once again thank you everyone for helping!

Bryn

Přihlášené týmy do Francie 2003:

AUSTRIA 2 /open, coed/

BELGIUM	2 /coed, open juniors/	9.00 → 18.00	games
CZECH REPUBLIC	1 /coed/		municipal Stadium
DENMARK	2 /open, women/	19.00	final 1
FINLAND	3 /open, women, open juniors/	20.00	final 2
FRANCE	5 /všechny kategorie/	30th, saturday	municipal Stadium
GERMANY	5 /všechny kategorie/	10.00	final 3
IRELAND	2 /open, women/	12.00	final 4
ITALY	4 /open, women, masters, coed/	14.00	final 5
		16.00	closing ceremony
LATVIA	1 /coed/		
NETHERLANDS	3 /open, women, coed/		
SWEDEN	3 /open, women, juniors/		
SWITZERLAND	4 /open, women, masters, coed/		
UNITED KINGDOM	5 /všechny kategorie/		
	Open / 12 , Women / 11 , Juniors / 6 , Masters / 5 , Coed / 10 , Celkem / 44		

Program mistrovství:

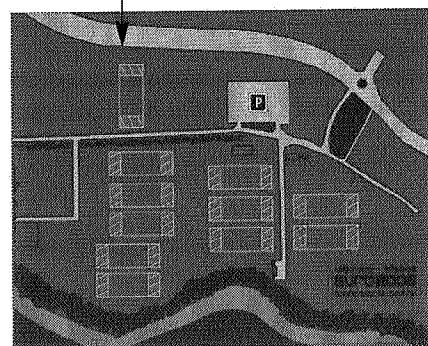
23rd, saturday	municipal Stadium
20.00	opening ceremony & teams presentation
21.00	opening game
24th, sunday	'Plaine des sports'
9.00 → 19.00	games
21.00	municipal Stadium
	game in nightly
25th, monday	'Plaine des sports'
9.00 → 19.00	games
26th, tuesday	'Plaine des sports'
9.00 → 19.00	games
27th, wednesday	'Plaine des sports'
9.00 → 19.00	games
28th, thursday	'Plaine des sports'
9.00 → 19.00	games
	municipal Stadium
21.00	game in nightly
29th, friday	'Plaine des sports'

Dosavadní vítězové EUGC:

1. /1980/ Paris /Francie/
Finsko /o/
2. /1981/ Milan /Itálie/
Švédsko /o/
3. /1982/ Obertraun /Rakousko/
Švédsko /o/ Finsko /w/ Švédsko /j/
4. /1985/ Obertraun /Rakousko/
Švédsko /o/ Švédsko /w/ Rakousko /j/
5. /1987/ Cologne /Německo/
Švédsko /o/ Finsko /w/ Švédsko /j/
6. /1989/ Vejle /Dánsko/
Švédsko /o/ Švédsko /w/ Švédsko /j/
7. /1991/ Colchester /Anglie/
Švédsko /o/ Švédsko /w/ Švédsko /j/
8. /1993/ Arnhem /Holandsko/
Švédsko /o/ Švédsko /w/ Švédsko /j/
9. /1995/ Fontenay-le-Comte /Fr./
Švédsko /o/ Švédsko /w/ Švédsko /j/
Švédsko /m/
10. /1997/ Millfield /Anglie/
Finsko /o/ Finsko /w/ Švédsko /j/

/o/ - open /w/ - ženy /j/ - junioři /m/ - masters

mapka hřišť

Tomáš Radil ***terrible monkeys***

Tomáš Radil (26) - Od narození žije v Praze. Více než rušné centrum ho přitahují klidná zákoutí městských parků. Mezi nejoblibější patří Šárecké údolí, blízko kterého bydlí. Z jídla má nejraději kombinaci smažený sýr, hranolky, tatarka a co se pití týče, v pražských restaurantech už se zapsal pod názvem piják toniku (který občas dolévá ginem). Co si naopak Tomáš neoblíbil, byl systém výuky na elektrotechnické fakultě ČVUT. Aby neztrácel čas, předčasně školu ukončil (i když skromně dodává, že kdyby tak sám neučil, byl by ukončen), odsloužil civilku a teď už půlroku pracuje ve firmě, jejíž naplní práce je tvorba webových stránek, multimediálních CD a různých grafických návrhů. Před několika lety odstartoval úspěšnou opici dráhu s týmem, jehož desetileté jubileum jsme si mohli připomenout začátkem května v Chrástech.

Jak se ti poslední turnaj v Chrástech líbil?

Myslím, že to byl pěkný turnaj. Už teď se těším na příští rok. Pouze si z tohoto ročníku odnáším obavu, že se několik členů našeho týmu v dohledné době vrhne na dráhu profesionálního modelingu, i když by se zdálo, že jsou v tomto oboru za profesním horizontem.

Co vidíš jako zásadní mezník v desetileté historii Terrible Monkeys?

Za tu dobu, co jsem v týmu, největším plusem bylo, že Carlos začal Monkeys trénovat. Do té doby nikdo tým netrénoval, hrálo se spíš volně. S trenérem jsme začali nacvičovat složitější taktické situace a to se pak projevilo na hře.

V minulém roce jste zabodovali jak v české lize, tak ve středo-europské. Na turnajích jste obávanými soupeři nejen českých týmů. Bude se podobný scénář odehrávat i v druhé dekadě?

Loni jsme měli docela velkou členskou základnu, která se teď zúžila. Nemí to moc dobrý. Co se týče budoucnosti Terrible Monkeys, obávám se, že nynější sestava nevydrží moc dlouho. Hráči stárnou, s věkem přicházejí jiné povinnosti. Potřebujeme doplnit.

Což se vám, myslím, s úspěchem daří. Vychováváte nové hráče a snad jste dokonce měli v úmyslu na některých turnajích stavět dva týmy. Kolik vás tedy v současné době je?

Celkový počet hráčů je něco přes dvacet. Máme pět nových hráčů - čtyři žárovičky a Raymonda. Papírově nás je sice dost, ale nejsme schopni zaručit, že se nás na turnaji sejde alespoň čtrnáct. Nováčci nejsou aktivní. Nejsou dost aktivní na to, abychom se sjeli na turnaji v tom počtu, jaký je potřeba.

Kdy jsi vstoupil do týmu ty? Co tě k tomu přivedlo a co tomu předcházelo?

V roce 1994 nebo 95 jsem začal hrát s Bad Joke. Asi po roce, po roce a půl se tým rozpadl a já jsem kromě tělocviků u Papáho Ultimate nehrál. Papá mě tenkrát lanařil do PD, ale já jsem se rozhodl pro Monkeys.

Proč pro ně?

Protože jsem tam měl víc známých. Filipa s Gábinou například. V PD jsem znal jen Papáho a to byl tenkrát pro mě pan učitel.

Ted' už není?

Ted' už ne. Po období střídavého tykání vykáni si s ním tykám. Už to není respekt ke kantorovi.

Než jsi začal s Ultimate, věnoval jsi se aktivně jinému sportu - gymnastice. Jak dlouho?

Ve 2. třídě ZŠ jsem začal chodit do tělovýchovné jednoty, kde se mimo jiné provozovala sportovní gymnastika. Mně se to zalíbilo natolik, že jsem odešel na čtyři roky na sportovní školu. Když jsem skončil s gymnastikou, dělal jsem rychlostní kanoistiku.

Proč jsi skončil s gymnastikou?

Protože to bylo velmi náročný, časově i fyzicky. Byla to vojna.

Zatímco kanoistika byla volnější.

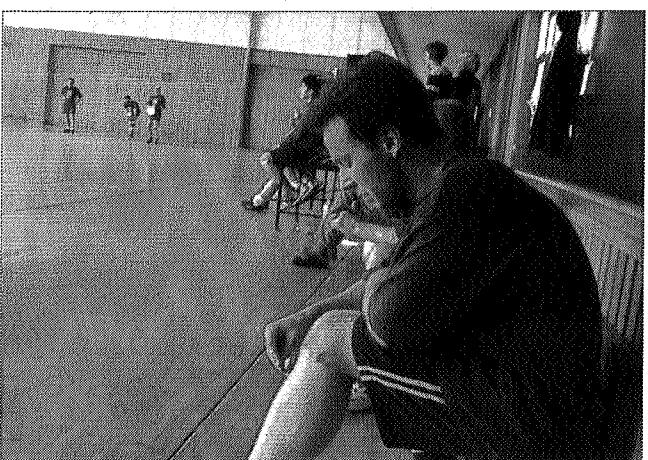
Byla o něco volnější, přestože to byl vrcholový sport. Tam jsme skončili, když se loděnice rozpadla pro nedostatek peněz.

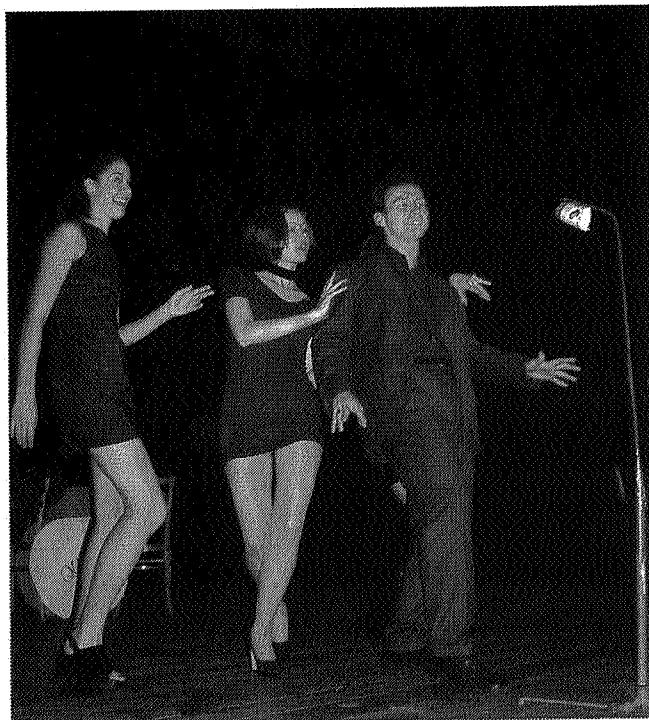
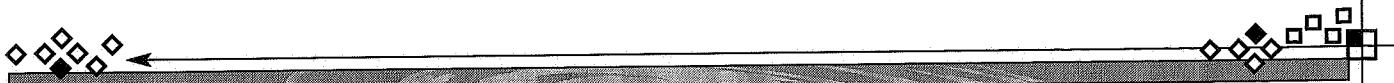
A pak jsi plynule navázal na Ultimate? Jak jsi se dostal k Bad Joke?

Dva roky na střední jsem žádný sport nedělal. K Ultimate mě přivedl jeden bývalý spolužák, který se při raftingu seznámil s Hugem z Bad Joke a pár svých spolužáků do týmu přitáhnul.

Jaké byly tvé první dojmy z nového sportu?

Hrozně se mi na tom líbilo, že to byl kolektivní sport. Do té doby jsem měl zkušenosť jen s individuálními sporty, které pro mě začaly být nudné. Tak třeba u té rychlostní kanoistiky to bylo 10 km pádlování tam a zase zpátky. Další věc, která se mi na Ultimate zalíbila, byl fakt, že jde o bezkontaktní sport.

A o sport, ve kterém není rozhodčí. Myslíš, že by přítomnost rozhodčího řešila připadné sporné okamžiky zápasu, nebo že rozhodčí není potřeba?

Já si myslím, že jeden rozhodčí není schopen zachytit všechny okamžiky v téhle hře. A zároveň si myslím, že to není potřeba, protože když všichni hrají se spiritem, sporné situace se řeší dohodou. Kdyby ta hra měla být více agresivní, určitě by to bylo na zásah rozhodčího. Mám pocit, že ve Spojených státech se o tom dokonce uvažovalo.

Za co dáváš spiritu?

Za čistou hru, za chování při hře. Oceňuji úctu k soupeři.

Jak vidíš současnou situaci v české lize? Je oproti předchozím letům lepší, horší, co se týká zájmu o sport a hrácké úrovni?

Za celou dobu, co to hraju, nepozoruju žádný výrazný posun dopředu. I když snaha tu je - rozvojové akce atd. Ale pro nedostatek peněz není tenhle sport dost atraktivní pro další potenciální hráče. Pionýrské podmínky naopak odrazují.

Jak se ti zamlouvá nové pojedání turnajů?

Myslím, že ve výsledku je úplně jedno, že turnaj je nepovinný a že na něj můžou přijet i cizí týmy. Aby se tým udržel při životě, je potřeba, aby jezdil na turnaje. A když tahle povinnost zmizí, část hráčů nepojede nebo se přidá k jinému týmu a původnímu týmu bude hrozit zánik. Ale souhlasím, že se tím může zvýšit úroveň hry.

A to by právě měla být motivace pro týmy, aby na turnaje jezdily.

Ale jestli je to dostatečná motivace. Pro některé lidi je motivací to, že se tady všichni herně známe. A když pak přijede někdo novej, je to zkušenost, ale pro někoho nerozhodující.

A co draftová liga?

Myšlenka draftové ligy se mi líbí teoreticky. Prakticky je těžké ji realizovat, protože to vyžaduje spoustu času, spoustu práce na reklamě, která by přilákala lidi k úplně cizímu sportu.

Pokoušel jsi se ty osobně někoho k Ultimate přilákat? Jakou návnadu bys pro tento účel použil?

Všechny moje předchozí pokusy někoho přesvědčit, aby šel hrát, byly neúspěšné. Pokoušel jsem se o to u bývalých hráčů z Bad Joke, ale marně. Vyhrála lenost a spousta jiných zájmů. Kdy bych měl útočit na někoho, kdo se s tím sportem ještě nesetkal, zdůraznil bych to, co se mi na Ultimate líbí - jde o sport kolektivní, běhavý, není tak surový jako jiné sporty a na první pohled se zdá i levný.

Co mistrovství Evropy? Jsi spokojen s nominací?

Myslím, že je to dobrá volba, když uvážíme, z čeho se dalo vybírat. Jen mě mrzí neúčast některých hráčů, kteří by měli přispět k vyšší kvalitě reprezentace, než je ta současná. A ještě mi trochu vadí, že nemáme dost času na přípravu.

Ty už jsi se podobných akcí účastnil. O jaké akce šlo a jaké byly výchozí podmínky tenkrát?

V roce 2001 jsem hrál na ME v Praze a o rok dříve na MS v Německu. Jenom příprava na Německo trvala rok. Už rok dopředu se rozhodovalo o tom, kdo tam bude hrát a ještě předtím se připravovala taková rádoby reprezentace pod vedením Papáho.

Jak po těchto zkušenostech vidíš naši účast na ME ve Francii?

Myslím, že výhra bude, když překonáme výsledky, kterých jsme dosáhli v Německu (11. místo ze 14, ale to bylo MS). Umístění v první polovině bude úspěchem.

Jaký je tvůj oblíbený zahraniční a český turnaj?

Vždycky si dobře Zahraju v Blavě a nejradši jezdím do Chrasti. Chrást je pravidelně a my ji pořádáme, tak tam musím rád jezdit :). A je to i můj první turnaj, na kterém jsem byl s TM.

Co ti z toho turnaje utkvělo v paměti?

Pamatuju si na jeden moment, který se týkal mého přijetí. Ne všichni hráči věděli, že budu hrát s nima, a v okamžiku, kdy jsem vstoupil do šatny - snad se tam zrovna řešila nějaká taktika - Bobo na mě vrhnul takovej pohled, že jsem hned z té šatny vycouval.

Pak jste se sešli na lajně a bylo všechno v pořádku.

Pak mi Bobo zlomil nos. Ale to bylo o něco později, při tréninku.

Ty moje začátky u Monkeys doprovázely obavy z toho, že jim hru budu kazit. Monkeys byli mnohem lepší tým než Bad Joke. Rozhodně patřili do první čtyřky.

A kdo je teď vaším největším rivalem?

Nemáme rivala.

V čem je skryta vaše síla?

Jsme schopni postavit formaci, která je vyrovnaná svými zkušenosťmi, kde nejsou žádné výkyvy, žádný slabý článek. V této formaci jsme schopni zahrát kvalitní hru.

Kolik máte takových hráčů?

Málo. Možná těch sedm. Málokdy se jich sejde víc než sedm.

Chceš říct, že máte i slabé stránky?

Nedáváme tomu tolik energie, kolik bychom ve skutečnosti mohli, abychom se mohli považovat za opravdu dobré hráče. Mohli bychom to hrát víc jako vrcholový sport než sport pro zábavu.

A to je podle mě hlavní problém toho sportu. Ultimate je takovým kompromisem, pro který se rozhodne člověk, který už nechce dál vrcholově sportovat, ale zároveň nechce přestat úplně. Vždyť kolik je mezi námi bývalých vrcholových sportovců. Ultimate, alespoň v našich podmínkách, nevyžaduje takovou zanícenosť, s jakou se můžeme setkat na jiných závodíštích.

Já jsem se taky kdysi zařekl, že po těch mých zkušenostech se sportovní gymnastikou a pak i s tou kanoistikou už nechci mít s vrcholovým sportem nikdy nic společného. Když jsem se pak ale přihlásil na akce, jako bylo MS a ME, uznal jsem, že je čas tuhle myšlenku opustit. I když je pravda, že příprava na tyto akce nikdy nedosáhla takové intenzity, kterou jsem zažil třeba u té gymnastiky, kdy jsme trávili v tělocvičně šest dnů týdně.

Přijde mi to nefér vůči některým vrcholovým sportovcům, kteří musí vynaložit energii a čas, aby mohli reprezentovat svou zemi, zatímco my to máme skoro zadarmo.

Z jakého vítězství jsi měl největší radost?

Nejvíc mě potěšilo, když jsem zvítězil poprvé. Nevím už, kdy to bylo. Nebylo to s Monkeys, bylo to v pick-up týmu.

Hraješ radši v coed nebo v open týmu?

Hra v coedu se mi líbí, protože je nutné ji přizpůsobit tomu, kdo právě nabíhá, kdo hraje. I v open je třeba tohle mít na mysli, ale ve smíšených týmech je to daleko markantnější.

Na nedávné oslavě jsi projevil slušnou znalost vesmíru.

Zajímáš se o tohle téma nějak podrobně?

Mým velkým koníčkem byla, a ještě trochu je, astronomie. Už ji neprovozuju aktivně - dalekohled už jsem pěkně dlouho nevytáhnul - ale pořád mě zajímá.

Existuje nějaká souvislost mezi frisbee a ufem?

Vzpomínám si, jak v jednom populárně-naučném seriálu ukazoval pan Grygar, jak vznikají snímky ufo. Ukázku demonstroval hodem disku před kulisou bratislavského hradu. To bylo možná moje první setkání s frisbee.

Ty se hodně pohybuješ mezi lidmi "od disku". Nejen na hřišti, ale už i v práci (Honza, Ráta) a doma (Jana) potkáváš ty, kteří propadli Ultimate stejně jako ty. Nelezte ti ten sport někdy na mozek? Nebo je tohle téma v práci i doma vytěsněno na okraj diskuse?

Do práce sport moc nemícháme, ale když jdeme společně na oběd, tak na něj většinou dojde řeč. Sem tam si taky říkám, že je toho všeho kolem frisbee hodně, ale zase ne tak moc.

díky za rozhovor Katy

beer cup podesáté

Název: FrisbeerCup 2003

Místo konání: Praha

Pořadatel: Prague Devils

Ročník: 10.

Datum konání: 8.-9. 3. 03

Počet týmů: 12

Počet hřišť a jejich kvalita: Hala se zeleným povrchem. Jedna z těch větších a příjemných.

Pravidla: Teamy byly rozděleny do dvou skupin po šesti. Jedna hrála v sobotu dopoledne a druhá odpoledne. Teamy na prvních dvou místech v každé skupině hrály semifinále křížem. Ostatní teamy stejným způsobem hrály o další umístění. Po křížových zápasech následovaly zápasy o umístění.

Snidaně: Zhlédli jsem pečivo, šunku, sýr, marmeládu, myslim i nějaké ovoce. Káva a čaj nechyběly. Abych byl upřímný, tak ze snidaně jsem moc neměl, ne vinou organizátorů, ale svou alkoholovou. Takže pokud se podávalo něco navíc, tak mě devílové omluvte.

Občerstvení přes den: Prodávaly se bagety, pivko a asi i nějaké nealko.

Večeře: V ceně nebyla, že? :) škoda, v bufáci vařili dobře, dal jsem si nějakou čínu s hranolem, stejně jako Ruda.

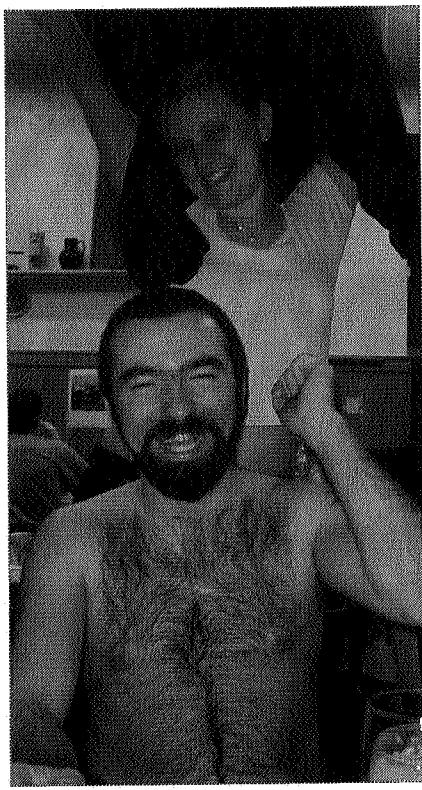
Startovné: 600 Kč za hru, nocleh a snidaně a vody pro team.

Party: Tradičně krizová oblast tohoto turnaje. Letos to už už vypadalo, že bude v "normální" hospodě, ale bohužel se tak nestalo. Já vím, nebyla to až zas tak vina pořadatelů, i když vlastně účastníka nezajímá co majitel slíbené restaurace provedl, takže devílové, snad načnete další desítku v pořádný hospodě. Party se tak odehrála jako vždy v bufetu místního sokolího komplexu. Pilo se, tančilo se, diskutovalo se.

Pivní závod: Tříčlenné družstvo mělo za úkol po jednotlivých se prokousat se zavazánym sátkem přes oči proklickovat přes bufet k pivu, to vypít, doběhnout na start a předat štafetu dalšímu.

Hra: Z důvodu odhlášení některých teamů vznikla jedna skupina těžší a jedna lehčí. V té těžší zbylo třetí nesemifinálové místo na Storm, kteří by podle mého názoru porazili oba dva první teamy v druhé skupině (PD a Hallodigaze). Kvalita teamů, a tedy i hra byla tak docela průměrná, snad jen Searching Woodpeckers trochu vychňávali. Za zmínu snad ještě stojí překvapivá porážka Monkeys od Spin, která jim zazdila cestu do semifinále.

Finále: Searching Woodpeckers proti Prague Lions. Finále mělo docela jednoznačný průběh ve prospěch Searchingů, kteří byli rychlejší, běhavější, techničejší a vyzrálejší.

Ceny: Každý účastník obdržel suchý ručník s logem Prague Devils. Zahlédl jsem i dort s tím samým logem, ale jak dobrý byl nevím, náš team ho nezískal.

Závěr: BeerCup patří tradičně k těm lepším

zimním turnajům. Škoda, že se na poslední chvíli odhlásily některé teamy, které patří k těm silnějším, protože by to desátému výročí určitě slušelo. I přesto, že je pořád malíčko co vylepšovat, díky

carlos

Krátká zpráva od organizátorů III. obnovené tradice Tvrďárny

Hlavním přínosem článku budou bezpochyby výsledky vzájemných zápasů a celkové pořadí velikonočního turnáku, který proběhl v Mladé Boleslavě 20. - 21.4. 2003. Dřív něž se k nim dostanu, neodputím si několik poznámek k samotnému průběhu celé akce.

Na letošní Tvrďárně přijelo 31 (slovy třicet jedna) hráčů, kteří včetně Pick-upu hráli v 6 týmech. Z tohoto důvodu uvažujeme pro příští ročník, kromě podmínky jedné žabky na lajně, vrátit ještě staré dobré pravidlo, podle kterého je turnaj pojmenován.

V neděli odehrály všechny týmy systémem každý s každým 5 zápasů (zhruba po 30 minutách). V pondělí ráno došlo k rozdělení na 6 (snad stejně silných) Pick-upů, které hrály po třech zápasech (2 ve skupině a 1 o pořadí). Následoval (či spíše měl následovat) zápas žen (který se v celkovém počtu 8 hráček něžného pohlaví neuskutečnil) a na závěr ještě finále dvou nejlepších z předchozího dne.

Na turnaji tedy každý odehrál 8 (některí dokonce 9) zápasů, což považuji za poměrně slušnou dávku Ultimate, nevýhodou pak bylo samozřejmě vyšší (než předem inzerované) startovné.

Zde se dostávám k asi nejméně příjemnému okamžiku celého víkendu, který jsme my jako organizátoři asi vnímali nejbolešněji, a to: má smysl organizovat turnaj pro 30 lidí, kde z toho 15 je z P7? Neví, možná by bylo příště lepší udělat pouze půldenní soustředení P7 v Mladé Boleslavě za účasti několika spízněných frisbjáků do počtu, neotrovovat se s pozvánkami, bohatou snídaní, pivním závodem a zamělováním hospody s kapacitou 80 lidí, kde se pak těch třicet cítí poněkud osaměle. A konečně nepředstírat Slovákům, že se jedná o turnaj,

když se dá vše odehrát během jednoho dne.

K uvedenému rozhořčení (a případné poznámce, že nikdo nás přeci dělat turnaj nenutí) dodávám, že ještě týden před začátkem bylo přihlášeno týmu 10 (bez Pick-upu). V Chomutově (tedy týden předem) jsme všetečnými otázkami zjistili, že Pd nedají dohoromady 2 týmy a Rollniči nepřijedou, a byly to jediné omluvy, které jsme byli ještě ochotni akceptovat bez mrknutí oka. Ve středu pak odhlásili druhý tým Škorpióni, ve čtvrtek zrušili účast FUJ (tady mi ještě někdo dluží pivo) a v sobotu v 18:30 jsme zjistili, že nepřijede Zimnice. Tohle píšu v pohnuté atmosféře těsně před Chrastí, kde, díky nešťastnému načasování celého jistě výborně připraveného turnaje, mají Opice stejný problém. Ani P7 nemá v téhle záležitosti čisté svědomí.

A proto, aby z celého vyplynulo poučení pro příští akce a organizátoři nemuseli opakovat trpět pocity švané zvěře, která se nikomu nezavděčí, se náš tým rozhodl (Whose baby počinaje) zavést placení zálohy za přihlášený tým. Tak jak je obvyklé v Německu a nejen tam. Je to nejspíš jediný způsob, jakým přimět člověka, který tým přihlásil, aby se začal po svých spoluhráčích shánět dříve než několik dní před turnajem. Na závěr ještě připojuji slíbené výsledky. Protože se letošní Tvrďárny zúčastnili i dva spřátelení frisbijáci z německého Bayreughtu, Swantje a Flo, sešly se všechny názvy různých částí P7 (vymýšlené ve Steak housu v MB v sobotu večer) v anglicky. Za obzvláště vydařený považuji název o medúze a limonádě, jehož slova začínají počátečními písmeny všech pěti hráčů - Jan, Swantje, Flo, Lenka, Martin... (však to taky dalo práci)

Lenka & P7

Praha 8/9 března 2003

I. Searching Woodpeckers (něm)

2. Prague Lions (CZ)

3. Prague Devils (CZ)

4. Hallodigaz-Z? (hu)

5. Storm (sk)

6. Terrible Monkeys (CZ)

7. Yellow Fever (CZ)

8. SPV /rak/

9. Pick-Up

10. Vice Try Santa Cruz /něm/

II. F.U.J. (CZ)

12. Drehsť'n Deckel /něm/

> Spirit Of The Game: SPV

Mladá Boleslav 03 - 20/21 duben 2003

I. Pd

2. Scorpions

3. Jellifish Suck the Fucking Lemonade
(by Mistake)

4. Most of the Red Meat

5. Blue Sun

6. Pick-up

Spirit: Limonáda nebo Maso (možná oba)

halové mistrovství republiky

Halové mistrovství ČR

Pořadatel: Czert + Maruška + TM

Místo konání: Chomutov

Datum: 12.-13. 4. 2003

Počet týmů: 8 teamů v coed, 4 teamy v open

Kvalita hřiště: velká hala s tribunou, málo místa okolo hřiště

Pravidla: pět na pět hráčů, coed 30 minut, 35 minut o umístění, open 40 minut a 45 minut o umístění.

Hrací systém: coed - dvě skupiny po čtyřech týmech, pak zápasy křížem a nakonec zápas o umístění. Open - každý s každým, potom zápasy o konečné pořadí.

Hra: coed - SPLT přijelo prakticky v nejsilnější sestavě, ale podlehlo psychickému nátlaku okolí :) a skončilo na nejkrásnějším šestém místě. Ostatní předvedli svůj standard a skončili na krásném prvním, druhém, třetím, čtvrtém, pátém, sedmém a osmém místě.

Open - Týmy v open kategorii nám předvedli oku lahodící podívanou. Někteří přichystali i nečekaná překvapení. Všechno završilo dramatické, dech vyrážející finále!

Snídaně a občerstvení přes den: Snídaně na turnajové poměry průměrná, občerstvení v místním baru bylo chutné a příšlo vhod.

Večeře: chutná, leč neuspokojivá, na organizátorech nezávislá doba přípravy.

Pivní závod: cvičkačka o pivo s velkým ohlasem - k tanci vyhývající "podivná rodinná trojka" bledla při pohledu na populární "pivaře" závistí.

Startovné: 1650,- korun na tým + 200,- na osobu

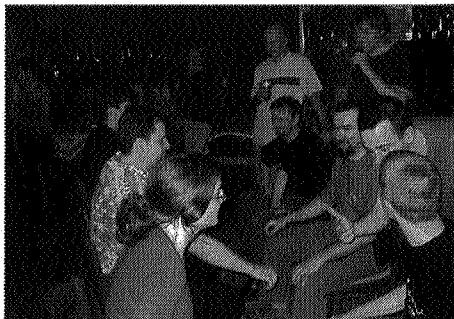
Párty: k tanci vyhývala a pěla "podivná rodinná trojka" - dvě ženy odlišných generací a týpek mužského pohlaví středního věku. Starší z žen odhodila vrásky a s vypnutými prsy vplula do davu frisbjáků. Některým se zázelelo jejího "vtipného" vystupování a jalo se rádit, jak se na frisbiáky sluší. Žena pochopila/nepochopila a dmlouva se pýchou. :-)

Ceny: hodnotné a přivítané od pivovaru Klášter. Od pivních otvíračů přes potřeby pro naše školáky po pěnivé výplně pivních lahví. Finalisté obou kategorií se rozdělili o kšiltovky a trička, krapet nesmyslně open dostali všechna trika...

Závěr: Turnaj byl příjemným zpestřením jarních dnů.

Příště je lépe stanovit pravidla pro počet holek na lajně při coed, neboť zde došlo k zbytečným pocitům ukřívdení. Nám se tam moc líbilo a ukřívdení jsme se necítili.

Horkou jehlou Pája a Jana

Ještě jsme nedospěli

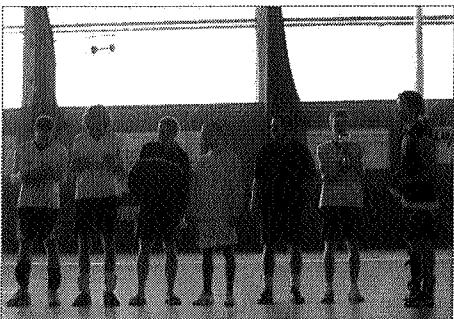
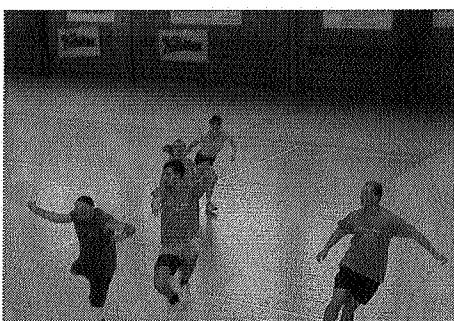

Každému turnaji se dá něco vytknout, ale musím konstatovat, že letošní MR v hale se nepodařilo. Ne, že by vlastní organizace neklapala, naopak. Ale spojení dvou kategorií a z toho vyplývající rozšíření sil jednotlivých družstev a výrazně oslabená kategorie OPEN nepřineslo nic dobrého. Těm co přijeli a hráli jak o život není možné kromě jedné věci nic vyučit. Ta jedna věc je hrubé podcenění smyslu kategorie mix. Správný postup měl být takový, jaký zvolili ATRUCové. Neměli jistotu v počtu holek a tak raději zvolili kategorii jinou, aby neomezili žádné soupeře. Stali se tak bohužel neutrátními soupeřem v kategorii open, ale u mne jednoznačně získali spiritu za tento "správný" přístup. PL se bohužel nesešli v dostatečném počtu aby mohli, ale nedovedu si představit, že by se jiný tým v jejich situaci na neděli také omluvil. Pro plzeňáky to bylo jednoznačně přínosnější, jistě si lépe zahráli.

Ale...

Ze všech uvedených věcí vyplývá i další nedobrá věc a tou je systém turnaje. Ten nás donutil k dlouhým pauzám mezi zápasy a ještě delšímu čekání na utkání o pořadí. Doufejme, že ty dva finálové bonbónky se povedly a budou inspirací pro zlepšení těm na dalších místech.

Je tedy jasné, že jsme ještě stále nedospěli do stadia, kdy si můžeme dovolit MR ve více než jedné kategorii současně. Také jsme všichni nedospěli k tomu, abychom drželi v mysli hlavní pravidlo frisbee sportu. Nedospěli jsme ani k lepší organizaci celého odvětví a proto jsme stále ti amatéři, kteří se před deseti lety začali scházet a družstva dotvářeli až na kapitánském mítingu před turnajem. Je to smutné, ale je to tak.

mr čr/chomutov 5/6 duben 2003

Open:

1. prague devils
2. terrible monkeys
3. atruc
4. prague lions

Spirit: terrible monkeys

Coed:

1. žlutá zimnice
2. 3sb
- 3.
- 4.
- 5.
6. splt
7. rollniči
8. pick up

Spirit:

beer race: terrible monkeys

Papá

Za svoji osobu bych chtěl zpětně udělit speciálního Spiritu Atrucum za neuvěřitelný přístup k turnaji v Chomutově a za jejich bleskové odpovědi na naše informace a otázky týkající se tohoto turnaje. Děkuji.

Po pravdě mě dost překvapil přístup jiných teamů. Teamů, které zde působí o dost dleží než Atrucové.

Pokusím se stručně objasnit situaci:

Turnaj byl rozdělen na dve kategorie, open a coed. Pravidla obou kategorií jsou všem jasná, alespoň jsem si to myslí. Bohužel, se do kategorie open přihlásilo málo teamů. Mezi nimi i Atrofované ruce. Říkal jsem si ...proč? Moc si přece nezahrájí. Odpověď je jasná. Měli málo žabek. Neměli tu jistotu, že jich přijede více a tím pádem by porušili pravidla a nemohli by si zahrát jako coedový team. Chtěli jet na turnaj, tak se přihlásili do open. Nakonec jich byl celkem dostatek. Tolik zkrácená verze tohoto příběhu.

Tato scéna mě nutí se zamyslet nad těmi, kteří se přihlásili do Chomutova jako coed už s vědomím, že budou mít málo žabek, ale přesto jedem. Je to trochu nefér vůči Atrucum a ostatním. Jak moc? ... Každý musí sám!

Jiná věc je to, co se stalo třeba opicím, nemoc zkolicí žabky těsně před turnajem. Bohužel nejen je.

Další nedoceněná věc jsou včasné odpovědi a informace od teamů. Každý, kdo pořádal nějaký turnaj jistě ví, jak je důležité mít všechny potřebné údaje včas. V některých případech ani opakovaný mail nepomáhá. Tomu moc nerozumím. Atrucové nám dali všechny informace včas a jako první. To se fakt cení. Je to ukázkou zodpovědného přístupu. Patří jím dík. Doufám, že se někteří chytí za rypák, ale asi ne. Kdyby byla podobná spolupráce se všemi, hm, to by byla paráda. Hudba budoucnosti? ... Kdo vě?

A úplně nakonec musím poděkovat i Lionům. Lioni v Chomutově - to byl případ a příklad hovořící sám za sebe.

Díky.

cz.ert

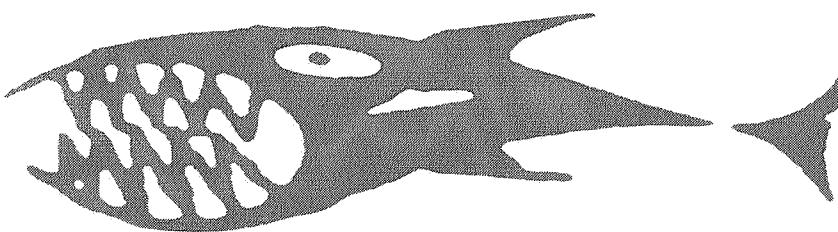
Možná se divíte, co je to za divná čísla. Jako takovou malou zajímavost přinášíme statistiku teamu Prague Devils ze zápasů v Chomutově. Devilové tuto statistiku zaznamenávají na turnajích pravidelně a asi s tím něco později dělají. Co? Na to se musíte zeptat jich samotných.

jméno	body	% neúspěšnost	% držení disku	počet chyb
	vše	hodù	chytù	
Tomášek	31	6,75	1,508	24,65
Papá	22	6,31	0	15,50
Lukáš	21	6,74	1,11	15,50
Méda	23	0	1,36	12,32
Štěpán	16	7,35	5,88	11,33
Aleš	22	4,61	4,16	11,13
Franta	27	5,26	2,89	9,54
Průměr	23,14	5,29	2,41	14,28
				1,64

Tomášek	4	8,33	0	26,36	3
Papá	3	12,5	0	18,18	3
Lukáš	2	5,26	5,26	15,45	2
Méda	2	0	8,33	10	1
Štěpán	2	18,18	6,25	10	3
Aleš	6	7,14	6,66	10	2
Franta	7	0	0	10	0
Průměr	3,71	7,34	3,78	14,28	2

Tomášek	9	8,10	0	29,09	3
Papá	6	11,53	0	18,18	3
Lukáš	1	21,42	0	10	3
Méda	8	0	0	12,72	0
Štěpán	-1	7,14	15,38	11,81	3
Aleš	3	6,66	12,5	11,81	3
Franta	3	0	9,09	6,36	1
Průměr	4,14	7,84	5,28	14,28	2,28

Tomášek	9	8,10	0	29,09	3
Papá	6	11,534	0	18,18	3
Lukáš	1	21,42	0	10	3
Méda	8	0	0	12,72	0
Štěpán	-1	7,14	15,38	11,81	3
Aleš	3	6,66	12,5	11,81	3
Franta	3	0	9,09	6,36	1
Průměr	4,14	7,84	5,28	14,28	2,28

Beach ultimate

Název: Paganelllo 2003

Pořadatel: Libera Societa' Del Frisbee a Cota & Tequila Production

Ročník: ???

Datum konání: 17. - 21.4. 2003

Místo konání: Rimini, Itálie

Počet týmů: 96 týmů z 25 různých zemí, zhruba 1500 lidí

Počet hříší a jejich kvalita: 14 hříší s pravým, úžasně jemným riminským pískem. Kvalita se pohybovala někde mezi velmi dobrou a ještě lepší než velmi dobrou.

Pravidla: 35min první kolo, 40min

ráno s očima vytřeštenýma do okolního světa. Takhle silné kafe působilo na hráče stimulačně po dobu i několika hodin. Trochu předběhnu, když vám sdělím, že z hotelu na pláž to bylo celkem daleko, takže většina hráčů používala k přemístění kolečkové brusle. Nicméně to má svůj důvod, protože pokud jste slyšeli něco o tajemných objektech pohybujících se neuvěřitelnou rychlosí po riminské pláži, vězte, že to byli jen a pouze tito hráči, na nichž se projevil fascinující účinek italského pressa.

Jinak každý tým vyfasoval na hráče několik kartiček, za které bylo možno přes den nakoupit saláty, obložené housky (pozor! se salámem!!!!), kupodivu koláčky a dortíky, a

Party: Welcome party se konala ve čtvrtk večer na pláži a začala bombastickým představením místního folklórního sboru plného výrazového tanče, artistických kousků a woodoo prvků. Potom se podávaly grundle a spousta dobrého vína, po kterém mnohým připadalo, že rybičky mají nečekaně smutný výraz ve tváři. V mnoha případech se partyovalo až do rána, neboť hrála dobrá hudba, bylo dobré pití a jídlo a na pár metrů čtverečních se sešlo dost možná i tři sta šedesát dva lidí.

Páteční páry jsme strávili v klubu u pláže, kde se podával jeden long drink zdarma, tančilo se, kouřilo a kuckalo, ale hlavně pilo a tachalo. Vyhávala místní kapela a vůbec

čtvrtfinále a semifinále, 45min finále kromě zápasu o první místo, který se hrál do 11 bodů.

Cup - dohrávaly se vždy dva body

Snídaně a občerstvení přes den: baštilo se v hotýku a jídlo byl dostatek i pro ty nejhladovější, co si pravidelně odnáší kompletní diskovou sadu naplněnou po okraj obloženými houskami :-). Italská snídaně spočívala v talířku plném kalorických megabomb - buchtíček, dortíků, rolád, závinů, bábovek, bez sýru a salámů a vůbec nějakého nesladkého jídla.... a jednoho malého pidifacička, jehož chuť byla tak intenzivní, že by nezasvěcenému divákovi mohlo připadat přinejmenším podivné to procesí lidí vycházejících z hotelu každé

pak nějaké to pivo. Takže o jídlo bylo přes den celkem vystarano, i když většina lidí měla s sebou stejně dostatek zásob z vlasti. Co se týče pití, tak Italové asi neuznávají dvoulitrové láhvě. Naštěstí to bohatě vkompenzovali jistým nejmenovaným nápojem, jehož bylo nejen hojně, ale dokonce člověk pravidelně dostával dvojnásobný přídel než kolik měl lístků, a kterému zde nemohu dělat reklamu, neboť bych mohl jak já, tak redakce být popotahován před soud, a to by byla teprve pro Powerade ta pravá reklama... a sakra!

Večeře: večeře byla na vlastní pěst. Hráči, kteří to zkoušeli pak brzy dospěli k názoru, že je lepší mít večeři na vlastní euráče.

Startovné: 150 euráčů, myslím...

to byla taková klasická páry-diskotéka. Sobotní páry jsme prosvihli, protože se pracovalo nad opětovným připojením Slovenska k České Republice, i když se nakonec řízené diplomatické sezení změnilo v nezřízené chlastání :-). A diplomatičtí jak

ze Slovenska, tak z České Republiky zapomněli na své tajné poslání a drmolili páté přes deváte o frisbee, o vztazích a o životě, vesmíru a vůbec...

Nedělní páry se nesla v duchu té páteční, akorát na nás čekal bombónek v podání

Hra: Hráči si za svého působení vyzkoušeli skoro všechno počasí, kromě pořádné vichřice :-) Páteční den se nesl ve znamení horka a slunečních úžehů a postupně se ochlazovalo, až v pondělí bylo hnusně a přeselo a byla fakt zima. Po celou dobu foukal vítr, takže došlo i na zónovou obranu a párkrtá se hrálo tak, že bod se dával akorát po směru větru.

Skupina E, pátek: Thrill Ride (3), Prague Devils (10), Guayota ULL (15), Barbastreji (22) (v závorce je loňské umístění)

První páteční zápas si PDčka povodili Barbastreji, a to solidním výsledkem 18:2. V druhém zápase těsně prohráli s Guayotou 10:11 a poslední páteční zápas pro ně

velkou měrou přispělo k jejich vítězství. Devils prostě přijeli do Rimini s jasnou taktilou - vyhrát za každou cenu první ranní zápas, a toho se drželi i v neděli a Voladoře dokonce nedovolili ani jeden bod. Jednoznačně ji přehrál 8:0.

Čtvrtfinále: Postupovali tak z prvního místa ze skupiny do čtvrtfinálových soubojů s Kupou. Vyhrali 12:8 a tak je čekalo v pondělí semifinále s Guayotou o 10. místo.

Semifinále: To se hrálo za větrného počasí a celkem solidního deště, a PDčka ho prohráli 13:9.

Určitě by bylo chybou nezmínit se o kultovní PDčkovské písni, kterou zpívali v kolečku vždy po zápase pod taktovkou zasloužilého

afrických a jihoafrických tanců, capuery a dokonce i vystoupení ufonské kapely, která hrála samé takové šlágry jako hvězdné války, startrek, akta X atd. Jo, akorát nám nikdo neřekl, že to bude tak nějak pojato jako maškarní... A nejspíš to vůbec nebyla příliš rozšířená zpráva, protože se tam objevilo jen pár lidí, kteří o tom měli evidentně pojetí...

Jinak po celou dobu turnaje běžel na pláži pestrý kulturní program, který jsem neměl příliš času sledovat, ale byly tam třeba ukázky aikida, žongléři, freestyle apod.

Pivní závod: nebyl

Sestava "PD": Me2d, Kristína, Markeeta, Lukáš, Tomášek, Jíta, Honza Hanousek, Ivča a Kačerr (ŽZ), Ája (Rol), Káťa (FUI), Filip (TM)

skončil taky prohrou - 13:7 s Thrill Ride. Do dalších kol tak postupovali z předposledního místa ve skupině.

Skupina J, sobota - neděle : Prague Devils, Swinger Club Germany, Flamingo Studio Canada, Voladora, OUF, Barbastreji (zápas se počítal z předchozího kola)

První zápas se nesl opět ve znamení naprosté převahy PD. Jestli to bylo tím, že ze sebe hráči zmíněného týmu nevydávali na páry vše, to nevím :-) Faktem zůstává, že si povodili OUF 12:2. Dokonce i nad druhým týmem, Swinger Clubem, vyhráli, a to 8:4. Poslední sobotní zápas s Flamingo Studio skončil opět vítěznou euforií a výsledkem 14:6. Ten den zrovna docela dost foukalo a PD přešli na taktilu zónové obrany, což

umělce Honzy Hanouska. On se totiž celý ten turnaj vznášel v ovzduší rozebírání textu písni, který měl být původně zazpíván všem týmům až po desáté hodině večerní, jeho různých modifikací a aplikování v praxi :-) Nakonec se ale zjistilo, že slovům nikdo nerozumí a ostých z některých členek sboru postupně opadl. Hudební těleso tak získalo na dokonalosti a sklízelo ovace všude, kam přišlo.

Turistické poznatky: Z počátku byl našiněc tak trochu zaskočen způsobem jízdy italských řidičů. Italští řidiči totiž vůbec neumějí číst značky a semafory. Na dotaz, jak je to možné, místní starosta odpověděl, že přikročili k úsporným opatřením a takovéto maličkosti ani nezařadili do osnov autoškol.

worl d beach ultimate championships

"Důležité je, aby řidič zvládl rychlé řazení a správně tlačil plyn k podlaze", nechal se slyšet starosta. A vskutku, kolikrát jsem byl očitým svědkem, že jednosměrná ulička byla pro Italy nesmírně lákavou záležitostí a nezřídka se stávalo, že se uprostřed setkala dvě auta v protisměrném pohybu. Co mě však opravdu překvapilo bylo, že Italové reagovali na takto vzniklé situace s klidem anglického gentlemana. Vzhledem k jejich temperamentní povaze bylo opravdu neočekávané, když bez jakéhokoli rozčilování, nadávek a možná i inzultace řidič auta porušujícího předpisy vycouval a druhý přitom trpělivě čekal, což by se teda rozhodně u nás v tuzemsku stát nemohlo. I když Italové vijízděli do vozovky přednost nepřednost, nepoužívali směrová znamení a ignorovali značky, jedno měli společné - jezdili pomalu a bezpečně. Brzy jsme zjistili, že jediný způsob, jak přejít silnici po přechodu je vlézt na něj, protože takhle se to tam prostě dělá.

V neděli jsme s Kačerrem odváželi Honzu Hanouska na nádraží a po cestě zpátky naskočila na semaforu červená, na klidné vozovce, kde nebyl skoro žádný provoz. Přešel jeden člověk, a jakmile se ocitl na chodníku, ozval se za námi klakson. Zpočátku jsme nechápali, o co jde a Kačerr ukazoval rukou na semafor, že je červená a jestli jako neznaj předpisy... Po chvíli troubení popojoel ke kraji a auto za námi se jednoduše na tu červenou rozjelo, jako by to byl přirozený manévr. A za ním další.

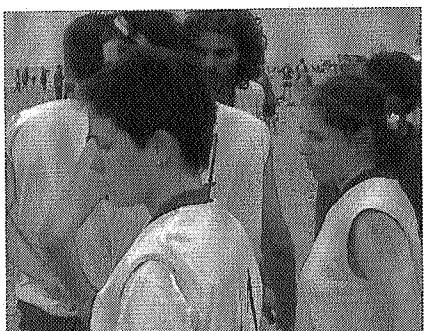
Od té doby jezdí Kačerr jako pravý Ital :-)

Fotodokumentace:

<http://zz.interbis.cz/intranet/foto/listFolders.aspx?targetDirectory=1foto>

A když už budete v tom, můžete se mrknout třeba přímo na náš web :-)) <http://zz.interbis.cz>, je tam těch fotek víc...

Jirka

© by Markus Lust
www.markus-lust.de

© by Markus Lust

paganello OB / results

coed division

1. Horned Melons USA
2. Lick My Love Pump USA
3. Hack Finn USA
4. Poughkeepsie UK
5. Absolut of Sweden Sweden
6. Thrill Ride USA
7. Fingers Switzerland
8. Spaghetti Western USA
9. Je! Sel Belgium
10. Guayola ULL Spain
- 11. Prague Devils Czech Republic**
12. Octopussy USA
13. KUPA New Zealand
14. Swinger Club Tal der Rosen Germany
15. Fish & Fritz International
16. Hot Love Germany
17. Xiao Long Bao Asia
18. Discus Livoniae Latvia
19. Mohawks UK
20. Cyrillic UK
21. Voladora Italy
22. OUF France
23. Flamingo Sku Canada
24. Barbastreji Italy

Spirit Of The Game:
Swinger Club Tal der Rosen Germany

women's division

1. Bliss UK
2. Coastal Tendencies USA
3. Wodda-Lodda-Hooda Australia/Germany
4. Maikylo Finland
5. GUSB Italy
6. School from the Hip Germany
7. Opt Ones Holland
8. Cheese USA
9. Cow Girl Up! USA
10. Ramona USA
11. Vifit Ventil Finland
12. Primavera Olandese Holland
13. Mavis UK
14. Tequila Boom Boom Italy
15. Ukrainian Fighting Frogs Ukraine
16. Princess Layout UK
17. Ratschallin Germany
18. Droles de Dames France
19. Nice Snakes USA
20. LAF Austria
21. Swiss Chicken Switzerland/Germany
22. Yawp! Italy
23. Bisce Clandesline Italy
24. Mucche al Pascolo Italy

Spirit : Princess Layout UK

open division

1. No Tsu Oh USA
2. UTI UK
3. Pepe Mana USA
4. Galch22 UK
5. Collard Greens USA
6. Scandal USA
7. FAB Switzerland
8. Ultimale Vibration France
9. Feldrenner Germany
10. Cola Rica Italy
11. Taffi & Piima III Finland
12. Frisefis France
13. Hardfisch Germany
14. ZUF Switzerland
15. Gruneh Holland
16. Mr.Twister UK
17. Mir San Mir Germany
18. Zamperl Germany
19. Chevron Action Flash UK
20. Flying Circus Denmark
21. Absolut HomeDriven Sweden

22. Quattro Stazioni Germany

23. Freezy Bees Belgium

24. Crazy Dogs Switzerland

25. Freespeed Switzerland

26. OW! UK

27. GUSB Italy

28. Gronical Dizziness Holland

29. Mental Disorders Slovakia

30. Team42 Germany

31. Frizzly Bears Germany

32. Saferamzi nlonio Italy

33. Delft Blue Something Holland

34. Pink USA

35. Fluid Drunks UK

36. Meltdown Ukraine

37. Palas Bravas Spain

38. Revolution Air France

39. Nyugi Hungary

40. Flying Bisch Italy

41. Wizards Switzerland

42. Superfly UK

43. Mucche al Pascolo Italy

44. Radical Switzerland

45. Poofas Ireland

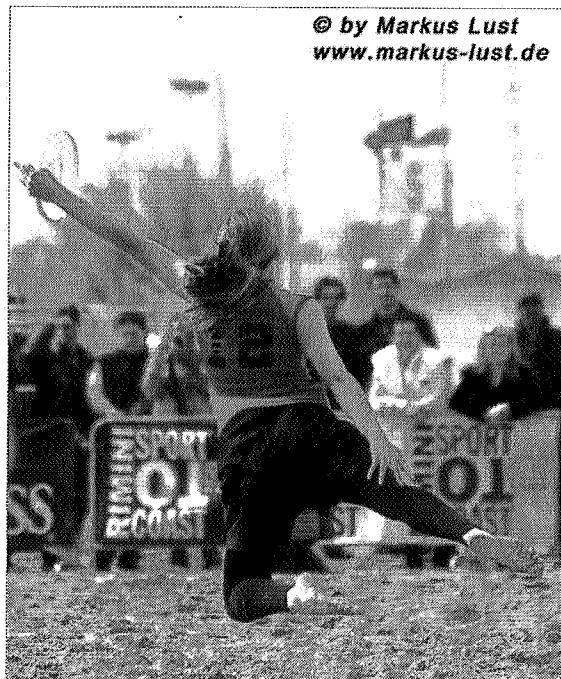
46. Einboern Austria

47. Too Bad Canada

48. Cola SOB Italy

Spirit Of The Game: Poofas Ireland

© by Markus Lust
www.markus-lust.de

JAK SE FREESTYLUJE ZA PRACHY

Úvodem tohoto článku bych chtěl laskavého čtenáře upozornit, že se nejedná o PR aktivitu a ani autor ani redakce (předpokládám) nezískává na jeho základě od firmy Nike žádné plnění.

Asi jste si všimli, že v poslední době se frisbee nevyklo často objevuje na plakátovacích plochách, na internetu i v televizi. Přičinou je reklamní kampaň firmy Nike zaměřená na freestyle obecně, konkrétně pak ve fotbalu, basketbalu a frisbee. "Nejtechničtější hráči světa se sešli, aby si to rozdali se Stickmanem..." Tak nějak začíná povídání o celé kampani, jak sem je koutkem zahlídl na papíru, který se válel kdesi u našeho stánku. Myšlenka je tedy o tom, že kreslená postavička Stickman (ani nevím, jestli se tak píše...) předvádí triky s míči a s diskem a těch pár "vyvolených" sportovců se jej snaží trumfnout. Inu, taky mi to nepřipadá jako nosná myšlenka pro reklamní kampaň, ale budíž. Politicky atraktivně lze říci, že v rámci kampaně ukazuje Nike mladým lidem možnost jak se seberrealizovat a nebrat přítom drogy. Když si k tomu koupí oblečení značky Nike, bude to leda dobré... Můžeme si o tom každý myslit co chceme, ale to je tak jediné, co s tím můžeme dělat. Pro mě bylo podstatné, že když se do věci vložím, bude součástí kampaně frisbee a třeba se tím u nás opět krapet zviditelní.

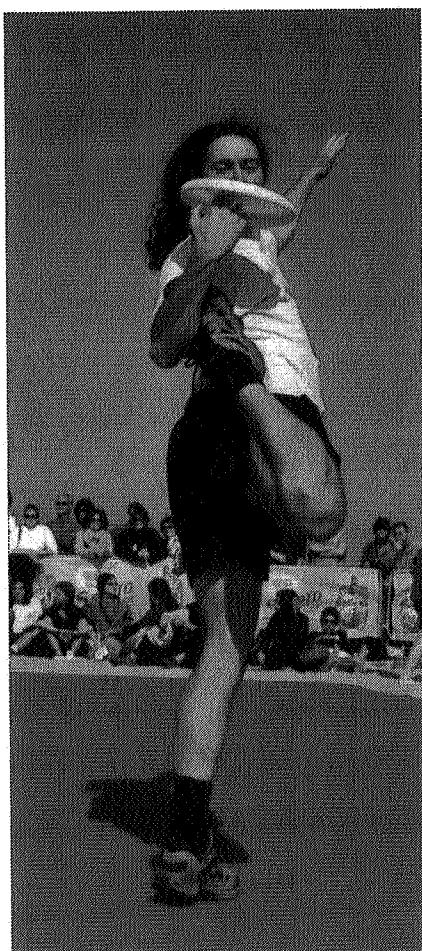
Jak to tedy vše probíhalo. Akce Nike freestyle face off měla původně probíhat v Plzni, Brně a Praze, nakonec se v Plzni nepodařilo sehnat vhodnou lokalitu, takže proběhla pouze ve dvou největších českých městech. Idea byla jednoduchá - v sobotu se uskuteční soutěž veřejnosti ve freestyle s doprovodným programem na téma (jak jinak) freestyle. Aby tam přišli nějací lidé, bude sestaven Nike freestyle tým, který v předcházejícím týdnu provede registraci zájemců. Registrace se měla sestávat z kvalifikace, tedy předvedení nějakých triků, a z vyplnění přihlášky. Jelikož téměř nikdo nic neuměl, stačilo nakonec jen vyplnění přihlášky a zde uvedená data putovala do registru firmy Nike, aby se zájemci "mohla i nadále zůstat v kontaktu." Freestyle tým byl

složen ze čtyř fotbalistů, asi třech basketbalistů a jednoho frisbeejáka, jako zpestření se ještě přidali breakdanceři a fletář (flatland je jezdění - nebo spíš téměř tanec - na kole, které má na obou kolech takové ty stupačky). Těď jen doufám, že tři týdny v takové společnosti neměly příliš destruktivní dopad na můj nezkažený charakter... Organizací celé kampaně byla pověřena

dnech plná kolemjdoucích slečen, detailů jejich výstřihu a jiných partií a zbývající čas zabírali zcela zmaštění členové freestyle týmu. Stalo se tak, že ve dvě hodiny odpoledne freestyleoval na náměstí samotný frisbeeják (například...) a zbytek týmu se procvičoval v disciplíně, pro kterou se brzy ujal název "freestyle" (nebo také "gangsta") zeving". Popisovat noční freestyle na hotelovém pokoji, který dovedl k dokonalosti některé fotbalisté by sice bylo také zajímavé, ale hodilo by se to spíše do časopisu zcela jiného ražení.

V takto freestyleovém duchu nám dny pěkně ubíhaly. Po divokém Brně jsme se přesunuli do Prahy, kde si již každý hleděl svých večerních akcí a dohromady trávili jen čas nezbytný k naplnění smlouvy. Ale pohoda zůstávala, jakkoliv bych to u lidí, které nespoujalo prakticky nic kromě zaměstnatele, nikdy nečekal. Týden jsme skotačili na Palackého náměstí, další týden Na Příkopě, během tohoto jsme se večer přesunovali do různých pražských multikin a zpestrovali tam lidem čekání ve frontě na lístky. V pátek jsem tiše zamáckl slzu, že nejsem s přáteli v Chrasti a dosud nepoznané svaly na mém těle mi při vyslovení slova freestyle hromadně dávaly výpověď. Ze závěrečné sobotní akce se postupně stala meta, na kterou se upínaly zbytky našich sil.

V sobotu jsem se na Výstavišti setkal s Chorchem a za chvíli jsme si už společně s dalšími freestyleisty vlezli do klece. Kruhové pódiu uprostřed pavilonu bylo obehnáno dvoumetrovým drátěným plotem a já jsem se nemohl zbavit dojmu, že každou chvíli k nám přijde krotitel šelem a začne nás popichovat dřevěným kůlem. Hrála hudba, vzduch se brzy ohrál a ztuhnul, zatímco nás v kleci vystřídalo postupně asi 150 soutěžících (cca po patnácti), jejichž freestyleové počinání hodnotilo několik známých osobností našeho sportovního a kulturního života. Mezi jednotlivými semifinálovými koly probíhaly exhibice fotbalové a basketbalové sekce našeho týmu, breakdancerů a footbagářů. Prestižní čas před finále celé soutěže byl vyhrazen pro frisbee. K našemu nemalému překvapení vyvolal už jen náš vstup na pódiump (totiž do klece...) nebývalý povyk a místní omladina byla z prostocviku s umělohmotnou plackou zcela unesena. Což mělo mimo jiné ten efekt, že

agentura Global sport marketing, což je pro většinu z vás naprosto nadbytečná informace, ale mohla by být zajímavá pro toho, kdo by chtěl uspořádat nějakou pěkně zmatečnou akci, u které si žádnou denní hodinu nebude jist tím, co se stane v hodině následující. Nicméně v rámci týmu vládla nálada veskrze veselá. Brzy jsme si osvojili zásadu, že vše co děláme, musí být freestyle. Stalo se tak, že jsme velmi brzy byli schopni napsat průvodce po brněnských hospodách a klubech. Stalo se tak, že videokazeta, na kterou měl jeden z basketbalistů natáčet průběh naší brněnské štace a pak ji odevzdat do Niku, byla po pář

na otázky typu: "Nemáte náhodou nějaký frisbee navíc?" jsme postupem času reagovali téměř hrubým násilím. A pak akce skončila. Vítěz - fotbalový freestyleista z Brna - si odnesl pěkných deset tisíc peněz a já jsem si odnesl pocit z dobré vykonané práce, asi deset malých červených disků Nikefreestyle.com, jeden fotbalový míč, natažené svaly, výron na kotníku a do sedmi do rána jsem k tomu ještě stihl přidat blíže neurčené množství piv, tequil, alpských rumů a becherovek. Jediný stín na celé akci byl, že soutěže se celkem zúčastnila přibližně jedna frisbeejačka a to jsem ji ještě neviděl. Přesto když jsme se v neděli sešli s Chorchem na Letné, koukal jsem kolem sebe jako v mrákotách, což nebylo způsobeno ani tolík alkoholem z předešlé noci, jako spíše faktum, že snad každý, kdo nejezdil na in-linech, si tam házel diskem. Lze samozřejmě diskutovat o tom, do jaké míry na tom měla podíl akce Niku a do jaké míry pouze krásné letní počasí, ale stejně jsem z toho měl moc pěkný pocit.

Štěpán

Tapolca 2003

Název: Central European League

Pořadatel: Maďarsko

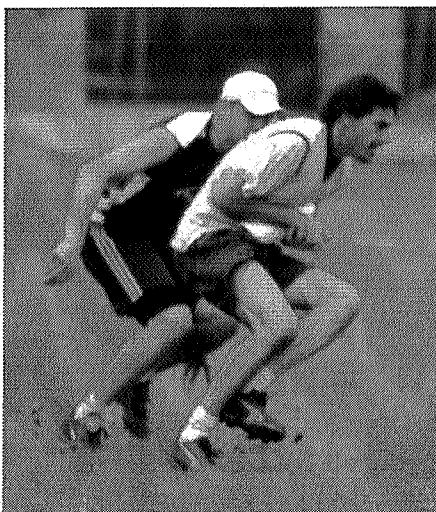
Místo konání: Tapolca

Ročník: 2.

Datum konání: 12./13. 4. 03

Počet týmů: 10 v coed + 3 v ženské kategorii

Počet hrnčí a jejich kvalita: Čtyři - dvě

hlavní v blízkosti tribuny a sociálního zázemí, dvě trochu bokem s horší kvalitou povrchu.

Pravidla: Byla pro CEL téměř klasická: hrálo se 50 minut nebo do 15 bodů. Při rovnosti bodů se po vypršení času přidával pouze jeden.

Snídaně: V sobotu i v neděli ráno se jedna z šaten proměnila v bufet s následující nabídkou: housky, sýry, salámy, džemy, ovoce, nápoje. Klasika.

Večeře: Guláš s kolínkama, zapékání těstoviny, zelný salát, chléb. Jídla dost, prostoru málo - někteří si museli svou porci snít na koleně, aby se předešlo případným zraněním při šermování přiborem.

Startovné: 35 euro na osobu včetně večeře a konzumace alkoholických nápojů na sobotní párty.

Party: Pořadatel už dopředu avízoval, že každý si za cenu 9 euro bude moci doprát alkoholu, na kolik se bude cítit. Aby se předešlo případnému vyčerpání zásob, zakotvili jsme přímo u zdroje - ve vinném sklepku, vzdáleném asi 6 km od místa konání turnaje. Cestu tam i zpět zajišťovala kyvadlová autobusová doprava. Hned ve dverích každému přistál v ruce panák pálinky, u stolu byly plné lahve. Samozřejmě i vína. Po večeři nastoupil DJ a parket se roztančil. Frčelo to uvnitř i venku, kde hořel velký oheň. Ani na této párty nechyběl žralok, tentokrát v podání Jacobova bratra Barryho.

Pivní závod: Žádný oficiální nebyl.

Hra: V sobotu jsme hráli celkem fajn, v podstatě bez problémů jsme vyhráli naši skupinu a to s celkovým skórem 59:12. Dá

se říct, že nám vycházel téměř vše, ať už to byla zónová obrana nebo náš klasicky chaotivní útok. V neděli už to bylo trošku horší, a to nejen proto, že nejmenovaní členové našeho týmu měli v ranních hodinách drobné problémy s koordinací, ale též proto že se hodně zvedl vítr a pomalu se začalo projevovat, že celý turnaj hrajeme v sedmi. Semifinále proti Hallodigaze jsme si celý zápas nevykli na jejich zónu a i když jsme neodehráli vyloženě špatný zápas tak jsme po zásluze prohráli 10:8. Po velkém zklamání z toho, že jsme se opět nedostali do finále byl zapás o třetí místo z naší strany dost odevzdaný a bez energie. Opět zasloužene jsme prohráli 11:10.

Finále: Thebigez vs. Hallodigaze. Velice nudná záležitost kdy theBigez svou bezchybnou zónou a čistým útokem Hallodigaze téměř k ničemu nepustil a bez problemů zvítězil 13:6.

Ceny: Každý tým dostal diplom, každý hráč památeční propisku s logem pořadatele. Nejlepší výsledky byly odměněny čímsi alkoholickým.

Závěr: Jako každý CEL tak i toto byl skvělý turnaj. Dobrá hra, super party, super lidi atd. Je vidět, že celá myšlenka CELu začíná fungovat a to nejen proto, že týmy, které dříve končily ve spodních částech tabulky se začínají prokousávat vzhůru, ale i to, že tolík nových tváří jako v Tapolce jsem ještě na CEL turnaji neviděl. Nejspíš jako všichni jsem byl nejvíce ohromen hrou nových Maďarských Juniorů (jejich hráč Turbo byl po zásluze odměněn cenou pro nejlepšího hráče turnaje).

Petr/fuj

CEL ranking 2003 / odehráno - Tapolca, Alt Vegelberg /

Team	Nation	Total	1st round	2nd round	extra points	Spirit
1 thebigez	Austria	21	11	10		1st round
2 Terrible Monkeys	Czech	13	0	3	10*	
3 FUJ	Czech	9	3	6		
4 Hallo-digaze?	Hungary	6	6	0		
5 upsadaisy	Austria	4	0	4		
6 Csoda-szarvasok	Hungary	4	4	0		
7 Storm	Slovakia	2	2	0		
8 Outsiterz	Slovakia	2	0	2		
9 Catchup	Austria	1	0	1		
10 Wunderteam	Austria	1	0	1		2nd round

* for winning last years champions league

TERVEISIÄ SUOMESTA

Krátké léto, dlouhá zima, spousta sněhu a silný vítr. Podmínky pro frisbee neúplně ideální, přesto se ale frisbee ve Finsku docela daří a stále více nabývá na popularitě. Kromě Finu dokáže přitáhnout i zahraniční studenty z místních univerzit a tak jsem se i já dostal k Ultimate a stal se hráčem Turku Terror.

TURKU TERROR

TT je jediný klub ve městě, je však obvyklé, že ve větších městech je tým více; v Helsinkách jich mají aspoň šest. Celkem má TT tři týmy: A a B open a ženský tým, dohromady skoro 40 lidí, většinou vysokoškolských studentů. Přestože se hráčská základna může zdát poměrně široká, na finské poměry se jedná spíše o průměr, není neobvyklé, že v klubu je hráčů mnohem více. Hra se tu bere poměrně vážně, lidé na tréninky chodí pravidleně i přesto, že během sezony jsou tři až čtyři týdně, plus ligové zápasy a turnaje o výkonech. V A týmu jsou kluci, kteří hrají Ultimate osm a více let, a podle toho jejich hra taky vypadá, skutečně radost na pohled. Letos se umístili na čtvrtém místě v letní i zimní lize, což asi reálně odpovídá jejich reálné kvalitě.

LIQUIDISC A OSTATNÍ

Nejlepším finským týmem je bezesporu Liquidisc z Espoo. Zatímco Turku má k dispozici pět nebo šest hráčů, kteří jsou na opravdu špičkové úrovni, v Liquidiscu hraje takových patnáct. O jeho kvalitách svědčí i fakt, že si jako vůbec první (a tuším, že zatím i poslední) evropský tým dokázal zahrát finále mistrovství světa klubů (v 99 ve Skotsku proti DoGu 18-20). Od té doby sice svůj úspěch zopakovat nedokázal, spíš než v poklesu výkonnosti, bych ale důvod viděl v neschopnosti přivézt na mezinárodní soutěže kompletní tým. Sponzoři se hledají těžko a taková cesta na Havaj, to je rána do rozpočtu i pro jinak relativně bohaté Finy. Každopádně je ale Liquidisc spolu se švédským Skogshyddans asi nejlepším klubem ve Skandinávii. Budíž ke cti finské ligy, že Liquidisc zde žádným výrazným způsobem nedominuje a

špička je poměrně vyrovnaná: TT jsme s nima naposled prohráli těsně 15-17, celkově třetí Helsinki Ultimate Team (HUT) sice dostal nakládačku 15-10, ve finále ligy pak jenom se šestím vyhráli v krásném zápase se Sippo Odd Stars (SOS) 15-13. Pravdou ovšem je, že jakkoliv jsou utkání dramatická a vyrovnaná, vždy se nakonec radují hráči z Espoo.

SOUTĚŽE

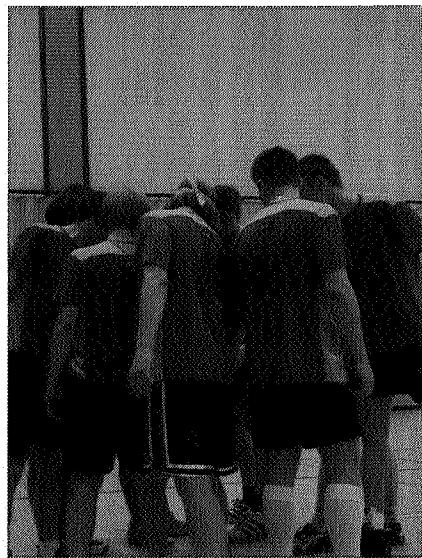
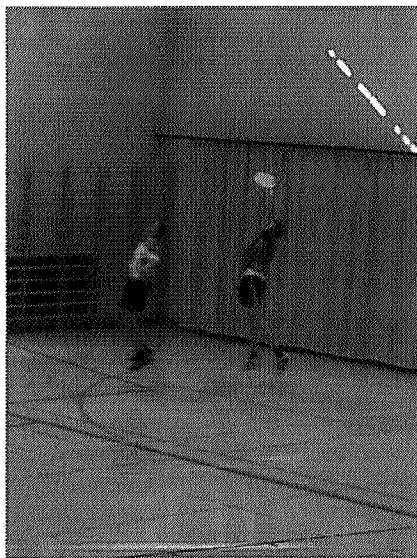
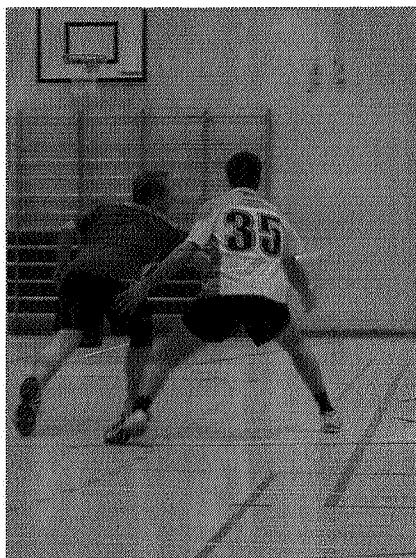
Pod záštitou Finské federace létajícího disku (Suomen Lijotiekiljitto) probíhají přes rok dvě nezávislé ligové soutěže. Zimní (indoor) liga se hraje od října do března formou víkendových turnajů. Pořádá se první, druhá divize open, ženy a junioři, celkem (bez juniorů) asi 30 týmů. V základní části

hraje každý s každým, týmy umístěné v první části tabulky postupují do bojů o zlato (resp. o postup do vyšší ligy), kde se nejprve opět utkává každý s každým a první čtyři týmy pak postupují do finále, resp. zápasu o třetí místo. Týmy ze spodních příček pak dohrávají o umístění. Zápasy se hrají na 60 min nebo do 15 bodů.

Vzhledem k tomu, že letní outdoor liga se hraje ve více hráčích a je celkově náročnější, pořádají se pouze open a ženy divize, protože kluby většinou nemají dostatek kvalitních hráčů na nasazení týmů pro druhou ligu či juniory. V minulém roce se zúčastnilo 9 týmů v kategorii open, 6 týmů v kategorii ženy. Hrací systém je stejný jako v zimě, zápasy se hrají 1 hod 50 minut, resp. do 19 bodů.

Ligové zápasy probíhají na víkendových tur-

najich, za jejichž organizaci je vždy zodpovědný některý z týmů. Kromě toho se poměrně často jezdí na turnaje do zahraničí, oblíbené jsou především švédské a dánské (kvůli kvalitním soupeřům) a estonské (kvůli levnému alkoholu). Kvalitní mezinárodní turnaje se hrají i ve Finsku, jeden z nejlepších, červnový Yyteri Beach Tournament, pořádá Turku Terror. Berte toto jako pozvánku k účasti!

FINANCE

Co má finské a české frisbee zřejmě společného, je nedostatek finančních prostředků. Přesto, že se tu Ultimate docela úspěšně snaží zviditelnit na veřejnosti (celostátní televize tu dokonce vysílala finále letní ligy), stále bohužel zůstává na

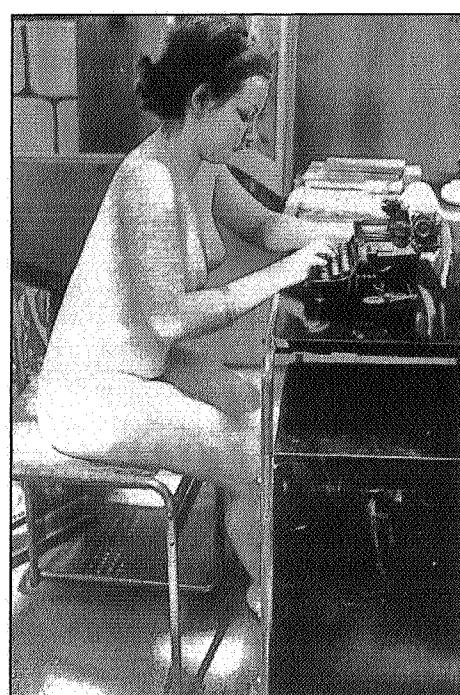
čistě amatérské úrovni. Některým týmům se sice občas podaří sehnat sponzory na nové dresy nebo na podporu jejich účasti na zahraničních turnajích, většinou však z titulu dobré známosti v bohaté firmě spíš než z důvodu cílené marketignové strategie. Se stejnými problémy jako kluby se potýká i reprezentace.

V jednom mají ale finské kluby před českými přeci jenom výhodu. Sportovní využití občanů je tu ze strany státu štědře podporováno a týmům jsou zajištěny velice dobré podmínky pro trénink. Kluby tak mají možnost trénovat ve výborně vybavených "komerčních" halách a hřištích, pronájem je

z velké části hrazen z městského nebo státního rozpočtu.

Příští rok čeká Turku velká událost: bude pořadatelem světového mistrovství Nationals. Všichni doufají, že tahle akce bude úspěšnou reklamou pro Ultimate a dostane se tak více do širšího povědomí lidí a snad přitáhne nové hráče a sponzory nejen do Finska, ale snad pro celé evropské frisbee obecně. A snad budou mít naši hráči dost peněz, aby na vlastní kůži okusili, jak se hraje Frisbee na severu Evropy a dost formy na to, aby odtud přivezli dobrý výsledek.

"fin"

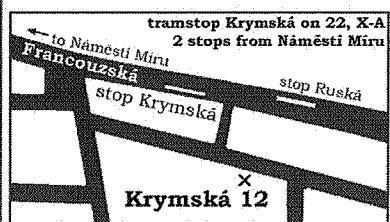
SHAKESPEARE AND SONS BOOKSTORE - CAFE

velký výběr nových
a použitých knih v angličtině
beletrie, poezie, historie, filosofie, politologie a další

český atikvariát
nízké ceny
pravidelná autorská čtení
stylová kavárna

otevřeno denně: 10:00-24:00

tel: 271740839
info@shakes.cz

Astrované Ruce

Jiří Blahout
Nám. Miru 8
301 00 Plzeň
astroplzen@centrum.cz

F.U.I.

Marek Holicky
Ruprechtická 2277
193 00 Praha 9
marovo@volny.cz
www.pragueaccommodations.com/fui.html

Prague Devils

Ivan Filandr
KV FEL CVUT
Technická 2
166 27 Praha 6
prague.devils@email.cz
www.praguedevils.org

Prague Lions

Michal Pešek
Bukovecká 508
199 00 Praha 9
peske@ficc.cz

Pražská 7

Martina Zralá
Chodská 4
122 00 Praha 2
p7@seznam.cz
p7.actum.cz

Rollnici

Ivan Malý
Poznaňská 450
181 00 Praha 8
rollnici@nofuture.cz
m3sbee.webpark.cz

SPLT

Pavel Kolařík
Nad Upadem 274
149 00 Praha 4
splt@seznam.cz

Terrible Monkeys

David Průcha
Na záhonech 60
141 00 Praha 4
monkeys@email.cz
monkeys.jinak.cz

Zlatá Zimnice

Libor Šafrt
U lipy 25
151 00 Praha 5
zz@interbis.cz
zz.interbis.cz

3SB

David Novák
Hašková 20
370 04, České Budějovice
3sb@email.cz
<http://3sb.webpark.cz>

Chomutov

Vítěz Grigartík
Sportklub 92
P.O. BOX 20
407 01 Jílové
vitgri@iol.cz

»» Prague Devils řeší krizi! Po zdrcující porážce ženského týmu Pd na poslední Opičárně se v týmu otevřeně hovoří o potřebě posil. Podle zdrojů blízkých vedení týmu se vážně uvažuje o dalších pokusech o ziskání přestupu z vítězné Pražské Sedmy. Jak se však podařilo zjistit, zájem na straně P7 je minimální. "Z toho jejich fernetu bych se vážně poblížila," nechala se slyšet jedna z hráček P7.

»» V neděli 27. dubna 2003 ve 3:45 ráno přistálo na poli v Čerčanech UFO. Jedinými očitými svědky celého úkazu se stali hráči Pražské Sedmy a Tomáš Radil (TM). Na rozdíl od ostatních dokumentovaných případů UFO je tento jedinou událostí, kdy se ufonauty podařilo odchytit a izolovat v přilehlém maringotce. Fotodokumentace se po odtajnění objeví na <http://p7.wz.cz>.

»» Nedávno se na českém trhu objevila nová nebezpečná varianta ginu Bombay Sapphire. Národní protidrogová centrála varuje, že nová varianta se od původní vzhledem ani chutí nijak neliší, obsahuje však 47% alkoholu a je distribuována v litrových lahvech čtvercového půdorysu s moderným barevným nádechem. Jakýkoli výskyt této látky hlašte a gin okamžitě odevzdějte vedení Pražské Sedmy k odborné likvidaci.

»» Pokud se někdy ocitnete ve skupině hráčů P7, kteří budou mít po ruce pomeranč a skořici, vždy se pořádně podívejte, kdo stojí napravo a nalevo od vás. Může to být velmi důležité.

»» Luděk (TM) chytí zimnici a leží v horečkách.

Chrást, Straškov, Alt Nagelberg,
Rotterdam, Finále ligy, Rumba cup,
profil, golf a jiné

Champions league

» We're really pleased to have gotten through the first Champions League event successfully - all the games were fiercely contested, the fields were amazingly soft and the whole event was free to the teams coming over from the continent. One regret is that only 5 teams were involved - we had enough space for 8 but a couple pulled out at late notice.

The event in Mainz will hold 8 teams which I believe are Clapham, Skogs, Red Lights, Flying Angels, Feldrenner, Chevron, Hardfisch and Woodies; and the Copenhagen event in July will be similar but include more Scandinavian teams. As far as overall placings are concerned we'll award points to each team according to where they finish at each event and have an overall winner after 3 events - this will be pretty unofficial though as not all teams are entering all 3 events.

Now that the league has gotten off the ground our next challenge is how to include more teams (eg I realise that southern europe doesn't have much representation yet), and how to formalise qualification. For the first year we simplified the issue by just inviting established teams, particularly those that were at WUCC in Hawaii last year. In 2004 and beyond we'll be concentrating on making the events more open to the whole of europe. If the Champions League becomes a regular fixture in the european calendar, the enhanced competition and prestige will take our teams to levels we can't otherwise reach.

» Cambridge played host to the cream of european ultimate this weekend, featuring Clapham (UK), Chevron (UK), Ragnarok (Denmark), Feldrenner (Germany) and Flying Angels (Switzerland).

The final standings: (placing, team, won, lost, points difference)

1. Clapham	3-1	+22
2. Ragnarok	3-1	+5
3. Flying Angels	2-2	+3
4. Feldrenner	1-3	-15
5. Chevron	1-3	-15
<i>Spirit: Chevron</i>		

SATURDAY

- » Clapham 17-10 Ragnarok, Feldrenner 17-14 Chevron
- » Flying Angels 14-11 Clapham, Ragnarok 17-10 Chevron
- » Flying Angels 15-11 Feldrenner

SUNDAY

- » Ragnarok 17-15 Feldrenner, Chevron 16-15 Flying Angels
- » Clapham 17-5 Feldrenner, Ragnarok 15-12 Flying Angels
- » Clapham 17-11 Chevron

Clapham won both their games on Sunday to take top spot by virtue of beating Ragnarok in their earlier head-to-head. Flying Angels had a difficult sunday after playing some great ultimate on the first day to beat Clapham and Feldrenner. Chevron started the tournament badly, losing their first two games before beating the Swiss in a fantastic sudden-death game early on Sunday. Ragnarok suffered an early defeat to Clapham but toughed it out afterwards to win their remaining 3 games. Feldrenner started well against Chevron but suffered in the later games for only bringing 11 players. We're looking forward to the next event in Mainz on June 14/15.

alex /clapham/

New Freestyle Players Association web site

We are very excited and proud to announce the new Freestyle Players Association web site! This totally updated site offers jamming tips & great surfing for both rookie and crusty freestylers.

The dream of this non-profit organization and this web site is to encourage new players to learn to play disc freestyle with the limited money and volunteer resources of the FPA. This web site will be the foundation for these efforts. When you check out this site, we think you'll be amazed at the depth of content. OVER 150 PAGES OF NEW CONTENT and over 200 new or seldom seen photos from the 70s to now. The "Photos/Videos" section contains a photo gallery for the 70s-00s with some rare shots and lots more. (We definitely need more photos, especially shots of non-west coast players, past and present. See below.) "Meet the Players" has images of 2002's top ranked players, with links to excellent player profiles and some great photos (send us your profile, even if you're a novice - read below). Also, patronize the FPA store on-line! Right now we have freestyle discs & videos. All proceeds help the FPA with its non-profit mission. We want you to help us TELL THE WORLD about this site.

Happy surfing!

Here it is: <http://freestyledisc.org>

Larry Imperiale

Sekta

Co to s vám udeľá, když se řekne "repre", "reprezentace" nebo "národní team"? S někým to ani nehne, bez mrknutí řekne blbost. Někdo se možná nadechne a na chvíli se zasmí, nechává se kolébat červeno-modro-bílými obrázky. Jiný se na chvíli zarazí a pak si uvědomí, vždyť to jsem já, já jsem reprezentant, ale zůstane chladným a rozvážně vám začne vyprávět, někdy i trochu filozofovat, jak je to důležitý a náročný úkol. Co myslíte, který z nich je nejblíže? Všichni a nikdo, řekl bych. Každopádně je to břímě. Celý ten cirkus kolem repre nekonci v momentě, kdy vám do pošty přijede e-mail se seznamem "vyvolených". Tím to naopak všechno začíná. Zasáhne to celý vás život. Někdy máte chuť se na to všechno vykašlat, jindy vás to zase baví a dává vám to smysl. Každý reprezentant to má asi trochu jinak. Někdo zvážní, trochu zvedne hlavu a když se s ním bavíte o hře, tak by jste mu nejraději připnuli placku s nápisem "Chceš být reprezentant? Zeptej se mě jak". Na někom vůbec nic nepoznáte, ale to neznamená, že se uvnitř nic neděje. Myšlenky jsou mraky, který přemůžete jen když se na chvíli vypnete. Koukněte se na Mattix, tam je uvidíte, jsou převlečený za takový blikající chobotnický. A který to jsou? Co třeba "měl bych zabrat, když jsem ten reprezentant", nebo "proč se hádá, když já jsem reprezentant a on ne", "uz zase kouřím a to bych neměl".

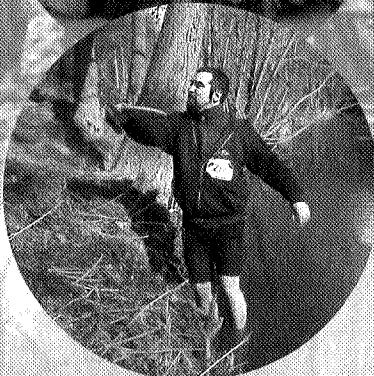
Vlastně reprezentace je taková sekta. Vytvoří si svůj vlastní slang, významně na sebe pomíkává, když se dva potkají. Taky z vás tahá peníze jako jiný sekty a v neposlední řadě všichni nosí stejný oblečení a jestě se k tomu členové očislují, aby nevznikl nějaký nepředvídaný problém.

Poznali jste se? Ne, tak to je dobré, protože je to fikce. Nebo není?

člen sekty **carlos**
(číslo ještě nemám :)
(nekorekturováno)

golfová liga 2003

1. kolo/ Plzeň

První ročník Aprílového discgolfového dýchánku (oficiální název zahajovacího turnaje české discgolfové ligy) se uskutečnil 5. dubna 2003 v borském parku v Plzni. Pořadatelství se ujali dva golfisté z ultimate týmu ATRUC Dr. Ud a Dodo. O první body do celkového hodnocení discgolfové ligy 2003 se nakonec v aprílovém počasí popralo jen 10 nejotřejších borců. Kurs byl pečlivě připraven. Hrálo se na 2 krát 18 jamek bez finále ve dvou pětičlenných skupinách. Každá skupina měla svého nosiče koše a zapisovatele. Hráči tak měli prostor se plně soustředit na svůj výkon. Kurs samotný byl plný krátkých technických jamek, adrenalínových parádiček a nečekaných překvapení. Nejúspěšněji se s nástrahami utkal Ludis a zaslouženě tak získal putovní "Kundál".

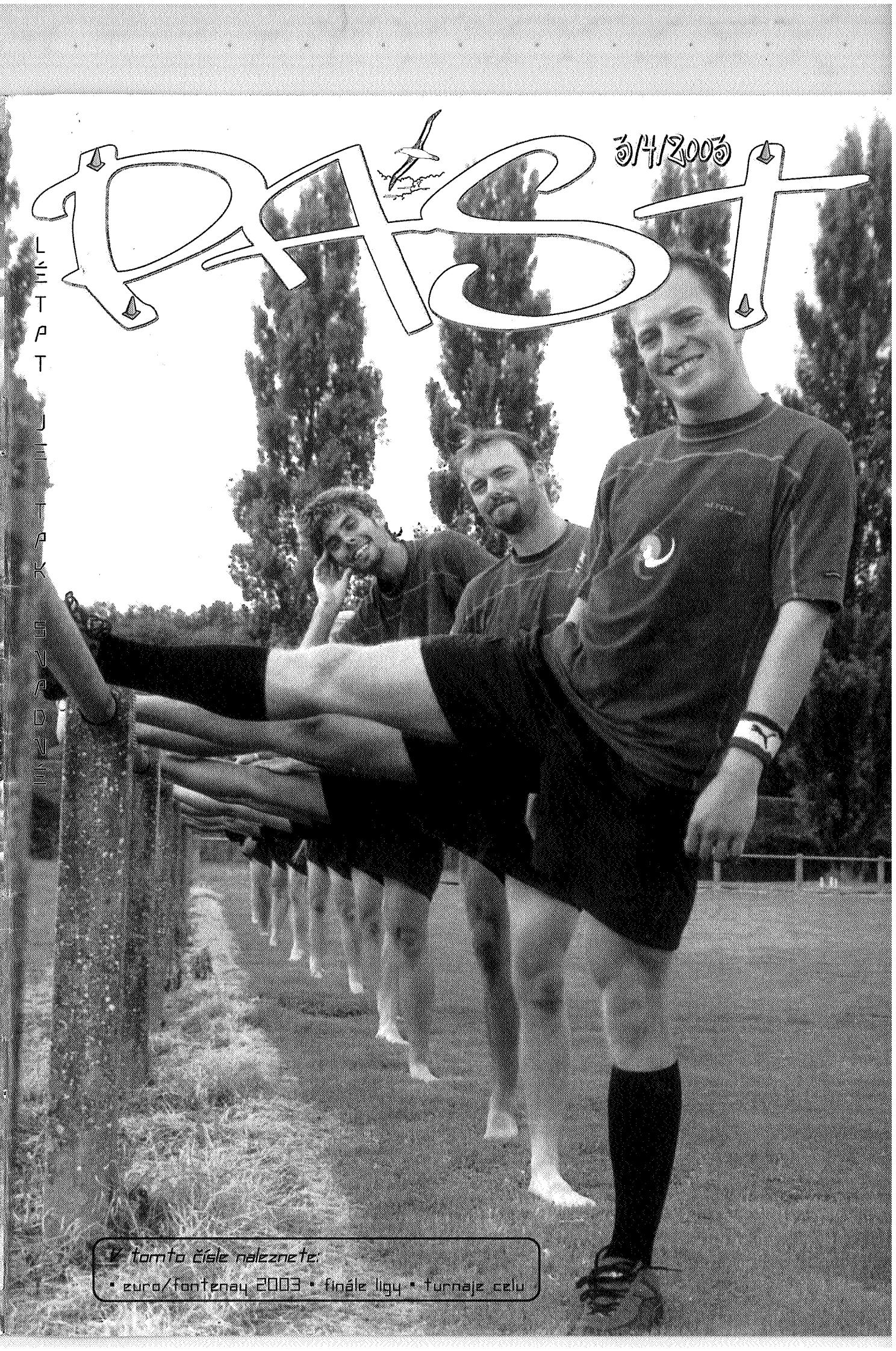
dejj
(nekorekturováno)

2. kolo/ Pardubice

Pardubické kolo golfu mělo jednu zásadní odlišnost od ostatních ligových turnajů. Místo dohazování na golfové koše se dohazovalo asi na maximálně metrové dřevěné kuly. Hrálo se 2x 18 jamek plus finále na 9 jamek. Pardubický park je poměrně otevřený, bez závažnějších přírodních překážek, to znamená, že dovoluje diskům se dostatečně proletět. Po absolvování dvou základních kol jsem byl ve vedení před Luďou a Martákiem. Finále se jestě zúčastnil Mezo s Danym. Finále jsem nezvládl a tak vyhrál zase Ludis. A co že vyhrál? Disk a Vodku - obojí se tak dostalo do těch správných rukou. Počasí bylo nadmíru přející a tak se z pardubického turnaje stala velice příjemná záležitost. Dík patří organizátorům a příště už na koše?

carlos

(nekorekturováno)

V tomto čísle naleznete:

- euro/Fontenay 2003 • finále ligy • turnaje celu

Babí přátelé, sportovci.

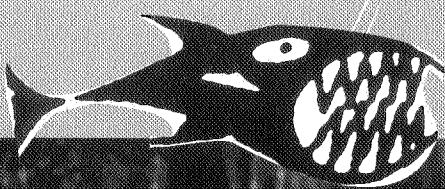
Letní sezóna je fuč. V záplavě větších i menších událostí jsme úplně zapomněli, že kromě běhání po zelených pláních a skocích hodných karlovarských jelenů, byste si také rádi přečetli své vlastní těžce vydržené komentáře, uplácáne v ranní frontě na jediný funkční záchod nejmenovaného turnaje. Naše těžka závislost na létání nás bohužel nenechává ani chvíliku klidnými a neustále nás nutí běhat, házet a pokřikovat. Sedánky u počítace nepřichází v úvahu. Disk s námi jedná nekompromisně. Má nás v hrsti. Každé ráno nám přihraje libozvučnou mantru: "Létat je tak snadné!". Jen asi jednou za měsíc se vždycky v noci přikrde noční můra temná jako DJRZho disk. Je to vždycky stejně. Za námi lajna. Před námi přísnější obránci s šesti rukama. Pokřikujičí dav. Přes zkažené obráncovy zuby se na jeho smrticím dechu k našim uším dře pronikavý zvuk ... mno a v tom se vždycky probudíme úplně zpocení a neustále opakujeme to odpudivé slovo ... Past!

Dnes v noci ale budeme spát klidně. Postará se o to konejší sen o úžasné turnajové snídani, kde nikdo nemá na jídlo ani pomyslení, kromě nás dvou. U napaného stolu s plnou pusou v klidu sledujeme chechtající se čtenáře.

Přejeme Vám příjemné kličkování mezi pavučinami babího léta a také ať svůj disk štastně najdete mezi spadaným listím.

Carlos a Dejf

Postkarte für Freunde
Císařské Autonome Litteratury Brno

Kam za letající kultúrou

- říjen 4-5/2003 /italie/
Bologna
info: botournament@yahoo-groups.com
- říjen 11/2003
Praha/Vypich - golfový turnaj
info: www.discgolf.cz
- říjen 18-19/2003
Rollníci
info: rollnici@nofuture.cz
- říjen 28/2003
HH cup/Praha Strahov
info: prague.devils@email.cz

halová sezóna/halové turnaje

- listopad 29-30/2003 /rakousko/
Wolkersdorf - mixed ultimate
info: tournament@spin-ultimate.net
- další známé a prověřené turnaje do konce roku jsou v Lipsku, Bayreuthu a v Braunschweigu - pro blížší informace sledujte www.frisbee.de

Opičárny na Zeleném pruhu

Budou, jak píše Čald na jiném místě. Ještě se neví termíny, ale předpokládáme, že budou zhruba 3 nebo 4 (snad dvě do konce tohoto roku). Opět by měly být jednodenní, s kapacitou 8 teamů. Jeden z návrhů je, že každá z nich bude pro jinou kategorii. To znamená, že by jedna byla Open, jedna Mixed, jedna pro ženský a jedna možná pickupová pro nováčky. Cena by měla být zhruba stejná jako loni, tudíž cca 1.500,- na team. Uvidíme a dáme vám včas vědet. Vaši TM
info: monkeys@email.cz

- prosinec 31/2003
Frisbee Silvestr
Silvestr by měl proběhnout, jako každý rok a asi na stejném místě. Téma ještě není určené, ale máme už jednoho vážného favorita. Včas (asi začátkem listopadu) Vám dáme vědět podrobnější informace. Takže zapistě si to do svých diářů nebo za usí (jak kdo chce) a přijedte, jste srdečně zváni.
info: dejfp@email.cz

Zápis ze 25. schůze ČALD

Datum konání schůze: 2. 9. 2003

Místo: Restaurace U Čámrise

Přítomni: Petr Medek, Petr Schreiber, Jan Novák, Petr Josek, Martin Slížek, Kristina Klímová

Omluveni: Vít Grigartzik, Ivan Fibík, David Průcha

Funkce nové VR

Předseda - Petr Medek (odhlasováno pro 7, proti 0, zdrželo se 0), Tajemník - David Průcha (+7, -0, ?0), Rozvoj - Kristina Klímová (+7, -0, ?0) a Jan Novák (+7, -0, ?0), Golf - Martin Slížek (+7, -0, ?0), STK - Petr Schreiber (+7, -0, ?0), Petr Josek (+7, -0, ?0) a Ivan Fibík (+7, -0, ?0), Freestyle - externě Štěpán Materna, Ekonomika - externě Radka Balážová, Legislativa a sponzoring - Vít Grigartzik (+7, -0, ?0), Evidence členů - externě Jan Malý, Komunikace - Petr Josek (+7, -0, ?0)

1) Rozdělané věci

Video z Hawaje - urgovanó mailem, zatím bez odevzdy. Poslední pokus. Řeší PJ

Zápis z VH - řeší DP, žádný pokrok

2) Reprezentace - výsledek

Odhlasováno (+5, -0, ?1) pro placení zbylých 4 kazet kameramanovi. Ten se pro začátek pokusí zpracovat z videa dokument o účasti na ME. Forma: klasický dokument, délka cca 1h. Bylo navrženo v rámci medializace sepsat krátký článek o účasti reprezentace na ME a publikovat na ČALD. Vhodný autor by mohl být Carlos, požádá ho KK. Možnost dotace MŠMT na reprezentaci zjistí PS.

3) Cena pro vítěze ligy

Současná podoba nevyhovuje, je třeba vyrobit novou cenu. Model putovní/neputovní část bude patrně vhodné zachovat. Návrhy:

a) Skleněný disk, velký putovní. Průměr zhruba 50cm, čirý, s logem případně obrázkem. Je třeba zjistit zda jde vůbec možné vyrobit a kolik by stál. Řeší VG a PM.

b) Dřevěná maketa hřiště jako stojan pro neputovní disk. JN zjistí možnosti. Oba návrhy dále počítají s neputovní maketou disku, současná keramická podoba

víceméně vyhovuje. Je třeba zjistit možnosti popsání takového disku, řeší IF.

4) Liga

Upřesněny další podrobnosti:

Nasazení na finálový turnaj bude dle minulého ročníku (odhlasováno +5, -0, ?1). Nové týmy se budou řadit na konec dle data přihlášení.

Na kvalifikačních turnajích se budou odevzdávat soupisky, ale jen pro účely sledování placení členského příspěvku (hráči žijící v Čechách musí být členové ČALD se zaplaceným poplatkem). Hráči mohou libovolně přestupovat mezi týmy - není omezen. Nejpozději na začátku finálového turnaje musí tým odevzdat soupisku. Všichni hráči musí být členy ČALD a mít zaplacený roční příspěvek na ligu. Z tohoto pravidla může STK udělit výjimku.

Aby se tým mohl zúčastnit finále, musí se předtím zúčastnit alespoň jednoho ligového turnaje. Kritériem je jméno týmu. Ve výjimečných případech lze od tohoto pravidla ustoupit, musí to však schválit VR ČALD.

Finálový turnaj je vhodné pojmenovat rozvojově (propagace, možná i dotace ČALD). STK upraví příručku pro pořadatele ligových turnajů a soutěžní řád. Navrhované změny pošle mailem.

5) Diskuze

Halová sezóna: Opičárný budou.

Návrh na promyšlení: 2 oddělená indoor mistrovství - open a coed. Termín leden, únor, nejdéle březen.

Další návrh: seriál jednodenních indoor turnajů (něco na způsob Opičáren, ale počítat výsledky).

Další návrh: pro jarní sezónu vybrat včas (v zimě) termíny turnajů a podle nich hledat pořadatele. Zkoušíme už na podzim.

Další schůze - středa 1.10. - 19.00

Předběžně omluven: PJ

Zapsal PM

Česká Asociace Létajícího Disku

P.O.BOX 199, 160 41, Praha 6

cald@email.cz, www.cald.cz

PAST 3/4/2003

frisbíjový občasník

Ředitelé a Vydavatelé:

dejf & carlos

Redakční rada:

padající jako listí

Redakce děkuje:

inkoustu

Jazykové korektury:

kamilka

Naše emajlová adresa:

dejf@seznam.cz

Předplatné pro ČR a SR:

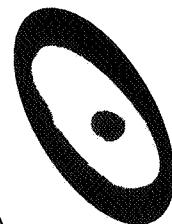
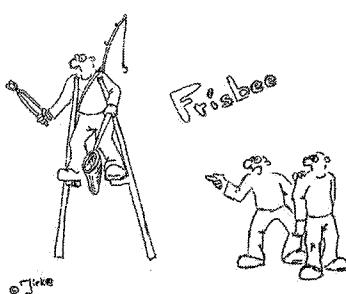
david průcha
pod rapidem 5
praha 10, 100 00
telefon: 737 826 113

Foto:

dejf, carlos /tm/, štěpán, méďa /pd/,
katy /fuj/, honza havel /p7/

Foto na obálce:
ceský národní team ve Francii /katy/

past tiskne Copy General
náklad 70 ks
vychází 5. 10. 2003

Waldviertel

Opět po nějaké době jsem se dobrovolně přihlásil k napášení článku. Je to sice skoro 6 týdnů, co se tento turnaj konal, ale přesto doufám, že nějaké vzpomínky, které by Vám tenhle turnaj přiblížily, přece jen ještě z paměti vylovím.

Takže - tenhle turnaj se konal v pěkném areálu malé vesničky Waldviertel pouhé tři kilometry za státní hranici. K dispozici byla čtyři frisbova hráště (pravda, dvě o kus kratší), ale přece jen s dostatečnými rozměry na hraní a se solidními povrchy. Ovšem teď si vzpomínám, bylo tam jedno místo, ne zrovna moc porostlé travou, na kterém si Ája S., hrající s FUJem, pořídila luxusní oděníní a jelítká po jednom tvrdém souboji se Sitem z Thebigez.

Jinak zázemí, to byl takový rakouský standard. Hala na spaní, sprchy s teplou vodou, bar s poměrně slušným točeným pivem, bohatá snídaně atd.

Já osobně dorazil až v sobotu, takže pokud se něco zajímavého dělo v pátek večer, nevím o tom bohužel nic. Samotný turnaj (či spíše jeho hrací systém) byl hned ze začátku pojmenován tím, že nepřijely dva týmy. Muselo tedy dojít ke změně a TM, se kterými jsem hral, museli náhle za několik minut nastoupit k prvnímu zápasu. V něm jsme se střetli s maďarským týmem, který byl plný nováčků a zvítězit v něm bylo povinností. Ani další zápas nebyl příliš těžký a opět jsme s přehledem vyhráli.

Třetí zápas ve skupině jsme hráli proti týmu Catch Up a byl to zápas poměrně náročný. Všichni hráči tohoto týmu hráli casto dost nefér způsobem, takže o fyzické kontakty - jako různé střikání, příslapnutí v plném běhu (bez jediného slůvka omluvy) apod., či hádání se o pravidlech, nebyla nouze. Díky jejich častým házecím chybám jsme je nakonec dokázali porazit, ale musím říct, že proti tak arrogantrním hráčům jsem už dlouho nehrál.

Další dva zbylé zápasy ve skupině proběhly bez problémů. Oba jsme celkem s přehledem vyhráli a těšili se na soupeře do semifinále, jímž se měl stát poražený tým ze zápasu FUJ a Thebigez, protože oba týmy

své ostatní soupeře ve skupině porazily. Tenhle zápas jsem pozorně sledoval a můžu říct, že vítězství FUJů bylo jasné a zasloužené. Rozhodli o něm dvě věci. Za prvé výborná obrana a přesné dlouhé overy do zóny v podání Jeffa a za druhé velké množství chyb ve hře Thebigez a jejich značná nervozita s blížícím se koncem a zvětšujícím se rozdílem ve skóre.

Co se týče sobotní večeře, tak ta proběhla v prostoru jedné místní restaurace. Na výběr bylo ze dvou jídel a to špaget a pak něčím co připomínalo knedlíky s hovězím masem + jedno pivo zdarma. Večerní party se pak odehrávala v areálu, kde bylo k dispozici rakouské pivo průměrné kvality, velký oheň s lavičkami okolo a jakási hudební směs. Protože začalo záhy pršet, na velkou zábavu to nevypladlo. A protože moji tradiční partneři v náročné karetní hře o panáky, zvané "Prší", zůstali doma, šoupnul jsem do sebe ještě jednu "průměrnou kvalitu" a šel spát.

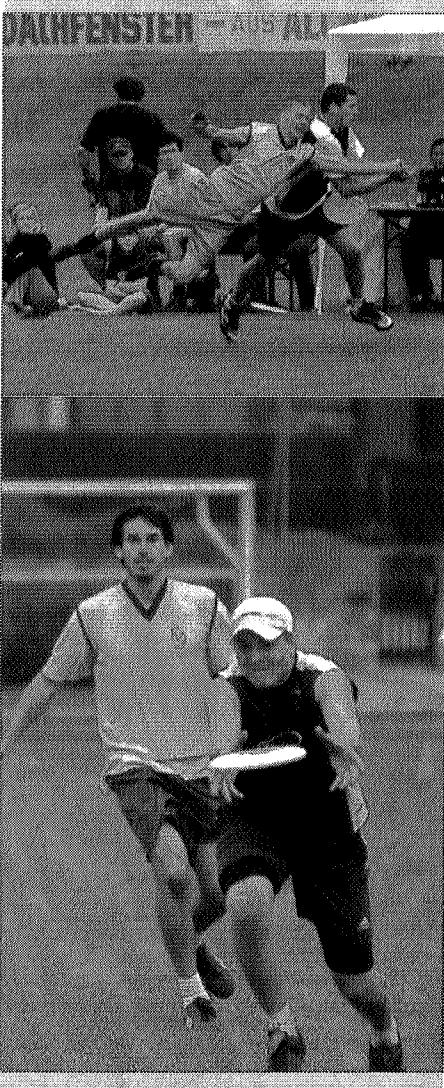
V neděli ráno nebylo po dešti ani památky a mohli jsme se v klidu připravovat na semifinále proti Thebigez. Při něm se potvrdily mé obavy z toho, že si hoši uvědomili, jak špatně hráli a že zřejmě FUJe podcenili. Bylo to přesně tak a trpělivou hrou s trohou štěstí nás nakonec bohužel porazili. V druhém semifinále FUJ nakonec přetáčeli nepříjemné Catch Up a probili se do finále, které tak bylo reprízou zápasu ve skupině. Ovšem v tomto finále neponechali Thebigez nic náhodě a "nastoupili" na FUJe od začátku. Záhy byl rozdíl ve skóre několik bodů a ten si v tomto jednoznačném zápasu udržovali s přehledem až do konce a stali se tak vítězi celého turnaje.

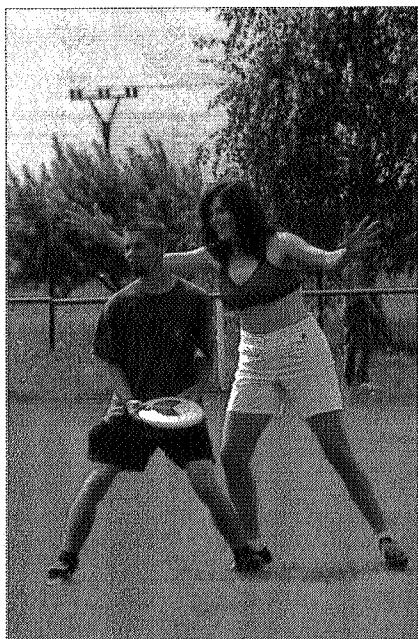
My jsme se v boji o třetí místo střetli opět s Catch Up, z čehož jsme po předchozím zápasu ve skupině vůbec nebyli nadšeni. Nedářilo se nám v něm příliš hrát naši hru a zbytečně jsme kazili. Ve druhém nebo třetím bodě bylo na obou stranách asi šest turnoverů a bod zabral asi 15 minut. I to způsobilo, že poločas přišel na řadu asi ve 45 minutě zápasu (o čemž jsme ale v tu chvíli nevěděli), a to se hrálo na 50 minut! Náhle k nám přišel jeden z hráčů Catch Up a sladce nám sdělil, že až vyprší poločas je vlastně konec zápasu a že už dál hrát ne-

Pít Nagelberg 10/II květen 2003

1. Blizz
2. FUJ Praha
3. Upsadalsy
4. Terrible Monkeys
5. Outsiderz
6. Catch Up
7. Winona Raiders
8. Hallodigaze
9. Blizz II
10. Wunderteam
11. Spin
12. Csodaszarkasok

Spirit of the game: Wunderteam

budou (vedli 7:5). Následovala 10ti minutová diskuse v tom smyslu, že tedy neměl být poločas, když je skoro konec času a že by jsme to měli dohrát a že je to jen hra, atd... Nakonec se teda hoši milostivě uvolili odehrát ještě poslední bod. V tuhle chvíli si už ani nepamatuju kdo ho dal, ale bylo to už stejně jedno, protože jsme to tak jako tak prohráli. Myslím ale, že tady měli zasáhnout pořadatelé. A taky si myslím, že při hře do 60 minut a míří, by žádnej poločas být neměl, přijde mi to zbytečný, když navíc mají oba týmy po dvou time-outech.

Moc by mě zajímalo, co by na takovou situaci řekli někteří znalci a uplatňovači pravidel u nás. Mně osobně to dost vadilo, protože já raději hráju co to jde, než že bych se snažil vyhrát za každou cenu a znechucoval ostatním hru a schovával se za to, že už s někým hrát nebudu, protože to z takových a takových důvodů nejde. Trochu mi to připomnělo Nučice 2001 (.....a modří už věděj :o)

Takže to bylo pár rádek o druhém turnaji CECL v tomto roce. Příšu je ve chvíli, kdy již druhý týden ležím doma s přetrženými vazy v kotníku a s vidinou toho, že snad koncem srpna, možná v září zase vyrazím na nějaký turnaj, ať už v barvách mého hostitelského týmu Monkeys (díky kluci) nebo mého domovského týmu Lions (tak na 1% :o( ).

Šaký

Pod Řípem

Název: Memoriál praoctce Čecha

Ročník: 1.

Místo konání: Straškov

Pořadatel: Prague Devils

Datum konání: 17. - 18. 5. 2003

Počet teamů: 8

Systém hry: každý s každým

Kvalita hřiště: Krásné, velké a rovné hřiště s dostatkem místa kolem a výborným zázemím

Snídaně a občerstvení přes den: Snídaně standardní, pokud bylo něco nadstandardního, tak jsem si toho přes (mojí) ranní mlhu nevšiml. Přes den bylo možné se dokrmit v místní občerstvovně, případně byly klobásky a masičko na grilu.

Večeře: Guláš masový a guláš fazolový. Byl velice dobrý a bylo ho dost, vím, že jsem ho měl ještě ke čtvrté hodině ranní a stále ho byl dostatek.

Party: se konala ve vojenském stanu a začínala vystoupením hudebního tělesa Doubravánek, které si vyzádalo vytleskání několika příďavků (protože byli prostě dobrý), poté byl pivní závod, na který navozovala víceméně volná zábava. K ní hrála naprogramovaná hudba (protože byla naprogramovaná, tak se s ní právě nedalo nic dělat), která spíše rušila, než aby zábavu rozdmýchávala. Ovšem my, co se nenecháme ničím rozhodit jsme se dokázali

bavit i tak.

Pivní závod: Jeden až tři lidi, vybraná muzika, vybraný nápoj, vymyšlená scénka, nekompromisní porota a pak už jen se předvést. K vidění byla spousta krásných nápadů (FUJ, Monkeys...) a pár lehce nedotažených (Atruc...). Bohužel se ukázalo, že hlasování poroty bylo ovlivněné, a tak se vyhlášení neobešlo bez protestů. V každém případě se vítězným stal tanec Tomášky s Janem.

Ceny: Diplomy a pro nejlepší team skleněný disk - těžký a moc hezký.

Dr.Úd

Straškov 17/18 květen 2003

1. PD □

2. TM

3. FUJ

4. P7

5. PD YY

6. ZZ

7. ATREC

8. DFS

Spirit of the game: ZZ

Environment: PD□

Alena Semrádová rollinci

Alena Semrádová (25) Studuje pátým rokem informatiku na ČZU. Ve firmě Grall pracuje jako dokumentátorka. V bytě ve Vokovicích má piano, na které si občas zahráje skladby, které se učila od 1. do 8. třídy ZŠ. A když dojde repertoár, stříhne si nějakou tu improvizaci. Je to bezpochyby sportovní talent. Ovládá volejbal, nohejbal, ping-pong, softbal. Ale na prvním místě zůstává Ultimate, kterému se věnuje s velkým zápalem - trénuje ligový tým, spoluzaložila tým pro zahraniční turnaje, v loňském roce vyhrála cenu "nejlepší hráčka" a letos se zúčastnila ME ve Francii, odkud si přivezla bronzovou medaili.

Jak dlouho už víš o existenci hry Ultimate a co tě k ní přivedlo?

Hrát jsem začala na jaře 1995, potom co k nám do školy na tělocvik přišli 3 chlapci z Lionů a ukazovali, jak se hází a že existuje nějaká hra, či co. Myslím, že jsem zbystřila, až když řekli, že trénují na Letné v úterý od šesti, protože jsem tam měla zrovna do šesti trénink softbalu. V té době jsem zkoušela hrát různý sporty. Tak jsem přemluvila ještě dvě spolužačky, ať se taky přijdou podívat. Bohužel jsem u toho déle zůstala jenom já, ale stejně jsem pořádně začala hrát a trénovat asi až tak před 4 roky, předtím jsem se spíš flákala než trénovala.

Z prvních tréninků s Lionama si pamatuji jenom házení. Že existuje i hra, jsem zjistila až později. Lionské trénink byl totiž hlavně o házení, možná proto to mají tak v paži.

Pamatuješ si na svůj první turnaj? Nadchla jsi se pro tenhle sport hned od začátku?

No jasně, na podzim 95 halovej turnaj v Bezně. Kdyby mě Jarda vtipně nenechal na začátku prázdnin stát na srazu jak trubku a neodjel beze mě, tak jsem mohla být už na turnaji v Budějkách. On mě totiž zapomněl vyzvednout!

Čistě pro sport jsem se asi opravdu nadchala až později, možná s tím jak jsem postupně dostávala disk a hru víc a víc pod kontrolu. Ze začátku se mi hlavně líbila atmosféra turnajů a pohoda lidí. Nejvíce mě fascinuje férorost tohohle sportu, teda lidí, co to hrajou. Nikdo do nikoho schválně nestrká, netahá za dres, nepodvádí, žádný taktický fauly, za který by tě ještě někdo vychvaloval. Nemám ráda filozofii, že co rozhodčí nevidí, není.

Co ti prospělo po herní stránce během těch let nejvíce?

To se asi nedá tak říct. Vše bylo nějakým způsobem dobrý, záleží, jak se člověk herně vyvíjí. První se mi věnoval Steve, když mě učil správně házet backhand, ale hlavně forehand. Liborek měl úžasnou trpělivost, když se mi snažil vysvětlit overhead a já to pořád házela

jak mříčem. Taktiku a pravidla do mě hustil Papá, Davídek a teď taky Bryn.

Pamatuju, jak jsem koukala na tabuli, kde Papá vysvětloval taktiku pomocí nějakých koleček a křížků, jak tele na vrata. Ale smysl to mělo, protože mi to stejně nějak v té hlavě uvízlo. Všechno, co se do mě snažili všichni za ta léta dostat, se teď snažím dostat já do Rollníků.

Byla jsi u toho, když vznikal tým Rollníků? Kolikáte narozeniny budete letos slavit?

Přímo u vzniku jsem nebyla, ale když přišel Štěpán s tím, že se mu podařilo založit tým na TJ ČZU a že už frčí nábor, tak jsem neváhala a šla mu pomoci. Narozeniny? Asi třetí?

Jaký dárek bys týmu navrhla jako spravedlivé ocenění za výkony, které předvedl v uplynulé sezóně?

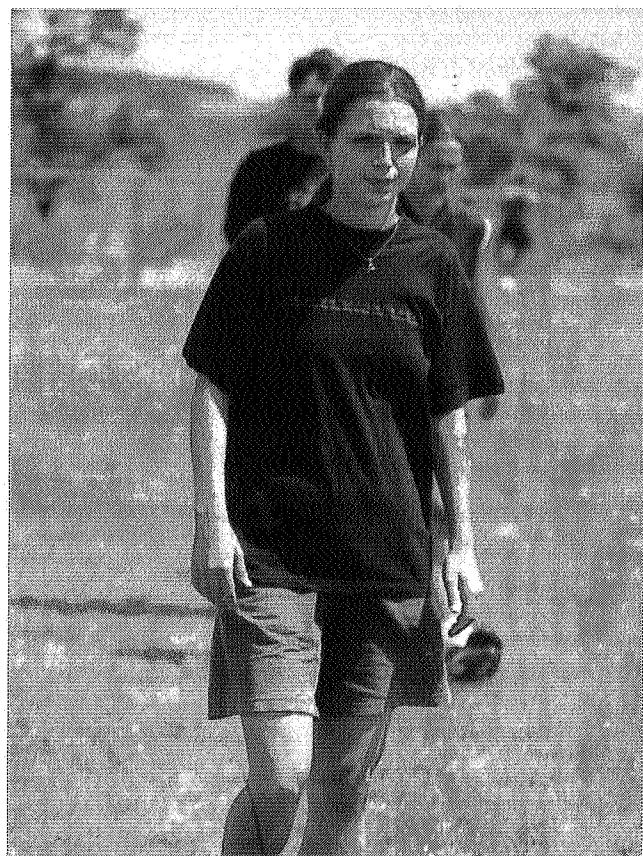
Nevím, jestli spravedlivý, ale přála bych týmu více nadšenců. Myslím tím nový lidi, kteří by u toho zůstali déle než páár tréninků. Je nás totiž hrozně málo.

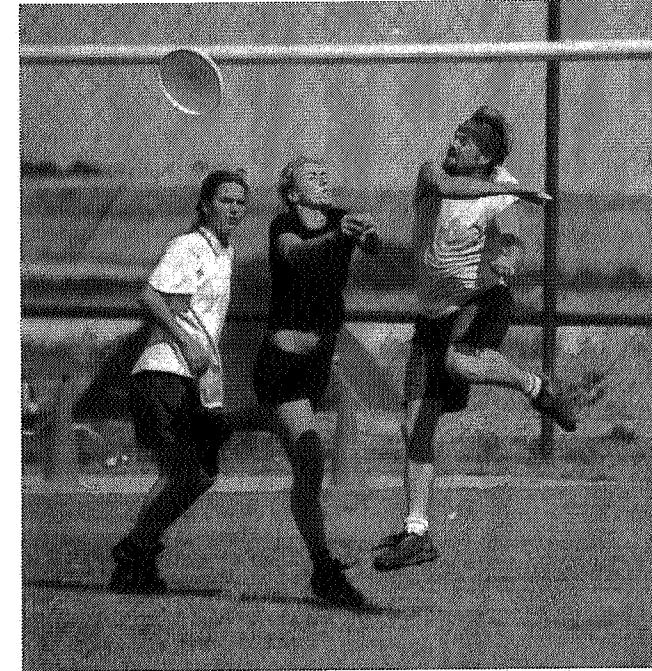
Co je potřeba změnit, aby se Rollníci konečně odlepili ode dna a začali vyhýbat více zápasů?

Více lidí, který budou chtít trénovat.

Kolik máte v současné době hráčů a jak funguje nábor nových, pokud vůbec funguje?

Momentálně máme asi tak 15 hráčů. Nábor chceme rozjet se začátkem zimního semestru.

Jaké sportovní zázemí vám škola poskytuje? Jak často trénujete?

Od TJ ČZU máme k dispozici jednou týdně přes zimu malou tělocvičnu a přes léto travnaté hřiště. V létě pak chodíme ještě trénovat na Letnou. Venku trénujeme se ŽZ, jelikož se nás přes léto moc neschází. Většina našich hráčů je totiž mimopražských.

Kromě Rollníků působíš ještě v jednom týmu - Whoever. Jak dlouho už tým existuje, kdo ho založil, z jakého důvodu a kdo tvoří jeho základnu?

Tento tým jsme založili spolu s Malochem v roce 2001 před turnajem v Rostocku, jelikož jsme chtěli jezdit na zahraniční turnaje pod stejným jménem. Nakonec se vytvořilo i jakési jádro týmu, teda lidí, co rádi jezdí na zahraniční turnaje. Mě se právě tohle jméno líbí, protože se naše sestava neustále mění. Prostě s námi může hrát kdokoliv. Jedinou podmínkou je chtít si užít pohodový turnaj bez stresu a zároveň si pořádně zahrát.

Kolika turnajů se tým Whoever za poslední rok zúčastnil? Zatím největší úspěch týmu?

Letos jsme byli jen na třech turnajích. Já jsem jezdila s coedem a Maloch se připravoval na státnice, takže neměl kdo organizovat Whoever. Největší úspěch? 22. místo (z 32) v Rostocku.

Jak dlouho už jezdíš na plážový turnaj do Rostocku? Chystáš se i letos? Baví tě více hra na pláži nebo na trávě nebo snad v hale?

Tenhou rok jsem byla v Rostocku počtvrté. Mě baví hrát Ultimate všude. Je mi jedno na jakém povrchu, každý má své.

Co tě v rámci českého frisbee za poslední dobu výrazně potěšilo, zkamalo, překvapilo?

Třetí místo na MS Evropy.

S takovým úspěchem se, myslím, moc nepočítalo. Co podle tebe nejvíce přispělo k dosažení takového umístění?

Sehraná obrana - podle mě se dá zápas vyhrát jedině dobrou obranou. A samozřejmě i dobrým útokem, ale pokud tým není schopen nic ubránit, tak každá chyba v útoku znamená bod pro soupeře. A taky jsme byli tým s velkým T, to dělá hodně.

Vyhovuje ti hra v mixu? Netoužila jsi hrát někdy v ryze ženském týmu?

Mě se nejvíce líbí hrát právě v mixu.

Proč zrovna v mixu?

No, ženský týmy v Čechách stejně nemáme. Styl hry v mixu je fakt jinej než v open nebo v čistě ženské kategorii. Připadá mi víc ultimativní. V open je hra spíš fyzická. Nevím, jak to popsat. Co tohle? V mixu se pojí atletičně chlapíků s krásou žen.

Delší dobu jsi pobývala v Anglii a dokonce jsi se tam dostala i k Ultimate? S kterým týmem jsi hrála a jak na tohle období vzpomínáš?

Před cestou do Anglie jsem zjišťovala, jestli tam budu moct hrát frisbee. Ruda za mě poslal tenkrát mail a jeden chlapík, Simon, mi odepsal, že můžu klidně přijít na trénink s First Touchem do Regent parku v Londýně. S nima jsem nakonec absolvovala asi šest turnajů po Anglii a jeden dokonce v Dublinu.

V Anglii pořád prší, takže skoro každej trénink byl za deště. Strandovní bylo, když jsme pak chodili zmoklí do hospůdky. Před vchodem jsme zuli kopačky, bosky došli na záchod, kde jsme se převlékli do suchého, hodili něco teplého do žluďku a sobotní tréninkový den byl úspěšně zakončen. Tréninky byly jen v sobotu, ale zato celý den - od dvou do šesti. Výhodou bylo, že se sešlo tak 25 lidí, hodně se hrálo, i když při toliku lidech nebyl problém občas si jen tak klábosit na lajné. Jediný, co mě mrzí je, že jsem nevyužila možnosti trénovat s Blisskama. Terry mě lákala, ale mně se zdálo dostačující hrát s First Touchem. Teď toho jaksepatří lituju.

Pivní závody jsou často doprovodnou akcí frisbee turnajů. Člověk se nastačí divit, kolika způsoby se dá pivo (případně něco jiného) pit, jak si organizátoři vymýšlejí stále nové a originálnější způsoby. Který pivní závod hodnotíš ty jako nejnápaditější?

Jo, tak to už ani nevím. Asi Atrucovské. Byl fyzicky náročnější, ale výborej.

Kdybys měla bilancovat své dosavadní působení na frisbee scéně, co ti frisbee dalo a co ti naopak vzalo?

Dalo hodně. Sport, zábavu, lidi... to se asi ani nedá popsat. Vzalo? Jedině mě napadá, že jsem možná mohla dělat jiný sporty, na který už takhle moc času nezbývá.

Letos budeš končit školu. Máš už představu, co bys chtěla dělat potom?

Moc nemám. :-). Asi něco s počítačem. Mám tři bratry a všichni dělaj do počítačů, včetně mého otce. Takže mně nic jiného snad ani nezbývá. Asi nejvíce by mě bavila grafika.

díky za rozvoror **Katy**

40x Norimberk

Zatímco si někteří z vás užívají party na turnaji v Petrovicích, mně konečně vyzbyl čas sepsat pár postřehů o turnaji v Norimberku. A protože se poučujeme ze svého života, podělím se s vámi o to, co jsem během toho víkendu zjistil:

- 1)** Cesta do Norimberka se dá zvládnout poměrně bez problémů, jen s malým kufrováním v cílovém městě. A to i když se s trohou risku pustíte do modelu vy - řidič, vaše přítelkyně - navigátor(ka).
- 2)** Po postavení stanu je akorát tak čas na jedno pivko a pak je vhodné jít na kutě.
- 3)** Ačkoliv jste večer stavěli stan stranou od ostatních, ráno se docela snadno probudíte uprostřed stanového městečka
- 4)** Hrajete-li první zápas s Wall City, není třeba propadat panice. Jestliže je turnaj součástí přípravy na ME, potřebujete spíše nacvičit herní situace a sehrát se v týmu. Wall City vám taky dobře ukáží, na čem je třeba ještě pracovat a co už funguje dobře. Radost můžete mít i tak z každého bodu a porážku 4:13 přijmete v klidu a bez nervů.
- 5)** Trávka je krásná a po noci pekelně mokrá. Hned po prvních několika bodech mám kopačky úplně mokré. Slunce ještě nevylezlo.
- 6)** Je dobré, že tým hraje konečně celý dohromady a můžeme si tedy vyzkoušet vyždímat se ve dvou bodech a pak si jít vystřídat. Toto se nenaučíme na tréninku, když postavíme dva týmy a hrájeme proti sobě se 3mi střídalíci hráči. Moc mě nepřekvapuje, že s tím má dost hráčů problémy. V naší lize jsme prostě zvyklý hrát 5 bodů za sebou a pak jeden střídat, takže na hřišti podvědomě šetříme síly.
- 7)** Nic se nemá přehánět. Slunce už vylezlo a je vedro jako blázen. Mezi zápasy je dobré posedávat pod slunečníky. Kdy to vedro pomine?
- 8)** Disc-O-Fever jsou pěkný šmudlové a dostávají od nás kotlík 13:3. Proti vyloženě slabšímu soupeři máme problém udílet organizovaný útok a být soustředění v obraně.
- 9)** Kdo říkal, že se nic nemá přehánět? Slunce zalezlo a vypadá to na déšť. Začínáme hrát s Fris Dee Heidees a už prší. První bod dáváme my a než dojde soupeř

na lajnu, je tu bouřka. Bryn nechce kličkovat mezi blesky a tak navrhuje soupeř, že to na chvíli přerušíme. A hele, na ostatních 2 hřištích už to dávno udělali.

- 10)** Pod stanový altánek 3x3 metry se vejduou 2 týmy frisbeejáků a něco
- 11)** Když příš a fouká a 2 týmy a něco frisbeejáků a něco se mačká pod stanovým altánkem 3x3 metry, není dobré zůstat na kraji.
- 12)** Naopak je dobré se k někomu tulit.
- 13)** Když se mačkáte s frisbeejáky pod stanovým altánkem 3x3 metry v bouřce a nadáváte na počasí, není dobré si myslet, že se nemůže zhoršit. Může. Můžou přijít kroupy.
- 14)** Srážky v Norimberku trvají tak 10 minut a pak trochu zmírní. Soupeř většinou ukončení utkání za stavu 1:0 pro vás ne-přijme a tak jdete zkusit hrát dál.
- 15)** Ale když počasí napoví, že ještě ne, dáte akorát další bod a zase se jdete schovat.
- 16)** Když chete, aby konečně přestalo pršet, je dobré počkat na zintenzivnění deště, přestat se tulit ve stanovém altánku 3x3 metry s 2týmy frisbeejáků a něco a rozběhnout se k hlavní budově. Cestou úplně promoknete, ale když konečně doběhnnete pod střechu, přestane pršet a můžete běžet zpátky a dohrát zápas.
- 17)** Fris Dee Heidees jsou na zhruba stejně úrovni, jako předchozí tým. Podle toho jak

hrají jsou to převážně začátečníci a dostávají od nás 11:4. V takovýchto hrách hrájeme konstantně 4 krásky na lajné, jinak dáváme na útok 4 holky a na obranu 3.

- 18)** Kvůli počasí organizátoři zkracují trochu hry a posunují vás poslední večerní zápas. Nevěřte jim ale dobu. Řeknou vám v šest, takže si ani nesundáte všechno mokré oblečení a jenom si zalezete do malé tělocvičny. Pak vám ale termín několikrát posunou a nakonec je z toho pauza přes dvě hodiny.

19) Během této pauzy nevytahujte žádné jídlo a obzvláště ne to, které chcete jíst vy osobně a sám. Začne to nevinně Luďovým uherákem, který dává ochutnat někdo jiný, než majitel. Pak se to strhne a jakékoliv jídlo či pití musí ochutnat celá reprezentační banda. No a pak už se to zvrhne. Nepomůže vám nic, protože tichou hlášku "Krájej tu papriku za taškou" zpravidla někdo zaslechně a z paprikou je rázem ochutnávka pro všechny.

- 20)** Tým Rum & Öre je v osum večer o trošku lepší, než reprezentační tým. Vyhrává 12:9.

21) Zato po zápase mokrá tráva láká k dovádění a vše se snadno zvrtné v exhibici rybiček obou týmů. Zábava o to lepší, když je spontánní a improvizovaná.

- 22)** Když Kolták forhendem rozdává příhrávky na rybičky, nepotřebuje si k tomu odložit dvoulitrovou flašku vína z druhé ruky.

23) Necháte-li foták v autě, nebudete mít ze soboty žádné fotky.

24) Party je docela dobrá i když prší. Nejdřív sedíme a pijeme, pak jdeme trsat.

25) Když začíná svítat, je nejvyšší čas jít spát.

26) Když jdete spát za svítání, stiháte začátek prvního zápasu jen tak tak. O nějakém rozbehání a rozházení nemůže být ani řeč. Bohužel se snadno stane, že některé z týmu nestihou ani ten začátek.

27) Když někdo z týmu jde spát včas a ráno je připraven včas a někdo nestihá obojí, nedělá to v týmu dobrou náladu. Dokonce se zastánci obou skupin můžou trochu kousnout. Je dobré si to vyjasnit.

28) Je dobré dělat si přesné poznámky, když budete psát článek do Pasti. S týmem 7 swaben jsem hráli 10:3. Teď ale nevím, kdo vyhrál. Mám tu poznámenáno že my, ale jak vzpomínám tak mám spíš pocit, že oni. Fakt nevím, měl bych se někoho zeptat.

29) Také můžete snadno potkat Sexy tým Diverů. Nenechte se porazit, dobré je alespoň remizovat. Tak zhruba 6:6.

30) Potom se vám ale může stát, že znova narazíte na tým Rum & Öre. V ten moment jim vraťte minulou prohru. Zahrajte pěkně a poražte je třeba 9:8. Pak se na ně můžete v kolečku zubit a je to takové veseléjší.

31) FUJové (nebo open tým - jak chete) si dají za cíl: být lepší, než czech coed. Výsledky zápasů jim to pak ulehčují - budou s ním hrát o místo.

32) S FUJi se nám moc nedáří a dostáváme 10 a něco (dopsala mi tužka na druhou cifru) proti našim 2 bodům.

33) Chcete-li vidět finále, nechoďte se během něj sprchovat a balit.

34) Nespoléhejte na to, že výsledky turnaje pošlu pořadatelé na EuroDisc. Pokud je tu někde nevidíte kolem článku, tak nejsou ani na webu.

35) Jestliže vám na turnaji nešlo o výsledky, nepamatujete si ani celkové umístění. Někde v polovině o místo za FUJema.

36) Když celou neděli taháte foták po hřiště, ani to nestačí, abyste z turnaje měli nějaké fotky. Je třeba ho ještě vytáhnout (z baťohu) a párkárt zmačknout spoušť. To se mi bohužel nepodařilo.

37) Cesta z Norimberka do Prahy se hledá mnohem lépe, než opačným směrem. Zejména orientace v cílovém městě je cestou zpět snažší.

38) Je tento článek dobrý, nebo jsem ho odflák? Jaký je smysl článků v Pasti?

39) Jaký má smysl hrát frisbee?

40) Jaký je smysl života?

Jsem už moc daleko. Jdu spát. Dobrou noc.

Me2d

Počasí na truc

Název: AtruCup 2003

Pořadatel: Atrofované ruce

Místo konání: Losina u Plzně

Ročník: 1.

Datum konání: 5.-6. 7. 2003

Počet teamů: 8

Počet hřišť a jejich kvalita: Jedno fotbalové hřiště s dobrým povrchem, ale jak už je v Čechách zvykem, tak s menšími rozdíly, než by si Ultimatové hřiště zasloužilo, což není výtkou organizátorům, je to prostě fakt české fotbalové kultury.

Pravidla: Každý s každým. Bez finále

Snídaně: Klasika

Večeře: Guláš nebo smažený sýr.

Startovné: 200-300,- Kč (nepamatuji se)

Hra: Co říct ke hře? Nevím, ale byla stejně chladná a šedivá jako počasí. Jediná věc, která mě zaujala byla hra 3sb. Vzpomněl jsem si na staré časy, kdy bojovali o přední místa. V sestavě plné vysokých a možná pro někoho neznámých hráčů, ale s nesmírnou snahou hrát odehráli myslím svůj nejlepší turnaj od svého comebacku. I když české turnaje, jako je tento nepřináší nijak zvlášť atraktivní a vzrušující podívanou, tak na druhou stranu přímo vybízí k tomu, aby teamy zkoušely nové věci, učily nové hráče a celkově upevňovaly teamové pouto.

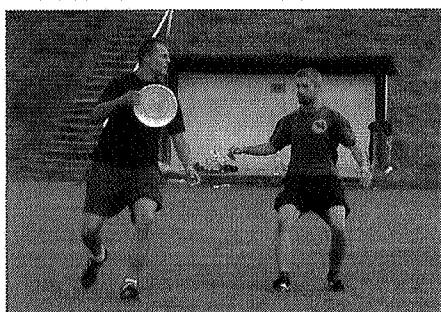
Party: V areálu hřiště. Během večera se vystřídaly tři kapely se vzestupnou kvalitou. Poté klasické alkoholové i nealkoholové radování.

Pivní závod: Velký, náročný a zábavný. Čtyřčlenná družstva soutěžila na čas. První úsek - běh - malé pivo a běh kolem hřiště až k bazénu - předávka - malé pivo a plavání s diskem v rukou na šířku bazénu a zpět - předávka - malé pivo - hod diskem do golfového koše (par 3, každý hod navíc znamenal pro čtvrtého člena štafety malého panáka) - předávka - malé pivo (panáci nebo ne) a skákání v pytlí na délku ultimativního hřiště - konec.

Ceny: Zelenina plus atrofovaná ruka pro vítěze.

Závěr: Skvělý areál turnaje sliboval neuvěřitelné letní radování. Bohužel byl to snad jediný víkend přes celé léto, kdy nebylo pěkné počasí, takže bazén zůstal takřka nevyužit. Jinak organizace klapala na jedničku a turnaj to byl určitě příjemný. Takže počasí - příští rok, prosím, netrucuj.

carlos

Losiná u Plzně 5/6 července 2003	
1. Terrible monkeys I	
2. Prague devils I	
3. 3sb	
4. Prague devils II	
5. Řu	
6. Žlutá zimnice	
7. Atru	
8. Terrible monkeys II	
9. Rollnici	
Beer race: 3sb	
Tribal dance: monkeys a zimnice	
Nejlepší tanecník: Petra /tm II/	
Spirit of the Game:	

Open mistrovství ČR

Pořadatel: 3SB

Místo konání: Olešnice u Trhových Svinů

Datum: 21.-22. 6. 2003

Počet týmů: 9 (chyběli Lions a P7)

Počet a kvalita hřiště: Jedno fotbalové hřiště mírně z kopce s poměrně slušným povrchem.

Pravidla: 2 skupiny - jedna se čtyřmi a jedna s pěti teamy. Ve skupinách každý s každým. První dva potom křížem semifinále. Vítězové finále, poražení o třetí místo.

Snídaně a občerstvení přes den: Snídaně klasická - v podstatě nic nechybělo ani nic nepřekvapilo. Přes den možnost občerstvení v kiosku u hřiště nebo v nedaleké hospodě.

Večeře: Guláš nebo Smažák.

Startovné: asi 250,- včetně večeře

Ubytování: ve stanech, v šatnách, venku a také možnost noclehу v blízké sokolovničce.

Party: Proběhla v areálu hřiště. Někdo si házel, někdo hrál pičky, někdo stál jenom u baru a někdo tam vůbec nebyl.

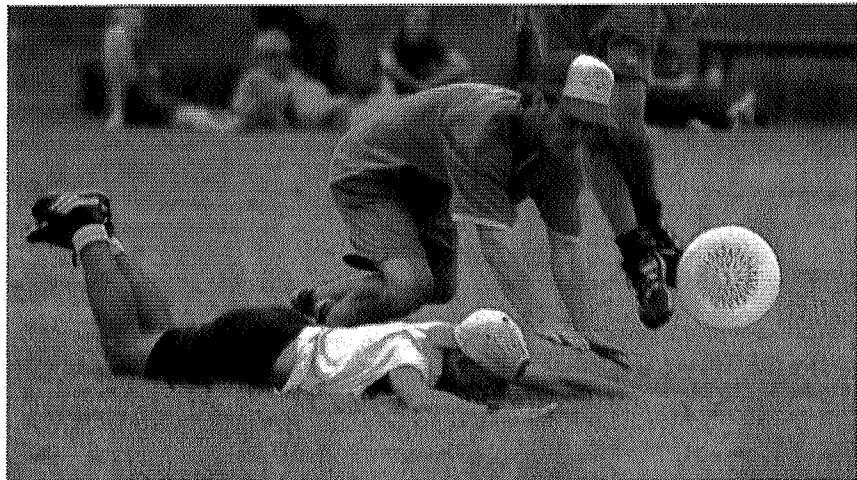
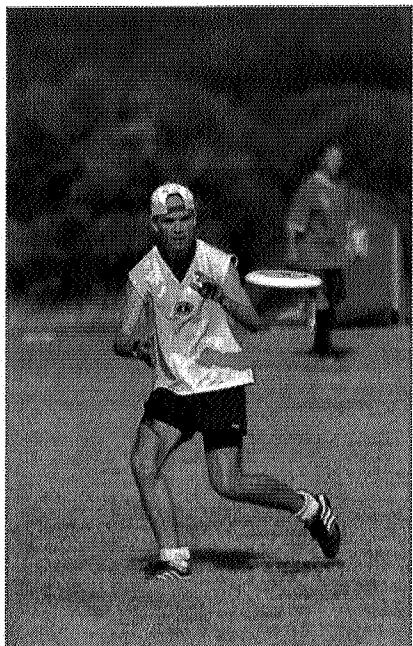
Pivní závod: Každý team utvořil smíšenou dvojici, která se zúčastnila vyřazovacího turnaje v pičkách. Hrálo se na jeden set, každý měl v ruce pivo, které musel vypít do skončení setu (takže například, když team dosáhl vítězného bodu, ale neměl dopito, tak se mu odečítaly dva body a hrálo se dál). Pokud některý team obdržel tzv. double, tak za odměnu musel vypít malého panáčka.

Hra: Skupina A - PD, Fuj, 3sb a Rollníci, Skupina B - TM, ŽZ, Boa, Atruc a DFS. Finále ligy mělo celkem průměrnou kvalitu. Bylo

ovlivněno neúčastí Lionů a Sedmy, se kterými by přibylo o něco více zajímavých zápasů, a to jak v horní skupině, tak i v té dolní. Takhle bylo jasné, že vítěz skupiny A půjde více méně hladce do finále. To vše znamenalo, že v sobotu byl k vidění pouze jeden zajímavý zápas a tím byl právě zápas o první místo ve skupině A mezi PD a Fuj. Přišlo mi, že Fujové jsou trošku přemotivovaní a nervozní, protože hodně kazili. I když se v průběhu zápasu zlepšili, PD nakonec poměrně s přehledem vyhráli.

Semifinále: PD vs. ŽZ - celkem jasná záležitost ve prospěch PD. TM vs. Fuj - zápas začal lépe pro team Fujů, kteří si poměrně dlouho udržovali náskok jednoho bodu. Monkeys se ale postupně zvedli a obrátili zápas. Zlomovým a rozhodujícím okamžikem zápasu byl nejspíš bod za stavu 6/5 pro TM. Monkeys měli disk ve svých rukou, ale nedokázali zvýšit na rozdíl

mr čr/olešnice/ 21/22 červen 2003	
1. Prague devils	
2. Fuj	
3. Terrible monkeys	
4. Žlutá zimnice	
5. 3sb	
6. Atruc	
7. Rollníci	
8. Boa	
9. DFS	
split:	
beer race: žlutá zimnice / Irka + Iva /	

dvou bodů. Naopak Fujové srovnali a v zápětí šli sami do vedení 7/6. V dalším bodě Monkeys opět ztratili disk a Fujové z protiútku zavřeli zápas na konečných 8/6 a postoupili do finále.

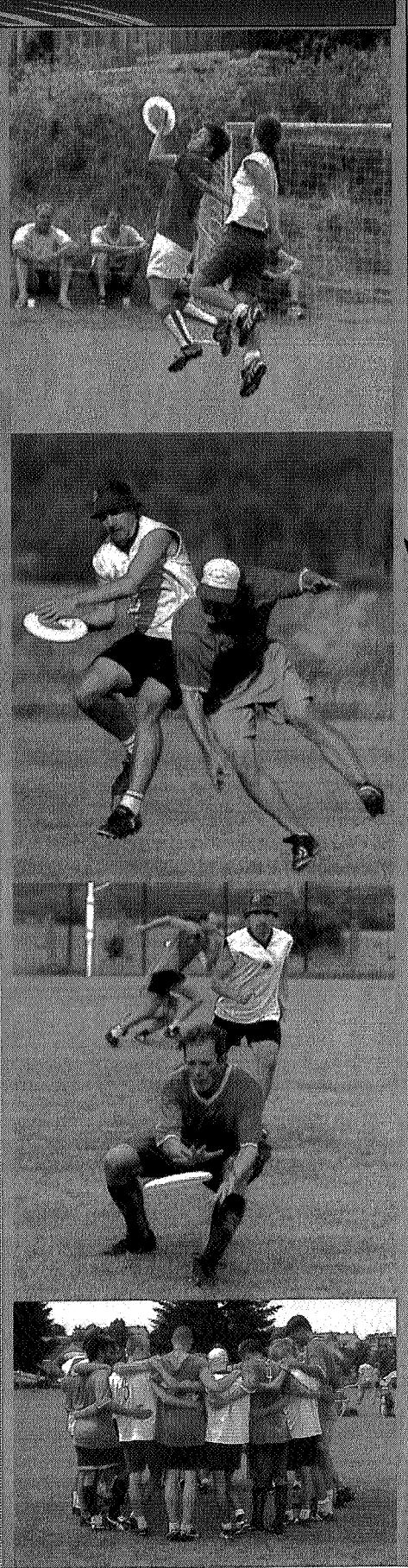
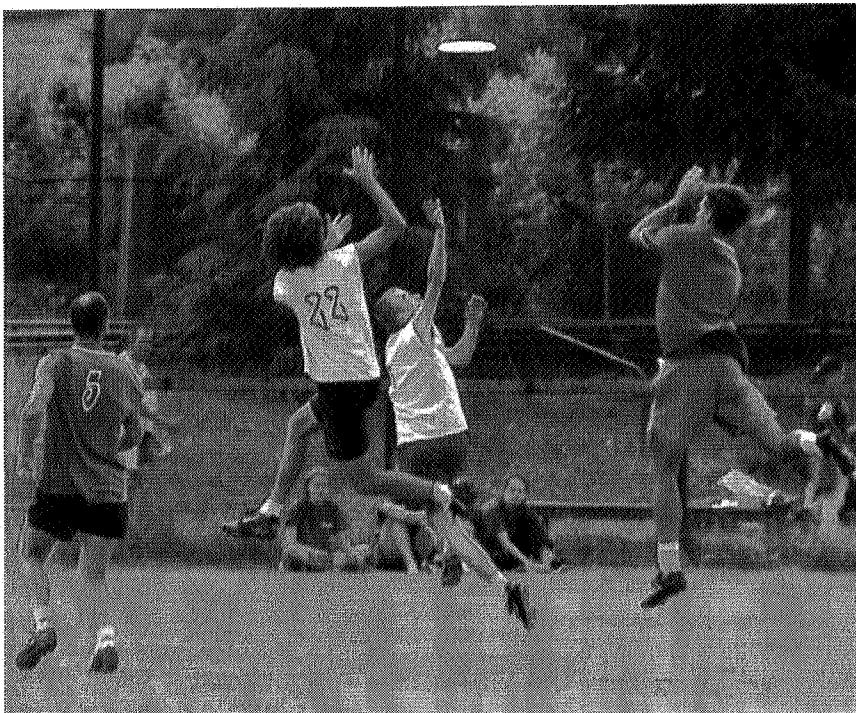
Finále: Začátek zápasu byl opět v režii PD, stejně jako v sobotním zápase. Vycházelo jim takřka vše a to je možná až přespříliš ukolébalo. Fuj přestali kazit a vrátili se do zápasu ve velkém stylu. Nejenže srovnali skóre, ale postupně začali určovat průběh zápasu. Dostali se do vedení, které udrželi i do poločasu, který vyhráli o dva body - 9/7. Poločas spíš prospěl PD, kteří sice nehněd, ale postupně dotáhli náskok Fujů - 12/12. Závěr zápasu byl nejspíš ovlivněn tím, že Fuj měli méně hráčů a začaly jím docházet fyzické síly. PD vlastně během druhého poločasu udělali stejný obrat jako Fujové v poločase prvním. Nejdřív srovnali a poté se ujali vedení. Tím, že to bylo v druhé a závěrečné části zápasu, tak Fujům už nezbyl čas a prostor na druhý comeback a tak šampionem pro rok 2003 se stali, Prague Devils. Blahopřejeme.

PD: Z mého pohledu vyhráli titul zaslouženě. Naznačovali tomu již výsledky z turnajů během roku. Jejich hra sice výrazně stojí na Tomáškovi (bez něj je jejich hra poloviční), ale i ostatní jsou na slušné úrovni a hlavně nemají žádný výrazně slabý článek. Je celkem hezký pohled na jejich comeback na český trůn, po určitém období hledání a půstu. Vypadá to, že team funguje a hraje jako team, což je nejdůležitější.

Fuj: Odehráli velice slušné finále a moc nechybělo (možná víc hráčů) a titul byl jejich. Za poslední rok se rapidně zlepšili (především Petr Josek, Nathan), za což asi může častá návštěvnost zahraničních turnajů. Pokud skončí Lions, tak na tom "vydělájí" nejvíce nejspíš Fuj. Když se k jejich nadšení přidají zkušenosti Jeffa a jistota Stroma, tak to bude velice silný team, o čemž v podstatě svědčí jejich letošní výsledky na Celu. V současnosti je to asi team na největším vystupu i s největší aktivitou. Bylo by fajn, kdyby s nimi podařilo udržet mladíky z DFS a postupně je začali zařazovat do teamu.

Závěr: Změnila se nebo dokonce zvýšila se úroveň Ultimate v Čechách za poslední rok? Celkově a plošně v podstatě k žádné změně nedošlo. Pouze bylo vidět zlepšení několika hráčů, ale jinak je úroveň pořád průměrná. Může za to pořád nízký počet aktivně hrajících lidí a s tím spojeno to, že někdo hraje víceméně jako Open, někdo jako Mixed. S tím je spojená nízká úroveň českých turnajů, protože teamy odehrají maximálně dva a navíc krátké těžší zápasy, což je zatraceně málo.

carlos

harbour ultimate

Název: Rotterdam Harbour

Ultimate 2003

Pořadatel: Airbreakers

Místo konání: 5 minut od
centra Rottru

Ročník: Myslím že 15. nebo tak nějak,
rozhodně tento turnaj už má svoji tradici.

Datum konání: 29. 5. - 1. 6. 2003

Počet teamů: 32

Počet hřišť a jejich kvalita: Víc než dost -
asi 10 super kvalitních fotbalových hřišť.

Pravidla: do 13 bodů bez časového limitu
4 dny 12 zápasů

Snídaně: Dost klasika, ale myslím, že jsem
se za celý 4 dny dostal asi na jednu, větší-
nou jsme snídali z vlastních zdrojů.

Večeře: Ve čtvrtek nás pořadatelé mile
překvapili s BBQ balíčky, které jsme si sami
ogrilovali. V sobotu, aspoň mě, velice
nemile, opět překvapili s kuřetem
v burákový pomazánce. Nechci šhat
Holandařům do svědomí, ale tohle jejich
národní jídlo je fakt dost nechutné. Zbytek
jsme se stravovali z vlastních zásob a po
místních restauracích.

Startovné: asi 50 euro na osobu

Party: Jeden chábý pokus o party jsem
zaznamenal v sobotu, ale jinak většina
paření se omezila tak na 2-3 pivka před
stanem na dobrou noc a tak okolo 00:30
večerka. Nutno podotknout, že to nebylo
zapříčiněno pouze neskutečnou únavou po
celodenním hraní, ale též i častými výpady
do místních káva obchodů. V životě jsem
neviděl kouřit tolik nekuřáků.

Sestava: Brandon, Colin, David, Jacob,
Kaczer, Libčák, Mára, Matuš, Mike, Míra,
Nathan, Petr, Steve

Hra: První den ve čtvrtek jsme zahájili naši
skupinu celkem jednoznačnou prohrou
s Německými Wall City 13:5. Co však bylo
důležitější, že v našem druhém zápase
jsme se už trošku sehráli a po velice vyrov-
naném a nervy drásajícím boji jsme udolali
Anglické Fluid Druids 13:9. První den -
jedna výhra, jedna prohra a to nám dávalo
slušnou naději na postup do top 16. Což se
nám, po dalším velmi vyrovnaném zápase
proti mladému a velice dobrému fran-
couzskému týmu Frizelis, druhý den
skutečně povedlo. Bohužel, jakoby nás toto
splnění našeho cílu, na celý zbytek dne
uspokojilo a zbylé tři páteční zápasy jsme

odehráli v jakémisi oparu. Ano, hráli jsme
proti absolutní Evropské špičce, ale i tak
jsme nemuseli prohrát třikrát 13:3.
Postupně jsme podlehli, oběma pozdějším
finalistům, Ultimate Vibration (F) a Flying
Angels (CH) a o nic líp jsme si nevedli ani
proti "starým pánum" z Anglie - GB Masters.
V prvním sobotním zápase proti Crazy Dogs
(CH) jsme, krutou prohorou 13:5, všemu
nasadili pověstnou korunu. A to když jsme
v následujícím zápase proti Hardfische (DE)
šli do poločasu za stavu 1:7, tak už to
s naším týmem vypadalo vážně dost špatně.
Jenže z této krize jsme se nějakým
záhadným způsobem dokázali vyhecovat
ještě k výbornému výkonu a vývoj zápasu
notně zdramatizovat. Nakonec jsme sice
prohráli 13:10, ale to, že jsme dokázali
odehrát s druhým nejlepším německým
týmem téměř vyrovnanou partii nás hrozně
psychicky zvedlo. Hned poté jsme znova
sehráli výborný zápas, bohužel opět
neúspěšně, nicméně za výsledek 13:11
proti holandskému národnímu Open týmu
se nemusíme stydět. Náročný den jsme
zavřeli těsnou výhrou nad dánskými AOFK.
Čímž jsme krásně splnili normu - co den to
výhra.

V neděli se hrály dva zápasy o umístění.
V prvním, jsme přes veškerou únavu
a vyčerpání, porazili rakouský výběr Prost
14:12. Vzhledem k podmírkám, 30-ti
stupňové vedro, jedenáctý zápas atd., jsme
myslím podali výkon na hranici našich
možností. Bohužel, po tomto dvou-
hodinovém marathonu, kde skutečně všichni
odevzdali vše, jsme se už nebyli schopni
mobilizovat na náš poslední zápas proti
belgickým eXelerators a po velmi ner-

vozním a místy dost nespiritovém průběhu
jsme prohráli 13:9.

Finále: Jak už jsem zmínil, ve finále se
střetli Ultimate Vibration (UV) a Flying
Angels of Bern (FAB). Přestože UV jsou
bezespou evropskou super třídou, tak
proti momentálně snad nejsilnějšímu týmu
starého kontinentu, neměli žádnou šanci.
FAB bezchybným útokem (celé finále
odehráli pouze v horizontálním stacku)
a decimující obranou jednoznačně zvítězil
13:5.

Ceny: Všichni zúčastnění hráči dostali
tričko, což je vždycky milé.

Spirit: FAB. Skutečně obdivuhodný Double.

Závěr: Za poslední dva roky jsem byl na
spoustě turnajích, ale něco takového jsem
ještě nezažil. Srovnání snese snad jen
Rimini. Zapomeňte na nějakou organizaci
nebo super party, nebo že se bude někdo
starat, abyste se skvěle bavili. Ne, tento tur-
naj je prostě jenom a jenom o hraní a to
o hraní super dobrého Ultimate. Tím, že se
hraje 4 dny a tím, že pro většinu týmů je to
vrchol sezóny, tak je to skutečně jedinečná
šance jak vidět a přičichnout k tomu
nejlepšímu, co evropský Frisbee nabízí.

Sice jsme z dvanácti zápasů osm prohráli,
což není nejlepší bilance, ale též jsme
odehráli pár super utkání a hlavně jsme
během 4 dnů hráli proti dvanácti skvělým
týmům s osmi různými zemí a to je
zkušenosť, kterou Vám prostě a jednoduše
zádný jiný turnaj neposkytne.

Rotterdam Harbour Ultimate 2003 byl
neskutečný zážitek a Rotterdam Harbour
Ultimate 2004 je v mé kalendáři již dávno
označen.

Petr Josek

Jump as the bull & dive like a sperm

Název: Rumba Cup 2003

Pořadatel: White Russians

Místo konání: Hohenzel/Ried /Rakousko/

Ročník: 2.

Datum konání: 28. - 29. 6. 2003

Počet teamů: 20

Počet hříšť a jejich kvalita: 2 hříště s výborným povrchem. To hlavní rozměrově lehce menší, to druhé rozměrově o dost menší. Dvacet teamů je určitě hezká představa, ale upřímně řečeno na tento areál trošku nadhodnocená (12-16 by stačilo), protože druhé hříště bylo opravdu malé.

Večeře: Bylo navařeno jídlo pro všechny. Ale nevyzbylo a tak pořadatelé nabídli druhou možnost, kterou byla sekaná nebo pizza.

Startovné: Monkeys to vyšlo na 27 Euro

Hra: Každý středoevropský turnaj, kam zavítá pár teamů z Německa, kvalitativně vzrostle. Bylo tomu tak i v tomto případě. Zamperl a Mir san Mir jsou teamy výkonostně o stupeň vepredu oproti českým, rakouským nebo slovenským teamům. Tím, že se potkali v semifinále, tak neskončili na prvních dvou místech a dovolili mezi sebe pustit jeden team, který měl tu čest, si zahrát finále. Český coed doplatil na to, že smolně prohrál jeden zápas, který ho odsoudil ke hře o nejlépe jedenácté místo. To nakonec také ukořistil. Fujové (tedy Fuj Open) zahráli celkem standartní turnaj a skončili nejlépe z Čechů. Možná i proto, že druhý zástupce Monkeys, přijeli v osmi

lidech. Během prvního zápasu se zranil ten osmý a to znamenalo hru v sedmi. Ve třicetistupňovém vedru bez střídání je hra na konci turnaje trošku líná a unavená, takže v neděli Monkeys všechno prohráli a skončili na osmém místě.

Finále: Zamperl vs. Mental Discorders. Po vyrovnaném začátku team Zamperl postupně Mentálům utekl a zkušeně svůj náskok udržel až do konce. Na Slováckách byla znát určitá nervozita a taky Zamperl působili vyrovnanějším dojmem (myslím v sestavě) bez slabého místa.

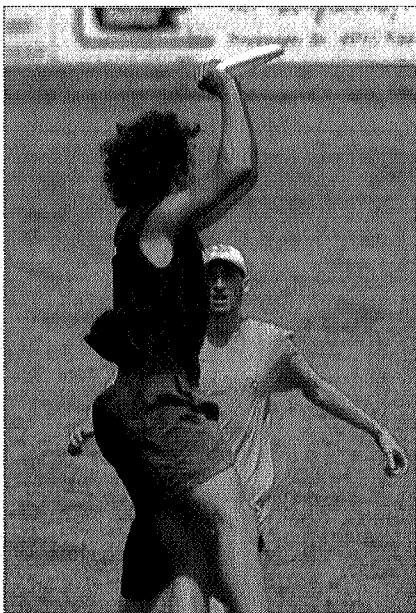
Párty: Po pivním závodě se všichni shromáždili v budově pro páry určené. Hrála kapelka, hrála starý fláky a hrála celkem dobře, co si tak pamatuju. Před budovou byla možnost si osedlat býčí trenážér, kterou využil skoro každý, se střídavými úspěchy. Pohled to byl ale pěkný, obzvlášť na něžnější pohlaví :)

Pivní závod: Štafetový závod čtyřčlenných teamů. Každý z teamu musel uběhnout asi 20 m, během nichž přeskocil nastaveného "býka". Na konci úseku dostal přílbu, kde byly dvě plechovky (0,3 l) nainstalované tak, že z nich vycházely hadičky, které měl účastník závodu nasát a pivo vysát. Bohužel se během prvního úseku pár z příleb rozobil a tak závod pokračoval bez příleb, ale objem piva zůstal. Nejrychlejší team vyhrává.

Závěr: Rumba cup je blízko, ve výborném areálu, s dobrým obsazením teamů. Když máte štěstí, chytnete ten samý víkend i slavností městečka, kde se turnaj pořádá a to je potom úžasná atmosféra (tak tomu bylo loni). Celkově se dá říct, že je to jeden

z nejlepších turnajů v blízkém okolí (3 hodiny cesty) a možná by si na něj mělo najít cestu více českých teamů (nejen těch z horní tabulky), protože zkušeností si přivezete opravdu dostatek.

carlos

Ried 28/29 červen 2003

I. zamperl

II. mental discorders

3. mirsanmir

4. flugsaurier

5. ezem

6. fuj

7. thebigez

8. terrible monkeys

9. upsadalek

10. csoda

II. czech coed

12. halldigaz?

13. winona raiders

14. production

15. white russian

16. wunderteam

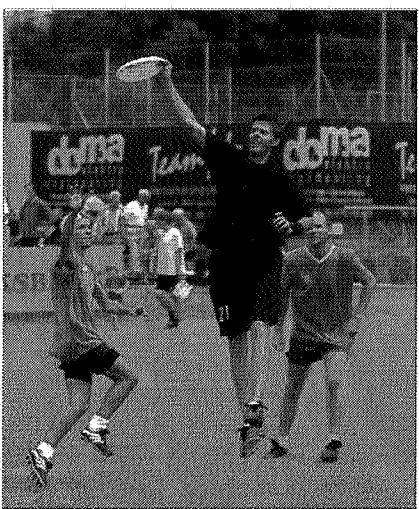
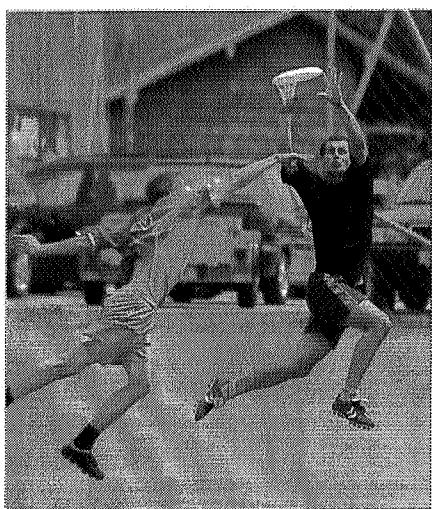
17. old sox

18. outsiderz

19. catchup

20. flying circus

Spirit: flying circus

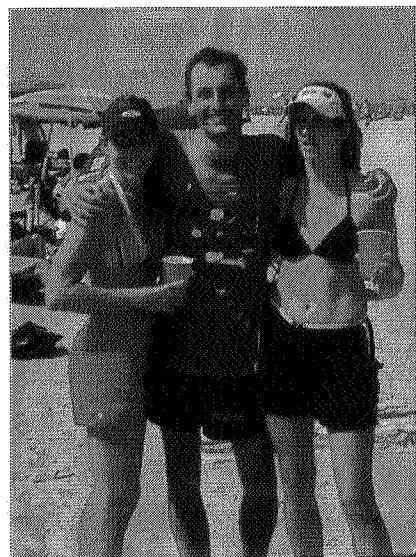

Savannah 2003

**Memorial Day
Hat & Beach Tournament**
Savannah & Tybee Island
24. - 25. 5. 2003

Georgia je odsud kousek, říkal jsem si, když jsem posílal přihlášku na pickupový turnaj v Savannah. Nějak mě nenapadlo, že se tam těžko dostanu vlastními prostředky, které v současnosti představují jízdní kolo GT Outpost Trail a vlastní nohy. Na mapě to je dva centimetry, v realitě 400 mil. Naštěstí je tahle země frisbjákama osídlena poněkud hustěji než domov můj, a tak se mi vhodně formulovaným, téměř beznadějným příspěvkem do fóra asociace frisbee z nedaleké Atlanty podařilo vyvolat nouzovou akci "nějak ho tam musíme dostat." Nicméně pátek odpoledne byl zde a nějak se stále nic nedalo (po pravdě jsem to začal řešit v pátek v 10 hodin, nějak nebyl čas).

V tu chvíli se stal zázrak. Na takové věci moc nevěřím, ale po Lenčině navigaci v Berlíně to byl již druhý zázrak v letošním roce - něco na tom asi bude. Ve dvě mi volá známý z Kalifornie, že je zrovna kousek odsud, že nemá co dělat a jestli někam nevyjedeme. Savannah mu (a jeho společnosti) zjevně káplo do noty, takže mě během dvou hodin vyzvednul a v jednu ráno jsme už leželi na podlaze domu pořadatelky turnaje a usíali. Připadal jsem si

jako v nebi. Tedy akorát doufám, že v nebi tak nesmrď kočky, protože Heidi má kočku, která smrdí tak, že si to nedovedete představit. Být tím psem, co s ní musí dům sdílet, asi bych ji zabil. Jenomže ten pes je takové staré a kočka dost živá, tak chudák ten smrad musí snášet. Nojo, psi maj těžej život.

V tom pachu nebylo těžké se ráno vzbudit, zvlášť když psovi v sedum přišlo jako dobrý nápad olíznout mi ksicht. Byli jsme tři a ta bestie si vybraла mě. Tím jsem přestal mít rád i psa (kočka přirozeně ráno smrděla stejně jako večer) a rád jsem rychle vypadnul. První den turnaje se konal ve Forsyth Park v centru Savannah. Savannah je příjemné městečko jižanského stylu, které mělo štěstí v Civil War. To štěstí spočívá v tom, že Lincolnova armáda se předtím vyřádila v Jižní Karolině, kde brutálně vypalovala a rovnala se zemí celá města a vraždila desetitisíce nevinných lidí (za trest, že si dovolili opustit Unii). Proto když přišli do Georgie, už je asi nebaivilo tolik plenit, takže některé z těch domů se dochovaly a město si udírelo ten nádech historie.

Uprostřed Savannah je park velikosti Strahova, jenomže má poněkud kvalitnější povrch. Bez problémů jsme na něm postavili 6 hřišť pro 12 pickup týmů. Z toho plyně, že se hrálo pořád - žádné zápas pauza a tak. Los mě zařadil do modrého týmu, dostali jsme světle modrý dres, tak jsem se cítil jako doma. Tým to byl moc príma, jak se později ukázalo. Pravidla normální, hra do 11 bodů (většinou během 60-70 minut odehráno), poločas 6, 3 timeouty (bylo fakt horko), 15-yard brick, zápasy začínaly každých 100 minut. Zajímavé pravidlo, že stromy hrajou taky - pár nám jich čouhalo do hřiště, takže když disk prošel stromem, dal se ještě chytit. Speciální pravidlo tohoto turnaje je pokryvka hlavy - pokud chytíte disk bez pokryvky hlavy, je to turnover. Prostě opravdový Hat Tourey. Lidi měli na hlavě opravdu leccos od čepiček s vrtulkou až po helmu. Já vyskoval klobouk, ve kterém bylo šílený vedro. Nicméně pravidlo se zanedlouho přestalo dodržovat, neb bylo to horko a např kolega v helmu by celý den nemohl přežít. Systém byl 2 pooly po 6, 5 zápasů ve skupině a druhý den vyřazovací turnaj na pláži podle výsledků ze soboty.

Hrálo se nám skvěle. Tak nějak jsem tam zapadl do průměru, což mě uklidnilo. Těžko popisovat detaily hry, byl to pickup, takže dost chaosu. Lidi měli tendenci motat se kolem disku, nešlo tam nic vymyslet, navíc bez Petra a Lenky jsem zůstával často nepochopen. V lepším případě to končilo zbytečným náběhem, v horším kolizi se spoluhráčem, který se mi pletl v "mém prostoru". Našel jsem si místo na midlu, kde byl klid, protože všechni ostatní handlovali. Občas jsem si utekl na dlouhou. Bylo příjemný zase jednou dostávat slabší obrany, kterým se dá utéct.

I když šlo o sranda turnaj, každej čtvrtě pátej hod se skákal do obrany a tak nějak to bylo živější. Rozhodně ale ne bezohledný, ani náznakem. V obraně jsme překvapivě často hráli zónu, i když vůbec nefoukalo, a ještě překvapivěji často to fungovalo. Součástí taktiky bylo vždy nasazení obrany, kterou nebudou očekávat. V zóně jsem brzy musel opustit pozici v poli, neb jsem prostě nestíhal rozumět jejich navigaci. V zámku bylo jasno. Zajímavý bylo, že při zóně jsme měli vždy minimálně tři navigátory (dva mimo hřiště), kteří každý rávali na "svoje" lidi. Zónou se některý body a zápasy natáhly uplně neskutečně, soupeř to ne a ne zahodit.

Příjemný je, že jsme vůbec neřešili individuální chyby v průběhu hry, furt se koukalo dopředu. I díky tomu jsme otočili vývoj prvních čtyř zápasů z prohry v poločase na výhru. 11-10 první zápas - to nás fakt potěšilo, 11-6 druhý - tam jsme byli lepší, jen se nepovedl začátek, třetí zápas jsme neskutečně otočili z 5-7 na 11-7. Čtvrtý zápas 11-8, poslední nám to padalo, už jsme neotočili z 2-8 a pouze dotáhli na 7-11.

Celý první zápas jsme čekali na hráčku jménem Cheree (tak nějak), která měla přinést vodu a něco dalšího. Říkal jsem si, že se toho moc účastnit nebudu, ať nedělám ostudu. Jenomže když jsme dotáhli na 9-9, tak jsem nějak omylem doběhl a rybkou zachytily zahrozenou dlouhou, a tím zachránil důležitý bod na 10-9. Pak jsem si chytí boda na 11-10 a zpečetil svůj osud. Osud spočíval v něčem, co se jmenuje nevinně Apple-Pie Shooter. Člověk si lehne

na záda, otevře hubu, do které mu kamarádi postupně nalejou jablečný džus a vodku, navrch nastíkají šlehačku a posypou skořicí. Od oběti se očekává, že hubu zavře, zašejuje a polkne. Mě trochu přeplnili, takže mi vodka vytékla nosem a natekla do očí, nic moc zážitek. Však jsem jim to taky potom vrátil, lid jsem vodku a nijak nešetřil. Něco mi na těch lidech připomínalo Pražskou Sedmu.

První den tedy skončil druhým místem v poolu a sliboval zajímavý průběh neděle na pláži. Na závěr jsme udělali zreženerený Mass Production Shooter. Představte si, že na zemi vedle sebe leží tak 20 lidí a mají otevřené huby. Postupně kolem nich jdou 4 další s džusem, vodkou, šlehačkou a skořicí. Dostanete svoji dávku, polknete a utíkáte si lehnout na konec fronty. Tímto způsobem nás tým pokoril dvě litrovky vody a překonal vzdálenost celého hřiště. Zlatej Bajrojt. Party se nekonala, právě bude party na pláži, tak abychom to nepřehnali.

Nedělní plážová část se konala na ostrůvku Tybee Island, který se nachází v deltě Savannah River. Taková pláž jako maj ve Floridě, akorát míň palm a méně lidí. Nikdy jsem beach ultimate nehrál a tak jsem se rád těšil. Písek mě trochu zklamal, nebylo to taková ta pohoda bílého písečku pacifických ostrovů, o které se vám zdá. V tomhle písiku byli mušlicky. Ne že bych kromě psů a koček přestal mít rád i mušle, to zas ne. Ale zkuste naboso běhat po ostrých úlomcích mušlí a tvářit se, že vám to nevadí. Mně to teda vadilo, takže na hru jsem stejně jako tak polovina lidí musel vytasit botky.

Systém byl vyřazovací, takže se hrálo na doraz. Většinu zápasu jsme si udržovali 2-3 body náskok a zdálo se, že v klidu vyhrajeme. Hřištátka byla fakt malá, ale od Atlantiku foukal vítr, takže se muselo hrát opatrně. No a to jsme ke konci přestali dělat, a soupeř dotáhl. Naši "lepší" si pak mysleli, že bez nich se to neobejde a v podstatě přestali střídat (hrálo se 5-5). I tak jsme to o dva body prohráli, aspoň ne kvůli mně. Navíc sem si fakt moc nezahrál. Těch pár bodů, co jsem tam byl, stačilo na to, že jsem měl hřbet ruky a kolena od krve - ty mušle byly jako struhadlo a pár ryb

stačilo, že jsem vypadal jako brutální vrah, co jde z akce.

Dokázali jsme tedy prvním zápasem vypadnout, ale turnaj tím naštěstí nekončil. Hřiště byla postavená, tak se hrálo dál pro zábavu. Vzhledem k tomu, že po celou dobu byl na pláži free bar s nealko, pivem a na moji sobotní žádost i neomezenou konzumací gin-toniku, rychle jsme přišli s novou alternativou. Jmenovala se Beer Beach Walking Ultý a šlo o lehce modifikovaný beach ultimate. Po celou dobu v jedné ruce pixlu piva (případně g-t), při rozlití se hra vrací jako při faulu. Vždy v kontaktu se zemí - chození a žádné skákání. Před každým hodem se člověk musí napít, jinak turnover. A věřte, že takových no-drink turnover bylo požehnané.

Teplomér šplhal někam nad 90 F, což je prostě vedro, a po dvou hodinách Beer Ultý hra vypadala velmi zábavně. Kromě injury timeoutů se konaly i refill-timeouts, kdy se refilloval g-t a fasovalo pivo. Nebylo divu, že se pravidla postupně přestala dodržovat. Oblíbená zábava byla chytit útočníka za jedinou volnou ruku a samozřejmě contestnout jeho faul. Mně se povedlo dát bod tím, že jsem disk připlácl svému obránci na hlavu. Jeden spoluhráč z Montrealu mi celou dobu hrozně připomínal Václava - měl uplně stejný styl držení piva (viz foto na webu P7, Brand je ten drsnák vlevo).

Návíc přibylo strip-týzové pravidlo. Kdokoli zahlásil strip, musel si svléknout část oblečení. Totéž učinil viník. To vedlo k celé řadě úmyslných stripů zvláště směrem k některým ženským členkám týmu. Pokud se stalo, že se nesešel stejný počet hráčů na dvou stranách, musel se v jednom týmu hráč zdvojit - tj. dvojice se držela za ruce a nepočítala se jako double-team. Prohodit takového zdvojeného markera by obyčejně bylo velmi těžké, ale po třech hodinách beer ultý to byla hračka. U soupeře se většinou na doublu sešly sličné slečny a u nás se pak před každým bodem mezi chlapama cvikalo, kdo je bude bránit. Takový strip v této dvojici byla pak zajímavá podívaná.

Neděle na pláži se tedy nakonec taky dost vydařila. Místní frisbující mi připadají stejně ulití jako jejich české protějšky a není tedy

divu, že se mi podařilo rádně české frisbee proslavit. Tak se nelekňete, kdyby na Whose Baby 2004 dorazil nějaký mix z Atlanty. Už jen společné sprchy totiž většinu amíků tak dostaly, že by do Evropy letěli jenom kvůli tomu. Savannah pro mě znamenalo spoustu nových známých, kteří mě okamžitě začali tahat na další turnaje. Tak teď doufám, že bude ještě o čem psát.

Honza, Pražská 7 & Auburn Ultimate

Ya Callin' Me Chicken?

Dejte, teď budeš čumět. Už skoro rok žádáš o psaní turnajových článků v tom standardizovaném formátu. Při čtení poslední Pasti, kterou mimochodem doručují i do zahraničí, jsem zjistil, že všichni turnajoví zpravodajové již na tento formát přešli. Proto se pokusím o nemožné a v následujících řadách vnitřně své rozbíhavé myšlenky do zaběhlé šablony. Za odměnu bys mi mohl dát ke článku jinou fotku, vid? Na té staré mám v hubě něco divného a vypadá to hrozně.

Název: Jeff Warrick's Poultry Days
Ultimate Classics

Ročník: 22.

Místo konání: Versailles, Ohio

Datum: 15. - 16. 6. 2003

Počet týmů: 70 v kategorii Open

Poznámka: z dlouhého názvu turnaje bych rád upozornil především na slovo Poultry. Turnaj se přes 20 let koná v malinkém městečku kdesi uprostřed Ohio. Versailles má 2300 obyvatel a jednou za rok pořádá festival, který má patrně připomenout zašlou slávu místního drůbežářského průmyslu. Tato skutečnost je důležitá, neboť v podstatě celé místo se o tomto víkendu

promění na velkou drůbežárnou, všude se prodávají grilovaná kuřata, případně potulují maskoti v podobě kuřete Tweety nebo Chickenmana. Kategorii open je nutno brát s rezervou. Většina týmů si přivezla i nezanedbatelný počet zástupkyně něžného pohlaví a při hře se dodržovalo nepsané pravidlo vyrovnaného stavění hráčů, což u nás znamenalo nejčastěji 2F/5M nebo 3F/4M.

nádrže, dále chyběla nějaká zrcátka a funkční stěrače. Odjízděl jsem, když rozhlas zrovna vyhlašoval Severe Thunderstorm Warning, takže cesta bez stírání připomínala Ratiborovu akci "Nechť mě provází Síla" z loňského Darmstadtu. Celou cestu jsem měl velkou snahu neplatit pokutu za rychlou jízdu. Stav vozidla, můj ne zcela uznávaný řidičák a rychlá jízda by mi mohli sice vyřešit problém ubytování, ale spát na místní police-

Tým: hrál jsem v týmu ShuttleCocks, který se skládal z jádra Huntsville Ultimate (10 lidí) a dalších asi 6 pickupů z různých koutů -západu, Kanady, Německa a tak. To se později ukázalo jako zásadní problém, nesehranost velmi bolela. 16 lidí z nás dělalo jeden z nejmenších týmů, týmy měly na turnaji běžně kolem 25 lidí a brzy jsem měl pochopit proč.

Hřiště: 29 normálně velkých travnatých hřišť různé kvality, od špičkových až po dobrá. Turnaj zabral tak obrovskou plochu, že se na některá hřiště vyplatilo jet autem. Každá travnatá plocha byla zkrátka předělána na hřiště, a pokud se tam hřiště nevešlo, tak byla určena pro rozehrávání. Kdekoliv člověk stál, tak vždy viděl nějaký disk ve vzduchu. Taková frisbjácká nirvana, řekl bych.

Pravidla a herní systém: debilní. Tím myslím systém, pravidla byla normální. Hra do 11 bodů. Vzhledem k množství hřišť byl časový cap pouze v prvním zápasu, pak se začínalo "když to šlo" a hrálo do 11. Dodržovala se nepsaná domluva o počtu ženských. Systém stejně pitomej jako na všech turnajích tady. První den skupiny - 14 skupin po 5 týmech, druhý den "single elimination", tedy vyřazovací pavouk. Pavouk se hrál v pěti různých "jakostech" podle výsledků ze soboty. Turnaj měl tedy 5 vítězů, v každé jakosti jednoho. Jakosti se označovaly stejně jako u vajíček Grade A až Grade E.

Sobota: v sobotu jsme hráli své čtyři zápasy ve skupině N na hřišti č. 29, které bylo kdesi na okraji města v komplexu Farm Fields. Pršelo a klouzalo to, nelítalo to a padalo to. V týmu bylo tak 6 opravdu dobrých lidí (těžko srovnávat, ale řekněme o něco lepších než ti lepší u nás, s tak 15 lety zkušeností), já jsem zapadl někam do průměru. Díky tomu jsem handloval ve slabší sedmičce, což mi nesmírně vyhovovalo. V obraně jsme tlačili do forehandu, neb disk velmi klouzal. V útoku jsme střídali různé věci, hlavně krátký stack, horizontal stack, L-stack, 3-1-3 iso, občas chaotické a nepochopené 3-2-2, Stanford a další hybrydy. Nejvíce se v nesehraném týmu ujal horizontální stack 2-5. Házeč a dump a 15m před ním 5 lidí vedle sebe přes šířku hřiště. Dva lidí určený pro první náběh od obránce, jeden pro záložní náběh při

Příprava a cesta: vím, že kategorie cesta není součástí Dejfovy šablony, tento příspěvek tedy považujte za návrh, aby tam byla doplněna. Jak je vidět z článků P7, tvoří cesta podstatnou část celého zážitku. Přípravné akce se skládaly ze tří částí: najít tým, sehnat dopravu, sehnat spaní. V mé článku o Savannah jste viděli, že místní frisbjáky dostat tak daleko je nemožné. Nicméně se mi podařil náhodný "obchod" s jedním z nich, kdy jsem na víkend získal jeho poněkud jetý Nissan r.v. 1988 výměnou za ubytování jeho švagra v Praze. Švagr se navíc ztratil někde v Jižní Americe, takže jsem protiplnění ani poskytnout nemusel. Tým se mi podařilo po komplikacích sehnat na internetu, zabral až příslib dovezení lahve Bombaje, jak to tak chodí... Spaní jsem neřešil, plán byl: přijedu, budu se tvářit zoufale, někomu se mě zžel a je to doma.

Nissan se ukázal jako vozidlo schopné jízdy vpřed. Tím výčet jeho funkcí pomalu končí. Zásadní nedostatky vykazovala přístrojová deska, která neukazovala rychlosť a stav

jní stanici uprostřed Kentucky nebyl přesně ten důvod, proč jsem cestoval. Cestou jsem tedy vymyslel celou řadu triků, jak kalibrovat vlastní rychlosť podle okolí. Nejprve jsem odhadoval vzdálenost patříků a počítal čas potřebný na ujetí této vzdálenosti při dané rychlosti. Po zohlednění chyby pozorování jsem dospěl k rychlosti kolem 50 - 180 km/hod a metodu jsem opustil.

Občas jsem měl štěstí, když na dálnici byl radar, který upozorňoval na vaši rychlosť. Vždy jsem rychle změnil rychlosť na tu "svoji" a zamáčkl tempomat. Pak jsem se snažil co nejdéle vydržet při této rychlosti, jednou se to podařilo skoro 100 mil. V noci se také dobře odečítala rychlosť z tachometru okolních aut, což poskytlo další referenční bod - i když okolní řidiči se tvářili podezíravě, když jsem jel těsně vedle nich a zíral jim do auta. Jinak byla cesta nudná. Vzdálenost zhruba 680 mil jsem překonal za 14,5 hodiny. Po zohlednění časového posunu to znamenalo příjezd v 5 hodin ráno a 2 hodiny spánku v autě. Plán "přijedu a někoho najdu" zjevně selhal.

dobrém switchi a dva pro úprk na deep. To fungovalo, navíc tam byl ten dump.

Jednotlivé zápasy si moc nepamatuju, prohráli jsme všechny, některé vyrovnaně, jiné hrozně. Přesto se hrálo v klidu, soustředili jsme se furt na příští bod. Ten často dloooouho nepřicházelo. V paměti mi uvízla zápas s týmem Atlanty. Ti před turnajem měli tryouts, kde vybírali z asi 70 lidí v týmu. Trénujou 6x týdně, sedmý den mívají zápas. Hrajou od střední školy a je to vidět. Perfektně sehraná taktika, dokonalá technika, neuvěřitelná kondice a skutečné nasazení ve hře. Po deseti bodech bylo jasné, že to bude těžký zápas. Skóre bylo 10:0 a nic nenaznačovalo, že by soupeř byl z vývoje zápasu nervózní. Obranu jsme brzy museli postavit jako "flat mark" - tedy bránit ze předu všechno, hlavně dlouhou. Jednou jsme dotlačili disk až k jejich zóně, kde to někdo pustil. Jako správný marker jsem se vyhecoval... teď nehodíš! Pivot sem a tam, pořád stál, backhandový náznak, otočka a ... a sakra. Chlapík hodil disk do backhandu za svými zády, přes moje rameno. Disk letí svých 70 metrů, přesně do ruky jejich zónáře. Tak jsem se usmál jako idiot a zmohl se na přátelské "What the fuck was that?" Usměvavý soupeř mě poplácal po rameni se slovy "Nice D, man..." Nevím, co na mé obraně bylo hezké... oni si takhle pořád něco říkají, i když někdy to zní skoro ironicky. Těch 13:0 jsme si vážně zasloužili, ale bylo to kruté.

Večerní program: večer se jedla kuřata, povídalo, jedla kuřata, chodilo po městě a jedla kuřata. Pořád zbyvalo hodně kuřat, ale už nebyl prostor. Někteří šli plavat do místního bazénu, já jsem si nenechal ujít večerní All Star Game na hlavním stadionu. Každý tým s aspoň 2 výhrami v sobotu nominoval jednoho hráče a bylo na co koukat. Prvních pár bodů nám bylo předvedeno, jak ti nejlepší hrají ultimate. Pak se to postupně zvrhlo do atrakce pro diváky. Hody, které jsem v životě neviděl, a stejně krkolomné chyty. I hráči si to vysloveně vychutnávali. V jeden okamžik se na hřišti objevilo maskot kuře a Chickenman. Moc se ale nedostalo k disku, neboť křídla neumělo nic chytit. Tribuna začala skandovat: "Hit the chicken!", což se nakonec

podařilo. Kuře vyštídal a na hřišti se objevila čerstvě zvolená Miss Chick a Vice-Miss Chick, tušíš místní středoškolačky. Rozhodně lepší podívaná než na to tlusté kuře. Vice-Miss se poněkud motala, nakonec se k ní dostal disk a ona ho zapářila. Vypadalo to tedy, že bude utrpení dočkat se okamžiku, kdy některá miska dá bod a odejdou. Miss Chick však všechny překvapila, když přes své princeznovské oblečení vytvořila náběh, dostala disk a po otočce ho nasmažila forehandem až do zóny. Tam ho jeden z hráčů volejbalovým stylem zasmečoval do náručí druhému. Davy řvaly nadšením.

Večer jsem se s kamarády potuloval po městečku, potkával staré známé, zašel na koncert rockové kapelky a skončil u lahve Bombaje. Party rozhodně neměla tempo českého frisbee, přesto jsem objevil určité inovace. Asi nejlepší věcí bylo setkání s dvojicí sympathetic slečen, které si nesly lyži. Normální běžeckou lyži. Tedy přesněji od normální běžecké lyže se lišila tím detailem, že na normální lyži nebývají přilepeny čtyři panákové sklenice. Tím lyže získala zcela nový rozměr a začala mě zajímat. Ukázalo se, že lyže se dodává jako komplet s lahvi vodky. Nebylo těžké sehnat čtvrtého do party, nedaleko se pochlakovala Heidi ze Savannah, která slavila své narozeniny a měla již za sebou 5 apple-pie shooterů a část mého Safiru. Udělali jsme tři čtyři lyže a bylo nám hezký. Je to fakt zábavné, jak všichni exují najednou. Mám pocit, že Kathy přijede na podzim do Prahy a zkouší jet na nějaký turnaj. Trochu se bojím, že bude bydlet u nás doma... no, v nejhorším se vymluví, že si nic nepamatuju.

Mezitím se po okolí rozkriklo, že v našem táboru je veselo a objevovali se stále noví

lidé. V předu pohromy jsem se raději po anglicku vytratil. Na cestě jsem potkal skupinku sedících lidí odněkud ze severu. Po chvíli se ukázalo, že Jenny má předky od Brna a umí říct "Ahoj." Tak jsme spolu dopili její láhev bourbonu. S vědomím toho, že mezi 1500 frisbiáky prostě není šance najít klidný kout jsem se vrátil ke svým. Všichni už ale dávno spali, což ukazuje na podivné nelineární plynutí času při bourbonu. Opět jsem tedy zamířil do svého auta a strávil tam druhou noc.

Neděle: nedělní ráno znamenalo asi největší zklamání celého turnaje. Turnajový systém byl tak debilní, že dva týmy prostě vypadly úplně a nedostaly se ani do Grade E. Díky skóre jsme my byli jedním z těchto dvou týmů. Ačkoliv jsem se snažil vyburcovat spoluhráče aspoň k přátelákům s vyřazenými týmy, ti se otráveně rozjeli do svých domovů. Tak jsem koukal na ostatní hry, bavil se s novými kamarády, dal jsem si dvě rundy kuřete, zkouknul semifinálové zápasy a po bezpečném vystřízlivění jsem kolem třetí odpoledne vyrazil zpátky do Alabama. Po obdobně nudné cestě jsem naprostě hotově dorazil ve tři ráno domů a zhroutil jsem se.

Conclusion: stupidní hrací systém mi dodnes kazí celý zážitek. Přeci jen jet 2300 km kvůli čtyřem zápasům se zdá jako šílenství. Fakt je, že kolem toho bylo spousta dalších věcí a že hra je jen jedna z mnoha věcí na turnaji. I tak jsou ale pocty takové rozpačité. Bylo skvělé vidět hráčů těch nejlepších týmů, bylo koneckonců dobrý dostat od jednoho z nich pořádně na prdel. Spousta přátelských frisbiáků, zábava a tak... nakonec to asi stálo za to. Nicméně skutečnost, že má turnaj 70 týmů v jedné kategorii z něj nedělá 5x lepší turnaj než je třeba Chrast. Ani náhodou. Navíc pohled na 20 hřišť, kde většinu dne nikdo nehraje, rve srdce.

V jednom ale tenhle turnaj je výjimečnej: počítám, že už nikdy v životě nebudu mít šanci na takové umístění. První může být člověk na každém turnaji, ale řekněte sami - byli jste někdy na 70. místě?

**Honza, Pražská 7 & ShuttleCocks
Huntsville**

Častá

Název: Red Stone 2003

Pořadatel: Storm + Mental Discorders (asi)

Místo konání: Častá

Ročník: 1.

Datum konání: 12.-13. 7. 2003

Počet teamů: 12

Počet hřišť a jejich kvalita: V sobotu dvě fotbalová hřiště ve dvou různých vesnicích. Rozměrově celkem malá a kvalitou trávníku celkem ucházející.

Snídaně a občerstvení přes den: Bohatá, chutná a letní. Občerstvení přes den bylo možné v místní hospodě. Pořadatelé také uvařili Guláš, ale ten byl víceméně jen pro ty, kteří hráli na domácím hřišti, protože na hráče vracející se z druhého hřiště už nezbylo.

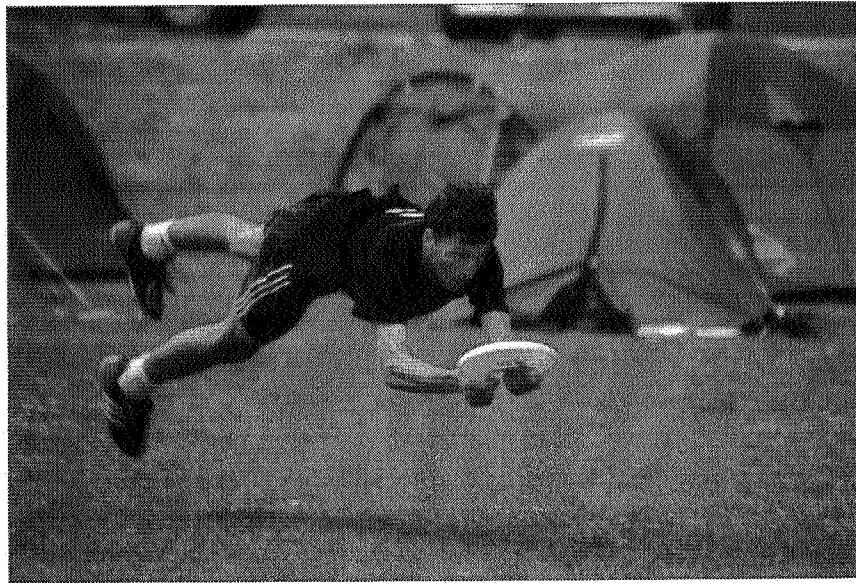
Večeře: Guláš a grilovaná kuřata v parku u pevnosti Červený kameň.

Startovné: cca 22-25 Euro

Hra: Nic nového a ohromujícího jsem neviděl. Jednalo se o klasickou celovou kvalitu, kdy o vítězství hrají tak 3 až 4 teamy, které jsou výrazně lepší a ostatní střídají dobré momenty s velice špatnými.

Finále: mezi teamy Bigez a Fuj. Bohužel jsem odjízděl dřív, takže můžu říct jen to, že začátek byl vyrovnaný a Bigez zkoušeli, jako téměř na každém turnaji, nasadit zónovou obranu, která ale není nijak zvlášť účinná sama o sobě, spíš těží z toho, že to nikdo psychicky neunesne a zkusí nějaký odvážnější hod.

Párty: Po večeři vzdálené asi 5 km od

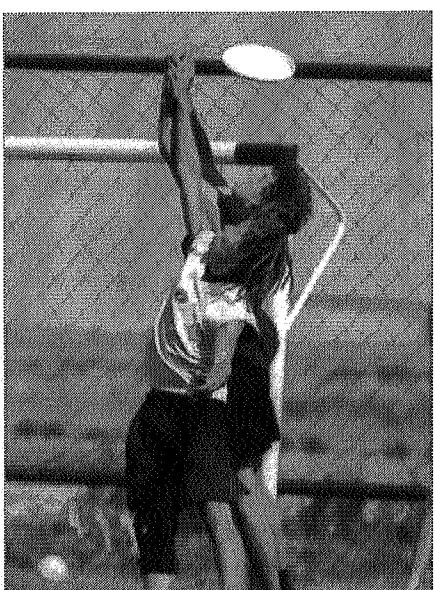
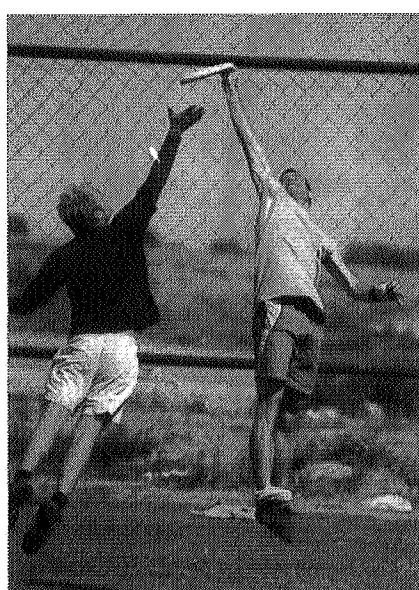
hřišť se teamy odebraly zpět, kde se popíjelo, tančilo a skotačilo.

Pivní závod: Čtyřčlenná družstva. Každý na začátku vypil malý panák Borovičky, doběhl ke stanovišti, vzdáleném asi 20 m, kde jej čekalo půl litru vína. Každý člověk z teamu upil z půlitru (někdo upil a hned potom dopil) a dohromady musel být půlitr vypít, když poslední člen štafety doběhl zpět. Kdo je rychlejší, vyhrává.

Závěr: Pocit z turnaje jsem měl takový, jakoby nedotažený. Něco mi tam chybělo. Možná je to tím, že byl člověk zvyklý léta jezdit na turnaj do Blavy, kde to znal. Neměl jsem pocit, že by tenhle turnaj teamy opravdu chtěly pořádat, spíš něco jako, že musejí, protože každá země (ze čtyř) musí jeden

Cel uspořádat. Proto organizace chvílemi vázla a ne každý se mohl cítit plně uspokojený. Ale na druhou stranu, to nebyl špatný turnaj, spíš byl ovlivněný právě srovnáním s bratislavským turnajem. Slováci turnaje umějí a ani tenhle bych neoznačil jako špatný, byl dobrý, ale narychlo uhnětený.

carlos

Častá 12/13 červenec 2003

1. thebigez

2. FUJ

3. CZ - Coed

4. AUSTRIA - Coed

5. Storm

6. Outsiderz

7. Mental Discorders

8. Halodigaze?

9. Cesoda

10. Terrible Monkeys

11. Chuck Bronson

12. Discredit

Spirit: thebigez

Czech disk

Pořadatel: FUJ

Místo konání: Čelákovice

Ročník: 1.

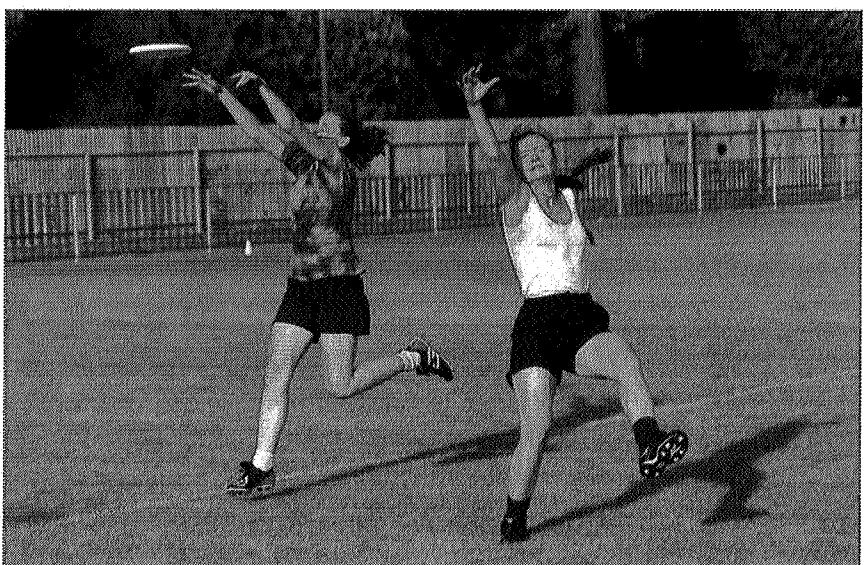
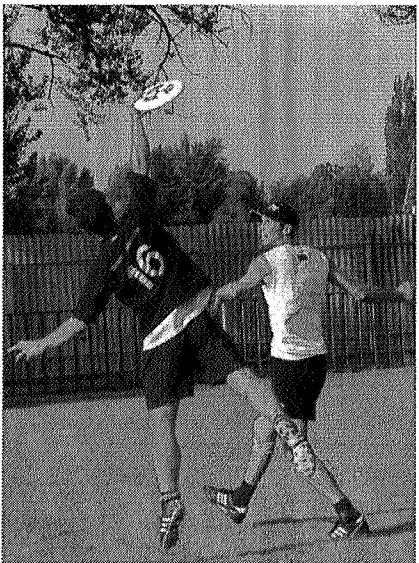
Datum: 9.-10. 8. 2003

Počet týmů: 15

Počet a kvalita hřišť: Dvě fotbalová hřiště s výborným povrchem a dobrými rozměry. Asi jedno z nejlepších hřišť, na kterých jsem letos hrál.

Pravidla: 4 skupiny, v nich každý s každým. Horní dva ze dvou skupin utvořili další skupinu - opět každý s každým. Ze dvou horních skupin, první dva hráli semifinále.

Snídaně a občerstvení přes den: Snídaně plná různých věcí a velmi chutná. Občerstvení bylo přes den možné v restauraci.

raci, která se nacházela v areálu (v tribuně).

Večeře: Výběr ze tří jídel.

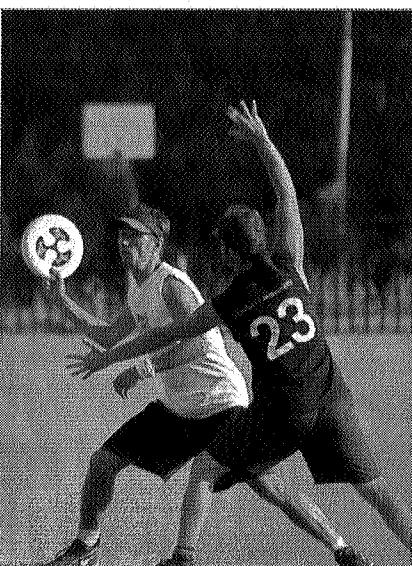
Startovné: cca 25? euro,-

Ubytování: Ve stanech, na tribuně a všude kolem hřiště.

Párty: V pátek bylo příjemným překvapením to, že areál sloužil zároveň jako letní kino, takže americký akční film na úvod. Sobotní párty byla ve znamení piva zdarma a odehrávala se v místní restauraci a její terase. Po půlnoci následovalo promítání frisbee videa (Rimini, americké mistrovství).

Pivní závod: nevšiml jsem si ho, takže asi nebyl

Hra: Turnaj byl slušně a kvalitně obsazený. Dobrá poloha turnaje umožnila i příjezd sousedů z Německa, kteří dovezli Coed

a Masters team, chystající se na ME ve Francii plus známý a silný team Mir san Zamperl. Kvalitu německého ultimate naznačuje umístění těchto teamů mezi prvními čtyřmi. Turnaj se povedl i českému coedovému teamu, který skončil na pátém místě a porazil teamy jako Fuj nebo Bigez. Bylo by možná fajn, kdyby se turnaje zúčastnilo více českých teamů, pro které by to byla jedinečná zkušenosť, jak si zahrát proti silným středoevropským teamům a nemuset kvůli tomu jet několik hodin. Ale situace je pořád stejná. Je nás málo a podstatnou roli v tom sehrála i reprezentace.

Finále: V něm se utkali již zmiňovaní Mir san Zamperl a German Masters. Finále to bylo z mého pohledu takové vyklidněné, hodně ovlivněné zkušenými hráči, kteří už nepoletují po hřišti jako splašení, ale v klidu a s rozvahou řeší každý pohyb. Ale chodící Ultimate to rozhodně nebylo. Po vyrovnáném začátku si postupně MsZ vytvořil náskok, který celkem s klidem udržoval až do konce.

Závěr: Premiéra Fujů, jako pořadatelů, se myslí vyvedla víc než dobře. Byl to jeden z nejlépe obsazených turnajů v Čechách za poslední dobu a obešel se téměř bez jakýchkoliv nedostatků. Doporučuji se zúčastnit příští rok (předpokládám, že bude). Také check Czech disk.

carlos

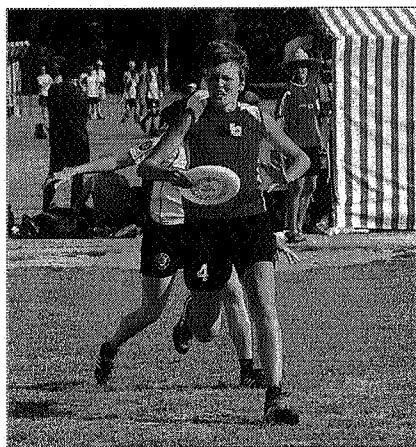
Čelákovice 9/10 srpen 2003

- 1 - Mir san Zamperl (D)
- 2 - German Masters (D)
- 3 - German Coed (D)
- 4 - Mental Discorders (SK) (10 points)
- 5 - Czech Coed (CZ) (6 points)
- 6 - big Pimpin' (CZ) (4 points to FUJ)
- 7 - thebigez (P) (3 points)
- 8 - Austrian Coed (P) (2 points)
- 9 - Outofizerz (SK) (1 point)
- 10 - Hallodigaze? (H)
- 11 - FUJ (CZ)
- 12 - UFOz (H)
- 13 - Terrible Monkeys (CZ)
- 14 - Discredit (SK)
- 15 - Attrac (CZ)

Postřehy z Vancouveru

Nebudu se moc rozepisovat (což mi může dělat problémy, takže kdyby přece jenom... sorry :)), ale chtěla jsem se s vámi podělit o pár postřehů z vancouvervského ultimate.

Je to obrovská městská liga o sedmi divizích, přičemž každá má asi kolem deseti týmů.

Počet se mění se střídajícími se sezónami, které jsou tři. Podzimní, jarní a letní. I když ve Vancouveru nikdy nemrzne, zimní sezónu nemají (a tolik tělocvičen by stejně asi nenašli).

Každý tým má pro své zápasy vymezen jeden den v týdnu (kromě pátku), takže frisbee můžete, kromě toho pátku, vidět každý den. Nejlepší dvě divize mají zápasy na komfortních hřištích UBC (University Of British Columbia), což je takové univerzitní město na západním cípu Vancouveru - město samo pro sebe...

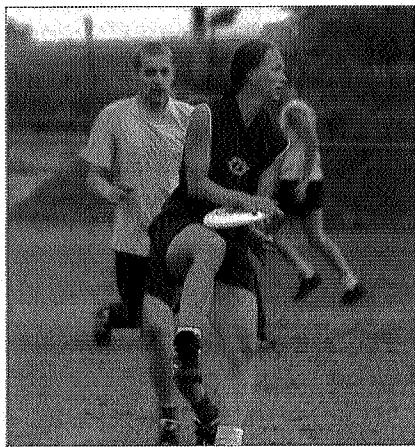
Ostatní divize blbnou v parcích, kterých je ve městě moře. Je u nich vždycky hajzlík a nějaká umývárka, ale sprcha bohužel skoro vždycky chybí...

Pokud se na netu dočtete, že váš zápas začíná v šest (to je čas, ve který se většinou hraje), bohatě postačí, když dorazíte v šest (z vlastní zkušenosti můžu ale říct, že někdy stačí, přijdete-li v půl sedmé...), což jenom potvrzuje pověstnou vancouvervskou uvolněnost.

Sjede se banda, postaví z kuželků něco jako hřiště, na pomyslné outové čáre rozloží křesílka, proběhně menší seznamovačka se soupeřem (představte si, že oni se mezi sebou vůbec neznají!!! Divný, co? :)) a po

nasazení kopaček si hráči teda trochu zaházejí. Jediný rozruch v tomhle stereotypu jsem udělala já se svými evropskými zvyklostmi...

Jenom ve zkratce - Protože jsem na zápasy jezdila přímo z práce (a MHDékem), musela jsem se převlékat až na místo... Jooo, hodně lidí říkalo, že by jednou

rádi hráli v Evropě.:o) Že máme společné sprchy, jsem si nechala jako bonbónek na závěrečnou akci po play off ... Prý přijedou určitě:o)

Hraje se do třinácti, maximálně však padesát minut. Hra může skončit nerozhodně. Jsou to většinou dva zápasy, takže v parku se sejdou čtyři týmy. No, napsala jsem, jak to chodí obecně, a teď už můžu psát jen o tom, co jsem zažila na vlastní kůži.

Našla jsem si tým ve čtvrté divizi (takový zlatý střed, ale pravda je, že rozdíl mezi třetí a čtvrtou divizí je obrovský). Vlastně jsem nehledala podle kvality, jen jsem se chtěla podívat na nějaké frisbee. No, a tak jsem jukla na www stránky a našla si nejbližší park k mému bydlišti.

Samozřejmě jsem tam byla v půl šesté, protože začátek měl být v šest... Nakonec se ale opravdu sjeli a já se velice brzy seznámila. Chvíli jsem si házela a pak pozorovala hru. No, přišlo mi to trochu jako "úprk za diskem a pokus hodit co nejdáááál - áááp, long, long, long!!!"

Neměla jsem moc času, takže jsem si jen s kapitánem vyměnila telefon a domluvili jsme se, že si můžu příště přijít zahrát. Lidi jsou (ostatně jako v celém Vancouveru) strašně sympatičtí a řekla bych - pohodáří. Hra byla sice spiritisticky naplněná, ale trochu mi tam chyběla soutěživost. Jednou

jsem to nevydržela a zeptala se kapitána, proč se trochu nevyhescou (pardon, tady už spisovnou češtinu používávám nebudu - slovo "nevysescou" mi přijde úchylný) a on mi na to odpověděl, že po nich vůbec nemůže chtít, aby víc zabrali, protože by se mu na to polovina lidí vykašlala. Ani nemají tréninky. Prostě to hrají jen tak - pro potěšení...

Tak jsem se snažila držet hubu a krok, ale to vám řeknu, někdy jsem se musela set-sakra silně kousnout do jazyka... Při hře stáli rozesetí po celém hřišti, takže, i kdybyste chtěli, nenaběhnete nikam. V totálně bezvětrném počasí se hrála zóna. Naštěstí naši soupeři ji potom hráli taky...

Asi je to nějaká móda, či co. Ale teď to přijde. Představte si, že odehráli zápas, pláclí se a šli se pakovat do aut. A v tom jsem do toho musela zasáhnout já s vyraženým dechem. " Vy neděláááte kolečko?!"

Vypadlo ze mě. Pěkně jsem si je všechny zavolala zpátky na hřiště a celý "kolečkový" závrak jím, hlavám neznalej, vysvětlila. To máte tak, jiný kraj, jiný mrav. Každopádně jsem si to od té doby prosadila po každém dalším zápase. Cracked Disk (tým, se kterým jsem hrála) si na to postupně zvykl a dokonce už pak sháněl druhý tým dohromady dřív, než já (doufám, že jím to zůstane).

Play off byl můj poslední zápas. Vyhráli jsme ho, a protože jsme měli dost nasbíraných bodíků, tým mohl na podzim do třetí divize... Jenomže nepostoupí, protože na podzim už hrát nebudou. Dohodli se po zápase, že už plno lidí nebude mít čas, a tak se do podzimní ligy zapisovat nebudou. Takže jsem se loučila s týmem, který už vlastně týmem ani nebyl. Udělali jsme pář fotek a nechala jsem si podepsat Práčkou 175ku, kterou jsem si s sebou vzala, aby mi nebylo za velkou louží smutno... ....konec jak z Daniely Steelové, co? Nebojte se, napravíme to.

Šli jsme do hospody a pili a pili a taky jsem jim konečně prozradila to tajemství našich sprch...:o) Matně si vzpomínám, že jsem pozvala snad celou tu ohromnou ligu k nám, tak doufám, že budou jezdit nějak postupně...

Jo, a jestli jsem se rozepsala, mmm, dyť mě znáte :)

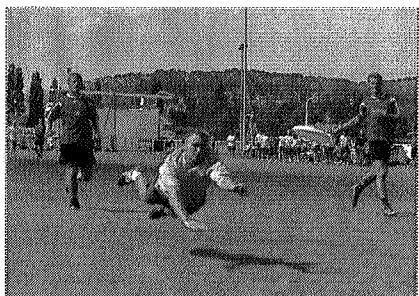
Já je PD

champions league

Champions league in Mainz

Final placement of 2nd edition:

- > 1. Flying Angels Bern (SUI)
- > 2. Chevron Action Flash (GBR)
- > 3. Clapham Ultimate (GBR)
- > 4. Feldrenner (GER)
- > 5. Hardfisch (GER)
- > b. Red Lights (NL)

The second edition of the 2003 champions league was somewhat dominated by the Flying Angels from Bern. They won all of their games clearly, pulling away after halftime in the games against Feldrenner and Clapham (both 8-7 at halftime). At the other end of the list, the Red Lights from Amsterdam fittingly found their spot. Chevron was able to defeat Clapham this time (2nd time this year already), but was clearly outrun by the swiss. The Clapham - Feldrenner game proved to be one of the highlights of the weekend. While Feldrenner took an early 3:1 lead, Clapham quickly caught up and took the half at 8:7 (I think). In the second half, points were traded most of the time with no team gaining a substantial advantage. When time ran out Feldrenner were up at 13:12, but at 13:13, one Feldrenner player made a crucial mistake and his team wasn't able to get another D. Hardfisch played hard, but were no match for the british teams and for the angels, but played well against their German rivals from Mainz. All of the teams brought squads of 14 or more players (yes, even we, Feldrenner, are still able to learn from the mistakes we make) so that all of the games were intense and sometimes closer than the actual results might imply.

Apart from a little thunderstorm on saturday, the weather also turned out very well, so that all of the players were able to get a taste of a real (though small) german

volksfest on Saturday night. While everybody tried some local wine and food, one Clapham Player seemed to have other things on his mind. Singlehandedly, the guy known as 'Si Hill', roughed up a whole squad of local football players after the women the football players were with seemed to express interest in the young brit. He was witnessed leaving the scene carrying two of the girls on his shoulders, while several others followed him in a trance-like state. Nothing is known of his whereabouts during the night. Well, so much for now. The next Champions League event will be held in Copenhagen at the end of July. Feldrenner won't be there because German Nationals are on that same weekend. Looking forward to next year, though.

- > The results > Saturday:
  - > Hardfisch - Feldrenner 12:16
  - > Clapham - Red Lights 15:06
  - > Chevron - F.A.B. 09:16
  - > Hardfisch - Clapham 07:15
  - > Red Lights - F.A.B. 08:15
  - > Feldrenner - Chevron 14:16
  - > Hardfisch - Red Lights 15:08
  - > Clapham - Chevron 12:15
  - > Feldrenner - F.A.B. 08:15
- > Sunday
  - > Hardfisch - Chevron 09:15
  - > Clapham - F.A.B. 11:15
  - > Feldrenner - Red Lights 15:05
  - > Hardfisch - F.A.B. 08:15
  - > Red Lights - Chevron 11:15
  - > Feldrenner - Clapham 14:15

Customize your Ultra-Star™

**OFFICIAL DISC
OF THE ULTIMATE
PLAYERS
ASSOCIATION**

Call us for U.P.A. member discounts on custom team and club discs. Visit our website for instructions on submitting your design and available foil colors.

DISCRAFT
PRO SPORTS DISCS™
www.discraft.com • 248.624.2250

k e c y - h e c y

Atrofované Ruce
Jiří Blahout
Nám. Míru 8
301 00 Plzeň
atrucplzen@centrum.cz

F.U.I.
Marek Holický
Ruprechtická 2277
193 00 Praha 9
marovo@volny.cz
www.pragueaccommodations.com/fui.html

Prague Devils
Jan filandi
KTV FEL CVUT
Technická 2
166 27 Praha 6
prague.devils@email.cz
www.praguedevils.org

Prague Lions
Michal Pešek
Bukovecká 508
199 00, Praha 9
pesek@fbc.cz

Pražská 7
Martina Zralá
Chodská 4
122 00, Praha 2
p7@seznam.cz
p7.actum.cz

Rollnici
Jan Malý
Poznaňská 450
181 00, Praha 8
rollnici@nofuture.cz
frisbee.webpark.cz

SPLIT
Pavel Kolářík
Nad Upadem 274
149 00, Praha 4
split@seznam.cz

Terrible Monkeys
David Průcha
Pod řapidelem 5
100 00, Praha 10
monkeys@email.cz
monkeys.inak.cz

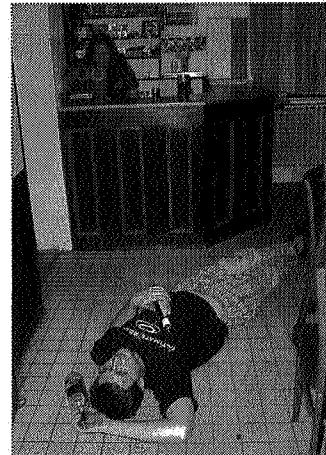
Žlutá Zimnice
Libor Saifert
U lípy 25
155 00, Praha 5
zz@interbis.cz
zz.interbis.cz

3SB
David Novák
Haskova 20
370 04, České Budějovice
3sb@email.cz
<http://3sb.webpark.cz>

Chomutov
Vítěz Grigantzik
Sportklub 92
P.O. BOX 20
407 01, Jilemnice
vit.gr@iol.cz

» "S potěšením mohu prohlásit, že ke zlepšení česko-německých vztahů přispěli velkou měrou naši milí hosté, hráčky a hráči sportovního klubu Prague Sieben", uvedl Berndt Posselt, předseda Sudetoněmeckého krajanského sdružení, při neformálním setkání s představiteli českého týmu. Dle zdroje blízkého obou zúčastněných stran se do brzkých ranních hodin podával čistý Gin, který si předseda sdružení velmi oblíbil, stejně jako všechny účastníky. Na závěr tohoto (velmi přátelského) setkání navrhli představitelé uvedeného týmu nahradit hvězdičky na vlajce EU za spemie, kterými se pyšní na svých dresech. Herr Posselt považuje myšlenku za velmi podnětnou a přislíbil, že tento nápad bude prosazovat na půdě Evropského parlamentu.

» "Hledáme dobrovolníka pro napsání

článku Chrast 03!" redakce
"já si toho polovinu nepamatuju, tak vám asi nebudu moc nápodocen."
rollník Pepa

za ?
CECL, Bologna,
Rollnický turnaj, profil...

» "Kdo není přihlášen na "halo", nezajímá se o český frisbee."
předseda VR ČALD - Petr Medek

» EUC - Fontenay Le Comte

Nathan mohutně říhne.

Frankie pohoršeně: "Ty jo Nathane!"

Ája se Nata zastavá: "Co je, ty jako nekrkáš?"

Frankie: "Ne, já nikdy!"

Janička s klidem: "Když od Frankieho to zní jako dětský škytání..."

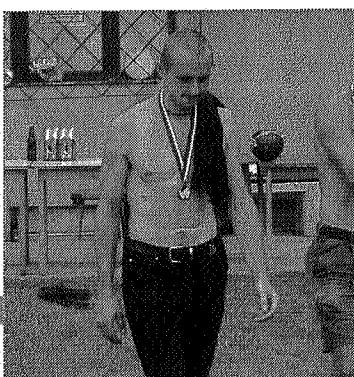
» Tak jsem zase slyšel, že prej se Lioni rozpadli, když nepřijeli na finále ligy. No není to tak úplně pravda. Hlavním důvodem, proč nepřijeli na finále ligy, je to, že klíčová postava celého týmu a jejich nejlepší hráč a kapitán, tj. já, utrpěl zranění, které mou účast znemožnilo (s berlema a sádrou to fakt nejde). Proto se zbytek týmu rozhodl, že by se bez mě na vítězství moc nadřel a že to teda letos někomu necháme. Od příštího roku pak rozjedeme zase novou sérii vítězství. Šaky

» nsk jsem byl na tom testu pro Tomáška...vtipný...asi 6 minut se rozběhaváš při rychlosti 10 a potom 12 km za hodinu :) máš na těle sporttester (taková tenká pásečka, co máš kolem hrudníku)...pak si chvíli odpočíneš a jedeme na ostro :) začínáš na 12 km za hodinu a po minutě ti přidávají o jeden km navíc - jde o to kolik vydržíš...ještě máš na tlamě takovou trubičku, do které dejcháš a zakolíkovanej nos, což mě trochu překvapilo, protože si občas dýchám i nosánkem :)...vydržel jsem 4 minuty a pak se na to vy...:)...jen tak pro zajímavost Tomášek vydržel do 19 km za hodinu, což je tuším 7 minut :))...hned potom ti vyjedou takový vzevřený výsledek...jsem slabší průměr :))), ale možná lepší průměr mezi kuřáky :))) c.

» Vážený pane Medek,

chtěla bych se přihlásit do týmu. Jsem velkým nadšencem a pevně doufám, že mi jako předseda poradíte některý tým, který je vaším favoritem. Tomuto sportu se již věnuji delší dobu. Jelikož nejsem vlastníkem e-mailové adresy, prosím kontaktujte mě na tel.: 234 678 280. Předem děkuji a pevně doufám, že budete příjemně překvapen Jiřína Brátová tel: 234 678 280

» Pokud Vám příšlo divné, že se hráč Prague Lions - Strom moc neobjevuje na turnajích, tak tady je toho vysvětlení. Strom začal úspěšnou dráhu na molech, které znamenají slávu a obdiv. Stal se jedním z nejvyhledávanějších modelů.

Příští Paříž vyjde koncem roku 2003. Uzávěrku dáme včas vědět.

DAS

Chrast 2003

Z turnaje v Chrasti zůstalo kromě nezájmu o napsání článku, jen pár fotek...

2004

Bronzová medaile na ME, kterou vybojovala Česká rep. letos ve Francii, je pro České frisbee bezesporu úspěch. Možná si budete myslit, že je to brzy, ale myslím, že by nebylo od vás se začít zabývat tím, co dál. Konkrétně co bude příští rok, kdy je další mistrovství tentokrát světa ve Finsku. Už letos se vážně uvažovalo o vyslání dvou teamů na ME. Nakonec nebyl (jen těsně) dostatek hráčů pro Open team a tak odjel pouze Mixed team. A co tedy příští rok? Chceme navázat na letošní úspěch a pokusit se o podobný i na "světě"? To by znamenalo podobný průběh jako letos. Nejlepší hráči i hráčky by se připravovali v Mixed teamu a pro ostatní teamy (Open, Women) by opět zbyl jen malý prostor na realizaci. Další možností je tento úspěšný team rozdělit a doplnit a vyslat do Finska open a ženský team. Potom co jsem viděl úroveň hry v těchto kategoriích ve Francii, tak si myslím, že má smysl o této variantě uvažovat jen za předpokladu, že oba teamy budou složeny spíš perspektivně a jejich cíl by měl být dál, než jen účast ve Finsku příští rok. To znamená, nevzít tento turnaj, jako každý jiný, akorát s tím rozdílem, že je větší, prestižnejší a zajímavější. Cílem by mělo být jiné mistrovství (asi ME v roce 2007) a tyto teamy by mely spíš jet do Finska pro zkoušenosť než pro úspěchy nebo jen účast. Ještě je tu jedna varianta, která mi příde nejschůdnější. Do Finska vyslat Mixed team (jako letos) a společně s ním Masters team! To je trošku choulostivá záležitost, protože by to znamenalo nalakat zejména pár dobrých hráčů, kteří mají, jak sami říkají - pauzu a na druhé straně využít většinu hráčů nad třicet let, co ještě aktivně hrají. Jenže kdo z nich se bude chuti vzdát myšlenky, že ještě pořád mají na Open. O tom, řekl bych, to není. Na Open z nich má asi každý, ale nevím jestli stojí za to jet na své poslední (možná) mistrovství do Open a bojovat na chvostu mezi posledními čtyřmi. Tedy jsem možná dloubnul do vosího hnizda, ale pokud by Open team netrénoval minimálně 3x týdně, tak by tak skončil. Masters a Mixed kategorie nejsou určité tak prestižní záležitost jako Open kategorie, ale úroveň a vůbec styl frisbee, který se provozuje v Čechách je Open na hony vzdálený a je spíš podobný právě hře v Mixed.

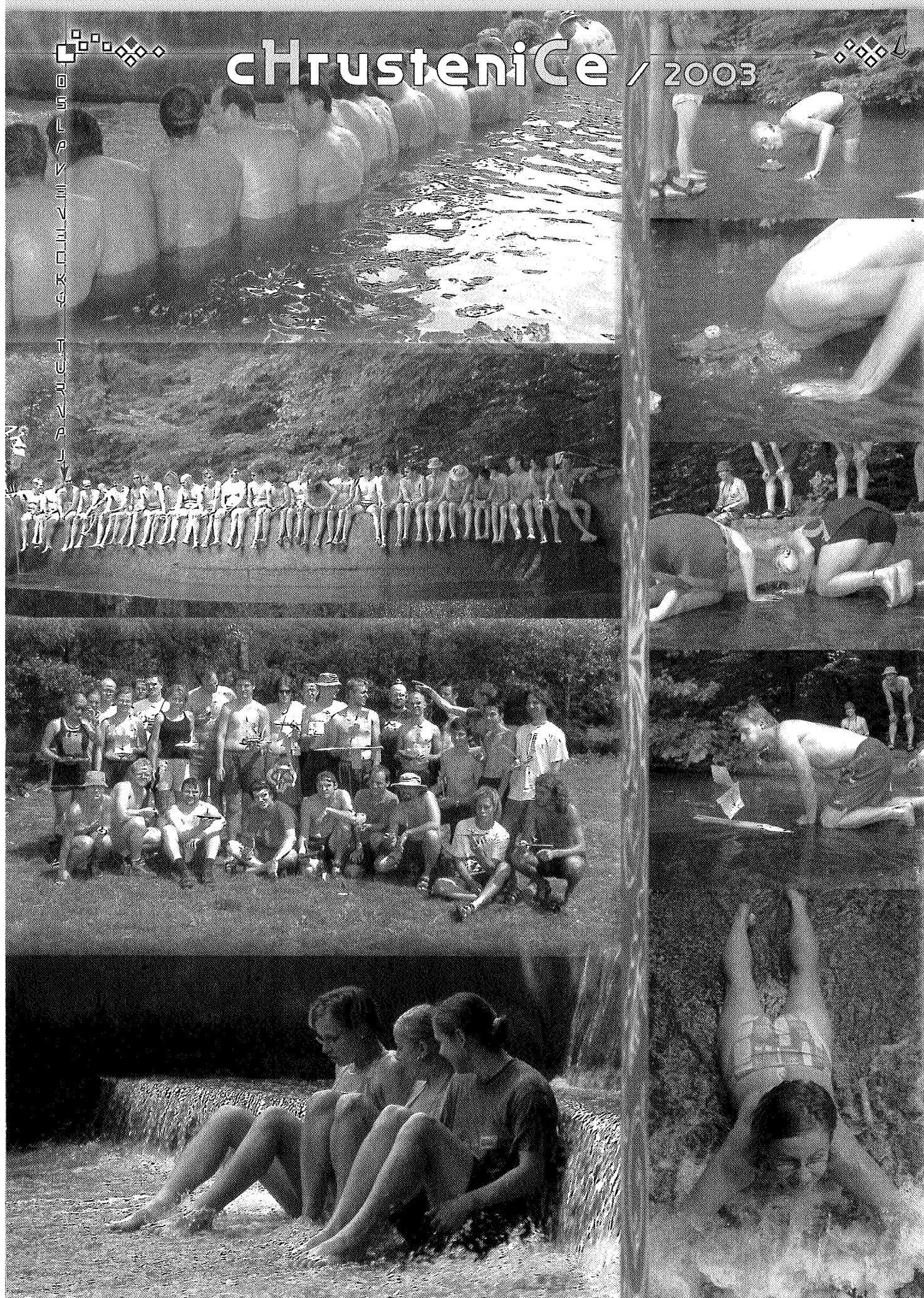
V budoucnu by bylo určitě výborné a snad i samozřejmé, že Česká republika se bude snažit vyslat team do každé kategorie a všechny kategorie bude podporovat. Ale současný problém je pořád stejný, jako byl na začátku. Frisbee v Čechách ještě pořád hraje málo lidí. Je potřeba, aby se základna minimálně zdvojnásobila, aby se celková úroveň pohla a dohnala jsme špičku Ultimate v Evropě.

Sám za sebe můžu říct asi jen toto. Nevím jestli budu mít peníze a čas na přípravu pro příští "finský" rok, ale jedno vím jistě. Open mě láká, ale nerad bych tam jel jen tak si zahrát a zjistit, že na to v současnosti nemáme. To vím i teď. Nejen team co by tam jel, tak i normální klubové teamy u nás by musely začít trénovat 3x týdně a objíždět kvalitní turnaje po Evropě. Fajn, tak to tak začneme dělat, namítnete mi. Ale to mi připadá spíš jako hezký, ale naivní "Český sen", když vidím například návštěvnost na trénincích teamu, ve kterém hraju. Po pravdě řečeno, tak sám ani nevím, jestli bych tři tréninky týdně stihal (k tomu ještě většinu víkendů) a jestli by frisbee zůstalo pro mě pořád tím stejným sportem, který má oproti jiným něco navíc. Při pohledu na Open teamy ve Francii se mi zdá, že s tímto způsobem přístupu k frisbee se z něj něco ztrácí a rád bych se myslil, ale připadalo mi to, že se ztrácí Spirit.

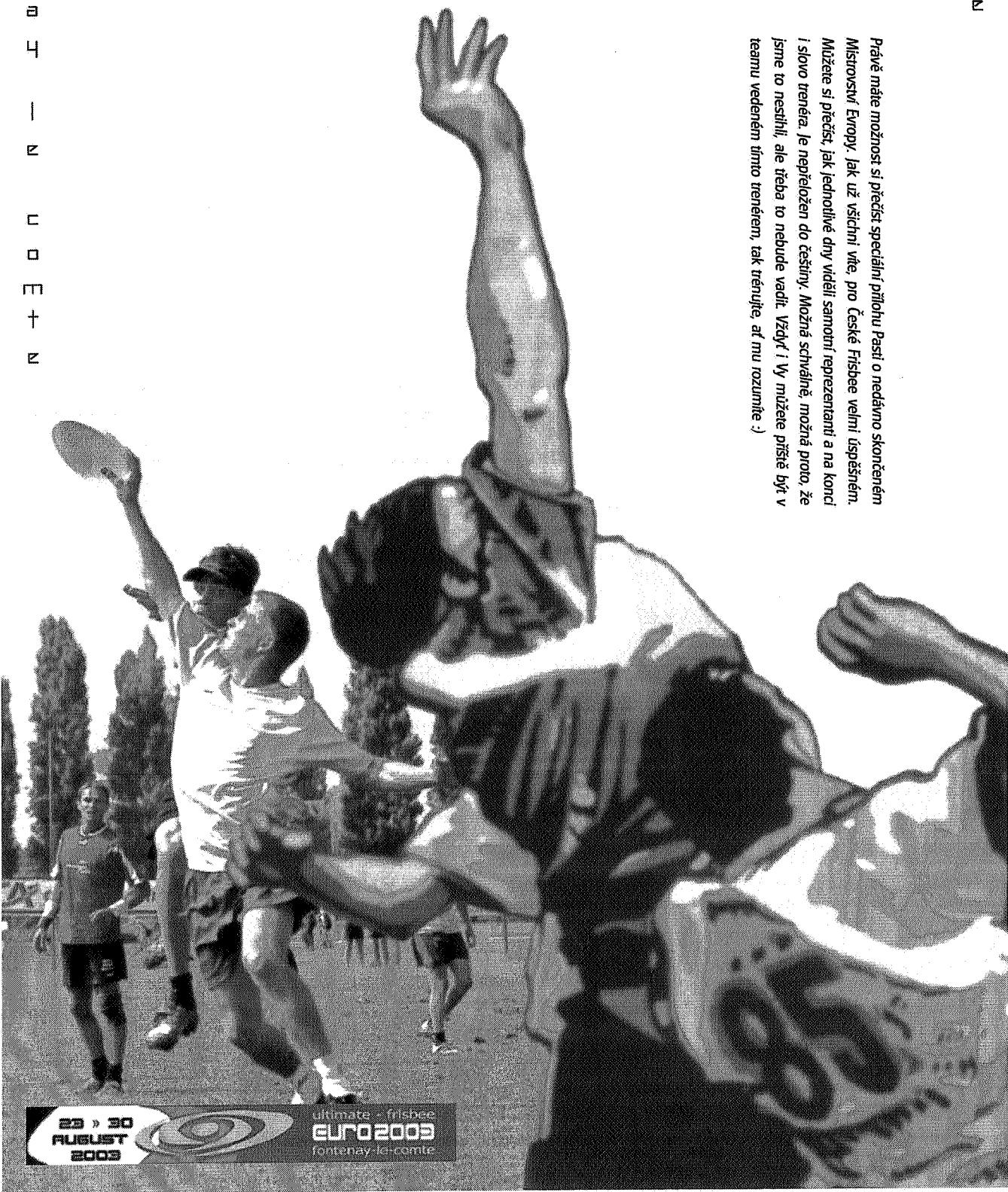
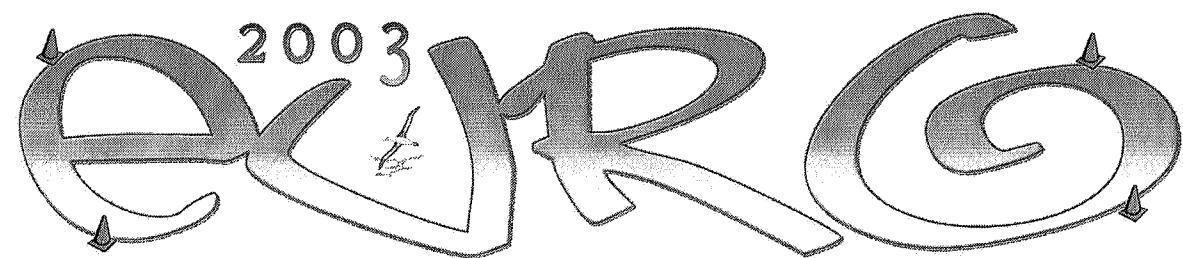
Je asi jedno, co si o tom myslím já, ale každopádně tenhle článek je o tom, že by jsme se neměli nechat kolébat letošním úspěchem moc dlouho a alespoň diskuse o příštím roce by měla začít. No, a tak jsem začal :)

carlos

Ч Л П С У — Н

Ч О С + Н С П Т — Н С У О Е + Н

Právě máte možnost si přečíst speciální přílohu Rasti o nedávno skončeném Mistrovství Evropy, jak už všichni víte, pro České Frisbee velmi úspěšném. Můžete si přečíst, jak jednotlivé dny viděli samotní reprezentanti a na konci i slovo trenéra. Je nepřeloženo do češtiny. Možná schůzíme, možná proto, že jsem to nestihl, ale třeba to nebude vadit. Vždyť i Vy můžete příště být v teamu vedeném tímto trenérem, tak trénujte, ať mu rozumíte :)

23 - 30
AUGUST
2003

ultimate - frisbee
EURO 2003
fontenay-le-comte

sobota 23. 8.

autor: carlos

Je sobota, první den mistrovství a malou skupinku probouzí šumění Atlantiku, který se tříší o kameny a skály na pobřeží. Člověk by si řekl, že tak spíš začíná dovolená, při níž člověk nechystá dělat žádný rychlý pohyb a nejnáročnější pohyb je pro něj dojít si do sto metrů vzdáleného stánku pro něco k pití. Omyl, je to začátek týdne, kdy rychlý pohyb bude tvořit jeho podstatnou část. Fontenay - Le - Comte je malé městečko asi 200 km severně od Bordeaux a asi 50 km od pobřeží Atlantiku. Mistrovství Evropy tu už jednou bylo v roce 1995, a to i s českou účastí a nevalným umístěním. Oficiální zahájení začíná v centru městečka a každý team se schází u dlouhé plachty s nápisem své vlastní země. Chvíli se čeká a pak se dá průvod do pochodu městem. Někteří lidé mávají, jiní tleskají a jiní vůbec nevědět co se děje. Všichni jdou směrem ke stadionu, kde proběhne slavnostní start mistrovství a poté bude k vidění úvodní zápas. Jsme na stadionu, teamy její párkrát obkrouží, důležití lidé prohodí pár důležitých slov a pak jdou všichni na důležité pivo. Je devět hodin a úvodní zápas začíná. Utkává se v něm obhájce prvenství v kategorii Open Finsko a proti němu domácí Francie. Francouzi zjevně vyhovcování domácím prostředím se chtějí předvést a hrají s Finskem vyrovnaný zápas. V druhé půli si Finové vytvářejí dvoubodový náskok, který si dokáží udržet i přes malé výkyvy až do konce a zápas vyhrávají 17/15. I když je pozdní večer, stále je horko, a tak spíme (většina) venku, vedle stanů. ■

neděle 24. 8.

autor: carlos

V 11 hodin nás čeká první zápas, a to s Itálií. Nikdo neví jak na tom jednotlivé teamy budou, snad kromě Rakouska a Německa, které jsme párkrát viděli na přípravných turnajích. Příprava na zápas začíná hodinu před a brnění kolem oblasti pupku se stupňuje. Je to tady, člověk poprvé hází a chytá a...úspěšně. Italové nejsou příliš silní a náš team nezadržitelně

pádí k sedmnáctému bodu - konečný výsledek 17/3. Od 15 hodin nás čeká druhý soupeř, tentokrát z Holandska. I v tomto případě nevím, jak silní budou, a to znamená stejně pečlivou přípravu a stejně soustředěný začátek jako proti Itálii. Soupeř je to po všech stránkách podobný, patří k těm zemím, které nemají zase tak velikou členskou základnu a které daly přednost teamům v Open a Ženské kategorii. Před limitem stojíme v kroužku (konečný výsledek 17/4) a možná každý přemyslí o tom, že to byl celkem úspěšný vstup do turnaje a že to takhle lehký asi nikdo nečekal. Na zbylých deseti hřištích se mezikrát rozehrávají zápasy ve všech kategoriích a vzdudem litají první zprávy o favoritech, překvapení a zajímavých zápasech. Zajímají mě Švýcaři v Open, protože jejich team Flying Angels vyhrál poslední setkání Ligy mistrů a porazil teamy jako je Clapham (2. místo na EUCC v Praze). Mají sakra težký první den, protože hrají s Finy a Švédů. Začátky obou utkání jsou vyrovnané, ale po poločase si Skandinávci v obou případech dělají náskok a Švýcaři už nestáčí. Ale myslím, že za pár let, to bude o dost vyrovnanější a Švýcaři budou v úplné špičce. Večer je na programu ještě "night game" z naší mixové kategorie mezi GB a Německem. Utkání to bylo jednoznačné ve prospěch Němců, kteří nasadili svoji dobré sehranou zónu, se kterou si Britové ze začátku nevedeli vůbec rady a než se trochu vzpamatovali a našli na německé bránění recept, prohrávali asi o pět nebo šest bodů, které už nebyli schopni dotáhnout a tak se utkání dohrálo v poklidu, s výsledkem 17/10 pro Němce. ■

Pár zajímavých výsledků tohoto dne:

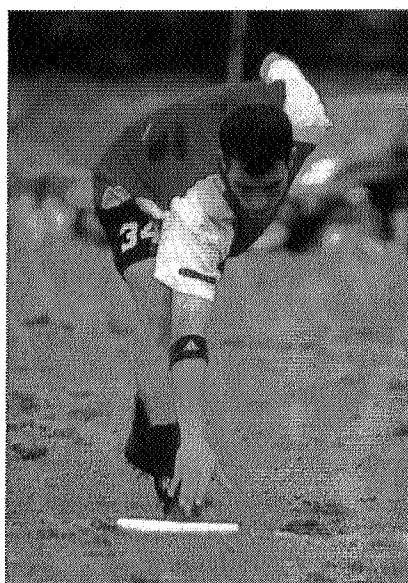
(W) Finsko - Velká Británie 16/18

(M) Německo - Itálie 15/16

(O) Finsko - Švýcarsko 17/13

nebyla příčinou neaktivnost redaktorů, ale lajdáctví mě samotné. Tímto se omlouvám za nepřesnosti, nejasnosti a neurčité závěry. A děkuji editorům za neustálé prodlužování neprodlužitelného termínu odevzdání.

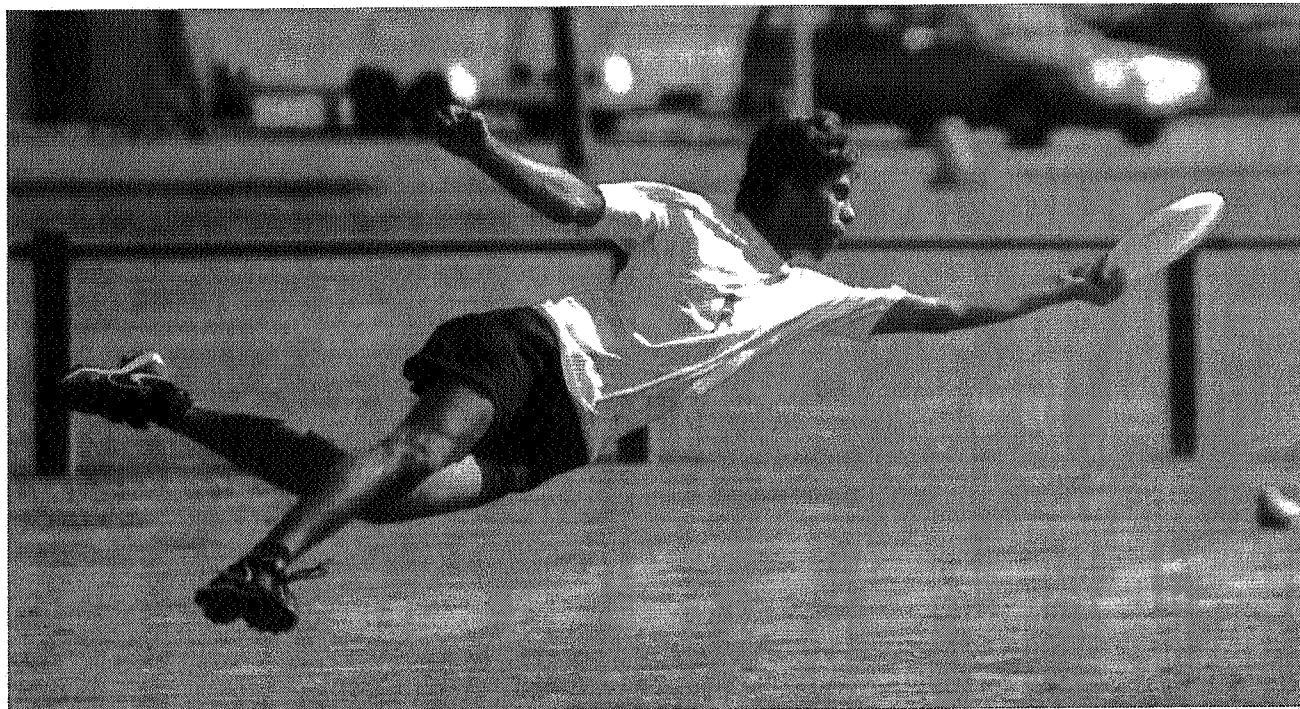
Po dvou nedělních docela pohodových hráčů a výhrách nás čekaly zápasy se Švýcarskem a Anglií (stále ještě Anglií, za chvíli se název země změní na oblíbené DžíříBíří). Soupeř podstatně lepší a nevyzpytatelnější. Jako důležitý taktický krok se ukázaly výzvědné výpravy, které z větší části zajišťoval Bryn, Nathan, Tomášek a Carlos. Díky tomu jsme se před zápasem se Švýcarskem dozvěděli, že mají málo holek, nicméně několik z nich velice zdatných. A další poznatek, který se pro nás ukázal mnohem významnější, byl, že v předchozích zápasech hráli podstatně hůř v druhém poločase. To pro nás znamenalo hrát občas ve čtyřech holkách na lajné a dávat bacha hlavně na číslo 10 a 5 - ty byly fakt namakaný a jistý v hodech. A neztratit energii a chuť do druhého poločasu. Přesně nevím jak, ale po poločase bylo skóre 9:7 pro nás. Na těsnější vývoj zápasu dost pozitivní stav. Po poločase jsme opravdu energii neztratili a Švýcaři se opravdu položili. Myslím, že si dali tři body a my jsme dohráli do sedmnáctí bodů. Takže první velký vítězství, který jsme moc nečekali - teda samozřejmě kromě Bryna :). Jeho pozitivní smýšlení o našem umístění (základem bylo semifinále) vypadalo zpočátku dost nadsazeně, ale během

pondělí 25. 8.

autor: iva

Informace o tom, že máte napsat článek o probíhajícím turnaji není zas až tak katastrofální jako ta, že máte napsat článek o turnaji, který proběhl před měsícem. Ta druhá varianta je můj případ. Ještě k tomu

turnaje se stávalo čím dál víc realističtějším až se stalo prostým faktem. V kolečku jsme zjistili, že asi 3 naprostě švýcarsky vypadající Švýcaři mají české rodiče a mluví v podstatě plynule česky. To byla pro ně během hry kupodivu nevýhoda, protože poštřhli naše různý komentáře o tom, že mají slabý chlap - to je asi moc nepotěšilo a snažili se dokázat opak. A nevyšlo to... No, ale celkově to byl jeden z nejsympatičtějších týmů na turnaji. Moc se na ně těším do Finska...

No, co si budeme povídат, po tomhle zápase zavládla pozitivní nálada. Po páru houskách, přesnídávkách (někdo jich dokázal spořádat za celý turnaj desítky) od snídaně nás čekal drsnej zápas s Anglií. Viděli jsme jejich hru s Německem na stadionu, kde sice hráli dost bezradně, ale důvodem byla pověstná německá obrana. Nás zápas se hrál na hřisti, který bylo co do kvality jedno z nejlepších a o dost širší než ty ostatní. Asi tak má vypadat regulérní hřiště na ultimate, ale nějak se nám toho spousta prostoru do šířky nedářilo využívat. Už si nepamatují, jaký rady jsme do zápasu dostali, ale bylo jasné, že budeme muset pěkně máknout. Podle Bryna byl jejich tým dost poskládaný - holky byly spíš do počtu a mocně navigovány mužskou částí týmu. Většinu hry tak zajišťovali chlapíci atletických postav a výkonů. S prvním výhozem se

z britské střídačky ozvalo pověstné "kamondžíibíí, yeahdžíibíí, džíibííidžíibíí". Když stejný projev s každým chyceným diskem, neřku-li bodem, trvá celý zápas, je to minimálně pěkné vopruž. Trochu se nám je podařilo umílet až v semifinále, když jsme hráli dost vyrovnanou hru - rozhodně vyrovnanější než v prvním zápase. A to občasné ticho bylo pro nás obrovským zadostiučiněním. Nicméně vrátime se k pondělí - o tichu se nedalo mluvit ani vzdáleně. Ze začátku hry jsme hráli dost vyrovnaně - asi tak do tří bodů. Pak ale k velké libosti soupeřů a k nelibosti spoluhráčů nastoupila nervozita nebo něco takovýho podobného a začali jsme kazit. GB nám to pěkně hněd vrátila jistou hrou zakončenou bodem, a tak z pěti turnoverů bylo pět bodů (přibližně bych to tak tiplila...). V poločase tipnu stav 9:5. Nic moc pozitivního pro nás, zato Džíbí se radovala a povzbuzovala neúnavně. Trošku nás ty naše v podstatě nevynucený chybou rozhodily, a tak nám musel Bryn v poločase důrazně, ale stále mile :) vysvětlit, jak že se to k sobě v týmu máme chovat - mile. I když neproběhla žádná hádka, všichni byli trošku nabroušení. Takže jsme se o poločase pěkně sebrali a začali zase od začátku - 0:0 bylo naše oblíbený heslo. Druhý poločas jsme hráli zase úplně vyrovnaně, ale náskok se stáhnout už nedal. A to byla škoda,

protože jsme na ně měli, stejně jako v semifinále. A to byl vlastně převládající pocit, můj teda. Když se to vezme zpětně - hrát vyrovnanou hru s vítězi mistrovství je dost dobrý pocit. Teď mě tak napadá, mohli bychom začít trénovat povzbuzování, uvidíme, co to udělá. I když pravda, sňílááár tak dobře nezní.

Je toho ještě spousta, co se dělo zajímavého, ale není čas a věřím i prostor. Jen tak namátkou to nejlepší - večerní "singing contest" v jídelně, kterému vždy veleli úžasný lrové (hlavně když se ještě nezavedla funkce "vydavač piva" a bylo volně dostupný po litru ve flašce), povedená trading night, večerní videa promítaná na plátně z uplynulého dne, večerní Game of the day ve městě na stadionu, organizace taky moc nevázlala, jak by měla správně váznout francouzská organizace. Co si já pamatuji, tak jsem litovala jen vegetariánů (většinu večeří tvoril zelený salát a kousky sýra) a obdivovala novinářské šotky - rejdíli neuvěřitelně. Například v úterý se v novinách objevil výsledek hry švédského coed týmu, který ve Fontenay nikdy neviděl. ■

Pár zajímavých výsledků tohoto dne:

- (O) Švédsko - Finsko 10/17
- (O) Německo - Dánsko 17/14
- (W) Švédsko - Německo 13/17
- (C) Finsko - Německo 13/17

úterý 2b. 8.

autoři: lenka /první část/ a silvie /druhá část/

Záhadným způsobem se mi podařilo k psaní článku ukončit (alespoň pro mě) nejkrásnější den celého mistrovství. Den, který začínal pro všechny Čechy vyběhnutím ze stanu za časného ranního rozbřesku (tedy asi v půl sedmém). Nasnídat se, seběhnout křivolkými uličkami Fotenay ke hřištěm a s uvědoměním si třetího krizového dne se začít opatrň a dlouze rozhybávat. Čeká nás zápas proti Finsku. První opravdu těžký? Asi. Po třech čistých výhrách z předchozích dnů zakolísalo naše sebevědomí i nervíky ve čtvrtém, jasně prohraném zápase proti GB. Víme, že hrájeme dobře, ale jako bychom se báli do zápasu nastupovat s pohledem vítězů. Abych nemluvila za ostatní, já sama se tedy bojím vyrovnaných zápasů do posledního bodu. Zápasů, které umíme tak krásně prohrávat. Finsko slibuje přesně takový zápas.

Úderem deváté se oba týmy staví na základní čáry a hra začíná. Slunce je ještě dost nízko na to, abychom od první chvíle nechcípali vedrem. Alespoň nějaká výhoda prvních zápasů.

Finský tým v blízích dresech nevstupuje do zápasu příliš šťastně, kazí pář příhrávek (nebo je překvapen rychlou obranou) a rázem vedeme 3:0. Jejich holky nejsou dobré ani špatné, prostě průměr, který toho víc naběhá, než se konečně dostane

k disku. Přihrávají většinou na dump. Chlapci jsou vysocí a vždy připraveni to narvat na dlouhou.

Další poznámka o skóre, kterou jsem si udělala, je za stavu 3:3. Seveřani se evidentně probudili. Zápas dál pokračuje způsobem "my bod, oni bod" v podstatě až do poločasu, s tím, že někdy okolo 5:5 skáče Silva svou životní rybku, je odváděna do zdravotnického stanu a později odvážena do nemocnice, aby se dozvěděla, že má zlomený malíček. Zbytek turnaje tráví jako psychická opora týmu za lajnovou.

Poločas končí 9:7 pro nás. Finsko má útok. Víme, že to nic neznamená. Chleba se většinou láme až v druhé půli zápasu, každopádně hrájeme pěkně. Zpětně už jsi nevpomínám na kombinace útoků a obran, které jsme používali, a vymýšlet si nechci - je to na videu. Jenom vím, že většinou, když jsme poprvé postavili v útoku "U" tak to zafungovalo.

Další vývoj zápasu dokumentují následující čísla: 11:9, 12:9, 13:10. Dříme si bezpečný odstup a při skórování využíváme možnosti lehčích bodů po větru.

Bod na 13:11 je nekonečný, poslední přihrávku do zóny se snažíme dát asi desetkrát. Začíná se projevovat únava a Finsko si udržuje těžce vydobitý dvoubodový odstup. 15:13. 15:14.

Stominutový časový limit se pomažou chýli ke konci. Okolí hřiště, které je dobře situované u stanů s občerstvením, se začíná zaplnovat frisbiáky. Všichni sledují litý boj. Mezi ostatními coedárky vládne vzrušení.

Přihlíží dosud neporažení Němci i předchozího dne pokořené Švýcarsko. Okolo hřiště pobíhá i Belgačanka Patricie, která později o všem píše článek do novin. Všichni koketují s myšlenkou: co kdyby... ale hlavně nám drží palce.

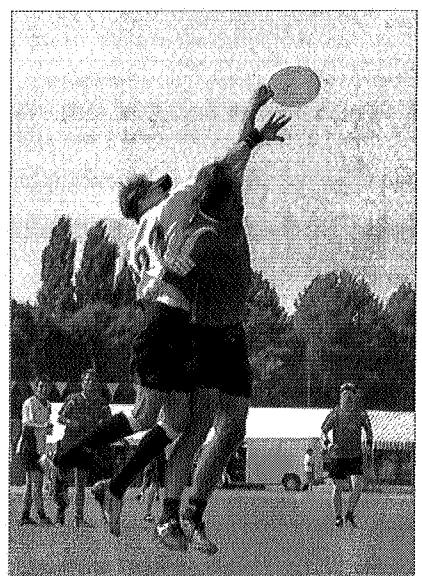
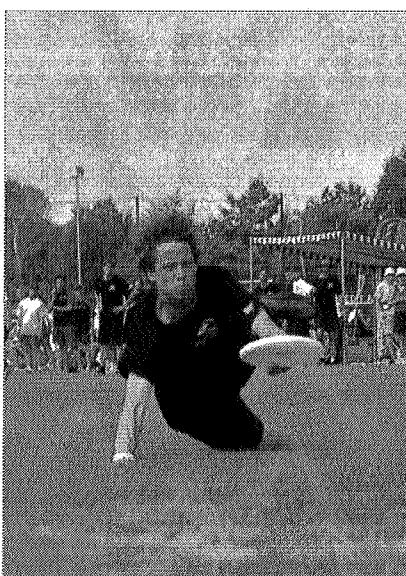
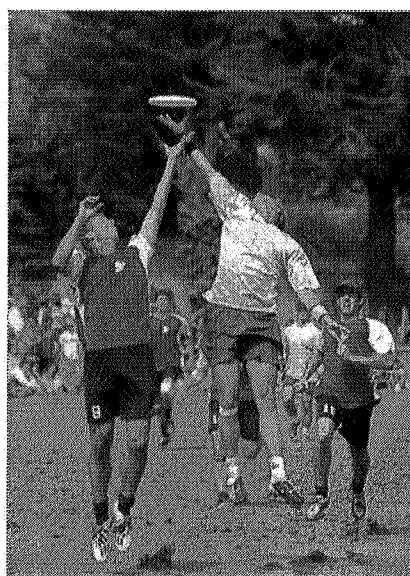
Finům se daří ubránit a proti větru skórovat na 15:15. Končí čas. Hra do sedmnácti. 16:15. Potvrzujeme vedení a přibližujeme se krůček k vysněnému vítězství. "Stačí jedná dobrá obrana", slyšíme od Bryna.

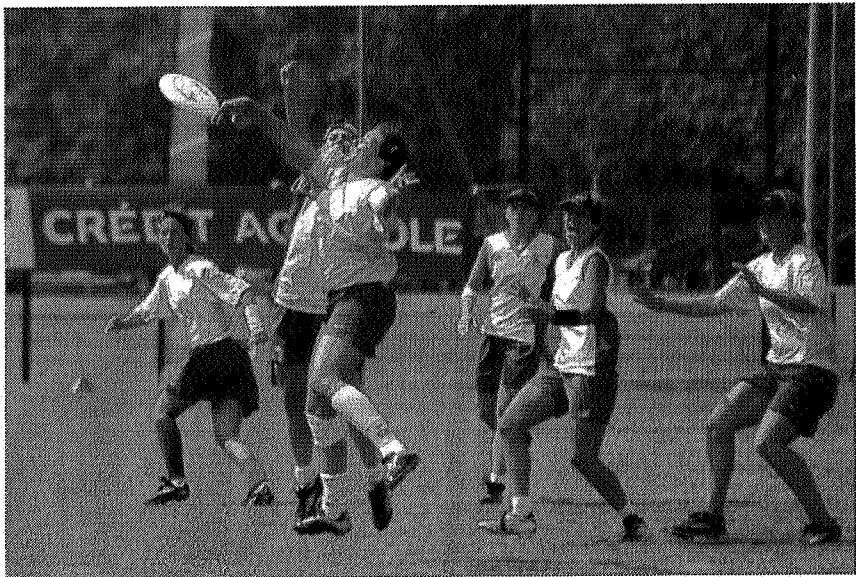
Další bod je však divadlem pro silné nervy a pro náš tým tak trochu katastrofou, co se psychiky týče. Finové kazí (a ne jednou), ale my nejsme schopni klidným útokem dostat disk k zóně a celé drama ukončit. Dvakrát letí dlouhá na Tomáše Radila, který jednou disk nešťastně pouští a podruhé se k němu ani nestihne dostat. Všichni jsme vyřízení. Hra trává již bez mála 120 minut. Finsko nám dává dvě šance, ale pak bez milosti skóruje na 16:16.

Bereme si time-out. Teda aspoň myslím, protože většinou jsme si ho v takových situacích brali... chvíle pro zklidnění a pář slov, které všichni tolik potřebujeme slyšet. Na hřiště je nominováno sedm statečných, kteří vědí, že teď to prostě nesmí posrat.

Rozehrávka. Disk se párkrtá přesune na úrovni, následuje rána na Carlose do středu hřiště a dlouhá na Tomáše Radila, který tentokrát chytá. 17:16....

Ještě dneska vidím bandu rozjásaných Čechů, kteří se vrhají na Tomáše, Carlose, jeden na druhého, přijímají gratulace od fanoušků, dělají rozhovory pro turnajovou

kameru... ale hlavně si po zbytek mistrovství užívají pocitu skutečně dobré sehraného týmu.

Veni, vidi, vic! Bylo prima být u toho. ■

Po dopoledním velmi důležitém a těžkém zápase s Finy nás čekal již oddechový zápas s Francouzi. Podle výsledků jejich předchozích zápasů bylo možno předpokládat, že se jedná o papírově slabšího soupeře. Také jsem se bavila s jednou hráčkou z holčičího francouzského týmu, která mě ujistila, že se jejich coedového týmu vůbec nemusíme bát. Mají prý slabé především holky (no aby taky ne, když elita je asi vybrána do národního ženského týmu).

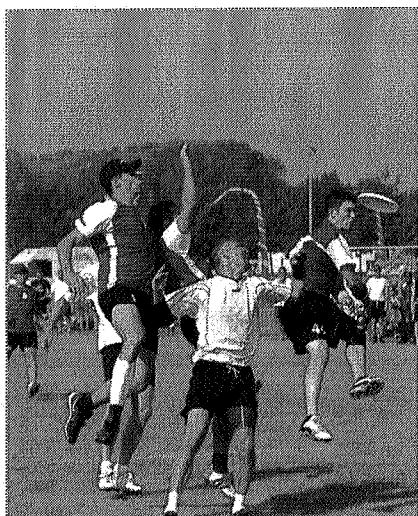
Přes tyto počáteční dohadby bylo vždy potřeba nastoupit do zápasu, jakoby se hrálo s tím nejtěžším soupeřem. Tato taktika se vyplatila především v dalších zápasech (Rakousko, Švýcarsko). V zápasu s Francii bylo přeci jen vidět, že dopolední zápas nám odebral mnoho sil. Nástup do zápasu byl pozvolnější, ale o to hra a postup ke konečnému vítězství jistější. Francouzům disk dost často padal a jejich útok byl nejistý. Nevšimla jsem si za celý zápas, že by postavili jiný útok než klasickou lajnu. Ani v obraně nevymysleli žádnou lahůdku. Zato nás tým, aby neupadl do stereotypu, tak občas nasadil na lajnu 4 ženy, změnil typ obrany nebo útoku. Hrálo se celkem v poklidu až do celkového skóre 17:6.

Já jsem tento zápas sledovala již jen z lajny.

Po útočném zákroku v podobě rybičky v zápasu s Finy jsem skončila se zlomeným malíčkem a dláhou na pravé ruce. Z lajny se mi zápas zdál hráný v klidné atmosféře. Nechci říct, že by Frantiči šli do zápasu odevzdáně. Snažili se, ale prostě nevymysleli nic, co by na nás platilo.

Po zápasu následovalo klasické kolečko a výměna darů. Francouzi od nás dostali Becherovku, my od nich koňák a mléčný chléb (asi místní francouzská specialita - tvarem pecen chleba a chutí vánočka).

Na večer nebyl od pořadatelů připraven žádný program. Volného večera jsme využili k posezení u stanů. Padla část zásob českého piva, dva demižónky francouzského vína a koňák. Mohli jsme si dovolit trochu popařit, další den jsme hráli jen jeden zápas a to až ve 3 hodiny odpoledne. Ale o tom již někdo další. ■

Pár zajímavých výsledků tohoto dne:

(O) Velká Británie - Dánsko 14/17

(M) Švýcarsko - Francie 15/17

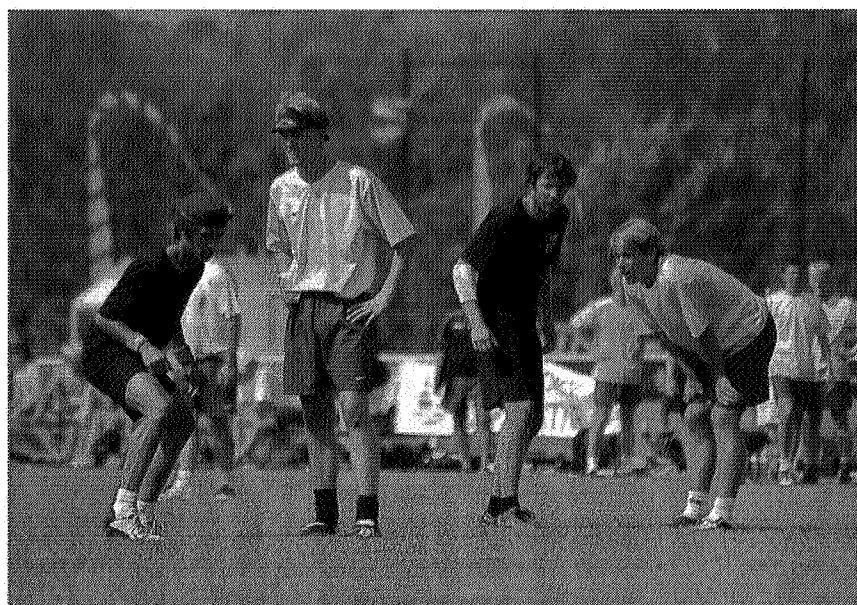
(I) Německo - Švédsko 15/17

středa 27. 8.

autor: me2d

Je středa ráno. Dobré ráno. Jak pro koho. Dobré francouzské ráno. Ráno má vyčištěné zuby a jde na snídani. Původně jsme ho chtěli zastihnout v autech na cestě k moři, ale potom se plán změnil. Měře se nečekaně odsunulo ze vzdálenosti 30km

od Fontenay na 70km po silnicích, které nejsou nic moc a navíc mohou být ucpané. Takže středa nebude dnem výletu a zápasu se Španěly, ale dnem odpočinku a zápasu se Španěly.

Takže po snídani se vracíme ke stanům a relaxujeme. Kolem poledne slabým povahám povolují nervy a začnají vyrážet na hřiště. S programem v ruce spekulují, které utkání bude stát za vidění a na kterém hřišti to bude. Já osobně preferuji utkání mojí únavy proti ruchům, které mě udržují vzhůru. Když už většina týmu rázovala vstříc diváckým frisbee-zážitkům, ruchy vyhrály a já se opatrně vypravil na hřiště taky. My jsme hráli až od 15.00, takže jsme měli dost času na lekování. Já jsem se z taktických důvodů rozhodl pro zápas Austria - Finland ve skupině mixed. Rakušani nás čekali zítra a již jsme věděli, že je musíme porazit pokud chceme do semifinále. Sice by jsme snad nakonec mohli i prohrát, ale každopádně to byl jeden z důležitých zápasů na ME. Původně jsem vám chtěl zprostředkovat klasickou reportáž, ale teď si myslím, že by to nestálo za to. Takže jen zkráceně:

Po té co jsme Finy dostali 17:16 se to s nimi začalo obracet k horšímu. Ještě ten den po nás dostali klepec od Švýcarů a s ne příliš přesvědčivými Rakušany nepředvedli také žádný zázrak. Podle mě byli Finové favoriti, ale zápas byl od počátku vyrovnaný. Poločas skončil o bod pro Rakousko a za stavu 13:13 došel čas.

Hrálo se do 15ti. Vzhledem k tomu, že Finové nezvládli konec zápasu a nedokázali skórovat, Rakušani vyhráli 15:13. Trochu se vynořila obava, jestli jsou Finové tak špatní, nebo se Rakušani tak zlepšili. To se ale mělo ukázat až ve čtvrtku a o tom už vám napiše někdo jiný.

My jsme ve tří nastoupili proti Španělům. V zápase jsme byli jasnými favority - zatímco my měli jen jednu prohrnu, oni měli za předešlé 3 dny jen 1 výhru proti Italům. Podle vývoje zápasu měli zřejmě plán vrhnout se na nás naplně už od začátku a pokusit se o překvapení. Jejich chlapci byli oproti nám dost vytáhlí a oni toho využívali zřejmě v rámci strategie. Prvních pár bodů nám dali dlouhejma a přitom jich dost i zahodili. Prostě spoléhal na to, že v zóně budou mít výššího člověka. Fungovalo jim to ale jen první 3 body. Potom jsme jim to prokoukli, možná mírně uzpůsobili taktiku obrany (switchovaný dlouhý) a poločas už vyhráli 9:3. Druhý poločas proběhl bez významných zvratů a celkově jsme Španěle dostali 17:6.

No a to je asi tak všechno. že jsme se sprchovali, večeřeli a šli spát asi většinu z vás až tak nezajímá a navíc se to dá předpokládat. Večer u stanu ještě proběhla taktická porada trenéra a jeho asistentů. Úkolem bylo najít účinnou taktiku na tzv. germánský den - tedy čtvrtku, zápas s Němcí a Rakušany. Výsledky porady jsme se dozvěděli až ve čtvrtku.

Několik slečen ještě vyrazilo na páry do

haly k hřištěm, ale většina z nás si nekazila odpočinkový den přehnanou aktivitou. Jak jsem se dozvěděl později, party zase až tak dobrá nebyla, hlavně proti drsné francouzské kapelce byly určité výhrady.

No a teď mě nenapadá nějaký vhodný závěr. Celkově ME hodnotit nebudu, takže co třeba: a pak jsem se probudil a byl čtvrtek?

Pár zajímavých výsledků tohoto dne:

- (O) Švédsko - Dánsko 17/18
- (C) Finsko - Rakousko 13/15
- (O) Finsko - Velká Británie 17/11
- (O) Dánsko - Finsko 17/13

čtvrttek 28. 8.

autor: štěpán

Hrát s Němci naplno, nebo ne? Tuto otázku jsme řešili snad už od úterý. V zápase s Německem téměř o nic nešlo - ani připadná výhra by nám nezajistila semifinále se stoprocentní jistotou - a odpoledne nás čekalo Rakousko, na něž jsme si sice věřili, ale které taky porazilo Finy a které ve svém zápase s favorizovanými Němci vyhrávalo jednu chvíli 7:5 (ačkoliv nakonec prohráli 9:17). Na druhou stranu jsme za sebou měli odpočinkový den, Němcům jsme dlužili porážku z Čelákovic a navíc jsme byli jednou nohou v semifinále, takže jsme v zápase s Němci chtěli potvrdit roli černého koně turnaje. Byl to tak trochu vnitřní souboj taktiky a...ale proč to neříct...ještěnosti (teda nevím, jestli to takhle úplně měli i ostatní, ale článek píšu já, takže smůla). První zápas začínal v jedenáct hodin, ale trenérské konsorcium zasedalo už předcházející večer. Výsledky své porady nám sdělili v půl desáté ráno na hřišti. Z taktického hlediska jsme největší strach měli z jejich zónové obrany, kterou nám v Čelákovicích opakovaně zničili rozehrávku. Prolomení a následné rozehrání zóny měl dnes zajišťovat - jak jinak - over-head přes šířku hřiště. Aby pro obránce ve středu hřiště nebylo tak snadné si pomáhat hod vyčíhat, dostali jsme za úkol přivodit mu schizofrenii tím, že u něj byli neustále dva útočníci, kteří jako na potvoru utíkali každý na jinou stranu. Strategie se poměrně dařila až do stavu 3:3, kdy se Němci hluboce zamysleli a provedli určité

změny. Nevím už přesně v čem ty změny spočívaly, ale jejich důsledkem rázem bylo několik turnoverů a německé vedení. Dalším trenérským pokynem bylo, že pokud taková situace nastane, nebudeme to lámat přes koleno, budeme si zkoušet jak proti zóně hrát, popřípadě zkusíme německou zónu hrát na ně samotné a okoukat, jak si s ní poradí - kdo ví, třeba se nám to ve finále ještě bude hodit. Tento pokyn se nám dařilo naplnit pouze z části. Totiž mnoho nového o zónové obraně jsme se nedozvěděli, zato nelámání přes koleno nám šlo skvěle. Druhá půle tak probíhala bez nervů a my jsme po porážce 9:17 byli připraveni soustředit se na poslední zápas, který nám teoreticky mohl zabránit v postupu do semifinále. Po závěrečném kolečku jsme si konečně udělali pořádné týmové foto - jedno spolu s Němcemi a jedno čistě české, s vlajkou.

INTRO: ČLÁNEK V TURNAJOVÉM ČASOPISE: MIXED GAME - THE ULTIMATE SPIRIT

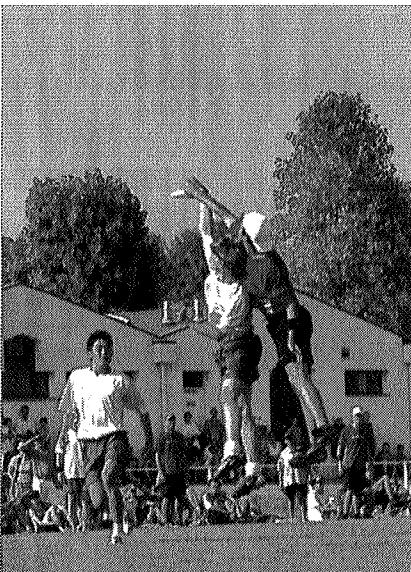
Neporažení Němci proti Čechům, vítězům nad Finy: toto setkání slibovalo dobrý zážitek.

Začátek zápasu je velmi těsný, i když Němci se zdají být jistější. Pravdu je, že tým osmnácti hráčů má mnoho zkušeností: jen tři nebo čtyři hrají poprvé na turnaji takového významu. Byli spolu na čtyřech turnajích a dvou soustředěních, říká Ted z Fischbees Hamburg. Dodává, že mnoho vynikajících hráčů zvolilo hrát za MIXED tým,

i když měli možnost být v OPEN respektive v ženském týmu a že je velká škoda, že některé země nepřikládají mixové kategorii takový význam. Podle názoru těch, kteří hrají zde hrají, žije původní duch ultimate právě v kategorii MIXED.

Z stavu 3:3 přivedli Němci svoji zónovou obranu, vyhráli turnover a bodovali skvělým chytem do jedné ruky v podání hráčky s číslem 2. Vedení si udrží až do konce hry. Češi, trochu unavení poté, co vydali enormní množství energie v předchozích dnech, budou mít vždy problém s týmem, na jehož úspěchu se významně podílí zkušenosť. Český tým předvede díky krásným overům několik dobrých útoků, ale německý náskok již nestáhne a prohrává 17:9.

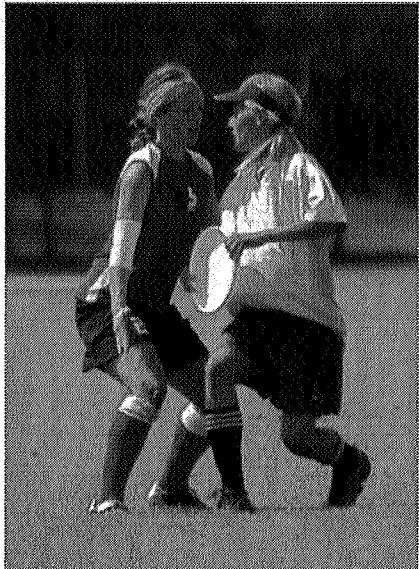
V této hře jsme si všimli jedné zajímavé věc:

Všechny výhozy od obou týmů dopadaly do hřiště, takže se nemuselo ani jednou uplatňovat pravidlo "bricku". Není tedy nemožné vyhazovat regulérně.

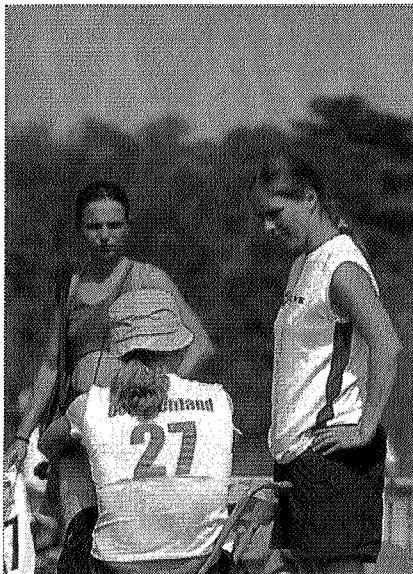
KONEC INTRA

Na zotavení se do zápasu s Rakouskem jsme mnoho času neměli, hrálo se už v 15h. Naštěstí se nám den předem podařilo domluvit se s organizátory a přesunout hru z hřiště brutálního, které v noci sní o kráse hebkého trávníku na Vypichu, na hřiště regulérní. K rozvídce jsme naběhli plní elánu, s odhodláním spravit si chuť a potvrdit, že jsme síly v minulém zápasu nešetřili nadarmo. Vlídla taková zvláštní pohoda, že snad

ani nebylo možné udělat s nadcházejícím zápasem nic jiného, než jej vyhrát. Těsně před třetí hodinou se zvedl vítr. Z toho v tu chvíli sice vůbec nic neplynulo, ale za zmínku to stojí. Rakušané se snažili vidět ve větrném počasí výhodu pro sebe a volali na hráče radící se na lajnu cosi jako: "Das ist unser Wetter!", ale pravděpodobně si neuvedomili, že pocházíme z prakticky stejného klimatického regionu.

K první půlce zápasu je těžké něco napsat. Český tým skóroval po větru i proti větru (i když po větru kolikrát s většími obtížemi), rozebíral trpělivě a bezpečně všechny pokusy o zónovou obranu ze strany Rakušanů a naše zóna, jakkoliv byla nedokonalá dokázala soupeře dotlačit k chybám. Než jsme si stihli uvědomit kolik vedeme, nastal poločas za stavu 9:0. Bylo to rouhání, ale myslím, že někteří z nás cítili i určité zklamání, že zápas, na který jsme se tak soustředili, má až příliš hladký průběh. Tak tomu však již nemělo být v druhé půli. Vítr ustal a do naší zóny přistál první krásný over z půlky hřiště. Následovaly jej další. Sice jsme si na konci poločasu zakříceli sborově "nula nula", ale určitě pohodlnosti jsme se za daného výsledku jen tak zbavit nemohli. Jak jinak si lze vysvětlit, že jsme sledovali, jak Rakušané skórují jedním overem za druhým, a jen jsme si říkali, že jim to přece nemůže vycházet pořád a nadále jsme urputně bránili doleva - tedy otevírali forehand. Druhý poločas jsme prohráli 8:11. Ačkoliv jsme z něj měli smíšené pocity, tak nějak jsme si laxní přist-

up k druhému poločasu navzájem odpustili. Vždyť výsledek, který se zapsal do oficiálních pramenů, byl 17:11.

Rakouský tým měl spoustu dobrých hráčů, zvláště chlapy. V čem však měl výraznou rezervu, byla týmová soudržnost. Určitě chtěli vyhrát a dostat se do semifinále místo nás, ale to odhadlání z nich nikterak nebylo cítit. Nebylo to jen rozkladním působením jednoho autisty (i když jeho negativní vliv byl nesporný), tým zkrátka nefungoval tak, jako...ano, proč si to nepřiznat...jako ten náš, český.

Pár zajímavých výsledků tohoto dne:
(C) Švýcarsko - Velká Británie 13/15
(W) Německo - Velká Británie 13/17
(W) Švédsko - Finsko 14/16

pátek 29. 8.

autor: filip

Opravdu se mi nechce vstávat. Začinat již podesáté stále více únavnější předherní rituál rozcvičování. Navíc dnes nás čekají dva konečné zápasy. První s Anglií a druhý ... kdo ví, bude o třetí či o první místo? Jen při představě hrát ve finále se mi nebezpečně začíná kroutil žaludek, když chvatně ukusují bagetu k snídani. Už si ani jinak dobrou snídani nemůžu vychutnat, protože hra začíná v 9 a my máme být o hodinu dřív s kopačkama připraveni na rozcvičování. Jsem přijemně překvapen, že moje tělo je stále ještě schopno pružně odpovídat na povely při protahování. Mé šedé ráno se začíná trochu probarvovat jak se sluníčko dere přes mraky. Je přijemně vlaho a svěží vánec si pohrává s naší hrdě tyčící se vlajkou. Že by se ve mně snad probouzela národní hrdost?

S Anglií jsme hráli v základním kole už v pondělí a nedopadli jsme moc slavně. Cítím, že touha po odplatě je v každém z nás. Z našeho "Haba, haba ..." je však cítit i určitý ostych. Hra se rozjíždí v nás prospěch. Držíme si odstup na dva body a anglický tým se tváří zamilke. První poločas se nám daří vyhrát, ale jen těsně, 9:8. Do druhé půle se bohužel vrhá Anglie mnohem dravěji a my nemůžeme tak trochu popadnout dech. Ohlušující pokřik z lajny "Go G.B." se nám dene do uší a psychicky na

tom nejsme dobře. Daří se nám narušit jistý postup Anglie do finále až v samotném závěru, ale výsledek 17:15 nám nemilosrdně přivře dveře. Jsme smutní, ale musíme uznat, že Anglie hrála dobře a féroz. V kolečku předvádíme jako celý tým čerstvě nastudovaný Hanouskův vokální kvintet.

Cítím se přijemně unaven a spokojen. Finále nám uteklo jen o vlásek a odpoledne nás čeká zápas se Švýcarskem o 3. místo. Není to krásné? V mezičase se rozprcháváme po hřištích a já jdu fandit rakouskému coedu v jejich boji o 5. místo proti Finsku. V rakouském týmu, kterému jsem nemohl dlouho přijít na jméno za jejich jednání, jsem během EUC našel mnoho fajn lidí a teď jsem cítil nutnost vyjádřit jim podporu. Bohužel jejich hašteření se promítlo opět i do hry a podlehli klidně vyhlížejícímu Finsku 10:17. Zajímavé je, že po zápase jsem postupně mluvil s oběma týmy a vzájemně se naříkávaly z nefér jednání při hře. Zdá se, že problém tkví v některých hráčích rakouského coedu.

Do zápasu se Švýcarskem se rychlosť větru přiblížně z deseti násobila a čekal jsem, že divoké poryvy na wágnerovské motivy nám budou činit problémy a vítězství bude o dání jednoho bodu proti větru. Odpověď našeho týmu však v prvním poločase měla lehkost a energii Slovanských tanců a my jsme vyhráli 9:0. Bojovnost helvetských křížů byla nezměrná. V druhé půli už držely krok, ale zápas stejně skončil našim

přesvědčivým vítězstvím 16:7. Hurá!!!! Třetí místo je naše, díky skvělé týmové hře a odhadlání trenéra. Díky vám všem.

Pár zajímavých výsledků tohoto dne:
(O) Finsko - Velká Británie 14/15 (semif.)
(O) Švédsko - Dánsko 15/12 (semif.)
(W) Švédsko - Velká Británie 14/15 (semif.)
(O) Dánsko - Finsko 17/16 (o 3. místo)
(W) Německo - Švédsko 15/8 (o 3. místo)
(I) Finsko - Německo 15/16 (o 3. místo)

sobota 30. 8.

autoři: kristina /ženské finále/
tomášek /open finále/

Finále žen Velká Británie vs. Finsko

Pořadatelé bez uzardění vypustili hráčky na hřiště, které po předchozím dni vypadalo, jako by na něm celý den rádilo stádo divokých prasat. Ani se nepokusili ho uválcovat.

Začalo se poměrně krátkým výhozem VB proti lehkému větru. VB ihned staví "německou" zónu, se kterou má F v první polovině zápasu problémy. Po několika přihrávkách udělá finská hendlerka chytací chybu, ale hned první přihrávka VB končí na zemi. Znovu brání VB zónu, ta je hned prolomena a následuje bod.

("Německá" zóna - 1 hráč brání osobně útočníka, který drží disk; další 3 obránci tvoří zámek jako při klasické zóně, ale všíha-

jíčího útočníka do zámku brání osobně; 2 obránci stojí každý na jedné straně hřiště a snaží se pokýt volný prostor a poslední z obránců hledá dlouhou do zóny.)

VB staví klasickou lájnu, 3 hendlerky vpředu, pokus o dlouhou do zóny je ubráněn, znovu první příhrávka a turn over (TO), druhý pokus o dlouhou do zóny tentokrát vychází 1:1. Při dalším bodě se F pokouší o trpělivý útok krátkými a rychlými příhrávkami proti zónové obraně a kazí až u zóny, následuje další zahodená první příhrávka od VB, a to je ihned potrestán hodem do zóny.

Další bod byl poměrně dlouhý s množstvím chyb na obou stranách a první hlášce z mnoha dalších ze strany VB. Po špatné domluvě hendlíků VB končí disk na zemi, ale už klasicky v tomto zápase po první příhrávce F - TO. Poté donáší VB disk až před zónu a kazí příhrávku na bod, F se snaží rychle rozehrát a po druhé příhrávce letí disk do auta. A opět první příhrávka VB je na zemi, ale vráci se zpět kvůli dost spornému faulu při odhodu. Následují 3 pokusy na obou stranách o dlouhý bod do zóny. F se rozhoduje zkoušit postupný útok, ale 2 příhrávky zahodí a další bod pro VB. 2:2

Další dva body patří VB a jejich zónové obraně, která dělá F v této části zápasu velké problémy. 4:2 A první time out pro Finsko.

F zkouší novou obranu 3 hendlerji jsou bráněni osobně, asi 20 metrů od nich na každé straně stojí 2 obránci, kteří si přebírají náběhy z lájny a nechávají je volné tak

2 metry od házeče. VB hned 2 příhrávku zahodí, ale to se stane i F po obranné rybičce. Hráčka F při rozehrávce dává hand block a F skóruje. V dalším bodě zkouší F znova svou obranu na prvních 5 příhrávek a pak přechází na klasickou osobní obranu, následuje množství TO a bod pro VB. 5:3 V dalším bodě F dostává disk i přes zónovou obranu VB poprvé v zápase bez chyby do zóny.

VB stále zkouší dlouhé příhrávky na bod, které vycházejí až na několikátý pokus. F hraje postupný útok a méně chybí v rozehrávce i při chytání disku. 7:7 V následujícím bodě ubrání F příhrávku do zóny a vzápětí zkouší dlouhou, při které se mezi 2 obránci prosadí útočník a F skóruje. VB také ukazuje, že umí dávat body bez TO a po prohozu do zavřené strany před zónou boduje. Při útoku se F poprvé zkouší prolomit zónovou obranu příhrávkou přes hlavy obránců, jednoduše dává bod a poprvé od začátku se ujímá vedení. 8:9 Po poločase padnou dva body bez chyb, na každou stranu jeden. V dalších 2 bodech se F soustředi na obranu, nedovolí VB rozehrávku a má 3 body náskok. 9:12 VB ještě jednou zvládne útok po větru bez chyb, ale F také. Při následném útoku není VB schopna rozehrát a dostává bod, když se útočník F prosazuje mezi dvěma obránci. VB útočí proti větru a na hře je znát velký respekt ze soupeře, nikdo v týmu není schopen vymyslet akci, která by vedla ke skórování. Tento strach ještě podporí skvělá obranná rybička F a hned poté dlouhý banán do zóny. 15:10

Na obou týmech je vidět nervozita a v dalších 2 bodech se po několika TO prosadí útok VB. 15:12

F zahraje bezchybný postupný útok asi na 60 příhrávek ukončený rybičkou v zóně. 16:12

Následující 2 body se hrají dlouho a po chybě ze strany VB se vždy ozve nějaká hláška. 16:14

V posledním bodě je rozehrávka F ubráněna rybičkou, ale ukvapený hod do zóny není žádná z hráček VB schopna doběhnout. F předvede výdařný žebřík a dává poslední bod banánem k zadnímu kuželu. Konec finále žen VB vs. Finsko 14:17.

Finsko bylo, na rozdíl od VB, schopno hrát a házet po větru stejně jako proti větru

a hrálo jako tým. VB se spolehlala na několik zkušených hráček, které tentokrát svůj tým nepodržely.

Ve srovnání s českými hráčkami byla schopna asi polovina finalistek s obranou přehodit aspoň polovinu hřiště a všechny byly připraveny skočit rybičku, jakmile byly přesvědčeny, že by mohla být úspěšná.

Všimla jsem si, že většina týmů, pokud je disk před koncovou zónou u postranní čáry, dává body banánem k zadnímu kuželu koncové zóny. Připadá mi to bezpečnější, než se snažit narvat disk k přednímu kuželu mezi základní a postranní čáru, jak se dělá u nás.

Finále open

Velká Británie vs. Švédsko

Tak a je tu vrchol celého ME, finále elitní kategorie. Několik hráčů z obou týmů se potkalo již na ME klubů v Praze, kde zcela jednoznačně švédští Skogshydans přehrál britský Clapham. Angličani měli Švédům co opláct. Na MS klubů na Havaji se naproti tomu Clapham umístil jako nejlepší neamerický klub.

To ale byly kluby. VB se se Švédy utkala už také na tomto turnaji ve Fontenay-le-comte s vítězstvím připsaným Britům. Británie ale taktéž nebyla bez ztráty kytičky. Prohrála s Dánskem, které naopak porazili Švédi. Finále tedy slibovalo zajímavou podívanou, s tím nejlepším, co evropský Ultimate v současné době nabízí.

Do hry nastupují Švédi v tradičních žlutých dresech, trochu moc fotbalového ražení, než aby stály za výměnu. Britové

mají o něco nápaditější design, červené dresy s bílým rukávem, GB na prsou a malého lvíčka v barvách vlajky mezi lopatkami. Žlutí si pravděpodobně pamatují porážku z předcházejících dnů, a tak si trochu strkání a povzbuzováním se navzájem, s nosy nalepenými jeden na druhém, zvyšují hladinu testosteronu.

Tak a honem ke hře. Žlutí začínají výhozem a obranou. Výhoz ale končí v outu. Po bricku mají Angličani dostatek času postavit horizontální lajnu, následuje pár příhrávek s malým postupem vpřed. Rybička jednoho ze Švédů končí anglický útok, ale jen dočasně. Jako na většině velkých turnajů, finále začíná poněkud rozpačitě hláškami. Faul, disk se vráci k házejícímu. Angličani, ani na druhý pokus neuspějí, ubráněno. Švédský útočník prohazuje z pasti swingem na druhou stranu hřiště - druhá příhrávka - bod (0-1).

Po výhozu staví Britové opět horizontální útok. Dvě příhrávky do 10m následované "dlouhou" přes půl hřiště do zóny. Jakoby chtěli divákům ukázat, jak že to mělo vypadat poprvé.

Červení poprvé v zápase vyhazují a hřištěm se žene smečka obránců stavějící zámek okolo házejícího. Jedna příhrávka, druhá, třetí a zámek zmizel. Bez jediného slova přešli plynně ze zónové obrany v osobní. Žlutý háčecký se odvážil hodit over, výtř sice nefouká, ale příhrávka skončila na zemi a v okolí není žádný útočník, zcela zbytečná chyba. Červení se chopí disku a ihned jej narve do zóny, kde je pohodlně chycena jeho spoluhráčem. Kroky na straně házejícího vráci příhrávku a všechny ostatní hráče o krok zpět. Nová rozehra, stejně jako předchozí pokus, "dlouhá" do zóny kde je pohodlně chycena útočníkem (2-1).

Nevyhodný switch na straně Britů usnad-

nil bod Švédům, kteří jej získají po 30m příhrávce do zóny. Jak snadné.

Stav 3:3, Švédům se ještě nepodařil ani jeden výhoz do hřiště. Útok sice začíná z klidu, hůř se jim tedy rozbíhá. Mají za to osmnáct metrů zdarma. Čehož ostrovani dokonale využívají a zvyšují na 4:3.

Srováno. V dalším bodu se Briti pokouší využít dlouhou příhrávku ke zkrácení hry. Turn over. Švédi - prohoz, pokus o dlouhou, se stejným výsledkem jako jejich soupeři. Britové jsou trochu tvrdohlaví a tak to zkouší opět. Tentokrát je disk chycen, ale před zónou. Vzápětí následuje time-out. Switchovaná obrana je bohužel neúčinná a Britové skórují. Yeah GB! Yeah GB! Se ozývá všude kolem lajn.

První špatný výhoz Britů posunuje začátek hry někam těsně před polovinu. Blondáci se dostanou až k soupeřově zóně, kde ale disk ztratí. Briti se patnáct metrů před vlastní zónou dočkají handblocku. Následují tři turnover a je vidět, že i v tak důležitém zápase si týmy vybírají své slabší chvíliky. Červení budoují a utíkají tak na rozdíl dvou bodů (6:4).

Švédům se během čtyř bodů podaří srovnat na 7:7 a dávají tak najevo, že mají ještě dostatek sil.

V dalším bodu opět vyšle útočník "dlouhou" z poloviny hřiště, a ačkoliv je obránci jen 1,5m za nabíhajícím je mu to prd platné. Skvělý hod. Na druhé straně se tolik nedáří. Stejný pokus o dlouhou skončí až v zázemí. A tak Velká Británie získává poločas poměrem 9:7.

Po poločase začínají útočit Švédi, ale ani teď se jim nedáří, obranná rybička jim přeruší útok. Over těsně před zónou Švédů, a pak jen lehoučká příhrávka do zóny - bod (10-7).

Angličani staví stinger, ten je však rozebrán dvěma overy (10-8).

Posunuli jsme se do stavu 12-9, do výpršení časového limitu chybí jen pár minut. Britové hrají v útoku více na jistotu, na rozdíl od Švédů. Snaha dohnat ztrátu dlouhými příhrávkami moc nevychází. (13-9). Time-out pro Švédsko, začíná jít do tuhého. Jedna z posledních šancí dohnat ztrátu.

Britská obrana je velmi intenzivní pravidelně končí obrannou rybičkou. Bohužel s tím je spojené faulování, obzvláště hráči s číslem 17 na zádech je často nahlášen foul. Ten to trochu neunesne

euro ZOO3 / fontenay-le-comte / francie

open division

1. UNITED KINGDOM
2. SWEDEN
3. DENMARK
4. FINLAND
5. GERMANY
6. SWITZERLAND
7. NETHERLANDS
8. FRANCE
9. AUSTRIA
10. ITALY
11. IRELAND

Spirit: IRELAND

junior division

1. SWEDEN
2. UNITED KINGDOM
3. GERMANY
4. FINLAND
5. FRANCE
6. BELGIUM

Spirit: FINLAND

masters division

1. UNITED KINGDOM
2. ITALY
3. GERMANY
4. FRANCE
5. SWITZERLAND

Spirit: UNITED KINGDOM

women division

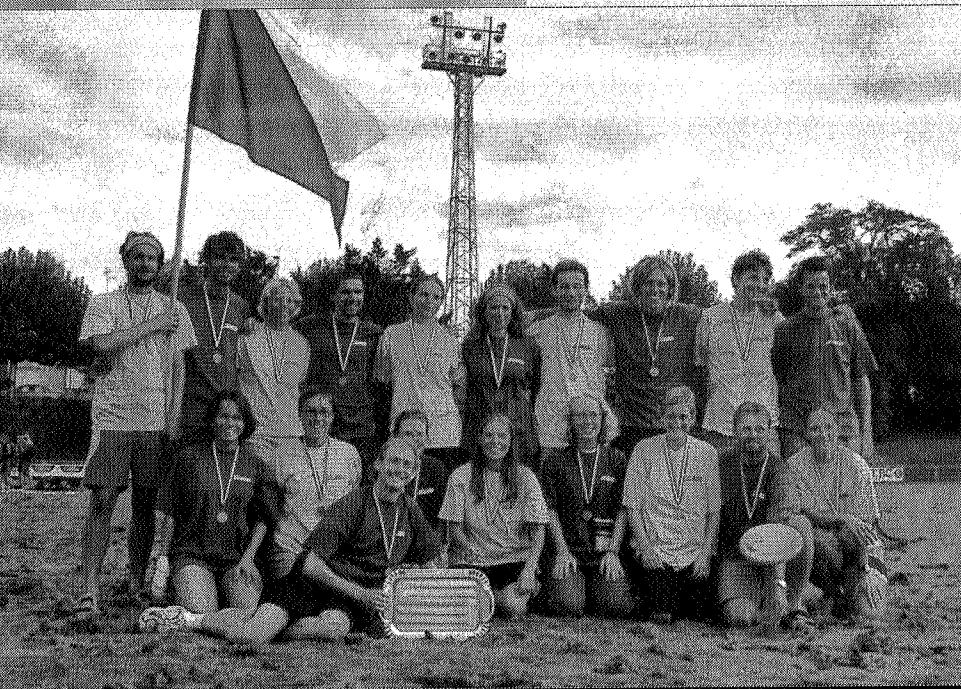
1. FINLAND
2. UNITED KINGDOM
3. GERMANY
4. SWEDEN
5. NETHERLANDS
6. ITALY
7. DENMARK
8. FRANCE
9. IRELAND

Spirit: FRANCE

coed division

1. GREAT BRITAIN
2. GERMANY
3. CZECH REPUBLIC
4. SWITZERLAND
5. FINLAND
6. AUSTRIA
7. FRANCE
8. HOLLAND
9. SPAIN
10. ITALY

Spirit: CZECH REPUBLIC

Trocha čísel...

	kluby	registrovani hráči	% žen	% mužů	vznik prvního klubu
Itálie	12	250	30	70	1978
Irsko	8	100	30	70	1995
GB	100	2500	10	90	1977
Švýcarsko	18	450	25	75	1978
Španělsko	8	100	25	75	1995
Finsko	20	500	35	65	1980
Holandsko	20	480	35	65	1980
Rakousko	9	130	25	75	1981
Belgie	10	250	15	85	1977
Švédsko	20	400	30	70	1974
Dánsko	10	300	15	85	1979
Francie	45	715	20	80	1980
Německo	50	1000	25	75	1983
Česko	10	150	30	70	1991

a hádá se při každé příležitosti. Švédům se podaří skórovat velmi pěkným chytem v zóně. Když přijde protihráč si plácnot, Švéd odmítne. Že by pochodujucí nervy? Po zabučení obecenstva si nakonec plácné.

Švédům se podařila série tří bodů a stáhlí náskok na 13-12, závěr je na blízku a vypadá to ještě na pěkné drama.

V dalším bodu Angličani hrají opět na jistotu, stejně jako těsně po poločase. Podaří se jim urvat další bod, když příhrávka jde až úplně do zadního rohu zóny (14-12).

Další dva body proběhnou bezchybně. Rozdíl ve skóre stále činí dva body (15-13).

Švédi musí bodovat, aby se udrželi ve hře. To se jim ale nedáří a Angličani zvyšují overem do zóny na 16-13.

Pokud červení dají bod, je konec. Švédům se nepovedla další "dlouhá". Ted' se musí opět bránit. Tři příhrávky a letí dlouhá do švédské zóny. Nedoleťela. Žlutí mají další možnost snížit. To by ale museli hrát bez turnoverů. Konec času. Pokud skórují červení, je konec, pokud žlutí, přičítají se dva body k vyššímu skóre, pak by se hrálo do osmnácti. Ale to jen v tom případě, že by Angličani nedali ani jeden bod. Dosáhne-li tým v capu 17 bodů a vede o dva či více bodů je konec.

Angličani pohodlně skórují, mají vyhráno (17-13).

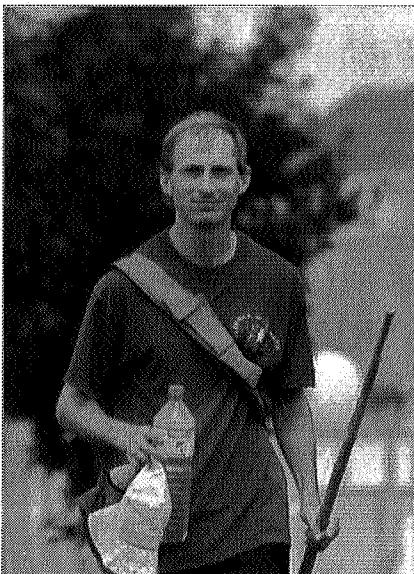
Mistrem Evropy se stává tým Velké Británie. Ve finále byl určitě lepším, a to zejména v obraně. Od poločasu hrál více na jisto. Hráči lépe a přesněji házeli, byli více disciplinovaní. Zakončili tímto obrovský úspěch britského ultimate, se třemi zlatými a dvěma stříbrnými medailemi. ■

slovo trenéra

autor: bryn

"Okay, now what?" I thought to myself after the "repre" team completed tryouts last spring. "What are we going to work on now that we have a team?" Of course, I wanted us to practice everything, but we could only practice once a week and we needed to make the most of that time. So I considered: should we work on our throws? Our catches? Our beer-racing skills? Instead I decided we should concentrate on our greatest weakness: team skills. Needless to say, all new teams have problems working

together, as the players haven't played enough with each other and don't know what to expect from each other. But starting a new team is a great opportunity for the same reason. Individual players may have bad habits, but the team as a whole has none! Of course it doesn't have any good habits either, we worked to establish them from the beginning. Simple habits like warming up and stretching together before play, wind sprints in between drills, and warming down the after practice. Team-oriented habits like dumping-and-swinging, helping the mark from the sidelines, and choosing when and where to cut and throw by using offenses we agreed on and gradually refined.

So, over the next four months, we built the foundations of cooperation and mutual understanding that are the basis of good team play. We played in several tournaments before the EUC, which were extremely important for the experience they gave us (Thank you again David Brauchli for getting us into the Red Stone tournament). We returned from the tournaments with good ideas about what worked and what didn't, and what we needed to work on during our trainings. And, as time progressed, we learned how to push ourselves harder, trust ourselves to play better under pressure, and to trust our teammates to do the same.

And the EUC put it all to the test. We were lucky in that we drew a good schedule,

which allowed us to "warm up" against less competitive teams the first day, but our hard work and mental discipline was on the line from the first game. As you can read in the other articles about the tournament, the team played hard in every game, with much success. I'll leave it to them to discuss the individual games, but I want to give you my overall impression.

Our stated goal was to make the semi-finals, which required us to win six of the nine games in pool play. We surpassed our goal by winning seven of the first nine, mostly by large margins, and nearly beating the eventual first-place team in the semi-finals. We finished third, and won Spirit-of-the-Game. By these standards, we were very successful.

But these numbers do not tell the complete story. They don't say how hard people played and how players supported each other, both when things were going well and going poorly. They don't show every player on the team playing (in my opinion) the best games of their lives, from Tomašek skying opponents in the endzone to Janička handblocking a Swiss women in the our last game. Our players gave their all, with the team and their teammates first in their thoughts. As a team becomes more and more competitive and requires more and more from its players, it becomes increasingly difficult to maintain such a healthy and unselfish attitude. This attitude was apparent on our team from within and without - it is why teams gave us such high scores for spirit-of-the-game, and it is why I was complimented as the captain, time and time and time again, by opponents and players from all divisions, who were extremely impressed with our team play and spirit.

To me, this attitude, which showed in every game and in every player, was the greatest success of the tournament. And this attitude is why I feel (and I think that everyone on the team would agree with me) that we have just scratched the surface, and can learn to play even better. The foundation we have built together can carry the team (and Czech ultimate in general) much further in the future than any particular medal at any particular tournament. ■